

کتابیات بهر اصلاح باطن تلقین درک و امر غایت افاضه
باطن متابعت حضرت رسالت و ریاضت استقامت معارف علم
جبروت روحانی رحمانی پوستن استقامت معرفت سرمدیه
یکه سخن بدو حرف مشکل است بدانکه در استقامت خلاق عوام
بنفهم علماء و زکاة لکان غیر مجرب و یا فتن معانی آن نادار
جز صحبت تربیت مرتضی کمال مرکز استقامت بود زیرا که تربیت
جذب اصلاح باطن اطاعت عالم جبروت متابعت حضرت
رسالت و ریاضت کیمیا سعادت تلقین درک و امر غایت افاضه
در امارات پوستن عبادت خبیات اطاعت تلقینات
باطن متابعت معولات بنیان بروش اولی سالک محراب
عبادت اطاعت عبد القلوب استقامت تربیت راه پیکر
قدم بصلا حیت صدق عبودیت پوستن تربیت تلقینات
عالم جبروت و لا بهوت تلقینات و معولات انبیا تلقین
منقولات اولیاء اطاعت مشقولات خلیاء و المنته المکونات
منقولات درک دعا شفا تلقین و اصلاح کمال
عبادت عارفان تلقینات تسبیحات دال بر لکان تلقین

۴۰
درک و امر غایت افاضه
معولات مشقولات کمالیت عبادت مشقولات
عبادت محبان تلقینات و ریاضت سخنهای معانی موزان
استقامت معرفت اسما حروف اسم ذات عین البقیین
عالم جبروت بانسان و در ریاضت استقامت کمالیت
عبودیت تلقین تلاوت خط قلوب مقام الوسیة و غایت
کشف کرامات استقامت تربیت حضرت از معرفت و شفاهام
اسم ذات حق البقیین عالم جبروت بی نقی و لا اله الا الله
در ریاضت عبادت عالم الجبروت حضرت عبادت قوی حلاوت
کمالیت حضرت رسالت و عبادت خبیات اطاعت احوال
منقولات عبادت اسما حروف عبادت استقامت علم قبال عالم استقامت
انسان و در ریاضت تلقینات عبادت ملکات عبادت ملکات
احاطت تلاوت تسبیحات بریاضات مجاهدات ملازمت اسما
ملکات دعوات عبادت لا اتصال عالم ملکوت نفاذی که
دانستن و فهم پوستن تربیت سخنهای موزان و در ریاضت

تدریجات معانی جزئیهای علم لدنی صحت تربیت مرشد
کامل تلقین کبر حقیقی استقامت اعمال خفقت اطاعت
بالحسن و بحق تعالی متابعت حضرت رسالت استقامت
تلاوت حفظ قلوب کمالیت عبودیت با سبانی لیلانوار
پوستن قرب حضرت بعنایت معرفت استقامت علم
حال عند الوصال استقامت عالم جبروت روحانی و
تدریجات در یافتن با سبانی تلقین اسرار خفای حق رحمت
تلقین ارشاد تربیات معانی ذوالیق اطاعت باطن
کثرت ملازمت پرورش جذبه اسرار حقیقت بعنایت کشف
کرامات مقام الوهیت استقامت تربیت معرفت
استقامت بر عالم لا بهوت روحانی در یافتن عبادات
با سبانی جذبه بعنایت اطاعت ملازمت اعمال سعادت
نبلوت نبوت شوق عبودیت کمالیت پوستن قرب
روحانیت استقامت عنایت عبادت قلب با اطاعت
باطن و روحانی عبادات حضرت محبوب پوستن

معرفت تلقین جذبه عشق ربانی به عشق و زریدن به کار
برداشت عاشقی کاری بعنایت مشکل است و از
زجهان برگرفت عنایت اگر عشق نشد کفر کند کار
اما بر آنکه قول من بر روایات صحیح در موقوفات قاضی
احمد خراسانی رحمه الله علیه منقولست حتی بهیچ نه و توانا را
استقامت تربیت و یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن
تدریجات با سبانی عالم جبروت تلقین ارشاد کعبه
حقیقی استقامت حج اکبر از معرفت سوره حق تعالی
تربیت راه حقیقت بدانکه حضرت رسالت صلی الله علیه
و سلم را در شب معراج تلقین اطاعت باطن تربیات
استقامت معانی رزقات فرمان شد و شرح آن در معرفت
نجم سطوریست اما تفصیلات موقوفات برای دریافتن
استقامت سخنیهای رزقات تربیات حضرت رسالت
تدریجات دانستن معانی جزئیهای علم لدنی تلقین
اطاعت جذبه اصلاح باطن استقامت عالم جبروت

روحانی رحمانی پوستن اتصال مع الله قرب حضرت
 و وجهانی برای تحقیق ارشاد سلطان شمس الدین
 شهر و بی تربیت مسطور است بدانکه مصنف معین
 حسن سجزی میگوید مدت است دو سال در سفر است
 خدمت ملازمت برای تلقین درش دور یافتن معرفت
 جدید صلاح باطن صحبت تربیت و رشد کامل رکاب شد
 خواجه عثمان مارونی رحمه الله علیه بودم چون بعد از مدتی
 خواجه عثمان مارونی بشهر دلی رسید مقام خلوتگاه و غره
 ماهی کجی معکاف گرفت مصنف برای عزت خلوت
 سکونت گرفت مقام آقامش نمود خواجه بر لفظ مبارک
 را ندانم و معین الدین چند روز دیگر صحبت با ایشان
 تا ازین تربیت تلقین استقامت عالم سیر و طیر گشت
 رسانم بعد از آن در مقام آجمیه سکونت گزیدم بعد از
 حکایت دویم ماهی کجی آجمیه سلطان شمس الدین علیه
 صلوات الله علیه ملاقات خواجه آمد بعد ملاقات مشکلم

شهر

ش به سو کند سوال کرد و گفت بحق انخدا می که شما را جان
 داده و پناه حقیقت سوی معرفت حق تعالی راه را
 نماینده اوست سوی معرفت حق تعالی پوستن استقامت
 قرب حضرت راه راست نماید و بطف بیعت ارادت از
 تربیت قبول کنید بدانکه خواجه عثمان مارونی رحمه الله
 علیه سلطان را طالب حادق افان کامل شناخت بعد
 صحبت تربیت کلاه ارادت حواله کرد و برای تربیت
 بدایت ظاهر و باطن و زراعه عقل و عمارت تعلیمات
 عبادات آخرت عمارات ظهور استقامت سوی کجی
 ز معرفت عالم نسوت و دور یافتن بدایت باطن
 راه عشق محبت در استقامت معانی حروف و بیای علم
 استقامت سوی حق تعالی از معرفت عالم جبروت
 سیمو تمیلات مسافرت حج اصفه سوی کعبه مجازی
 وزرانه تری و راه خشکی بدایت دورانه تفصیل
 تدریج نمود و شرح آن در معرفت نور و هم مسطور

سودا و یاب دل خواب و در آن چه الکتر است؟ بر کوارد و دانا
ز بار بختیارت چه میروی؟ اول از خواب کردن نه بگو و دوم
دل و دل خوش خالقت که بگوید چه میروی؟ و اما بعد از آنکه چون طفله
و اول دل و دل از صحبت تربیت خواهر عثمان که درونی و رفتن
و استغفار هم سخنانی روزگار تلقین ارشاد و زنیان معالی
و خرونها می علم لری حرف استقامت یافتن از معرفت
چند خبر اصلاح باطن و در طاعت باطنی عالم حیرت
موسوم کثرت طاعت عبادت خدایت تلقین طاعت
حفظ قلوب طاعت باطن فیله و نهادر بدل و بیان
و چون از تربیت کلی استقامت گرفت بداند که خواهر عثمان
دارا لوی فرمت و در علیه بعد قضایات غلطات مراد
و در و رت ان اصغت العباد و مصنف معین الدین حسن
سجده ای را فرمود یعنی برای استقامت تربیت طالب
مدحان شمس الدین غلام خلافت از معرفت خبر اصلاح
باطن تلقین عالم حیرت در یافتن استقامت را در طاعت

۱۰
 این کتابی است که از قبل از این که این کتابت حضرت رسالت می باشد
 علیه و سلم در دست حضرت ام سلمه کبریاء علیها السلام در غزوات تلقین می شد
 و در این قفسه تفسیر از آیات و توحیدیات و توفیق مشایخ فقه
 ائمه علیهم السلام و در این قفسه توحیدیات و توحیدات معانی آیات
 از نظرات موقوفات اولیاء از تفسیرهای کبار موقوفات
 و تصنیفات کتب نامور و معروف حضرت زکریا و در دست مقام
 معانی و در این قفسه علم لدنی و آتین و در این قفسه اولیاء
 و توفیق مشایخ فقه از تفسیر از آیات و توحیدیات و توفیق مشایخ فقه
 از نظرات موقوفات اولیاء از تفسیرهای کبار موقوفات
 و تصنیفات کتب نامور و معروف حضرت زکریا و در دست مقام
 معانی و در این قفسه علم لدنی و آتین و در این قفسه اولیاء
 و توفیق مشایخ فقه از تفسیر از آیات و توحیدیات و توفیق مشایخ فقه

ابیات نظمات تربیات اولیای کبار منقول است آن امر را
 حقیقت بر روایت صحیح از بنیاد و چند سخن به سلوک بران
 استنباط سالکان مسطور مستطابان راه حقیقت جوید
 استقامت قرب حضرت تلقین ارشاد و بطارات و ارشادات
 و ریاضت استقامت عبادت خضیات تربیات اعلی
 باطن متابعت معمولات انبیاء تلقین ارشاد و مشغولات
 خلفاء المقتدره و سبقت کشف کرامات کمالات اولیای
 تصفیات مظهرات همکین خادم الفقراء معین الدین
 حسن بجزری بدانکه در ریاضت تربیات جذبه اصلاح باطن
 قرب حضرت درگاه ازیا استقامت غایت مقصود
 ولایت ابدی اطلاعات باطن متابعت حضرت رسالت
 صلی الله علیه و سلم پیوستن کمالات اسرار محمدی که کثر نقیض
 و درجات آدمی در ریاضت عبادت خضیات مقبول حضرت
 صمدی بنیاد محبت تربیت استقامت راه حقیقت
 تلقین ارشاد معرفت جبروت و لاموت روحانی سبقت

العار

اتصال مع الله و معانی قرب حضرت نیست روحانی استقامت
 مظهرات آغاز تبارخ و بیم با محرم ستمه احدی برستین
 و خستایه برای تلقین ارشاد و علم از راه و سبب سالکان غیر
 مجذوب و ریاضت استنباط تربیات معانی رموزات اللہ
 نهانی بر رموزات کثیر برداخته و این مظهرات را مشتمل
 بتفصیل است و پنج معرفت مندرج تصنیف جمع آورده
 و کتب الاسرار نام نهاده و برای تلقین ارشاد خدمت
 سلطان شمس الدین رسانیده بدانکه معنی ماسررت
 خواجہ عثمان فاروقی مولی خلیفه دهمی استقامت تربیت
 صحبت مصنف گرفته در ملازمت مطالع کتب الاسرار
 در ریاضت تعزینات سخنهای رموزات بفهم معانی حروف
 علم لدنی دل سلطان طالب صادق ملازمت تلاوت
 حفظ قلوب پیوسته و در باب با سبالی جذبه اصلاح
 باطن با وضو نقیض ابدی و جان سالک راه کشف بغایت
 و مدتها استقامت قرب حضرت غفر رب الامام بکشف

از اتمات انوار اتصال مع اسرار کائنات یافت و کجای از اصرار حق
 بر ستم بعد مصطفی بر حکم خود آن خواجه فغان مارونی رخساره
 علیه در مقام ابهر سکونت گرفته است هر روز بر طرف کشت
 من جوئی من وایم در دل تو ام چرا تو جای ذکر جوئی در
 غلبت دل تا کنی الفت توحید حق را تا ناسی حیره عشق
 نجوئی آما بد آنکه چون روان صادق علماء دین دارا بیل
 معرفت بعل صلاحیت سالک استعدا طالعان را در حق
 چون بندگان استقامت قرب حضرت مرقی در مشاط طاهر
 کعبه انوار در دایره حق استقامت نام سخنها ای سالکی رموزات
 استقامت صحبت تربیت مرشد کامل علقین ارشد سالک
 چندی در رسد با حقین آفت از معرفت حروف با علم
 در ایامی معرفت حق تعالی طالب صادقی گردند تربیت
 خدمت اولیج باشند علقین عالم حیرت چون اطاعت
 عبادات خفیات یا سبانی یا وحی تعلیم ابدل و جانی قیوم
 ثبوت آئین قولان بر داری اخلاص باطن لیل و نهار اخلاص
 و ملا فی السعیر و انحرار سحر و سحره و اکل و شر و بیره
 در حلقه غیب و حضور مشایخ ربوبی امر مرشد و سعاد
 است عفریه از ایم و قدر زنده و مکارم و مکارم و مکارم
 قلوب بعبادت با عفو تو استقامت قرب حضرت عشق

و از اتمات انوار اتصال مع اسرار کائنات رسد از مشاط طاهر
 شرح مرشد تعالی بنیادی در ایت برای علقین ارشاد و خلف
 و درایت کرد و در یافتن استقامت سحره و سحره و سحره و سحره
 تعلیمات هر ایت ظاهر و باطن در یافتن معرفت علم حال عند
 الوصالی لم حیرت در حالی دور یافتن معرفت علم باطن لا اتصال
 عالم ناسوت انسانی و در یافتن معرفت علم حقیقت روح
 ای لم حیرت و در یافتن معرفت علم مجازی فیضی عالم
 ملکوت و در یافتن معرفت علم مرشد کامل سالک مخدوب و در
 یافتن معرفت مرشد ناقص سالک غیر مخدوب و در یافتن معرفت
 کلام اصد خلقتی و پیوستن استقامت کلام الله غیر خلقتی که
 تفسیر و در یافتن معرفت اسلام مجازی و پیوستن استقامت اسلام
 حقیقی و در یافتن معرفت طهارت مجازی و در یافتن معرفت
 ریاضات حقیقی و معرفت ریاضات مجازی و در یافتن معرفت
 عشق حقیقی و معرفت راه عشق مجازی و در یافتن معرفت انسانی
 حقیقی و معرفت اتصال مجازی و در یافتن معرفت عشق حقیقی
 و معرفت عشق الله مجازی و در یافتن معرفت خلافت حقیقی
 و معرفت خلافت مجازی و در یافتن معرفت طریق حقیقی
 و معرفت طریق مجازی و در یافتن معرفت کعبه حقیقی
 و معرفت کعبه مجازی و در یافتن معرفت طواف کعبه مجازی

و معرفت طواف کعبه حقیقی و دریا فتن معرفت و معرفت طواف
 کعبه حقیقی و دریا فتن معرفت قلب مجازی و معرفت
 معرفت قلب حقیقی و دریا فتن معرفت علی مجازی و معرفت
 کمالیت علی حقیقی و دریا فتن معرفت معرفت معرفت کعبه
 حقیقی و معرفت معرفت کعبه مجازی و دریا فتن معرفت
 قلب حقیقی و معرفت قلب مجازی و دریا فتن معرفت همه
 حقیقی و معرفت همه مجازی و دریا فتن معرفت حقیقی و معرفت
 مسجد مجازی و دریا فتن معرفت معرفت محراب حقیقی و معرفت
 محراب مجازی و دریا فتن معرفت معرفت صلوات حقیقی و معرفت
 صلوات مجازی و دریا فتن معرفت معرفت صوم حقیقی و معرفت
 صوم مجازی و دریا فتن معرفت معرفت افطار حقیقی و معرفت افطار
 مجازی و دریا فتن معرفت معرفت تلاوت حقیقی و معرفت تلاوت
 معرفت مجازی و دریا فتن معرفت معرفت حفظ مجازی و دریا فتن
 یا فتن معرفت ربط حقیقی و معرفت ربط مجازی و دریا فتن
 معرفت میثاق حقیقی و معرفت میثاق مجازی و دریا فتن معرفت
 حقیقی و معرفت شکر مجازی و دریا فتن معرفت معرفت ج احصا
 و معرفت ج و اگر حقیقی و دریا فتن معرفت معرفت عبادات
 حقیقی و معرفت عبادات مجازی و دریا فتن معرفت معرفت
 معرفت جوهر مجازی و دریا فتن معرفت معرفت رافضی حقیقی و

معرفت

معرفت رافضی مجازی و دریا فتن معرفت رافضی و معرفت زمار
 مجازی و دریا فتن معرفت خطرات حقیقی و معرفت خطرات
 مجازی و دریا فتن معرفت کفر حقیقی و معرفت کفر مجازی و دریا فتن
 یا فتن معرفت خیال حقیقی و معرفت خیال مجازی و دریا فتن معرفت
 توبه حقیقی و معرفت توبه مجازی و دریا فتن معرفت کفر خطرات
 و معرفت کفر خطرات و دریا فتن معرفت کفر مجازی و معرفت کفر
 زمار و دریا فتن معرفت کفر مذموم و معرفت کفر معصوم
 زمار و دریا فتن و دریا فتن معرفت مستحقها مستحقها معنی رموز
 که معرفت راه حقیقت اطاعت باطن استقامت راه عشق
 محبت پس استقامت باطنی نهایت قرب حضرت نه کار هر کسی
 باشد بلکه از هر رزق از هر رزق لکان یکی از بسیار بسیار از این
 کسی از این ان سادگی در باب بدعتی از حجت تربیت هر مشرک کامل
 متعین ارشاد سادگی محض و رشد از اطاعت باطن پادشاهی
 ملاقات حفظ قلوب استقامت نهایت معرفت عالم جبروت
 قرب حضرت استقامت باطن باید رسد از راه عقل بگذرد
 زاهد را هیچ بر کوی عشق نشین که طالب خدا نمی باشد
 علیه السلام من کان فی الدنیا عن معرفت القلب اعمی و فی الآخرة
 اعمی حضرت رسالت نور و صفا علیه السلام ترجمه است
 هر آنکه در دنیا از معرفت استقامت خدیه اصلاح باطن

اطاعت با دین تمام با دل و جان از مرشد کامل مجذوب تربیت
 ندارد و ملازمت عبادت غفایات تلاوت حفظ قدر و نیاز
 مرشد کامل نیافته باشد از عند الله به موجب بود در آخرت
 به موجب باشد اما هرگز از علم از او و نیاز طالب صادق عمل
 صلاحیت استقامت طواف کعبه چینی تربیت دل و مرشد کامل
 بحسب و در یافتن و پوستن نگذاشت بعنايت الله اطاعت
 تلاوت حفظ قلوب ترب حضرت مطلوب مقصود کمالیت رسید
 و هر که معرفت فخر به اصلاح باطن استقامت چ اگر تربیت زایل
 مرشد مجذوب بحسب و نیافت معرفت کد داشت حق پرستی نشانه
 از معشوق چنان دور افتاد که هرگز کمالیت ترب حضرت عزت
 نه چو نبرد اگر چه عالم را به علامه روزه کار مستعد جعل صلاحیت
 در عبادت تکلیفات عبادت تجلیات ریاضات به عبادت نزار
 سالی بر آید با ماف راه باشد که از بوی معرفت حق تعالی
 تعجب مانده و از عند الله بعید غیر محبوب از حق پرستی محبوب
 بود و زیرا که با کمال آن زیر فکر در کوی معشوقی کرد
 گشت و یا بسوی معشوق نظر کند بهر آنکه سالک صادق را از
 نیستی از وجودی معشوقی راهست و نه هر کس را ازین ستر
 آگاه است اما هر که را از راه عشق محبت بخوف دل معشوق
 کهر افاق و در هر دل قهرا خلاص بناد که با به اجتناب همه قهرا

و در هر یک از این معنی یون الحب لون محبوبه قال الله سبحانه و تعالی
 و سلم را به ربین ربی تحت العرش انظر یعنی الی ربی لون
 محبوبه اما چون مرید طالب صادق صحبت تربیت مرشد کامل
 تلقین سالک مجذوب قدم نبوت روی معشوقی آرد و تخم اعما
 سعادت تلقین مرشد از دل نکند از کثرت تلاوت حفظ قلوب
 غنایت ازلی در آید استقامت عبادت غفایات در آید
 بقدر استعداد کمالیت حفظ قلوب هر چایلی معرفت عالم گیر
 سزا آرد اما اول طالب صادق سالک راه عاشق باشد تا حق
 تعالی بهر ایت باطن راه عشق محبت بدل بکشد بهر آنکه نظر
 صادق استقامت تربیت مرشد کامل تلقین اطاعت تمام
 متابعت حضرت رسالت لیل و نهار با سبالی عالم ضرورت بدل
 و جان تلاوت حفظ قلوب با لغت عبادت غفایات الله
 تمام استقامت قرب حضرت مطلوب مقصود کمالیت رسید
 س ای یار یار که در کون که در کون که در کون که در کون که در کون
 کار را با برود و رنج کینه میسر نشود و فرد آن بر دجان زود
 که که کرد و حدیث قال الله سبحانه و تعالی اول الخلق الله تعالی
 نور محیط بود آنکه محبت حق سبانه و تعالی بطلعت کمالیت نور
 تجلیات جلای نور خود را اظهار کرد و اندر محیط نامحدود و بی پای
 نور شانه که آن نور الله جبر انوار و انوار شانه و نور
 شانه محیط شانه نور انوار ب هر آنکه از ان نور میوه و شانه

قد رزق فی ذلک مدد که در آن کلمات معجز نورانی است
آن هر دو نور را در آنست که می تابند اما از یک نور و دو نورند به آنکه این
از نور حق سبحانه و تعالی هیچ فرق نیست این اصل یک نور است
فما اودتقدس بعد حق سبحانه و تعالی بجلالت قدرت و بزرگواری
از دلج کل مخلوقات موجودات برده بر عالم اظهار و سپردن
و انبخت ارواح انسان کامل اودیان افریقا و اقل و اسیان
سرکی و صفاتی یعنی ایشان شریعت و انان معرفت معجز
و در ادوار ایشان رسد و من رسد به آنکه اگر اودیان انان کامل
در دنیا فریبی هیچ بر نبرده بر عالم معرفت من در یافتی و در
فناختی و بمن نمی بوسی قیود که مقصود افریق اودیان انان
کامل است که حق تعالی شمس و سی و سی و سی و معرفت سویی من
کت و در ایشان رسد و من رسد اکنون از ان در ارواح انان
نحت انان کامل بر هر دو صلوات الله و السلام علیه را
بیا فرید و فی روت خود بصیرت بنا و خدای خویش را که کرد
کمالیت ترا نمی خود را که هر که را ندید چون بکثرت روح
در قالب آدم خدا و در عطر آمد توان شد احمد بیک کلام
نشت احمد بیک گفت نوران رسد بیک کلام لا اله الا الله
محمد رسول الله بیک کلام که عرض کرد حق سبحانه و تعالی
بکثرت کمالیت عظمت هدایت عشق محبت تربیت جذبه اصلاح
باطن تلقین ارشاد و غیره و آید کل آدم باطن الله و فی روت

مهراد

مهراد و محمد علی سلام بر بی استند با مدد معانی حروف علم لدنی در باطن
معرفت جذبه اصلاح باطن ساختی متفکرانه و پسند گشت
بنفهم کثر معنی در دل استقامت یافت و بهم کمال اطاعت
باطن تلاوت حفظ قلوب گرفت لید و نه را طاعت باطن
تعالی بدل و جان تابست ربط کلام نور محمد نور الله و پیوسته
و انبیا و مرسل ایشان کامل و کل پیغمبران از معرفت هدایت
عشق محبت اطاعت جذبه اصلاح باطن استقامت راه
حقیقت کثرت استقامت تلاوت حفظ قلوب کمالیت عبودیت
استقامت ربط کلام نور محمد قرب حضرت بجا بی پیوسته و قال
النبی صلی الله علیه و سلم العلماء امتی کاتبه و نبی اسرائیل امیرکم
ایا بیکر حدیثی رسید یا رسول الله العلماء و رتبه الانبیا و کتبان
با انان حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم فرمود علم انبیا از انان
شخصیک کسب نموده است میراث خبر را گویند که عین بستی
آید اما انبیا را در استقامت معانی و نورانیت از معرفت جز
علم لدنی اطاعت باطن راه عشق محبت بوده است بدانکه
از عالمان و عابدان و زاهدان و مردمان اهل معرفت خلاص
ایشان کامل اولیا سالک خلفا صادق که از معرفت خدای
اصلاح باطن راه حقیقت استقامت محبت تربیت منج
مخدوب با سبانی باطن تعالی بدل و جان با انان عبودیت

فرمان برداری و طاعت باطن متابعت حضرت رسالت اقصا
 مع اسرار استقامت قرب حضرت بعد از سبقت با مشفق العباد
 استحقاق بنیاد و بنی اسرائیل و در توحید الالهیه و کونیه اما بدانکه بعضی بنیان
 یعنی آن کمال خا بران مسل و خلقا حق تعالی سالکان صاف
 و اصلا قرب حضرت از تربیت جذبه اصلاح باطن اهل معرفت
 بعمل صلاحیت در طاعت و فرمان برداری کارهای ظاهر باطنی
 اسرار و محض خیر است حق تعالی برای اسلام آوردن کافران
 مطیع فرمان برداری مال گذار کرد اندک خطی بر حکم فرمان خدا
 نکال با استعداد و در خیر شریک ظاهر و باطن برای دفع تفرقه
 خطرات انسانی و بر سافرت مهابت درای کارزار کردن با کاروان
 و مطیع کردن سیدان ظالمین یا حشم برون می نمود و فرمان برداری
 حق تعالی بجای آورد و مودع اولیا که بران کمال مخلوق
 کرام از صحبت تربیت رشد مجذوب برای تلقین جذبه اصلاح
 باطن بعمل صلاحیت در ایمان خلوت خلوت متوق عبودیت
 از خلایق عوام عزالت اختیار کردند و از برای دفع تفرقه خطرات
 انسانی از غفلت معصیت و نیاید در ایمان حال نفسانی مارک
 کشنده بعلایت اسرار تلقین رشد کمال استقامت قرب
 حضرت کمالیت یافتند و بعضی سلاطین صادق انسان کمال از
 تربیت جذبه اصلاح باطن بعمل صلاحیت در کمالیت یافتند

ملک ولایت هم در تجل مملکت صحبت تربیت رشد کمال حضرت
 رسالت صاعده علیه وسلم رشد کمال تلقین اسرار در مسافرت
 معات متابعت حضرت رسالت برای مطیع الالهیه گردانیدن
 خلقی سویی کافران فرمان خدا بنیاد با حشم مهم میگردند و در
 استقامت عبادات خفیات باستانی اید حق تعالی طاعت
 لیقا و نهما را فی السفر و المحضر رسعه و بصره واکمه و شمره کفر
 ملازمت حفظ قلوب بکشف اسرار اظهار در استغراق سستی
 محو استقامت قرب حضرت کمالیت میباشند و بعضی سلاطین
 صادق از تربیت تلقین جذبه اصلاح باطن اهل معرفت
 بعمل صلاحیت باطن برای دفع تفرقه خطرات از دنیاوی
 نقب کج بدین هست دل برده اند از تجمل باطنی اعراض
 نمود و بعضی از مملکت ملک ولایت پیروان مدینه انکه سویی
 معرفت حق تعالی طالب صادق از اعمال مذمومات تبارک
 کشنده در ایمان حال صحبت تربیت رشد کمال در یافتن عبادات
 خفیات تلاوت حفظ قلوب استقامت قرب حضرت کشف
 اسرار اظهار رجا نخبه طیفه شهر پنج و طیفه شهر عین بدانکه
 انواع خلقا و صادق از صحبت تربیت رشد کمال از خلایق
 عزالت اختیار کردند و بعد تلقین رشد مجذوب استقامت
 قرب حضرت انحال مع الله کمالیت یافتند اما شرح ده
 چنین شرایط برای دفع تفرقه خطرات مسافرت متابعت

انبیا و اولیاء در معرفت بیت و سیم مستور است ^{۲۳} ^{مستور}
 است روزی مقتدر انکشاف قاضی الاولیاء سلطان
 از کسبیم او هم از خدمت خواجه فیض عیاض رحمه الله علیه
 سوال کرد یعنی کمالیت علم طریقت و علم حقیقت چیست
 خواجه گفت کمالیت علم طریقت پرستش و ذکر بی پایان
 طریقت و کمالیت علم حقیقت پرستش و ذکر حق در دل جان
 اما بدانکه طریقت را استاد باید و طریقت را سر و حقیقت
 را در حق کامل باید تا حق سبحانه و تعالی راه عشق محبت
 بر دل کشاید بعد از آنکه بعضی اولیا بکار و عاشقان حضرت
 مرشدان کامل سالکان مجذوب برای استقامت تربیت
 در یافتن عبادت خدایت راه حقیقت بغایت پرستش
 با بساطی قرب حضرت در یافتن سخنهای معانی و موزان
 خرد و علم حال بعد الوصال تحت مریدان و محضر
 مستدیر و در مستقیما مجذوب اصطلاح باطن از تربیت متقین
 طالب سلوک کرده اند یعنی آینه دل مریدان مبتدیان
 در شایسته و محبت تربیت حقیقت زود اندیز برای مقصود
 پرستش سلوک حقیقی روحانی کمالیت مستعد و کارای
 روی طالب صادق کردن مبتدیان را مدتی در شرف میزنم
 کتب و کلماتی که گفته از گفتن اوقات در جانت خاند

و غیر

و شوکانیدن و جز آن کار میفرمودند اکنون چون رسیدند ^{۲۴}
 که کشت دل مریدان متقین از شایسته و حقیقت معنی
 طالب صادق شد بعد از تحمیل و اندام جوهر غایت عطا و باری
 قدا و استقامت امان یافتن از ایمان در یافتن جند
 اصلاح باطن متقین میفرمودند و از صحبت تربیت
 قرب حضرت بکلیه کرامات انبیا کمالیت رسانیدند
 و بعضی اولیا کامل مخلصان کرام از کمالیت علم حال
 خدا و سال غلامی نا خوانده از بازار می آوردند بدانکه
 وقت رحمت بعد از عمل بود که میفرمودند در استغراق کمالیت
 مستحق عشق محبوب تربیت حقیقت کردن آینه دل مطلق
 حقیقت قلب متقین محکم و خود را آخر عمر آن غلام جان
 کمالیت پرستش هر که را به نیت ارادت دست گرفتند
 قرب حضرت کمالیت رسانیدند اکنون بدانکه نظر در پیش
 مرشد مجذوب بکیا سعادت تمیز کمال است اما در این
 طالب صادق را صحبت تربیت مرشد کامل شرط است
 زیرا که راههای خداست و در یافتن عبادت تکلیف
 استقامت سیم عبادت عبادات اعمال تجلیات از
 و طایفه و اولاد سالکان غیر مجذوب بشهرت مشهور
 در جهان انواع آمد از معرفت علم حال عالم حیرت

راه‌های درونی نهان^{۲۵} چرخ را هند بر آنکه در میان یکی راه علی
 سویی معرفت حق تعالی تلقین علم حال عند الوصال استقامت
 راه حقیقت ملازمت حفظ قلوب مشاجرت حضرت رسالت
 مرید صادق طالب استقامت قریب حضرت بخاری میرید
 و دیگر راه‌های درونی فحالی حقیقت کفر ضلالت و بطالت
 اندک سالکان از بوی معرفت حق تعالی بی نصیب ماندند بکمال
 نرسند و شرح آن راه‌های درونی فحالی علم حقیقت در
 معرفت هست خیم سلوک است اما برای استقامت تربیت
 جذب اصلاح باطن مشاجرت رباط در کمال باید کثرت
 ملازمت حفظ قلوب حق تعالی در یکایک از زمانه افتد
 سه تا نسیقت بر نور و در و نقطه کی بیایی راه دل را جان
 خبر سعادتی بخوابی زمرید بگوئی بصیرت توان برد
 میدان کوی تیرست توصلان هست چرخ معرفت اول آنکه
 دانستن علم تربیت و در یافتن علم طریقت از معرفت علم
 قال لا اتصال عالم ناموس از راه تحصیل که کس و خیر آن
 جاریست و اگر بنا بر سلوک کردن نتواند معرفت بدیم
 بدانکه دانستن چهار مراتب ظاهر و باطن چهار مراتب نظافت
 باطن صقل کردن آینه دل از راه حقیقت سویی معرفت
 حق تعالی معرفت تیسیم بدانکه در یافتن عبادات تکلیفات

عبادات تکلیفات عبادات اعمال فضولات رسوم عادات اکتفا
 عالم حکایت انسانی از راه طریقت معرفت چهارم بدانکه
 در یافتن استقامت معانی روضات تربیت جذب اصلاح
 باطن تلقین عالم جبروت و لا هوت روحانی روحانی برین
 اتصال مع اندیشه و وجهانی از تربیت مرشد کامل سالکان
 مخدوب استقامت راه حقیقت برای تربیت شفاغنی
 طالب سادق و غیر طالب صادق که مرشد رازبان رسد
 معرفت پنجم بدانکه دانستن و شرح شب معراج که حق تعالی
 با مصطفی صلی الله علیه و سلم نمود هر سخن از تربیت تلقین
 راه حقیقت نصیحت فرمود و در یافتن استقامت معانی
 روضات معرفت ششم بدانکه بعضی مردمان مختصر نشناختن
 و فاحش دیدگان ظاهر جوین حضرت رسالت صلی الله علیه
 و سلم را بشهر میدانستند و بشهر میکشیدند و در یافتن
 ربانی غیر مخلوق معرفت هفتم بدانکه در یافتن استقامت
 تربیت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم اطاعت خدمت
 اصلاح باطن استقامت راه حقیقت هوشی کلانیت
 درگاه ازلی باستانی قریب حضرت معرفت هشتم بدانکه
 دانستن و در یافتن شرح کفر ضلالت و کفر بطالت و کفر در کفر
 و کفر زاریا و کفر مذموم و کفر معصوم و کفر مجاری و کفر

حقیقی و معرفت تو به اختیار کی و تو به نصوصه و تو به مجازی
و تو به حقیقی معرفت هم بر آنکه دانستن و در یافتن سبب
حقیقی و معرفت کعبه حقیقی و معرفت قبله حقیقی و معرفت
مسجد حقیقی و معرفت محراب حقیقی و معرفت طواف حقیقی
و معرفت حقیقی پوستن قرب حضرت ربانی معرفت دهم
بر آنکه دانستن و در یافتن جمع حقیقی و معرفت خلفای سلطان
صادق و اصفهان حق تعالی و معرفت خطیب اهل صلیبی
و معرفت حاکمان قضایات لایق حکومت و در یافتن مرکز
صلوة حقیقی و معرفت صوم حقیقی و معرفت صوم مجازی
و معرفت صوم مغوی و صوم مجازی و در یافتن تائید
صلاحیت صوم صلوة بر عامه مسلمانان نمودن سلطان
و معرفت مراقبه حقیقی پوستن قرب حضرت عزت
و معرفت اشکاف حقیقی روحانی و در یافتن سبب
تقول مشایخ پوستن استقامت قرب حضرت معرفت
یاز دهم بر آنکه دانستن و در یافتن علم توحید از
معرفت وحدانیت حق تعالی و در یافتن معانی
انهار حقیقیات حضرت ربان که معرفت عالم نام
و ملکوت و فهم پوستن معانی حدیثات و موزان
معرفت عالم جبروت و لا اله و در یافتن بوا اهل

منا

معانی و دقایق اصرار حقیقت معرفت و یاز دهم بر آنکه دانستن
و در یافتن معرفت عشق ربانی از تربیت جذبه اصلاح باطن
پوستن اصرار حقیقت قضایات از ترک اعمال نضولات و در
یافتن کیفیت عزازیل که مغروری اعمال نقابانی را خیر شد
معرفت سیزدهم بر آنکه کتبوبات حاج الا ولیا شیخ سعدی را
رحمة الله علیه برای تلاوت خواجهم خضر علیه السلام تربیات
معانی و موزان را حقیقت و استقامت پوستن نمودن
را بهمای اصلی سویی حق تعالی تحقیق جذبه اصلاح باطن و
در یافتن عالم جبروت روحانی روحانی معرفت چهار دهم
بر آنکه کتبوبات خواجهم جنید بغدادی رحمة الله علیه برای تربیت
عربیان صادق و تربیات حق تعالی برای خواجهم شبلبی
خواجهم ذوالنون مصری و خواجهم یزید بستانی رحمة الله
علیه برای استقامت پوستن قرب حضرت ربانی معرفت
پانزدهم بر آنکه کتبوبات قاضی احمد غزالی رحمة الله علیه را
تربیت علماء از راه وسایل لکان غیر مجذوب کسانیکه اهل قدرت
اطاعت ظاهری شهرت و شهرت و جز تحقیق ارشاد و جذبه
اصلاح باطن و معرفت مرشدان کامل حال لایق طاعتین
ارشد و راه حقیقت کمالیت پیوسته باشند معرفت شانزدهم
بر آنکه کتبوبات خواجهم عبدالعزیز انصاری رحمة الله علیه از
معرفت مرشدان کامل و وسایل لکان مجذوب و در استقامت

خلافت ربانی بخدا ای رسیدگان و معرفت مریدان طالسان
 عبادی و لایق به بیعت ارادت معرفت همی و بر مری و اعطای
 پسر بر پدر واجب است و در یافتن مال بدو غیر ملامت و زور
 سب و تهمت و غیره سب و تهمت و غیره سب و تهمت و غیره
 عین انتضا فیصل بعد از آنکه او علیه برای تربیت جد به
 اصلاح باطن تلقین ارشاد عاشقان حضرت و معرفت
 ریاضات حقیقی و معرفت تلاوت حفظ حقیقی در رحمانی و
 معرفت اتصال مع الله حقیقی رحمانی و اتصال مجازی
 و معرفت ربط حقیقی و ربط مجازی سوی معرفت حق تعالی
 معرفت نیز و بهم بدانکه مکتوب معتقد از اخلاص حاج الاولیاء
 سلطان ابراهیم او به رحمة الله علیه از صحبت تربیت شد
 کامل بوستن قرب حضرت ربانی و کمال بوستن سلطان
 محمود غزنوی بکشف کرامات اظهار متابعت اولیاء و کمال
 رسیدن مولانا جلال رومی از تربیت خواجه شمس تبریزی
 رحمة الله علیه معرفت نور الهی بدانکه مکتوب مصنف
 معین الدین حسن سبزی رحمة الله علیه که از صحبت تربیت
 خواجه عثمان فارابی مدت هشتاد و سال که از تربیت تلقین
 کمالیت رسید و تلقین نمودن هدایات و راه طالسان
 تری و خنکی را می نمود آن سلطان شمس الدین علی غیاثی
 و بهی که از صحبت تربیت خواجه عثمان فارابی رحمة الله علیه

کمال امانت اظهار کمال بوستن و معرفت همتادان
 کامل معرفت بهیتم بدانکه شرح مکرهات و مکرهات و مکرهات
 محبت و معرفت شمس تبریزی و معرفت عالم سبزه و ترقی
 کمالیت محو معرفت زلف نورالدین و میخانه و می و شاه
 و خود و خال و معرفت جبر و زور و ادب و ادب و ادب و ادب
 نبات و معرفت و بری و کشف زنا و حقیقی و زنا مجازی
 معرفت همت و یکم بدانکه در استعراق و مستی و سکر
 محبت بوستن مقام محو از معرفت عالم چهرت و لایق
 کمالیت مستی عشق محبت در سماع ردد و سرود و شوق
 ربانیت و تفکر تحریف کمالیت مقام محو سماع بوستن و کمال
 سماع نگاه داشتن تا سماع حقیقی رحمانی طلال باشد
 و معرفت همت و دوم بدانکه شرح علمایان غیر محمدی
 مختصر عثمان مجنون و شرح طایفه بازرگانان اهل عقلیت
 تباران مجنون و شرح مردمان اهل قدرت و غیره
 مجنون و شرح طایفه عوام مسلمانان و در بیان مجنون
 که در اعمال ظهور و شهرت مشهورند معرفت همت
 و سبب بدانکه تربیت حق تعالی که برای مظهر موسی بهیتم
 علیه السلام در یافتن توفیق توفیق قدس بر اصلاح باطن
 است تمامت عالم چهرت و لایق بوستن سوی معرفت

و مستغنیام نبود بداند که در قیام کردن سخت نیست و مایلند
برای سوسن محل اخلاص باطن بدل و جان از استقامت
کمالیت و خلاق جیده احیا و شریعت که مسفتت حلالین
باشد فرض عین است یعنی علم تحصیل کردن لیت مومنان به
نکته اما اگر دردی علم در و عمل در مومنین نیست زیرا که فردا
قیامت حق تعالی از علم نخواهد رسید اما از عمل و اخلاص خواهد
رسید یعنی از ان علم مقدر عمل خلاص باید کوشید که مایل
حق تعالی الهامات حاجات حاجات آخرت داری
سعد عاشق یکدیگر و نامشیر کوی بلای کور و انکوش نادان
مفسر کای سو هر چند که آب مسافت اندر نگرایی سوخت کند
چون زواری بخوری بداند که اگر دردی علم شریعت آورد در آن
تحصیل کرد اما بعمل طریقت استقامت نهیست مثل
چنان مانع بود که از علم کیمیا شیمی و فیزی استقامت است
اما بعمل مقرون نمیکند او را از دانت علم کیمیا هیچ لذت
و منفعت حاصل نکند و هیچ فایده نبود اما اگر دردی علم
شریعت آموخته و در علم طریقت استقامت گرفت یعنی
از وظایف صوم و صلوٰه و تلاوت تسبیحات و اوراد کلمات
در و بداند که این عمل تجلیات بی اخلاص همچو شیل بر می
و میند بود و علم حقیقت آتش عشق محبت است برای عمل

افلاک

افلاک با چون اندر آتش عشق مایلند در میان نبود از رزق
و میند بود و در و رزق میند بود و این علم شریعت
مثل درخت است و عمل طریقت چون برگ و شاخه های آن
درخت و عمل اخلاص از علم حقیقت چون گیاه میوه آن درخت
است یعنی قدرت حاصل را با لید اما لذت و منفعت از سیر
است یعنی مقصود و افاق علم شریعت و طریقت است
که از تلقین مرشد کامل عمل حقیقت رسیده این همه علم
شریعت و درسی فانی مختصات علم حقیقت حق پرستی
رحمانی و کرات و در علم درسی سیر علم بر علم لدلی
راه حق است که از دل یک باید اما علم تحصیل کردن
مال و جاه یعنی قرب ملک و بادشاه و از علم خواستن
استقامت فساد و مطالب حکومت و مقدر و خزان
و از علم تحصیل کردن شهرت و کرات تصرفات غیر عمل
نصیحت دیگران و علم خواندن برای امتحان خلایق
از مباحثه و مجادله مزارعت با عالمان و ووه کردن
در سوال و جواب با اخوان و علم تکبر و تجلیات دیگر
و از برای عبارت شهرت میان خلق آن و از علم تحریر
تقییات برای مطالب نام ماموبات از دنیا و جز آن
غیر آن دوست غافل از یاد حق تقلید برای خدا نبود
و تقدیم خلایق بر علم نجوم و شمار و کواکب و علم طب و شعر

و درج و علم محارص و شایسته و محاسبه و علم حکمت از افاضات
 ترکیبات محصلات برای شک پرستی از هوا و حرص و نفسانی
 که غافل از راه حقیقت است حاصل کردن خود است
 و راست اما ای عزیز بزرگ سالک در اعمال فضیلات
 بنوائف مشغول میگردد و از حق تعالی بعید و غافل میشود
 یعنی این سخن بر حقیقت است هرگز معنی شیخ سعید
 شیرازی روح الله میفرماید سهل باشد عارفانرا
 نماز سجود و غیره در نماز عافیتان و در دل است آنکه از
 اما اصحاب بنظر مشرکان بنظر ایشان در نماز و غیره
 و در میان سالکان غیر محسوبند و بدین حدیث دل در دهان
 که فصل الجاده قراة القرآن و فصل الاطلافت
 با نوافل یعنی اطاعت حق تعالی بجز نوافل میسر
 نیست اما اهل بصارت مردمان از باطنیات بدین
 برده اند که ارکان ایمان و احکام بنیاد سبکی برای
 نگاه داشتن ایمان و کمال است چو سخن قرب حضرت
 غریب در ابتدا حال مبتدیان را بصوم و صلوة از
 تلاوت و تسبیحات شرط است یعنی اول نماز با قلوب
 فی الصلوة و الصلوة الوسطی علی خمس صلوة اشراف
 خمس اوقات است اما مفسدان کرام اهل معرفت و سالکان
 قرب حضرت بهر روان و در بنمایا الی الله و غیره میگویند

کرد سالک بیک لحظه و یکایک بجز این سخن تعلیمات نرسد
 که بعضی آخرت است قوله تعالی الذین یذکرون الله فیما یوم
 یوموا و علی حبهم و لشکل لهم فی الآخرة عن النبی علیه
 علیه السلام افضل العباد و من کل حاجه یقصد کماله و یستطاع فی قلبه
 خلا و طه و ایلها لها من فی الله و استغفر قیام و یسود او را
 چو بزم علی کل حال و حاله اما اهل بصارت سالکان و سالکان
 طایبان راه حقیقت ترک نوافل و اعراضی سنت هم که
 قوله تعالی الذین یذکرون الله و یصلون فی قلوبهم و هم
 انقطاع نیست و جمیع اولیا و کبار دل برین راه برده اند
 صلوة الاشیا و الاولیا و مختلف فی صلوات فی قلوبهم و هم
 اما عاشقان حضرت از اعمال فضیلات ترک نموده از بی
 الصلوة حجاب العابدین بدانکه قولی مشایخ سیر مشغول
 است حدیث الابرار سبب المقربین بعضی دارند و بعضی
 عبودیت یکوی از مردمان میگویند که از آن معصیت مشایخ
 مقرب است اما در یافتن معنی سخنانی که در این باب
 تلقین مرشد کامل هرگز استعمال نموده و بعضی سالکان معیار
 حقیقت و دستغرافی کمالیت محسوس و محبت و سرکشت
 مش هرات اطاعت اید حق تعالی و ایم مدحش و ذکر دل
 و جان بصفت موصوف مشغول باشند بدانکه عاشقان
 حضرت ساقی فاعله و ایم حال خدا و سالکان باز

عاشقان حضرت
 از باطنیات
 بدین راه
 برده اند

خبرند به دل و جان که چنانچه بر خورند و در ذکر و اقامت نماز
اما اصحاب طواهره و ثناء و سالکان اصحاب غیر مجرب و
در وظایف احوال فشرکات از فرائض و او را در فعل ظلم و
توبه و از خود از معرفت جذب اصلاح باطن استقامت
مبادات خضیات مخلوقه حفظ قلوب تعلیق و ارشاد
از مرتبه که محکم مجرب تربیت از دل و جان خبر دارند
یعنی سالکان غیر مجرب و راستقامت ظاهر علیها
ظهور بهر صورت مشهور اطاعت عالم ناسوت و ملکوت
قدم ثبوت از عند احد بعید بی فحشیه اندر را که از
ترجیه جذب اصلاح باطن نه بر سرستند و بی عالم
نمودان نو درین علم غریبی نزدیکی معبود نه بلکه تو
دوری در خلوت دل تابنده و الفت توحید حق را نشانی
تو درین کمر و قدوری اما از ترسیات حضرت رسالت علیه
علیه و تسلیم برای تعلیق ارشاد امیرالمومنین علی کرم الله
وجه در یاقین استقامت معالی روزگار استقامت از
حضرت غریت حدیث مطهر است قال النبی صلی الله علیه و سلم
علم الظاهر و عمل الباطن من عالم الملكوت نقیسه و
علم الباطن و عمل الباطن من عالم الجبروت رحمانه و هو
خزینة من خزائن احد تعالی علم الباطن و فضل الباطن
در احوال و رحمت من احدی بنعیر فی مودیه الله علیه و سلم و انکه
ایمانی در استقامت ترجمه است بدانکه بعضی عالم را در غیر

مخبر

مخبر از معرفت اطاعت علم شریعت در استقامت هم
طریقت باشند و بعضی اولیا و سالک و طایفه و بعضی اهل
معرفت بعمل صلاحیت از تربیت بر خیزان کامل یقین
استقامت معرفت حروفهای علم لدنی از خزانه اسرار حق نیاید
عمل اصلاح باطن ملازمیت حفظ قلوب اطاعت از دل و جان
استقامت و از بند بخت است ابد تعالی و ایمان احوال و عند
الوکیل نیاز نمیدی یا در حق تعالی کشف کرامات اظهار
در باب سبانی قرب حضرت باشد تعالی البتة صلی الله علیه و سلم
من اخلص لدار بعدین لیل و نهار فی صلوة القلب لم یزل
عبد عن خزائن الله تعالی سبانی حکمتی فی قلبه و علی
بنعیر و مودیه الله علیه و سلم بدانکه ای علی در استقامت هم
است هر که از علمانند و اهل معرفت بعمل صلاحیت بر او
حق احوال و عشق محبت خالصا فخلصا اطاعت باطن
سوی حق تعالی چهل شبانه روز در نماز حقیقی روحانی استقامت
در دل و جان عمل اصلاح باطن از تربیت هم شد کامل
قدم ثبوت آید ظاهر کرد از حق تعالی او را استقامت
معرفت علم لدنی از خزانه اسرار خود کرد در آن حکمتها
معانی بسیار بنمایند ابد تعالی کشف کرامات اظهار
در دل حاصل کرد پس تربیت کند و خلائق طالبان

معرفت

مناوق را سوسی حق تقابل از راه حقیقت بر عالمی که
 بکروانت علم جامع که صد هزار علم بود وصال نیست از
 هزاران فردیک که در صانع ندانند که بر کس هم اسرار نیست
 قال الله علیه و سلم من کان فی الدنیا عن معرفت
 الخلق اعنی فی الدنیا اعنی حضرت رسالت و بود
 علی الله علیه و سلم بر آنکه می علم در استقامت بر حق است
 هر که اهل علم از علم او ترا بود و دنیا معرفت جزیره اصلاح است
 اطاعت قربانی بود و در حق تقابل استقامت و در دلی
 و جان معرفت هزار و دو صد و پنجاه و دو عبادات خفیه
 لازم است حفظ قلوب از محبت تربیت برورش بر بند محو
 که نسبت نیافته باشد از خدای تعالی بعد مجرب بود و در آخر
 نیز مجرب باشد در خبر است اقتدار حالت بر تمام عالم
 ملکوت مهر موسی علیه السلام را فرمان رسید ای موسی تو
 هنوز از کثرت معرفت بحصل علم قابل عالم ناسوت و
 ملکوت بود اطاعت اعمال تجلیات مقام زبده عمل قابل
 استقامت داری و از تربیت جذبه اصلاح باطن استقامت
 عالم جبروت قرب حضرت از معرفت علم حال باقیین از کثرت
 استقامت و در دلی مکرر می و عمل نه پوستی در استقامت
 خلافت طالعان مناوق را بند و تربیت تربیت بسکنی و

تفسیرات عبارات فضولات و کمالات اعمال تجلیات بهمان
 نمایی ای موسی بلای که در طور سیاحت از تربیت تعلیم
 میماند اول خود بند و تربیت بعد و دیگران را بند و تربیت
 کن اما ای موسی تو هنوز از معرفت جذبه اصلاح باطن استقامت
 علم حال انداز و صالح طاعت عالم جبروت از قرب حضرت
 نشسته آیا این بند و تربیت تربیت قور در دلی است و در دلی
 الطربیت حق تقابل برای استقامت مهر موسی صلوات الله علیه
 معرفت است و سوم مطهر است چنانچه در حضرت حضرت
 رسالت صلوات الله علیه و سلم را از تربیت جذبه اصلاح باطن استقامت
 معرفت خروجهای علم لدنی اطاعت عالم جبروت به معرفت
 قرب حضرت معین ارشاد و در شیه معراج از حضرت رتبه
 استقامت یافته و شش دان در معرفت نجم مطهر است ایضا
 برای تعلیم ارشاد امیر المومنین علی کرم الله وجهه حدیث
 مطهر است قال الله علیه و سلم الايمان معرفت
 بالقلوب و عمل بالارکان بهر فرموده صلوات الله علیه و سلم الايمان
 ای علی میدانی معرفت ایمان چیست بدانکه در استقامت
 توجه افکند یعنی موسی متقی را استقامت ایمان در
 یافتن معرفت جذبه عنایت عطا بار تجلی شفا خلق
 عالم اصلاح باطن پوستن اسم ذات لازم است حفظ

تقرب با سبانی با حق تعالی استقامت و در دل مشغول
 معروضه دوم بدانکه در استقامت چهار مراتب نظافت باطن
 خال است یعنی صافی و سلم بنی الدین علی النظاره یعنی
 بنا و بین بر نظافت است و این از غایت نظافت
 و بر دو قطب است یعنی پاکیزه و نیت از چهار مراتب غایت
 و احداث و نجاست و وضو و غسل که سبب است برای
 خلائق خاص و عوام خستن اعضا و ارباب که با کمال
 اسلام و طهارت و خلایق است و نفس را در این رغبته
 و نصیحت و طهارت و نظافت باطن است یعنی طهارت
 دل و جان که مقام کمالین غایت مرتبه مقام عالی
 دارد و کسی که آن برود و نظافت همین چهار مراتب پاکیزه
 ظاهر است بدانکه برای هر یک عملی خلایق نیست خالص
 کردن سویی معرفت حق تعالی که کمالیت چهار مراتب باطن
 بدل است احدی حق تعالی یعنی صافی و سلم بنی الدین علی النظاره
 ای هور کم و اعانکم و لیکن شیطان را قلوبکم و نیکم اما
 چهار مراتب باطن برای کمالیت عمل خلایق سالکان
 صادق را معرفت بدل است در هر ستن استقامت
 جذبه اصلاح باطن خالص کردن بیت ولی از شهوات
 اعمال با موعودات جرمی و مومانی چنانچه حضرت خضر

بشر دوم
 ت طهارت
 بی

رساله

رساله صافی و سلم بنی الدین علی النظاره است و انوار کرد
 و انوار انی اعوذ بک من الجبن و الکذب و الغضب و الغیبه
 و الغفله و احوص و احب و انا علی و البخل و الکبر
 و الربا و من الشکر و انک و الکفر و النفاق فی قلبی و
 علی لای بد آنکه حضرت رسالت فرمود صافی و سلم
 باز داشت میخواست از اعمال بد مومات کرد و رقتا فی خطا
 سویی معرفت حق تعالی از راه حقیقت اما مؤمن مستغنی است
 کردن محل خلایق چهار مراتب دل است و از اعراض اشتغال
 و سواسی کارهای تناسلی و اصل کار در یافتن مومنین
 سستی را برای استقامت چهار مراتب باطن هر ستن عمار
 که حقیقتی با سبانی با حق تعالی بدل و جان طهارت
 حفظ قلوب و خصل کردن آینه دل از مصقله عبادات
 خفایت که در آینه دل از هیچ و هیچ غفلت معصیت
 از کار لغو و غفله و عادات غفلت و در دل نماز و انکه
 دل آینه حقیقی است لیک و نه را فقط که حق است تعالی
 و تقدیر را اما ای عزیز برای استقامت چهار مراتب باطن
 میقل کردن آینه نوری صحبت تربیت در کمال
 تعلیق جذبه اصلاح باطن شرط است باز کوشیدن
 که عارفان صادق را فرض عین است با عراض دنیا

و آخرت اما پسوستی چهارست چندی اصلاح باطن صیقل
آینه دل بزرگ حقیقی متابعت نبوت تلقین تلاوت حفظ و
کلمات عبودیت استقامت چهارست باطن بوی است
سجده عبادت نیست توانسته پاک دامن زنگار بنزدیکی
بنماید جمال دوست اما این مردمان مختصر مسائل و فایده و بیان
و در بیان و ملامت و اسباب کان غیر مجذوب جز استغفار و طهارت
چهارست باطن تلقین از رشد کامل و بوی جان بهر نواز عراز
خدا تعالی بعبودیت نصیب اندمید برین مانده اند که دردی
ای دلش صاحب عقلی نخواهد که با دستانه والی و ولایت
خفته مقام را همان خواهند بود و بوی از بوی و بی از بوی
چون بهر سید کند و بویاد و منقش کرد و انور و در سخن خانه
سیر و بی هر محلی جابرب و در منصفی کرد و انور و در سخن خانه
جایی که محل جلوس نشسته نگاه باد شاه خواهد بود و انور و در سخن خانه
داده باگاه و شاهش کی جلوس برادر و انور و در سخن خانه
دانش صاحب عقلی و در دنیا سر اجتماع با شرف بر آنکه
اهل معرفت و محققان کرام گفته اند انور و در سخن خانه
اجتماع اهل دانش عالمان ظاهر باشند زیرا که دایم احوال
و ظایف عبادات تجلیات استقامت مومن و صلیه
تلاوت تسبیحات در اعمال عموم ظهور از انور و در سخن خانه

خود را با آینه از معرفت جلد باطن استقامت
علم عالی وصال بوسطن و حسابی قرب حضرت متابعت
نبوت از صحبت تربیت رشد کامل و صیقل کردن آینه دل و
جان بهر نواز بر آنکه چون سوسن خرد که وضو باطن کند
باید که آنکه هیچ اعضا بشوید یعنی اوایل بشوید از هر جسده
و عیب و غضب و از هر سو و علاقت نفی قول تعالی و بوی
فطر ای قلب که حاصل دوم وضو زمان بشوید از هر سو و بوی
کفایت کذب و غیبت و سخاوت یعنی سخیبای غیر شریعت
لا یعنی که تن کردن غلظت و غلظت حاصل آورد قوله تعالی لا تقبلوا
مالیسی که به علم سوسن وضو شک بشوید از خوردن لغو حرام
و شرب و طعام و ریا و دزدی و تحریب عصبی از کلمات و
قول و کلمات اسامی حیات ماز قنای چهارم وضو و بوی
از رسیدن وجه حرام و شرب کردن از نقره خطرات حاصل
کرد و نذر برستی که خداست با عبادات قبول کند مکرر از
لباس طلال قوله تعالی و ریشا و لباس التوی عجم وضو
اعضا از بوی یعنی چشم بشوید از ناز و پیری و کوشش بشوید از
باشندنی و دست بشوید از حرام وجه گرفتن و بای بشوید
از غیر محل رفتنی که در آن وجه اعضا نقره نفی بی شیطانی
حاصل آید بر آنکه ابتدا حالت مقام زبرد بوسطن و بوی

صادق را مدتی را بنده بایستاید و از علاقت قلبی
صاف کرد و سوسن کمالیت مقام عشق محبت را از غمت
نیت دایم بحال با حق تعالی بودن است یعنی در وجود حق
روح همچون را کسبت و نفس مرکب چون اسب سرکش قلب
نشود و این که در بند بر آنکه چون از عبادت روحانی روح
غالب آید و از اقوال و افعال کارهای روحانی حاصل آید و
روی نماید و قلبش از مطیع فرمان بردار روح میگرد
و چون نفس سرکش از غفلت مصیبت این جهان غیر با حق
تعالی غلبه آید و از اقوال و افعال کارهای شیطانی حاصل
آید و روی نماید و قلب بشود مطیع فرمان برداری میگرد
قول شایع در حقه الله علیه از مخلصان گرام منقول است
چون اهل شریعت بمعنی خلاصیت علم زاهد طالب حاد
سبحان و تکریم ریاضت نفس را ماره اختیار کنند باید که
سخت قدم از معرفت اعمال تجلیات عالم ناسوت استقامت
و بدست مایل از فقر و فقر خلاصیت این دنیا و دنیا پروری
آید و دل بجای از حق تعالی بنده استقامت اعمال نمک
عالم ملکوت رو نماید از اطاعت ملازمت عالم ملکوت
آید و دل سالک حقیر گردد و زمین کشت دل در دست
شود و تخم دانه جذبه عذاب عطا با رجالی بی معرفت

نفس

اسم ذات و دلی را بر گیر و در سخت عشق محبت و دلی برود
و از تربیت پرورش مرشد مجذوب از اطاعت عبادت
خفیات استقامت عالم جبروت مرید طالب صادق قرب
حضرت نهال باغ کمال رشد قالی بشی صا الله علیه و سلم من
عرفت الله فقد عرف روحه و من عرف روحه فقد عرف ربه
و من عرف ربه فقد عرف ارحمه و کل ما فی الدنیا و الدار الآخرة
بمعنی نه و غلبه معرفت نفس مایه از افعال و احوالی لا یعنی
و افعال نفس فی شیطانی تمثیل اسب سرکش بر حرکتی و بد
هر نفسی هم و علم درسی از شهرت اعمال کسی اظهار کرد آید
بکشت اما برای اسب سرکش مردم با هست قوی دل سوار
حکم باید تا راست رو کند و راه کرد و از حرکتی و بد فعلی
غایت قدیم بگرداند تا در میان قلب و دوا بیند و با بک
جب و راست عقلی نیاید و نفس مایه از نفس قوی بد
فعلی و بد حرکتی است یعنی بر حکمتی که برای اسب سرکش راه
آورده آورده است ابتدا و حالت برای نفس کرش غیر همین
حکمت و بد است یعنی مرد سالک اهل معرفت علم شریعت
از علما از راه و بعل صلا حیت طالب صادق سوار محکم باید
تا زمین شریعت با بر کنه و ان و من نیو کل عالم مدح و تحسین
براست اندر از و غاشیه صلا حیت و تقوی از وجود و فرود نیارد

تا بهرگز نشود و منتظار وقت نمودن و فقر را نیک تصور کرد
 و چنانچه بهر بلا چنانچه حکم و کراهت یقین در دل استوار داشت
 نوع مسرت نگردد و در وقت غلبه طیب از دین نکند و در سرنگ
 بر دل یعنی کوه ماه بنشیند و چهل و چهار بار کماله اسلمه از
 طهارت عبادت ظاهر از غسل و وضو و پوشیدن ثوب پاک
 نفس سوار شود از هیچ ناشام در کام طریقت بگرداند و عبادت
 صدق از دست راند و هر شب میدان قلب در گشت
 نیک و نوبه کوی و سجود و ربه و اند و در روز چاشنی صبر
 صوم مجازی و صوم صوری و بنام فرشته و و شکیل منجرب
 تعدادت بجات از وظایف بسته دارد و ناما و بستاند
 و در سکه قیام و قعود و شکست از عجز از خود جدا نکند
 تا قوت باطنی حاصل گردد و در شته و عشق و محبت حق نشاند
 زیادت تر که در سادق لایق تلقین مرشد گردد
 و دایم جود خلوت در قاضیه مراقبه ذکر و فکر در آخر
 مجاهده بر ضار حق نشاند و در دنیا بوی مادیان
 دنیاوی در دماغ وی نرسد و توبه قناعت مالدیده
 اسم ذات از زبان نکند و در وقت فروز آوردن
 فیاضه سراف بر کلمه شهادت از گردن وی دور نکند
 و جلالتین بافتاد و دست از پشت فرو و نیارد و مکران

لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و در هم بر خود دارد و ناکس
 سلطان در آمد نکند و قبض گشت کلمه تجید شکر از دست
 نکند از دو علت از کم خوردن و کم گفتن اختیار کند تا
 سرکش و پیرایه نبود و راه نیاید و از حوائط عقلت کم خفتن
 و کم با خلاق بودن لازم کرد و اگر بنده در کام و بوی چهار
 تک و پنج تک در میدان قلب راست میرود و میل میکند
 شکر حضرت صمدیت بجا آورد یعنی حق سبحانه و تعالی از چنین
 مرکوب سرکش را مطیع فرمان برداری من آورده است
 و بهر اذاجار نشاء عدد و الفیج بخواند تا ماه و وقت
 و منصور باشد و اما نیز روز قدری بخلط نماند و مایه
 کوفتی در رو خود سازد و بعد بر خاستن خر خاره استغفر
 الله بکند و اگر فعلش حاجت باشد که از خانواده
 خواجگان چشت قدس انداز و اجم نعلبندی تلقین
 درک و برورش نماید یعنی تربیت مرشد بخود و اول
 استقامت و بهر اما ابتدا حالت چون عالم زاهد طایب
 صادق و از اعمال تجلیات طاعت عالم ناسوت در وجود
 استقامت یافته باشد امید است قدم شسته از مرشد
 اطاعت اعمال عالم ملکوت از تربیت استقامت گیرد
 و دل بکلی حق تعالی بندد و از حکمت هدایت بوی معرفت

لعل
تجید و شکر

اذاجار نشاء

استغفر الله

و در معرفت عبادت خدایات مقام الوهیت همیست
 کرامات یا سبانی قرب حضرت از دعوت خروجه به علم بی در
 به حق علم خدایان استقامت حضرت مرشد تربیت هم
 عین الیقین عالم جبروت باطن درو خالی در یافتن تفسیرات
 معانی کلزار با حق مشهوری مستقیم تفصیلات بشارت اشارت
 طاعت باطن تکریمات سمیفات زیارات تربیات تقاضات مرقا
 باغات تعلیمات ارشاد قوت مطهرات مشروبات پرورش
 خزان القرآن انواع نعمات در یافتن اطلاعات دل و جان
 معرفت اسماء حروف ذرات تربیات کلزار استقامت فتر
 جذبه اصلاح باطن اسرار اسم حق الیقین عالم نهیست بی
 نشان رحمانی طاعت طاعت جذبه اصلاح باطن معولات
 دنیا ملتین ارباب و مقتول کمالیت اولیا بوسن کشف
 کرامات مشایخ حقا و المقتدر اربابین و کل برستن
 همه تمام معانی جذبه حروف جملک بحر است مرشد جذبه
 استقامت غایت معرفت جذبه عشق ربانی سو مردم
 بعشق تو بودن نعاذت سادات هر صیدم و بحال تو
 رسیدن مبارکت مبارک من از کی بعد از حقیقت عشق کوثر
 و درم زهی راه طاعت عاشقی که سلامت است سلامت
 اربابانکه انواع مردمان اهل معرفت بعمل میسند

الزنان

و در کمال اولی و سالک و خلفاء سادق از تربیت مرشد
 مجرب بغایت معرفت جذبه اصلاح باطن اطلاعات
 سبانی عالم جبروت و استقامت عبادت خدایان ملتین
 تدریج حلقه قلوب اطاعت باطن حضرت رسالت بکشف
 و کرامات انظار کمالیت قرب حضرت طایبان حادقی بخدای
 هر ستم اند در دنیا اکنون بدانند چون وقت نمسند رسید در آخر
 الزمان عالمان زاهدان و صوفیان پیرشدان سالک غیر
 مجرب برای عبارات شریعت خود نماهی از یکجایات حیدر
 در ستار و جز آن ظاهر ارای مردمان بشمار شکم برستان
 باشند و بعضی مردمان علما را و دیوانه ها و بعضی دیگر
 بسیار که ان نفس برستان بودند بدانکه نفس برستیست
 انواع مردمان علما و آخر الزمان نفس برستان بی خبرند
 این شریعت ظاهر جزیه و دست رتبه شد و هیچ عبادت
 معرفت چون برستی در دل اینان نمابست نبود بدانکه از
 بری معرفت حق تعالی بعید باشند یعنی مخفی برستان هرگز
 قرب حضرت مجتهد نمیتوانند رسیدن باید که سالکان
 غیر جذوب را درین سخن هیچ شک نباشد و شرح کردن
 این طایفه ممکن نبود بدانکه شرح کردن اظهار این
 طایفه و برستان عاشقان که خدا تعالی دانند یعنی
 اولیا و کامل سالکان مجذوب همه را بشناسند و معرفت

بر یک طایفه در خاطر دارند و مقام عزت بملکوت خودت توفیق
 عبادت همیشه در یاد من تمام باشد و از صحبت تمام و فکر
 و دیگران سبب گفتن و شنیدن علم قال الله تعالی عالم علم است
 از توفیق عوام اعراض نمایند تا استقامت لایا و بنا را با سبب
 قرب حضرت مطلوب مقصود کمالیت اما در موقوفات قطب
 الاولیا و شیخ سیدی سیر از یار رحمة الله علیه قول شایع منقول
 است بعد از آنکه تربیات معانی و زیارات و ریاضات معرفت
 چند به اصلاح باطن تلقین از آیات و حدیثات و نظایر
 تربیت راه حقیقت هستند استقامت با سببانی قرب حضرت
 سید المرسلین صلی الله علیه و سلم تلقین ارشاد برای علمای طایفه
 عوام استغفار من فرمود زیرا که مختصر است از غفلت نسبت
 نفسانی عاجز و عمل اصح باطن استقامت بیامد یعنی
 کثرت عبادت خدای عز و جل از دست حقا و کتب مجید و سیدین
 منسوب است بعد از آنکه تربیت تلقین استغفار راه حقیقت است
 مهم نیست اما تربیت تلقین راه حقیقت برای علمای و اول
 علم بعلی صلاحیت طایفه صادق را در یافتن معانی خبر
 اصلاح باطن تلقین ارشاد استغفار نمودن و وضو است قال
 الیقین البیضاء الله علیه و سلم لا یستقیم الا من استقام
 و الله یوتی الا بالانسانین جابا مستور را که برای مردمان
 اهل معرفت طایفه صادق را در بردن و موزنی با هر گفتن

بها تربیت سخن معانی و زیارات قول شایع برای تلقین ارشاد در راه
 صادق در یافتن معانی و بیات قطرات استغفار است راست
 و اشارات و زیارات انواع است و سوره ابراهیم چند به خلق عالم
 کف خلق حرام با زیارات چوب دست خود پرستی کنی اگر چه سببی
 عشق سخن موج میزند که این کرم شرح علم لدنی بول و جان کنی
 جلب کنی بعد از آنکه در موقوفات خود پیشانی رحمة الله علیه از
 حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم تربیت مسطور است روزی
 امیر المومنین علی کم السلام وجه را فرمودید آنکه ای علی روان
 اهل صلاحیت بسیار نماز نما و در آن سالکان غیر مجرب در
 عبارات تجلیات عمل ظاهر انواع انوار مادی از سجده تربیت
 سوز معرفت حق تعالی در اطاعت باطن سالک راه طالب
 صادق بشتابی از آیات و حدیثات دریافته استغفار معانی
 ایات و نظمات قول شایع از تربیات موزنی نگوی هر که
 در یافتن معانی و زیارات بدل و جان در استغفار حوا
 بیو مبداء آورده ای بخدای خواهد آورد حق تعالی بعبادت
 خود بدان بند و نظر رحمت کند او را بطنی و بخت دریافتن
 راه حقیقت سوزی خود بکشاید و عاشق خود کرد اند بدانکه
 استقامت ملازمت جذب اصلاح باطن با سببانی نماید
 حق تعالی بکشتن کلمات انظار و بینه استعداد تلاوت

خط قلوب حرمی کما لیسرساند و گفت می طایب علی سلم
 ذکر اللسان تعلیم و ذکر القلب وسوسه و ذکر الزرع و الخ
 و ریحان و جنة و نعم انما بدله ای علی چون مردم اهل علم
 بعمل صلاحیت طالب صادق نشناختی یعنی تربیت جذبه
 اصلاح باطن تلقین کردی و استغناء محمود میزیر که
 او طالب صادق نباشد و میانه است خط قلوب غفلت
 نماید و طاعت بدین باطن استقامت نپذیرد و جیل بود
 قال النبی صلی الله علیه و آله الخیر عیون الله و لکن ناهض الخ
 عیون دشمن خداست عیون باطن اگر چه در حد است لکن
 تربیت تلقین چنانچه نبود مثل چنانچه انداخته
 جوی عیون است در این مشورت قد در باریده هیچ تربیت
 میسر نیست در بی تربیت با کندن او حضرت مستجیر
 خالی بنام شد بداند اول است یا انقلب غصه جعل نا
 جائید نداند که در آن تفرقه خطرات شیطانی در آن
 حاصل آید و است یا از خطرات نفسانی دل حرام
 و فساد و در آن تفرقه کلید اصل انجامد مسموم
 است یا از فساد و حرص نفسانی از دنیا و دنیاوی
 چه در دنیا طریقی که در آن دلی جان سالک مالک
 چنانچه در آن تفرقه در آن که جواب را حق بودی

سالت دعوت و دست خیرت صبح حضور رسیده یک سال
 مجذوب درین سخن می شد تیار نداده اقل مشایخ با
 آنست چون عوید طالب صادق در استغناء معرفت
 جذبه اصلاح باطن از تربیت مرشد که مل تلقین شود
 بلکه مجذوب کثرت اطاعت باطن لیا و نهارا غیب
 و حضور سالک را در سمعه و بصیرت و کد و شریب استغناء
 تلاوت خط قلوب چون متابعت ربط و بر شد و در کثرت
 ایام طالب صادق بغایت الله تعالی استقامت سخت
 بکشت کرامات انوار اتصال مع الله کمالیت رسد
 البقی صلی الله علیه و آله من اخلص لله اربعین لیل و سارا
 فی صلوة القلب اظهرت علمه عن خزائن الله تعالی بنای
 الحکمة فی قلبه و علی سائر تجلیات دی علی کرنا است
 سری الحاکم باطن از تربیت مرشد که مل مجذوب چنانچه
 در مقام تربیت بر حافی روی میسوی معشوقی کرد و از کثرت تلاوت
 خط قلوب ربط امر مرشد به بل و جان قدم ثبوت کوی ظاهر
 کرد و با حق تمام ابرار و علمانی از ترانه سرار حقیقت
 معنی حق تمام آورد و آن بسیار خاص علی بدین تربیت
 کرد فاما ان صادق را در یافتن استقامت و راجحیت
 از معرفت عشق محبت امام ابرار چون ابرار حضرت سالک
 مع الله علیه سلام نصیحت تربیت گفت حضرت رسالت و زمان
 و این بان را کلیدی با جمیع الیوم من الحق و چون از کثرت

زبان بازماندی بجای بستی ذی مانیشدی دل را رستی
یا روح الی الحق دایم الحال عند الوصال بعلی باطن از دل
جان خدا پیوستن بدانکه علم انبیا هر ازین راه دل بدست
از راه تعلیم تحصیل درس از کسب قولی تعالی و اتدیان
لذاتنا اما اولی که علمی تعلیمی از راه اخلاص اصلاح بدن
حاصل شود کما علم انرا علم لدنی خوانند یعنی این علم
خداوند است عند جل تقدس و تعالی اما هر کس بی شریعت
و رخصت نیست الا بر صورتی که کثرتی اگر کسی بی شریعت
سماع ندارد بسیار کسان علماء و زهاد اهل شریعت مختص
همان امر از حقیقت سخنهای سرانده نمایی از عارفان
کامل شنیده اند و در تشریح اندک گفتن این خود ممکن نیست و
استفهام بمفنی خدایتی احتمالی کنند و تا می معرفت حق تعالی نیست
و نیاید عزت بدو که موقوف است و این نزدیکی حد ایستادگی
پیوستن و قرب خداست چنانچه حضرت واهی کامل بزرگ در باطن
است حق سبحانه و تعالی ظاهر و آشکاران کرده است و در
قرآن و احادیث و تفهیم ظاهر و معنی چون بضمیمه ملائی
تمام در یک کلام بیست و نه کار آورند و شرح اظهار بیان نیست
و در یافتن آن استفهام ندارد است اما استقامت و قرب
معرفت حضور بدو حرف مشکلات و در فهم عوام خلایق رسیده
و شرح آن بر مژرات حرامست و انبیا را فریاد است و لا یحکم
من الناس الا بالعرفین مجابا مستورا اما معرفت جند

اصلاح باطن و اطاعت با سبانی عالم جبروت جراتان کامل
طالب صادق تربیت درست نیاید زیرا که جمیع اوج و مرتبه
نفس و دل و روح است اما نفس جایی شیطانی و دل هیچ
فرشتگان و روح محل نظرگاه رحمانی است یعنی صفت نفس
میل برین جهان و صفت دل بهشت جاودان و صفت
روح طالب حق هستن اسرار و نهان است سو اگر در
راه عالم ناموس روی همیا نراست و اگر در راه عالم کمال
روی بهشت دارست که در عالم جبروت روی نراست کما بیان
توسعت مرشد مجذوب حاصل دلدارست تعالی الله ص الله
علیه و سلم علم الظاهر من عالم المکات و علم الباطن من عالم
الجبروت و هو خزانة عن خزائن بعد تعالی علم الباطن و تعالی
الباطن بغایة الابدیة معزته بالقلب اما ری عزیمت هر که ذکر
خدا تعالی و در دل بسیار کند زبان و دوشی خدا را بد چون بنده
سومین و در دل خدا را بسیار و کند بسیار یا بدو محبوب از
دوستی باشد از دوستی تعالی الهی ص الله علیه و آله من حب
شیئا اکثر ذکره ای عزیز زبان خواندن و زبان گفتن علم
تعالی است از معرفت عالم ناموس براد عقل است و علم
نیر تعالی است تعالی غفلت و در و اما اگر سالک صادق
از عقل فارغ نشود و استقامت بخیر رسد و چون کثرت اطا

و جمع در اسناد زان محو کرد و کمالیت قرب حضرت عزت نه باشد
از خدا متعالی عبیدی نصیب بود زیرا که حسن و عقل دو مقام
است این دو مقام را بخدای راد نیست هر دو مقام قال اند
یعنی عالم ناسوت و عالم ملکوت و عشق عالم حال است باطنی
قرب حضرت بقال بتعلق ندارد خزانة اسرار حقیقی
بدست نه زبان سرانده بینایی است اما زبان خواند
و زبان گفتن کار رحمت خداست پیغمبران را عطا شد
ازین جهت رحمة للعالمین گفتند تا سخن در آفریند
حضرت رسالت را علی علیه السلام حتی تعالی از بهر امت
ضعیف بعبادت تحلیات را در ظهور بیکلین آورد و دنیا
را در ظهور بشهودت مشهور نموده است جز را در
باطن اطاعت با سبانی تلاوت حفظ قلوب عالم خبر
رزاره دل بجان اما ای عزیز قلب المؤمن بیت النجاة
و قلب المؤمن مراه اند زیرا که دل مومن همواره
و هر محب اوست و هر موضع اسرار است بدانکه دل پاک
بر مثال عرش صدر تعالی و بیت الاقصی و بیت الکعبه
و آنکه خدا متعالی آمد در آن دل غیر خدا نشاید بود
که ای کرد و آینه غیر در دست جز با حق تعالی بر مثال
جیغ در دنیا است و جیغ دنیا ساز و عرش صدر و بیت

اند

اتحاد کسب و سزاوار این حق تعالی بود در هیچ مذهبی
روان آمد اما هر یک از این سبب مرشد مجذوب بطواف قلب
کرد بمقصود رسید و هر که از راه دل نرسیده حتی نشناخت
در یک ایجاب افتاده از خدا تعالی عبید جان دور افتاد که هر که
قرب حضرت عزت نه بود ای عزیز تا از خود برستی فایز
نشی خدای برست نتوانی بودن و چون تربیت مرشد کامل
انسانی بمقام برستی و چون خود را راه دل بناری مقبول حضرت
نشوی تاج اولیا قاضین القضاة فضل الهیانی رحمة الله علیه
منیر اید و نظیر القضاة فی البر و العین یعنی هر چه آمیخته است
باشد از علم و دل در سیرت تحصیل یاب آنرا برکتی و آنچه آموخته
برو رسد یا شد علم خدای از معرفت جفیه اصلاح باطن
است اما دست در دل و جان و نه زبان آنرا بخواهند و بجز
نهایت ندارد و لا یحیطون فیهم من علمه و قهر هر ترا مشکل
شود جز به شایر زبان دل سوال میکن و صبر کن تا برسی عن الله
استفت قلبك فان آتاك فافعله یعنی هر چه ترا پیش
آید بنگاه معنی صدق بپذیر باید کرد آن اگر دل موافقت فتوی
امم طریقی باشد میکن و اگر نه بدان که رزق کبر و هرگز
معتنی دل است او متنی و سعادت و هرگز معنی نفس است
او خود در شتی است اما هر که علم اخلاص اصلاح باطن

اهلیت ندارد از دل کسی می رسد یا کامل استعداد و دیگری که از
علم حقیقت از سر شد بخوبی اهلیت یافته باشد هر یک بجنه
راه رفته که طبیب صادق باشد و نهایی بود اما با لایحه
مسلح بر حتمه اندازد علیه فرض باشد لادین لمن لایبینه به شیخ
راه بعضی بود مضافت قبول کردن و مردمان را از رتبه تعلیم
برورش نمودن غالی استعداد استخلفهم فی الارض کما
استخلف الذین من قبلهم اما در شد کامل طبیب صادق باید
طالب صادق سخنی گوید باید که مستمع دل را حاضر دارد
و هر سخنی که می رسد شود در دل نگاه دارد و بمان استقامت
کار بندد و در دل می شمار کند تا فراموش نشود و اگر سخنی
از مرشد شنید و بدلی نداشت از غفلت شبانی فراموش
کند مثل چنان ماند و آنه نجم چه بر غایت نوزدین سخت
و نه کاشته افتاد و باران بارید و کلام زمین خاک هیچ بر نیاید
و نزد دید و اگر سخنی از مرشد شنید اعلی در دل نگاه داشت
توانست ضایع کرد مثل چنان ماند نجم دانه جوهر در کرم
باز از افتاد و باران بارید و آنه کاشته شد چه نوزدین و اگر
سخنی از شیخ شنید و فکر کرد و در دل داشت اما بعد
موقوف کردن قدم ثابت در دل استقامت کار نیست
مثل چنان ماند نجم دانه جوهر در ویشی در زمین کشت

افتاد و باران بارید و آنه جوهر در زمین کشت در شد کامل از باران
برورش نیافت و در دل هوا ثابت مان برشته خشک شد چه
مقصود حاصل نکرد و اگر سخن از مرشد دانه می شنید و در
و نم کرد کانی باطن پوست و کانی بی عمل ظاهر را اکثرت عمل
صلح باطن غالب نیامد و تا نهال کمالیت بافت و حضرت
مطلوب رسد مثل چنان ماند نجم دانه جوهر در ویشی در
کشت افتاد و باران بارید و آنه جوهر در باران آمد از باران
شکست سخت آمد چه معرفت در دل استقامت نکردت و
کمالیت قرب حضرت نه سونت و اگر سخنی از مرشد شنید
و در بافت دانه بزرگی دیگر هم سخنی شنید همچنین چند عمل
تربیت یافت گرفت و در عمل آورد کمالیت نه پوست
مثل درخت و شتی ماند بعضی درخت جوهر در ویشی او را
حفاظت در ویش خود و خوار شدند زیرا که در یک محل تربیت
کند و نه تربیتی گرفته که نگاه دارد و میوه آن درخت که با
و کم لذت باشد و اهل معرفت این چنین کسی را بی تربیت نیامد
و نهان که باشد و او را که نگاه دارد ویشی ملازمت حفظ
مطلوب اطاعت خدیه اصلاح باطن چنان غالب آورده
مثل چنان ماند نجم دانه جذب غایت در کشت کاشته
و نهان باطلان بارید و نجم نوزدین و مرشد بهی باغبان

ایمیز این علامت از هر چه خالی بود او را با بر شد مجرب است
 عبادت خفایان ملازمت حفظ قلب کمالیت ندارد دوم با
 سالک صادق و متابع ربط مرشد کامل استقامت باشد
 سیریم با مرید طالب صادق و مطیع راه حقیقت سالک راه
 شود چنانچه ~~کمال~~ کمال کمال است از انعام فضولات خلیات
 ترک کند اما بداند که در این دریا فتن معرفت هر چه را می
 هست چون علامت علم لایق از معرفت جذبه اصلاح باطن
 استقامت راه حقیقت و کرسی را تلقین ارشاد از مرشد و خود
 تربیت باشد با بر تلقین معلوم شود و این شخص کمالیت علم
 و عمل حقیقت و در این علم از کمالیت از کمالیت باشد و از تربیت معلوم
 شد که آن شخص از علم لایق از علم اصلاح باطن تربیت بر این
 ندارد این سخن نیز معرفت حق تعالی بنایت بر و روشن است
 به احوال و حالت از معرفت عالم با صوت اگر ظاهر تحصیل زبان
 انعامت با یقین میدان که عمل ظاهر اعمال تجلیات تربیت
 باشد و هر طاعتی که بنام حاصل بر این سخن بعد از تقاضا
 است لا احوال له و اما بداند که اگر هم حقیقت هر که از معرفت
 عالم بیرون و با باطن است عمل حقیقت تیر و باطن بود و
 است تمام آنست که باطن کمالیت است با یقین میدان
 که باطن کمالیت است و اگر باطن باطن ناقص است با یقین

میدان که باطن باطن ناقص است بدانکه چون مردم احوال و
 استقامت تربیت جذبه اصلاح باطن بجا می آید
 دور و او خدا را شناخته و بخدای پیوسته است و او را از
 عمل فضولات تجلیات ترک بود و اگر سالک راه حقیقت را ترک
 ظاهر باشد کمالیت عبادت خفایان استقامت نه بود و بداند که
 معرفت آنست و هر چه که ترک باشد با باطن با یقین معلوم شود و اگر
 شخص از علم حال عند الوصال عمل اصلاح باطن تربیت بر این
 نیافته است از خود جدا و در این دریا فتن معرفت هر چه را می
 صادق را پیچش که باشد باطن کمالیت و تربیت هر چه را می
 اما از مرشد کامل تلقین ارشاد و تربیت تیر و از تربیت مرشد کامل
 مجرب بر کمالیت با یقین اندر رسیدن و اگر مردی اجازت
 ارادت نبوی و خلقت دارد اما تربیت تلقین جذبه اصلاح
 باطن از مرشد مجرب استقامت در این دریا فتن معرفت
 لا و حال است بیعت ارادت مریدان گرفتن تلقین ارشاد
 تربیت مکرون و او را نشاید زیرا که مرید بشود یا بداند که
 حق مرید طالب صادق از معرفت جذبه اصلاح باطن
 تلقین تیر و فقط قلب کمالیت باید استقامت باطن
 قرب حضرت مطلوب متعبد کمالیت رسد او را خلقت
 قبول کردن و تلقین ارشاد و تربیت نمودن و بیعت ارادت
 مریدان گرفتن و در سبب آیه چون کثرت اختلاف امواج
 سیر مشکف و کثرت است از کثرت اسما مستفی از استعداد
 کنند و با نفس از غایت را بجا گویند و اگر انگ بود آنرا

در آنجا که رسید و از آن فرشتگان ملاوت حفظ قلوب خبر را حد
باطن زیاد یافت تر بود آنرا با مالش نام نهاد چون جمع شود
بدو را بپوشد و همان در باب باشد که بود داخل النبی صلی الله
علیه و آله واجب الصغیر الله و لایکرا الله الا الله اما چون
عارفان صادق سالک روبرو راه از عالم ملکوت قدم
پیشتر میمانند و معرفت جذبه اصلاح باطن استقامت
با سبیل عالم جبروت چون در اطاعت فرمان برادر میمانند
حق تعالی فرشتگان ملاوت حفظ قلوب میرسد مشغول بود و در
ملوکین بماند متوقف نشود و ساکن ماند و بسختن حجاب راه
او بود و اگر گوید که باطل باشد اما بطنی که کسوت عبارات
نیست زیادت تر تواند بود و در آن آن خود و نصیب خاصه باشد
اما خاصه و انخاصه رسیده راه خود این بود که با خود هم
تکلم بود و فکر بحجاب نکند و خود را بماند تا نامش
غایت مستقامت و توحید کلمات اهل کمال
رسد و در آن مقام که خود را بدست سخنها و روزگار توفیق
معرفت جذبه اصلاح باطن آن کرانه در باب عشق محبوب
برای تربیت مریدان طالبان صادق از هر جوی نامحدود
بریکر دوسالکان مستغرق طالبان راه حقیقت را ملقبین
در حق و در تربیت برورشن نماید تا سخنهای سخی و دینی
تر جهان باشد گفتن استقامت نمودن نشاید و اگر گوید
که فهم کند و معالی آن برزگ که در باب اما از آنده آنجا
کسی نداند اینجا من عرف الله کل سانه بود انگار از آن

تمام و صفای رجوع کنند که تمام نبات در دین خود بدو باز
و یکی نماید و یکی جنبه اما اگر فرقی کند و یا بیجی بگوید فرقی
کنند باشند طالب حادق و این فرقی کران هنوز حجاب
راه حق تعالی بود اما جز صاحب تصوف بدون صورت
فهم نکند بد آنکه چون مردمان این کامل اهل معرفت
حضرت و اصلا حق تعالی در اطاعت باطن دل خود را
نیاید و هیچ موضع نشان است که در وزن دل بسته گردد
یعنی سالکان در اطاعت باطن هیچ حضور نبند اول آنکه
در وقت خوان خواندن درم و در وقت نماز گذاردن بسوم
در وقت گزاردن کردن چهارم آنکه در وقت سخن گفتن
نیم آنکه در وقت کتاب کردن روزن دل بسته گردد
را حجاب راه حق بود هیچ حضور نبند به سیالیت زد
ناید بحال اندر بی با آنکه بسته در است بگویم میگویم زد
بالنکر که سرش را بر دوزخ باز و تعالی الله و این روزن عشق
است در نبات خانه خلا معرفت بهم در در استن
شرح شب معراج بد آنکه حق تعالی با حضرت زیالت بی الله
عبد و اسم بود و نیز سخن در شب معراج تربیت فلان نسیب
فرمود در علیات فاضی احمد غزالی رحمة الله علیه آورده
للقوس زیات میکند از امیر المومنین ابا بکر صدیق رحمة

عرفت من
شرح

چون سید المرسلین را شب معراج بردند قدم از مقام منزلت
 در سرتاه المنتهی چون شتر نهاد هر چهار طرف کمالیت و در
 عظمت جلالت بجاها نور تجلی بر او شست از آفتاب منور
 چون نظر بیشتر کرد استعمال زنجیر اسد الله علی کرم الله وجهه
 صورت شیر استعمال زنجیر طوق بندگی در گردن بامهت
 و پشت بر در استاده است چون حضرت رسالت صلی الله
 علیه و سلم را بدید سر فرود آورده رخاظر مبارک از اسرار
 شکوه ورود حاصل آمد نظر جالب سوی راست گردانید
 مردی را دید زیر خاخر عرش عظمی از سر تا پا کشیده و در حیات
 است در خاطر مبارک گذرانده که بنده ضعیف را بفرستد
 اولین را آخرین گردانیده و نام خود و نام این بنده در
 کلمه طیب در آوردی و مرا حبیب خود خواندی و در مقام
 عظمت از جهات دمشق با اوتی است ده میل از من این
 کدام مردیست که درین محلی جایی خواست ندا آمد ای
 محمد این مرد خواجده اویس قرنیست حضرت رسالت صلی الله
 علیه و سلم خواست التماس نماید از بهر ملاقات با خود پس
 قرنی بسیار که زود و زود چون فرمان رسد ملاقات کنم
 ندا آمد ای محمد خواجده اویس قرنی ما بعد از سه سال گذرد
 در استراحت و بجا می حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم

است

نظر سوی جب گرفتند و جانور سبزه وید نول زرین با بهما اهل
 طوبه بندگی سینه و در گردن مثل کبوتر یک نشاندگان در دوزخ
 برده و بیرون برده می آید و می رود دوم جانور بر جای خود نظر
 پیش در حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم در خاطر التماس نمود
 یارب آنکه این بنده فرمان رسیدی محمد یکم آنکه در میان رسالت
 سینه روح شمشیر خاخر بین است عهد جدید شد که روح خدمت
 و اطاعت من الفت گرفته در استقامت عبودیت باطن
 نیاز مندی بایده من متابعت نبوت و در بندگی قدم ثابت
 از حجامت حاضر است دوم سلطان الخارن بین بایزید است
 لیل و نهار لکاب بیانی دل و جان نیاز مندی عبادت سمیع
 بصیرات اطاعت فرمان برداری بایده من استقامت
 ملازمت نزد یار سبانی میکند ای محمد مردمان اهل صلاح
 و وسایل خاص و اولیا رسالت و خلفاء صادق و در آن
 حق کس نیکم تر نیست جذبه اصلاح باطن استقامت
 کمالیت عبودیت تنفین یار سبانی حفظ قلوب اطاعت
 افرطاه و باطن متابعت بنود زنده و مردمان از دست
 فی مقدمه صدق عند ملک مقتدر آمده یعنی رسول آن
 قریب حضرت کمالیت نبوت بیرون برده الوهیت باشند
 مردمان خواص عاشقان حضرت من که استقامت با سبانی

کمالیت عبودیت نیاز مندی حفظ قلوب متابعت نبوت مردان
 امتحان درون پرده صمدیت باشند ان الذین یبایعونک
 انما یبایعون الله ورسوله انما یریدون وجهه انما یریدون وجهه
 اعمال تجلیات ظاهر انواع است اما کما ینکسر معرفت خدیه
 اصلاح باطن نیاز مندی اطاعت دل و جان قدم نهادن
 تلقین از در شد کامل متابعت متوجه سینه باشند من یطیع
 الیه یصل فقد اطاع الله ورسوله ان قرب حضرت من متابعت
 عالی دارند ای محمد مقام آدم در بهشت و مقام موسی
 بر کوه طور و مقام عیسی آسمان چهارم و مقام یسوع
 و کبرئیل اما مقام خواص اودیان اولیا سالک و خلفاء
 صادق و وارسلان حق تعالی کما ینکسر از تربیت مرشد کائنات
 منسوب معرفت خدیه اصلاح باطن استقامت عبادات
 خفیات نیاز مندی حفظ قلوب متابعت باطن پرست
 باشند این قرب حضرت زیر سایه قرب لطف من باشند
 حق سبحانه و تعالی در جواب در حجاب پرده نور با حضرت شایان
 صلا الله علیه و سلم نمود نیز سخن تربیت تلقین نصیحت فرمودند
 آمد بد آنکه ای محمد ازین جمله سی هزار سخن نام رسیده برای
 امت خویش بگوئی و از تربیت نصیحت دریغ ندری
 زیرا که درین سخنهای اطاعت ظاهر عبادات تجلیات

خود را

عبادت عالم ناسوت استقامت علم تربیت است و سی هزار سخن
 و نام رسیده بگوئی بدانکه درین سخنهای عبادات تجلیات و
 یافتن اسماء صفات عمارات عالم ملکوت استقامت علم
 طریقت است و سی هزار سخن رسیده و نام رسیده مطلق بگوئی
 بدانکه ای محمد درین سخنهای تربیت خدیه اصلاح باطن تلقین
 عبادات خفیات تلاوت حفظ قلوب و ریاضات هدایت باطن
 پرست عالم جبروت استقامت قرب حضرت کمالیت علم
 حقیقت است فرمان رسیده ای محمد و درین سخنهای تربیت
 خدیه اصلاح باطن تلقین عبادات خفیات تلاوت حفظ قلوب
 و ریاضات هدایت باطن پرست عالم جبروت استقامت
 قرب حضرت کمالیت علم حقیقت است فرمان رسیده ای محمد
 بدانکه علم حقیقت از خزانه اسرار حضرت بغم معانی و نور
 آیات امانت دینیات در یافتن سخنهای علم حقیقت و علم
 زوایا جز تربیت مرشد کمال در یافتن و نورانیت استقامت
 مبادرت و کسی را که درین علم کمال حال عند الوصال در یافتن
 حروفهای علم لدنی جز صحبت تربیت مرشد کمال بفرمان کلام
 الا بر نورانیت کثیر بدانکه ای محمد چون مردان علم از ادعای
 صادق بشناسی پس برای استقامت تربیت و تمرین بگوئی
 چون سالک مسدود در یافتن تعریفیات معانی آیات حقیقت

حدیثات و طعن قول شایع است که معانی ارباب نظرات در
یا قنن تریات بل و جان خواهر جوستن او با رو خواهر
و من و جلیق محبت بدان خنده تفریح کنم و در یافتن استقامت
معانی خرو و قیامی علم لدنی جوستن تلاوت حفظ قلوب سویی
خود راه حقیقت بنایم بدانکه ای محمد اوست طاعت باطن
شما بعت تو بنظر رحمت جانب خود کشم و نصیحت تربیت در شد
محمد و ب از راه عشق محب عشق خود کردیم ندانم که قول الله
لیقنی الروح من امره من یثرب من عباد و آیات دیگر نیز
آمد و کذا لک یزیر الرحمن قدر شری من یثرب من عباد و آیات
و دیگر فرمان رسید و یا لکن عن الروح قل الروح من امر ربی
آمد بدانکه ای محمد از محبت تو بهره بزر عالم آفریده ام اما توبه
در رعایت در یافتن خنده عشق محبت هدایت باطن راه
حقیقت از خزان اسرار منست قال بعد تقالی الالباب انی
و صفتی بدانکه ای محمد سر ما با ایشان است و انکامل معرفت
من دریا بند و در دل بشناسند من رسد ای محمد ترست
خنده اصلاح باطن در یافتن راه حقیقت جز آن کامل باطن
غیت هرگز از بندگان من طالب صادق روی من آرد و
معرفت من در دل کنده بخوبی بالیقین است که برای تربیت
مقلدین مرا طالب صادق را بر شد رسام و یا مرث کان

طالب صادق رسام بدانکه ای محمد عمر آدمیان بر وجه شایری
داد و ده یعنی دو روز ساعت روز و دو روز ساعت شب بدانکه
شما نیز ترست و چهار ساعت و هر ساعتی هزار انقاس
شمار می از آدمیان و جز آن بیرون آرم بدانکه روزی هست
نزد کن علما روز و مردمان است تو حساب در هر روزی در حال
کنیم زیرا که این وجه شایری است بجای بر او و در هر روز
برود و حیات خلایق بدین انقاس و مباد شمار می بود درین
چه کار کردید ای محمد کما مخلوقات موجودات کویا می در حسابی
در شنوایمی هستی و نبات ازین انقاس و مباد شمار می است
و من در دل بر چیزی حایلستم خود را می در هر روزی جز آن کم
و هستی وجود ظاهر و باطن مرآت ای محمد مرا از بندگان کن
مآید و انواع علما ندانند بندگان من مردمان است تو
مارا در میان نمی آرند و مردمان نمی بینند و از احاطه
باطن و رانی شناسند بدانکه درستی خود بخود که قنار بند
روزی قیامت حساب از مردمان علما ندانند و چون هر روزی سوال
کنم بدانکه ای محمد در روزی روی حساب چهل بیست هزار
سوال باشد از بندگان من و مردمان است تو حیات
عزیز که جواب دادی توانی ای محمد ایشانرا بکویا ترست
مقلدین من اصلاح باطن اطاعت شما بعت تو معرفت

من در دل بگویند و شکر از زبان باستانی بخند به انفس امان کن
 بدین انفس بجای آنکه تو بمن رسدای محمد روان علما را داهل
 صلاح طالبان صادق را تربیت نصیحت در یافتن حایر
 اصلاح باطن تلقین کن تا بدانگاه خاصه اهل معرفت بعمل صلاح
 در یافتن تربیت راه حقیقت معرفت من در یابند و طایب
 من باشند و در اولی باشند و بمن رسند بدانکه روایت
 مسطور است چون سید المرسلین خاتم النبیین از شمع معراج
 بر دنیا آمد بعد از آنکه از میان یاران اصحاب بر آن حضرت
 فرمود و قال انبی صلی الله علیه و سلم اخي من امتي من سلك حرا
 في طلب الله طريقي الانبياء و اخلفاء و اولاد کرام و ملایم من منی
 و دیگر حدیث فرمود و قال انبی صلی الله علیه و سلم کل دم حائز
 من ذکر اخي فهو من و کما کل دم غافله من ذکر اخي فهو
 ميت و اما بعد آنکه ترقیبات معانی آیات و حدیثات تلقین
 قول مشایخ تفریقات سخنهای معانی آیات لطایف و زیات
 استفاده موزونات انواع روایت دیگر از اول المرسلین
 ابا بکر سیدین رضی الله عنه و غیره بر سید المرسلین مقام
 میا را یاران اصحاب طالبان راه حقیقت استقامت جویند
 قرب حضرت نفیسات معانی رزوات کلمات و حدیثات
 تربیت خیر اصلاح باطن تلقین عالم حیرت پرورش و غلظ

بدیست ارشاد حدیث فرمود و قال انبی صلی الله علیه و سلم کل دم
 اربعه اقسام قسم اوله من ابرهیم و حوث و یونس و انا الانبیاء
 ترجمه آنست بدانکه یاران اصحاب بعضی مساکیر سم و زنگین و رنگ
 در زندانها هیچ معرفت شریعت حضرت در زندان و میان نارک
 صلوته سمج و روان و بیستای غیر یکت که از معرفت علم است
 خبر ندارند که برستان فرزندان دنیا سمج تمیلات حیوان
 بهایم و حسی و قسم بیستون بهایم اهل و هم الزاد بدانکه
 ترجمه آنست که ای یاران طایف اهل معرفت علم درسی در
 عبادات تمیلات اطاعت اعمال فضولات با تقوی و طهارت
 عبادت خود پرستی عبادات و برکی نقایط طالب نجات
 معرفت آخرت نیافرند که خسته باشند بدانکه در یافتن
 عبادت خفیات از اطاعت چیزی با صلاح باطن استقامت
 حق پرستی صلوته رحمانی تربیت برشد کمال تلقین فرود
 خبر ندارند همچون تمیلات حیوانات بهایم اهل اند و قسم
 بیستون الملائکه و هم الانبیاء ترجمه آنست بدانکه بعضی
 پیغمبران مرسل که در طاعت باطن یا وحی تعالی استقامت
 خود دل و جان کمالیت نبوت و ایمان احوال طهارت و خفا و قلوب
 رسیده گان قرب حضرت رسولان خدا تعالی تمیلات ملائکه
 هفترب جهاد امثال اند و قسم بیستون الطیور و هم
 الان و لیا و الصدیقین ترجمه آنست بدانکه ای یاران که

مرومان اهل معرفت بعد اصلاح انسان کامل عاشقان حضرت
 که از محبت تربیت نبوت تلقین تلاوت حفظ قلوب لیسوا
 مبالغت عبودیت و ایمان اطاعت باطن سوستان
 باستانی قرب حضرت که نیکو عالم طریقه مقام الوهیت
 استقامت و عمارت کمالیت و در مودعان حق تعالی به
 تشبیهات برندگان بهشتی مرغان عرشی اند حضرت رسالت
 فرمود ای باران قسم عاشقان که شناسد و با شوقی
 رسد که استقامت صحبت تربیت مرشد کامل تلقین ساکن
 مجرب باستانی زلفین حقایق معراج قلب از دل نکلد
 لیسوا و بنما را خلا و بلا فی السحر و انحراف نیا زنده یای و حق
 تعلیلا از سعه و بصره و اکلمه و شریب متابعیت رطالمر
 مرشد زود و بقاء سینه احوال تناسل و قرب الایام اتصال
 مع الله سالک صادق استقامت قرب حضرت مطلوب
 کمالیت رسد قال ان شاء الله علیه و سلم اللهم موتی
 الا انما لموت و انا لموت کلمه موتی الا انما لموت و انا لموت
 کلمه موتی الا انما لموت و انا لموت کلمه موتی الا انما لموت
 حضرت رسالت فرمود صا اهد علیه و سلم خطه محققان بعد
 و نهاری غور علم و عمل عجیب در استقامت عبادات
 تجلیات عالم ملکوت عمارات غنیایی نیاز مندنی بود
 و نیاز آخرت و طاعت ملازمت اعمال فضولات تمام

ز هر غور و جری لایتن و در زمره و اعلان شردن به معرفت
 تربیت چند به اصلاح باطن عالم را به سالک خبر بحدوث از
 فتنه بیعت است حضرت رسالت گفت صا اهد علیه و سلم ای باران
 چند عاشقان معرفت اصلاح باطن نیاز مندنی حفظ قلوب
 و با فتن استقامت باستانی قرب حضرت هر که می شناسد
 و بر یکی نداند و با شوقی بر یکی رسد از هزار سالک یکی در
 از بسیار بسیار از بدان کسی از این سالک دریا به که از راه
 حقیقت صحبت تربیت حرفی از مرشد مجرب با فتنه استقامت
 تلقین خبر اصلاح باطن بعشق سوخته و از اعمال سکایت
 عالم ناسوت و در که رسته تربیت مرشد مجرب معراج قلب
 در یکبار در تخم اعمال سعادت باستانی زلفین از دل نکلد
 شعاع نور از کثرت استقامت و حفظ قلوب آتش عشق
 سطر رسد سالک را از بویست بشریت و عالم اودیت در آرد
 یوم تبدل الارض غیر الارض و بدو هم فی النسیا و قلوبهم فی الآخرة
 روی نماید بر صفا رسد خود را محو بنده قوله تعلیلا کلمه علم
 خانه و بیعت و جبریک و و اجمالی الا انما حاصل این سالک استقامت
 شایسته تواند بود و او که در علم رخصت بنما کلمه ای که شایسته
 بهر ولی راهی از هزاران مرد یکی کردن سماع دانند هر که محرم
 اسرار تربیت چون سید الزین عا اهد علیه و سلم ممدربین
 تربیت از شمع انحصار شریعت تعلیم تلقین اظهار در پیش

مردود و بیکل امین از حضرت رب العالمین این کلام ربانی
 و حق را تو رو گفت یا رسول الله فرمان میشود که این آیت کلام
 من به این صلاحیت علماء و زاهدان از امت خود بگوید
 شرح قلیل اظهار کند که این کلام از آنست که در غیر مجرب
 من در یاد و در طلب من باشد و روی من از آنست که
 رسد قول لغا و لغو در آنجا که این کلام از آنست
 لهم قلوب لا یفقهون بها اولیک کا لکلام بلهم اضل سبلا
 اولیک هم الغافلون و می محمد بعضی مردمان علماء را از آنست
 تو مثل آدمیان اند و از آنست که این کلام از آنست
 نمی یابند و از آنست که این کلام از آنست که این کلام از آنست
 کوشه ها است نمی شنوند از آنست که این کلام از آنست
 بر فکر و معاینه است ام علی قلوبهم اقلیة فقل یسیر
 و لها و این طایفه استوار است این کلام از آنست که این کلام از آنست
 بهایم ای انرا فریده ام و در اسلام مجازی استوار است
 این کلام از آنست که این کلام از آنست که این کلام از آنست
 علماء و مردمان از امت خود بگویند و این کلام از آنست که این کلام از آنست
 غیر دوست جزای و حق را متغول خواهد بود و در امتناقی
 شما هم این کلام از آنست که این کلام از آنست که این کلام از آنست
 شوق الی الله را می شناسی و از آنست که این کلام از آنست که این کلام از آنست
 من بدستی متناقی شما هم بر کلام حق خالق خود بود

همه خطای نیازمند کمال متناقی و بی باکندای محمد من دوست
 تو ای هر که بر ابدل دوست دارد و بر ابدل یاد کرد و بر ابدل نیاز
 من نیاز از آنست که این کلام از آنست که این کلام از آنست
 من من من و می هر که از معرفت خود اصلاح باطن
 روی من کرد و بهشت محبت من خلوت شد ساعت
 ساعت من گزید هر روی و هر قدمی یاد من باشد لیل و
 نه از غیر من نه به غیر من نه شنود و غیر من نگوی و مرا
 بر از آنست که این کلام از آنست که این کلام از آنست
 البی صلی الله علیه و آله و سلم و فضل العباد و عین کمال عباد و ذکر الله
 فی قلبه خطا و خطای الدلیل و انهار فی غمور الحق فیما و تعودا
 و عی جنو هم ستر و علانیة عی کمال حال و حاله من احب
 شیا اکثر و ذکر می هر که جزای را دوست دارد و آن نیز بسیار
 یاد کند پس بسیار و ذکر خداست و در دل دوستی عشق
 محبوب است چنانی در دل حاضر که جان در تن و خون و در رک
 فراموش نم و قتی که دیگر بار یاد آید چنان مستغرق بود
 که از خود خبر ندارد و غیره که بر در زم سزای ما جدا با هم
 معرفت ستم بد آنکه خطاب و حق مختصر بهشتان و صورت
 پیشان یعنی مردمان حاضر و دیدگان و حاضر و جویان حضرت
 رسالت صلی الله علیه و آله و سلم این خطاب آید و ترسیم نظرون

مردود و بیکل
 بشر

اللیت و هم لا یجیبون که ای عزیز ترا میگویم که این است در
 "قرآن مجید و نبی و با جمیع معنی فاشند و قد جاز که من
 و بعد نور و کتاب مبین قرآن کلام ربانی است نور میگوید
 و اتبعوا نور القرآن که کلام خداست نور میخواند اما این
 نور از کجا جویند بعد از آنکه در تلاوت حفظ قلوب از معرفت
 جذبه اصلاح باطن بچوبیند و محمد خدا را نیز میخوانند و با
 نور الهی از نور معنی و بعضی صاحب کتاب قرآن را که کلام
 خداست تا مخلوق میگویند عزیز نور قرآن حروفها سیاه
 میچینی بر کاغذ سپید اما کتاب و دست و قلم و کاغذ و مداد
 و خوشتر حروفها و سطر تا مخلوق نباشد پس ای عزیز قرآن
 "قرآن غیر مخلوق که ارام است بر آنکه استقفا هم او نیست از
 معرفت جذبه اصلاح باطن شناختن حروفها علم لدنی
 غیر مخلوق است اما جز تقنین ارشاد در شد کامل هرگز نیستیم
 مفهومی کرد و بعضی مردمان محمد علیه السلام را صورتی و تنی و
 شخصی میدیدند و بشیر و بشریت میگفتند و بعضی قاصدین
 بشر میبستند قل انما بشر مثلكم لوی الی نایبشان این
 مقام گفتند و قالوا البشر منا و احد متبعه انما اذا لم یخلف
 و سعوریتها اهل جبارت محمد را بحقیقت دیده اند و مستجاب
 او سوی معرفت حق تنها اجل و جان بحقیقت میسرند

فقط

و طایمان صادق را فاش است حضرت بآل صا الد علیهم السلام
 نموده اند و قالوا یا هذا الرسول یا کل الطعام و میشی فی الاوقاف
 اما بعضی بنابر گفتند من کمن محمد و بعضی گفتند اللهم ارخصنا
 صحبه محمد و بعضی گفتند اللهم ارزقنا من شفاعته محمد ای عزیز
 درین حالت و ورین ولایت او را اگر بشریت خوانند و ما از
 بشریت جویند و یا در ایشهر گویند که فرشتند چنانچه در قرآن
 میفرماید بر خوان فقلوا بشر یهدوننا فکفر و انما و می بیان
 فرموده است است که احد کم و حقیقت قرآن صفت متدین
 که مغفون معرفت و لها و قصص نبیا و ملائک و اهل الولایه
 و حیطه از معرفت علم شریعت و اطلاعات طریقت این فرق بین
 آمد این در کتاب میطلب با بدین و فقیه کلام الله ظاهر و بطن
 هر دو معانی گرفته است اما طایمان قرآن را کتاب بر اهلان
 نمود ان للقرآن ظاهرا و بطنا و لبطنه بطنا الی سعه بطن بدانکه
 معانی است هر ایتی که از قرآن ظاهر ظاهر بی است پس از
 ظاهر بی باطنی نماند باطن معانی تعسرات معانی ظاهر
 هر کسی درک شود اما مقتضات معانی باطن که در یافته و که
 دانسته و تغییر کردن که توانست و در استقفا هم معانی که تواند
 رسیدن اما قول ما یخرج مخلصا کرام است القرآن ثلثه
 انواع بدانکه کلام الله حقان بر سه نوع است یعنی اول آن

فقط

کلام مجید و فرقان حمید کلام ربانی مخلوق است از ابتدا و آخر
 جمع آوردن مذکباتی و رسیدن به کمال از تغییرات معانی تجلیات
 برای اعمال و تدوین ربانی اطاعت علمان و زاهدان و
 عوام خلایق و پستی کمالیت اسلام موجب فرض عین اتصال
 مع الله استقامت مشعرت شریعت دوم توان تعریف
 کلام ربانی و وسایل حروف علم لدنی بدانکه تعبیرات علم غیر
 مخلوق است بنیات تربیت جذبه اصلاح باطن و روان
 اسم ذات عین البقیع و ایمان حال اطاعت عبادات
 خفیات تلقین تلاوت حفظ قلوب پویان با سبالی
 قرب حضرت استقامت در دل و جان که جز تربیت ارشاد
 مرشد مجذوب تغییرات معانی اسرار حقیقت هرگز مفهوم
 نمک و دوا سیوم و آن تعریفات کلام ربانی در یافتن سخنان
 معانی و فواید کلمات قدسی که در کمالیت استغفران
 مستحق محو حق تعالی از زبان دل و لیا و مقرب عاشق حق
 برای تلقین در دل و طالعان صادقان سوی معرفت خود
 پستی راه عشق محبت سخنهای نارسایی از زبان دل و لیا
 کامل بیرون آوردن و بدانکه تغییرات کلمات قدسی جز تلقین
 ارشاد و مرشد کامل انتظام نموده و اما چون طالب صادق
 مدتی صحبت تربیت مرشد کامل بود و در یافتن عبادات

خفیات تلقین علم حال عباد الوصال کمالیت یا بدعت رب
 ان یام گفت کلمات اظهار رعایت الله انضالی
 الله استقامت قرب حضرت مخلوق مقصود کمالیت
 رسد در غایت ربانی کمالیت حضرت رسالت بشنو که رسید
 الله سلیمان صا الله علیه و سلم ابابکر صدیق رضا الله عنه را گوشت
 ای ابابکر در روز وصیت با مشغول هستی از اعمال تجلیات اما
 در شب هر کار مشغول نمی باشی ابابکر گفت یا رسول الله در صبح
 کار مشغول شوم حضرت رسالت صا الله علیه و سلم فرمود و یک
 در جمعی مایه با و بهین آنچه مشغولی من درم آن اختیار
 کن ابابکر به آنکه سید المرسلین نه خرد و داشت چون شبی
 ابابکر برای دین عبادت مصطفی صا الله علیه و سلم در حجر
 آمد در حجره غیر مشغول یافت عبادت خدا تعالی ای عمر
 میدانی که درین ولایت کمالیت او را چگونه بشمر گویند
 اما مقصود آنست که جز این باریت حقیقی دیگرست و جز
 این قابل حقیقی دیگر نیست و جز این جهانی دیگر افمن سج
 القدر صدر و الله سلام فهو علی نر من رب اما این نور خدایا
 از کجا جویند ان فی ذلک لدرک لمن کان له قلب رهنگانی
 این آیت همه شده است ان یام گفت یا رسول الله صا الله علیه
 و سلم افضل العباد عن کل عباد و ذکر الله تعالی فی قلبه

اما حق سبحانه و تعالی در قرآن و کتب برای و درستان کرد تا محبان
بدانند که حق تعالی با ایشان چه کرامت کرده است و روان آمد
ای محمد ترا که فرستادیم از برای سلمان و حبیب و بلال را
بلال و رضالد و ابابکر و عمر و عثمان و علی و سالم و ابوبکر و طلحه
بن مالک و عبداللہ و عوف و ابی کعب و برنبرگان مختصان
و محبان و اهل معرفت خود نه برای ابوجهل و ابوطالب و
عبدالطلب و عتبہ و شیبہ و عبداللہ بن ابی سرحان و غیر
ترا با ایشان چه کرامت فرمایم با کلمون و یثقیل و یثیم
ان علی قولہ تعالی فرمایم خود را و یثیم و یثقیل و یثیم
الذی یوعدون ای محمد را ایشان بگوئی قتل یا ایها الذین
شکروا آدم شمارا حقیقت آدم را شما در عالم حیوانی ندانید
از علم حقیقت و ما در علم حقیقت اطلاعات رجائی عالم
الوہیت ای محمد معرفت راه خدا شعلہ جذبہ اصلاح
باطن اطلاعات عشق محبت نه برای ایشان نبوده ام
و نه این خلعت لباس معرفت خود برای ایشان ننهادم
وان کذبوک فقل لی عمل و کلمه عذکم انتم بر نون حما عمل
و انما بری می تعلمون اگر خواست با بودی ببرد و فطرت
یکسان بودی و لو شاد اند بجمع عیال اهدی فلا یکنون
من اجاب بلین و جایی دیگر گفت و لو شاد و ربک لایمکن

خدا را در حق کام چسبیا انانیت بکند انانیت یعنی بگوید من
ای محمد رسالت تو این ترا که اینست نتواند کردن و بنده نصیحت
از تو نتواند بپوشیدن اگر بند و بی بند بی ایشان شد تو
برگزین قبول کنشند زیرا که کیس را از ادوات معرفت ایشان ترا از
نبوت عجب محبوب کرده ام ای محمد ایشان در فطرت تفاوت
آمدند پس یک من الامر شتم من لا یزالون مختلفین یعنی
تفاوت کنند چه چیز را بیکرون و شاید گفتن که ایشان
مختلف آمدند و گفتند که خلق هم وقت که در یکجهت معنی دارند
ای محمد تو ایشان را بفرستی و در اندر عشق ترا الا فریقین اگر نپذیرد
و اگر نپذیرد ای اہلبیت نیابند و اہل باین مگویند و سخن حقیقت از تو
نشدند تا قتل بشیرت بر دلبانی ایشان بشیرت کرد و اندیم و کردار
علیم و اندر زہم ام لم تنزہریم لایوسون لیرا که برو و غفلت
تغافل و حجاب چلی بر دیده و لہما ایشان فرو داشتہ ام حجاب
مثل بہیم اند و جعلنا علی قلوبہم کتفہ ان یفہموا و جایی دیگر
گفت و اذا قرأت القرآن جعلنا بینک و بین الذین لا یؤمنون
بالآخرة حجابا مستورا و در دنیا دانی که درین حجاب خفی حبست
بر اندک این حجاب بر سالکان غیر مخدوب راجز معرفت خبر اصلاح
باطن از قرب حضرت بعد از اتصال باشد اولیک بیاد دین من
مکان بعد از دگر و اہل میدہ بران و آگاہ باش سو قومی

میفرمود در این بین قومی که با نذر و نعم دین ترسیده که از آن روز
برای بد بانی که ای پسران که راه است نه این معروف است
بدانکه و استن تر بیت حضرت سالت علیه السلام و هم
اطاعت جندب اصحاب باطن استقامت درگاه علم او بیایند
یا و حق تعالی بدل و جان مقبول حضرت صدی براد اخلاص
و طاعت باطن استقامت اسرار محمد که شریف ترین درج
و دمی از معروف جندب اصحاب باطن متابعت حضرت سالت
تفاوت حفظ قلوب نیاز مندی اطاعت عبادت کلمات
عالم جبروت با سبانی قرب حضرت که مردمان طالب صادق
و محبت رشد که مل تربیت سالک مجرب مقام انو بیت
انضال مع اصحاب جندب میسرند منقولست روایت میکند
امیرالمومنین علی رضی الله عنه روزی سید المرسلین علیه السلام
و سلم مقام خلوت ابابکر صدیق و علی و حسن و حسین و ابابکر و
بلال ابدال رضی الله عنهم و طالبان راه حقیقت استقامت
جویندگان قرب حضرت تعزیه معالی رزوات تربیت
ملقبین معرفت جندب اصحاب باطن در رتبه استقامت برور
مینمود و حضرت چون امیرالمومنین عمر خطاب رضی الله عنه
سید المرسلین علیه السلام رسید لا تقبل گفت یا امان
و خاطر کرد و ندایا بگو و عمر هر دو خسران را ان اعلم باشند

معرفت
بطن
جندب
صلح
باطن

اما حضرت رسالت علیه السلام معرفت اسرار حقیقت استقامت
معانی رزوات آیات و حدیثات مرابا بگو و علی را تربیت
برورش استقامت ملقبین نمود و از عمر و ریح داشت سید المرسلین
علیه السلام نگاه نظری فرمود ای یاران من از عمر
در ریح نداشتم اما چون طغی صغیر ریح یعنی شیخ خدا و را
حدود شیرین و گوشت حرب و بر این بخوراند حضرت شمر
احتمال نکرد اما چون صفت کمالیت بلاغت رسد هیچ کس
ملفوظات مشروبات مضر نکرد و سید المرسلین علیه السلام
و سلم از برای دل امیرالمومنین عمر خطاب چند حدیثات
تفسیراتی اختصار زیبات ملقبین معالی از انظار معرفت
جندب اصحاب باطن ملقبین اطاعت عالم جبروت نیاز مندی
تلاوت حفظ قلوب از تربیت استقامت نمود و حدیثات قال
النبی علیه السلام من عرف الله لا يقول الله من قال
الله لا عرف الله و من عرف الله کلایه امیرالمومنین
عمر از مقام وجدانیت سوال پرسید یا رسول الله خدا کی
قال رسول الله فی قلوب عباده قال یا رسول الله معرفت
دل بجه نوح است قال النبی علیه السلام قلب المؤمن
مرآة الله تعالی و من اصبع من اصابع الرحمن ان الله
تعالی فی کل یوم و لیلۃ یخلق ما یتوکل علیه انظره الی مرآة قلب

المؤمن والمسلم امیر المؤمنین عمر رسید یا رسول الله صوم کسیت و مسلم
کسیت و میان آن دو یقین فرق چیست قال بنی سائعه علیه وسلم
الناس کلهم اربعة اقسام قسم مؤمن وقسم مسلم وقسم منافق
وقسم کافر ای عمر قلب المؤمن خافرة من ذکر الحق بمؤمن
و قلب المسلم خافرة من ذکر الحق بمسلم البس بن عبد
والمسلم فرق ظاهر الا من طریق القلب یعنی الزا بر المسلم
و العارف مؤمن قال بنی سائعه علیه وسلم قلب المؤمن
المؤمن و العارف المؤمن یعنی خدا مؤمن بنده مؤمن ای عمر بر آنکه
موقوف مؤمن در اطاعت جذب اصلاح باطن مقدس عالم
جبروت ثریات عبادات خضیات متابعت نبوت نیازمند
علازمت حفظ قلوب متابعت عبودیت استقامت با سبانی
و قرب حضرت محمد رسیده را گویند مسلم با همتا و هزار جابه عظم
و نورانی در استقامت عالم ناسوت و ملکوت از قرب حضرت
بعید لا یرد الیه امیر المؤمنین عمر رسید یا رسول الله در وجود آدمی
دل کجاست قال علیه السلام قلب المؤمن عرش الله تعالی و قلب
المؤمن بیت الکعبه بد آنکه ای عمر در وجود آدمی دل بر دو
قلب مجازی و قلب حقیقی اما معرفت قلب مجازی میسر نیست
طبیعت بر مذہب سنت عمارت بشریت اطاعت سوگند
مجازی عبادات فضولات رسوم عادات با تفرقه خطرات

تفنی از عند الله بعید یا عده اسلام است و معرفت قلب
حقیقی معارج العاشقین در یافتن حج اکبر استقامت تربیت
جذب اصلاح باطن تعلیق عالم جبروت که قلب المؤمن بیت
الکعبه عرش الله تعالی از نور است بضع قدرت و حکمت
که است خلقت در وجود آدمی معرفت میورد آن که قلب المؤمن
بیت الکعبه آمد در حج محراب بید قدرت از خلقت و عبادت
موقوف انوار مصور منور خاطر نور آن کار میسر
است ای عمر در محراب وسطی معرفت جذب اصلاح باطن تعلیق
عالم جبروت استقامت با سبانی قرب حضرت یا یقین راه عشق محبوب
است و در بیجا جز تربیت رشد کامل معرفت محراب عرش استقامت
کعبه حقیقی است نه کام در یافتن ما درست قال بنی سائعه علیه وسلم
راست ربی بعین ربی فی قلبی ای محراب کعبه ای عمر بر آنکه در
یافتن کعبه مجازی میسر نیست مسازت عبودیت بشریت مطلوب
جو جنت منتظر و غنیمت و میرا خالق که کار هر کس و همه کس با
اما بوسن کعبه حقیقی معرفت جذب اصلاح باطن استقامت
با سبانی قرب حضرت نیاز مندی حفظ قلوب متابعت نبوت
موسسه هفت و غنیمت و میرا خالق که کار هر کس و همه کس با
در بیجا در راه مسازت کعبه مجازی مشتی ز رزیم با یقین
و بوسن متابعت کعبه حقیقی استقامت حروف دل و جان
باید نهادن اما در یافتن طواف کعبه مجازی محکات راجل

و بعد از آنکه در غایت امانی غیر دوست غفلت اعمالی
 سرآمد می از غفلت خطاست و بهر تن طوائف کعبه حقیقی در
 یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن نیازمند می باشد و بهر
 حفظ قلب استقامت با سبانی قرب حضرت هر دو می گویند
 متابعت از سبانی کمالیت اولیاء بهر تن با دوست و دولت
 ای عزمین خلقت قرب حضرت لباس معرفت کرامت
 سو در تنگ و جهان خیال مشغول ماست و رفتن بطواف
 کعبه از عقل خطاست که کعبه از روی نوار کشت است
 با بوی وصال دوست کشت کعبه ماست قال ابنی حصه الکلب
 و سلم و ایان معرفت بالقلب و عمل بالذکران پیغمبر فرمودید
 علیه السلام ای عمریدانی معرفت ایمان چیست بر آنکه در
 استقامت ترجمه است یعنی مومن شقی بر استقامت در
 یافتن جذبه عنایت علماء و باریتیا استقامت عمل اسکن
 باطن یوستن رسم ذات بخارمت حفظ قلوب با سبانی
 یا و حق تعالی استقامت در دل است امیر المؤمنین غر
 بر سید یا رسول الله معرفت ایمان در دل بچ نوع است
 ایمان شناختن عطا حق و توفیق بر دار کی ملازمت حق
 قلوب متابعت نبوت استقامت عمل باطن با سبانی
 شت قلوب کمالیت عبادات خفیات مبالغت عبادت
 بهر تن معرفت ایمان بر استقامت قال ابنی حصه الکلب

استقامت
 بهر تن
 معرفت
 ایمان

صلوة الانبیا اول اولیاء و اخلاص و مصلحتون فی قلوبهم ایمان
 ای عزمین استقامت جذبه عنایت ایمان یافتن حق تعالی معرفت
 ایمان از دل خود بگوید و خواهد که با ایمان باشد و ازین جهان
 با ایمان رود و با سبانی ز کعبین خفیات استقامت ایمان قلب
 در کار آرد از معرفت جذبه ایمان حق تعالی استقامت صلو
 رحانی شکرانه ایمان بدل بگذارد و بهر که استقامت ایمان راست
 جذبه اصلاح باطن ایمان حق تعالی از ایمان بعید است ای عمر
 منشی را استقامت ایمان داریم صلوة رحانی یا و حق تعالی
 ملازمت حفظ قلوب بدل یوستن است قال ابنی حصه
 علیه السلام قلب المؤمن مرآة و صفة المؤمن دران دل غیر خدای
 نکاید بودن بعضی نقتضی محبت آخرت و غفلت نیاید
 غیر دوست بودن در دل که معرفت آخرت سزاوارکنیه
 حق تعالی نبود در هیچ نهایی روانه دارد و اما ای عمر که تربیت
 مرشد کامل معرفت جذبه اصلاح با سبانی تلاوت حفظ
 قلوب بدل استقامت در دو از عنایات آریات یافتن حق
 تعالی استقامت ایمان ندارد از عند الله بی نصیب است
 سه دل بهر تن او که چاکر است محمد مران کعبه بکمال
 بهر تن کعبه نبیا و خلیل او زرت قول نظر که و جلیل اکبر
 استقامت بهر که و از بافت او زود خدایست بهر که زود لاف

برو عیسی که سرست، هر مهربانی که داشت زنده و انکار که است عاقل
که بود که بر خلاف کثرت است و روایت امیر المومنین علی که
و جبر و زور نیست و الله علیه و سلم مقام خلوت تربیت
جذب اصلاح باطن تعلیق ارشاد استقامت عبادت خفا
معرفت عالم حیرت تفسیرات معانی آیات و معجزات تزیین
و ختم بر عقین اخبار و روایات استقامت می نمود و قال الله
ص الله علیه و سلم بر ال روح تبدل الروح فقال در لافنا
تشفیه نوات الصوفیه ترجمه است ای عاقل که معرفت بر ال
روح در دل استقامت و در بی سوی حق تعالی و در بارز
اگر تو انچه قدم تعلیمات عمارت مجازی عبادت با تفرقه
خطرات اطاعت اعمال فضولات شغل حیوان تراجم
سود کند هر که راه عشق تعویق بادل در روح کار افتاد و از
هوا و نفسانی جانزایا و داده نبوده امیر المومنین علی سرید
یا رسول الله العلماء امتی کانبایرینی اسرائیل کیاستند حضرت
رسالت ص الله علیه و سلم فرمود ای بداند که از عالمان و فقهاء
وزیران مردمان اهل معرفت بعل صلاحیت اولیای سالک
و خلفاء صادقان کامل که صحبت مرفه تربیت سالک
مجدوب تعلیق جذب اصلاح باطن اطاعت عالم حیرت
نیاز نمایی باید حق تعالی سالک عبودیت فرمان برادر کا

اطاعت باطن متابعت نبوت کمالیت حفظ قلب و استقامت
تربیت حضرت و اتصال مع الله بخدا پرستنده باشد العلماء امتی
کانبایرینی اسرائیل کیاستند امیر المومنین علی سرید یا رسول الله
امتی کانبایرینی اسرائیل و رفته الانبیاء کیاستند سرید امیر المومنین
گفت ای علی علم انبیاء و تبعهم از تحصیل مکتب نبوده است بلکه
علم انبیاء اهدایت حقیقت نیاز نمایی اصلاح باطن اهدایت
حیرت و در باطنی مبالغت هزاران تحصیل درسی بجهت میرا
چیز را گویند که عین بدست آید اما استقامت است بدین
عالمان و زاهدان و متعبدان مردمان کامل اهل معرفت
اولیای سالک و خلفاء صادقان که از صحبت تربیت مرشد
مجدوب و در باطن معرفت جذب اصلاح باطن تعلیق عالم
حیرت نیاز نمایی اطاعت باطن باطنی باید حق تعالی
کمالیت عبودیت و ایمان حال استقامت قرب حضرت نبوی
پوسته باشند و رفته الانبیاء و گویند قال الله ص الله علیه
و سلم من اخضع لحداد بعین لیل و نهار فی صلوته التلب
ظاهر علم عن خزان الله تعالی ینال بیج احکمه فی قلبه علی
لسانه حضرت رسالت فرمود ص الله علیه و سلم بر انکه ای علی
در استقامت ترجمه است هر علما و زاهدان اهل معرفت صلابت
براه خطای عشق خالص مخلصا اطاعت باطن سوی حق

تعلیلهای بسیار و نور و نور که تحقیق عملی اصلاح باطن از صحت تر است
 هر یک که باطن است تمام است و در اول و جان تمام ثابت آید ظاهر
 گردد اندر حق متعال و در اول است تمام معرفت علم لدنی از خزانه
 اسرار خود که در آن حکمتها معانی بسیار بجا است و در اول
 کشف کرامات اخبار و در اول حاصل شود پس تربیت کند
 هر خطی که طایبان صادق را سویی حق تعالی از راز و حقیقت
 حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و سلم و نمود به آنکه ای علی حق
 ما را در اعمالی تکلیفات اطاعت اعمال فضیلت را در ظهور
 بر این اوست ضعیف بکلیف آورده است اما انبیا و دیگر
 جز عبادت خدایت جذب اصلاح باطن اطاعت اعمالی تکلیف
 را ظهور بر نموده است و اولیا و معقوب و اصلاح حق از راست
 من به آنکه از تربیت جذب اصلاح باطن اطاعت قرآن مجید
 پا و حق تعالی نیاز من به ملازمت حفظ قلوب متابعین من
 عمل باطن گفت تا مقصود رسد ای علی بعضی نماز و سوره
 غیر مجذوب از معرفت بت پرستی اعمال انبیا و شیطانی
 ابلت ندارد و بعضی چکس بت باطن خود نشاند و در آن
 که اوست پرست است همه که خود را موجودیت شکان خارج و
 از ادحق پرست گمان بر نموده اند ای علی هر چه جزا و جزا
 مسکنت کارای دنیا و دینی جزای در اول تو آید و روح انجی

بر و در رخا ارباب است باطن و انبیا و شیطانی
 که در ظاهر و در کفر و در آنرا خاب ناظر است و در آنرا خاب
 بود در قیام و قعود و بیاطاعت اهل معرفت آفتاب از انبیا
 خوانند اما معرفت معانی دین و کشف بر تبتا نه باطنی را گویند
 هر چه خطی از حق تعالی هوای نفسانی تفرقه خطرات دنیا و آخرت
 بحال طاعتها در ظاهر بکنند بت پرست مضموم است و تمثیل بت پرستی
 اعمال انبیا و ایمانی شیطانی غیر دودست و سالکان غیر مجذوب
 را احبابها و خطای انواع است مصلای را بگویند دست دلم
 ناز دارد و این در توبه و تسبیح مسیحی که زیر هر کسی از نار دارد
 اما ای علی میاندا صحت بت پرستی بنا بر شی و احباب کثرت
 فضولات را عبادات گرفت اند و در آن کار عبادت کنی یعنی بت
 پرستی بت پرستی هرگز حق پرست نبود اما عادات سنگین و تربیت
 فرست که رفتن کار و روان است ای علی آنچه غیر خود کرد و دست تفرقه
 خطرات از دنیا و آخرت و در اول سالک حاصلا و بر سبب آنکه
 حجاب را در حق است نفسانی بود و هر چه نفسانی است شیطانی
 است و شیطانی بت با شند و بت پرستی کفر معصیت آخرت
 از عند الله بعد لا وصال است اما کفر معصیت انواع پرست
 می که خطرات و کفر طاعت و کفر و دیری و کفر زاری و کفر ندوم
 و کفر مضموم و کفر فحاشی و کفر حقیقی اما استفاده مضموم معرفت کفر حقیقی

باین سیرتین و استقامت کفر حقیقی در معرفت جذبه اصلاح باطن
 شرح آن ممکن نبود ای عالم بندایم از کفر نه فهم میسلی یعنی
 دلیکم باستانی با و حق تعالی استقامت عبادات خفیات
 تلاوت حفظ قلوب پوستن در دل معرفت اسلام است
 غیر با و حق تعالی بودن یعنی غفلت دنیا نبودن از غیر
 با و ذکر و دست بدل کفر و معصیت کفر است قال الله سبحانه و الله
 علم و السلام البذل فی الکفر الحقیقی و این خروج مومن اسلام
 الحجازی اما استقامت معرفت کفر حقیقی و استقامت مومن
 حقیقی قال الله سبحانه و الله من صام الدهر فلا صام و لا نظر
 صوم و اساعت و افطرو اساعت و تعویبات و ربایقین معانی
 ریزان پوستن عالم جبروت از صحبت مرشد کامل جزین
 سالک مجذوب هرگز استقامت نبود و کفر حقیقی کمی از
 قاعده ایمان است و آن آن نزد کافری می توان پیوست
 هندوی زلف دوست که غرض غلام اوست مومن چه کافر
 که جنت مقام اوست و عشق را با کافری خوشی بود
 کافری خود عین درویشی بود اما تعصبات بعضی جاوید
 معرفت عالم جبروت تعویبات معانی ریزان و استقامت
 در ربایقین معانی ابیات تطکات قول مشایخ رحمة الله علیهم
 تربیات معرفت جذبه اصلاح باطن در علمای از ادوسا لکان غیر

مجنوب مردمان مختصر نشان و تمام دیدگان را معرفت نتوان
 نمود زیرا که مردمان نارسیدگان خیالات معانی دیگر افتند
 یعنی در استقامت معانی ظاهر مخالف شریعت فهم کنند و این
 آن طاقت استقامت ندارد اما در استقامت معانی موافق
 شریعت و طریقت و حقیقت اند و در استقامت نمود کفر حقیقی
 و مومن حقیقی بر این انهم نیست تا سخن در رشت و زیادت
 ازین شرح کردن ممکن نبود اما تعویبات معانی ریزان
 تعصبات باطن از ابیات و معنیات و استقامت در ربایقین
 معانی ابیات تطکات قول مشایخ رحمة الله علیهم تربیات
 معرفت جذبه اصلاح باطن تلقین ارشاد است اشارات
 در ربایقین تطکات مرطالمان صاوقی را استقامت نمودن کمی
 فرض است فهم معانی ریزان اخضا کما علمای از ادوسا لکان
 قال علیه السلام فكلوا الناس علی قدر عقولهم فقه نتوان کرد مگر مختصر
 اینجا انما مرطال صاوقی را باید که مدتی از صحبت مرشد کامل
 تربیت سالک مجذوب تلقین ارشاد و باطن باستانی عالم جبروت
 نماز مندی با و حق تعالی استقامت عبادات خفیات
 باطن متابعت نبوت ملازمت حفظ قلوب استقامت قرب
 حضرت در اتصال مع الله کمالیت رسیده است یعنی و از فید الدنیا
 عطار و تبعی عاشقان خم زلف آن نثار و در هر خم و شست

همی مار مار را وقت میانه است دو کبوی آشکارا راهی را می
 و زلفین با و در راه هر شش هر روز لقا می بینند میان دوست
 خواب است میان او و دیده مسته پوشه از او انشیل تماشایی
 القضاات تعلیل هدائی رحمه الله علیه تربیت تعلیم حضرت رسالت
 مسطور است روایت میکند امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه نزد
 حضرت رسالت ص و الله علیه سلم در صحن مسجد نبویه با یاران
 اصحاب اهل سخاوت است و عطا نصیحت تربیت میفرمود
 مهنر جبرئیل علیه السلام آیت کلام ربانی و حجاب و در گفت با
 رسول الله قرآن میشو و تفسیرات باطن است فیهام معانی
 انجلیا در بیات اختصار از آیت کلام من بر اهل سخاوت
 و است دل بفهم معانی روضات بن رات اشارات از درگاه
 امت خود و کتب سخاوت و است خیرات دل معرفت من
 در بیانند و در دل بناسند و بمن رسد قول قل انما کنتم
 البکر حتی یفتقروا ما یحبون و ما یفتقروا من شیء قال انکبیر
 علیم حضرت رسالت فرمود و الله علیه سلم ای یاران قرآن جان
 قلم رسیده است بفر سخاوت است خیرات دل بکتید از برای
 رضا و حتی قلمای بیخ از خرد آن خیر سخاوت است دل خرد کنید
 که اگر از دل جهان صحت میدارید و در دل عزیز تر میدارید
 تا سخاوت است خیرات دل از خردان امت خود قبول کنم

مردی برخاست و گفت یا رسول الله این کس مبلغ را بسیار دوست
 زیرا که بزرگی اغنیاء دوستی مال است اگر مبلغ موجود است بهیچ
 موجود است اما از تجارت مبلغ چند لکجه کرده ام برای رضای
 حق قلمای به صرف و خیرات و سخاوت حرف کم فردی دیگر برخاست
 گفت یا رسول الله این کس در وزن و جمل کیز که سهری دارد و
 هر یک حوران با جمال جلال خورش طبعیت در صورت و سیرت نیکو
 ملاحت بهمه باب آراسته اند و دل بنبات دوست میدارم
 زیرا که اغنیاء دوستی از بسیاری عیال است از برای رضای حق
 قلمای همه کیز که از سخاوت است خیرات بخشش کنم تا خیر قلمای
 سخاوت بنده قبول کند فردی دیگر برخاست گفت یا رسول الله
 این کس بسیار از صحت میدارد و برای تجارت میداند بسیار
 در با کلاه اندازین مجلس بدو و سر و زبان قاری چهار پیش
 خود بنده بعبادت دوست میدارم از خود و عیله و نیکم برای رضای
 خدای اسنان تا برای سخاوت است خیرات بنده قبول کند
 فردی دیگر برخاست گفت یا رسول الله بنده برای تجارت مجانی
 پیش بسیار از صوف و سقالات و خرد و کتاب و اطباء
 جز آن انواع انواع و اقسام اضافات و قلمای و جوی
 برای قوت لباس و لذات بشریت جمع آورده است کلی است
 برای رضای خدا و عیله و بنده و مالکین و شکستان و غریبان

بخت بخشش نام قلمای سخاوت

سخاوت است خیرات تصرف کنتم تا حق تعالی سخاوت است
 خیرات بنده قبول کند اما در آن مجلس در روزه چهل و نهم از
 مردمان اهل سخاوت حاضر بودند هر یک اهل سخاوت است از اول
 بشمار دویست و سی و یک نفر و در هر یک از آن حضرت رسالت بایران
 گفت ای ایران در وجود آدمی جان عزیز است جان را دوست
 میدارید یا نه گفتند بل دوست میداریم حضرت رسالت فرمود ای
 عزیزان از همه چیز جان عزیز است و بگفتند ای ایران برای شما
 خدا سخاوت و ذکری است ای ایران رسیدند به رسول الله
 سخاوت است خیرات دل و جان بچه نوع است حضرت رسالت فرمود
 ص الله علیه و آله ای عزیزان مومن متقی طالب صادق در سخاوت
 روحانی تلقین خذ به اصلاح باطن همه خیرات با سبب ای و احسن
 و ناسخاوت روحانی تفاوت است چون قلوب دل و جان دوست است
 قال النبی ص الله علیه و آله السخاوت حب الله و لو کان فاسقا فغلب
 عدو الله و لو کان زاهدا و ریا استغفام معافی حدیث در بیان
 سخاوت باطن است خیرات با سبب ای و حق تعالی در
 معافی از ظواهر شاید گفت یعنی فاسق کتا بکاران بگردد
 که ارم سخاوت است خیرات را قرب و دوست خدا باشد عالم
 نازد در عمل ملا حبت بر یا خست جمیع هدایت مشایخ اولیاء
 از کلام نبوی و دشمن خدا بود و ما در یافت استغفام معافی حدیث

معرفت عالم جبروت خرقه عین رشد کامل تعریف است خذ به اصلاح
 باطن هر که استغفام بود قال النبی ص الله علیه و آله لا تسخطوا من الناس
 عن اسرار جبروت و لا هوت الا بالعارفين عجا بامستورا قبول مشایخ
 در یافتن معانی ابیات قطعات و مونات انواع است
 هر سویی و هر طرف نشان من جوئی من داریم دل تو ام تو جای دیگر
 جوئی و در خلوت دل تا نبود الفت توحید حق را نشناختی چه
 عشق نجوئی معروض قسم بدانکه دانستن کلام اعمال نفسانی بی
 معرفت دیروز زار و گشت عشق کفر ضلالت و کفر بطلالت و کفر
 و کفر زاری و کفر مذموم و کفر معصوم و کفر مجازی و کفر حقیقی
 و معرفت تو به اختیار و تو به نصرت و تو به مجازی و تو به حبیبی
 اما شرح معرفت کفر ضلالت است که مردم عالم ناسوت
 تو به باطن باید فضل نجات معرفت آخرت دهند در عبادت
 تجلیات انبیا یعنی برای حرص هوا پرست و نیاز مندی
 خوار و مقهور سوسن استقامت در جهات طالبان و از
 خوف و در خجسته تلخی جان کنند و سوالی منکر و نکیر از بزرگان
 و حساب روز قیامت میزان و کدشتن پل صراط آسان که
 خوار باطن بحاله اطلعت در خاطر آمد و هر اسرار
 عبادت افزاید بر انوار از شدت در کلمات هدایت و در خجسته

معرفت
 کفر
 (اعمال انسانی)

و جز آن خلاصه را بدو را پیش خود اینچنین عادات اعمال نماید
 آنساییش خواستن و نگاه داشتن و جو خود باشد نه برای حق
 بود و هر طاعتی که غیر خداست نفسانی باشد نه روحانی و هر چه
 نفسانی است بت بود و بت پرستی کفر ضلالت باشد
 مختصان کرام اهل معرفت اینچنین خطرات تفرقه باطن را
 کفر ضلالت خوانند در استقامت عالم ناسوت سه یکی از
 دو صدمت می باشند منم مسکین یکی بای پرستم و دلم زاهد
 صد خانه کند ز نور و از بت پرستی و ان و من جز آن پرستم
 اما معرفت کفر بطالت از عالم ناسوت است که دل دردم
 بدین جهان از مطلوب دنیاوی که طالب راغب است
 و بنا بر مندی مطلوب در خاطر متوجه بود از اشتغال
 هوا و ناموسات در تفرقه اعمال ناقص است یعنی محال
 قصد خواستن و در اطاعت عبادات دل بران داشتن
 و باز امید دنیاوی و عقبا می که در خاطر دارد و باینست
 مرادات یعنی طالب دیران و اطاعت مردمان و رعایا
 منعان و قوف و لکن و جز آن بدین امید کردن در دنیا
 جهان خود پرستی باشد نه حق پرستی چون در دل افلاک
 حق پرستی نبود بت است و بت پرستی شیطان باشد

و بت پرستی

رسمی

مختصان صادق اهل معرفت اینچنین خطرات تفرقه باطنی را که در دنیا
 خواسته زاهد یکی مانده که غیر از زهد پرستند مسلمان کی شود
 مومن چه که غیر از عرش پرستند میر که کافر بود و رعیت مسلمان کی
 شود سعادتی چه مانده و مسلمان کی کفر از کعبه پرستند و بدانکه معرفت
 کفر ویری از عالم ناسوت است که در مردم توجیه باطن طالب
 مطلوب هواوی است از دنیاوی یا ز مندی از مندی که برای
 خطی که از کوفین در دل باشد از کثرت استعداد اعمال فصول
 عبادات عالم ناسوت اینچنان هوسن عمارت تخیلات عباد
 تخیلات است استقامت عالم ملکوت اینچنان معارضات
 نیاز مندی مقصود طالبان صادق یعنی حریص و هوا طلب
 بر دو سر ای آنچه امید عیش و عشرتی که در خاطر دارد و اینچنین
 تفرقه در هر خاطر خطرات انواع است بت پرستی باشد
 زیرا که بت پرستی سالک هر که حق پرستی نبود و در هیچ مذهبی
 و در انداز دو هیچ مقصود سالک حاصل نکرد و هرگز بجز برای
 قرب مختصان کرام اهل معرفت بعمل صلاحیت این خطرات
 نفسانی را که در دیر می خوانند سه دل خانه عشق است و
 معرفت اسرار ربانی خانه دیوبت را چه دل خوانی است
 در دین نماز تحمیل بسته دل بر دین هر سو که بیا می کند و در دین
 دل کعبه جنت است پرستش مقصود صلوات روحانی مشرم

کفر

نمی آید چنین حالت دل برین را نماز میخوانی اما معرفت کنز با
از عالم ناسوت است که دل مردم بجز از آن نیامی و کمالی
ستحقه و از دنیاوی آویخته بران جز مشهود بود و مقصود مقصود
بود آن بحال اطلاع در قیام قعود مطلوب آن بدل شد
که طالب ناظر است و نیاز مندی آن در خاطر آید بحال طاعت
و دل او بران مرکز کمال بودیت زناست از خدای اعیان
و مسال است غیر محجوب باشد مخلصان کرام اهل معرفت
این خطرات باطن را که زناست از خدای اعیان است
راه حق چون غیر اوست در راه حق بت شکن باید شدن
چون نیاید دوست هرگز در وطن عاشق زانی و وطن باید
شدن اما معرفت کنز مردم از عالم ناسوت است یعنی
دل مردم از غفلت شدت در کلمات تفرقه قلبانی
از غیب و سمت حرکات مردمان زبردستان که خطرات
از بهاکت نفس به دیابت که در خاطر آید و یا از عجبی و
لذتی و غصبی و عیبی و خدای و خدای و المی و غفلتی
بسیار اطلاع در دل افترا بد و یا در مشغولی باطن این
خطرات در دل بگذرد و در روح انجبار و دیت مذموم است
چون بحال اطلاع این چنین خطرات در خاطر بود خداست
در دل بحال باشد نفس پرستی بود و نفس پرستی کنز معصیت

آخرت

آخرت از خداست بی غیب است مخلصان کرام اهل معرفت
این چنین خطرات ذمیمه را که مردم خوانند که فیهی مشقی است
لیکن غیور انگیز و پوی خیز در در حشر است خیز و در روز جزا
و نیز لیکن بی بجز بیزم و در زشت بهمان لیکن تر اما معرفت
کنز معصوم عصمت بنا شد شریعت خطرات طبعی از غفلت
عبودیت تفرقه قلبی است چون مردم نیست نماز شروع
کند و زنهامی و یا در امانت کردن بعد تکبیر اولی دل برود
که رفتن و یا از کوتاهی و یا از بیعتی قزات از بالا از فرود
خواندن در خاطر آید و دل در فرقی تسبیحات رکوع و سجود
و شبیه افتد و حال عبادات و یا از خطرات از شردن
رکعات و بدل شربت داشتن فعه اهل و اخیری در قیام
و یا از سلام یعنی تفرقه باطنی حاصل آید چون خداست
دل باشد خود پرستی بود زیرا که کز اردن نماز سنت دل بر
مصطفی نباشد و در گذاردن نماز و فیض دل بر حق شود
و کنز معصوم است بت بود و این چنین خطرات طبعی و الی طبعی
را باشد غیر انداست از خداست بعد لا وصال است
کرام اهل معرفت این را که کنز معصوم خوانند ۹ بت برسم
من کراه تو را بهر دینی ای منون چه در جانب مسجد خالی
برو کار خود کن مرا باقی دین بد کار است وین که تسبیح پرستم

مکرمی زماست اما معرفت کفر مجازی از کثرت اعمال فضا
 رسوم عادات خود شهرت خواستن میان خلق از عباد
 تجلیات بتناق و ریاضی خود بینی و ظاهر آراستی و اعیان
 عمارات تجلیات بهائی در صفات مع خود از بقای نبات
 و میسر که معصیت دل بود و یا از شفقت استقامت و افعال
 خیرات و باشدت بداکت از مخلوق تصور کردن چون غرض
 و در میان نیار و در خدای ندانند مخلوق تصور کنند از و دانند
 و از و بیند این هر کفر و شرک است مضموم است یعنی بر آمدن عباد
 از مخلوق دانستن و دل رفتن و محلات مخلوقات بر بن غیب
 و بعد است مخلصان کرام اهل معرفت از روی حقیقت و آینه
 چنین خطرات نفسانی را کفر مجازی خوانند یعنی چون این خطرات
 بحال اطاعت و ردی آید و با شد و این چنین تفرقه هر
 باطنی را انوای است سست نما و خلق مجرب مسجد است
 در شمار عواید زلف جانان عاشق کند نماز است
 کلید در و در زنج است آن نماز کبر روی خلقی که آری در و
 اما معرفت کفر حقیقی یعنی دریا و فتح علم حقیقت جز آن طالب
 صادق را تربیت تعلیم برورش کردن نتواند یعنی چون
 سالک مجرب و در طاعت با سبانی جذبه اصلاح باطن
 استقامت عبادات خفیات عالم جبروت نیاز مندی یار

کفر مجازی

کفر حقیقی

حرف

چنین قیام از دست حفظ قلب چون سالک است بر و از روی بی
 در کثرت استقامت و حفظ قلب با سبانی قرب حضرت در انشالی
 مع ان مقام محو رسد و مستعد بود تاگاه و از آن مقام احاطه
 عشق محبت از خطرات حقیقی استقامت معرفت علم حقیقت مخلوق
 بود و در تعلیم به اندیشه و شوق و معنی سبق الیه در دل حاصل
 آید و روح در استقامت معانی رموزات آیات و حدیثات شریعت
 و در حقیقت و در استقامت و در یافتن معانی آیات و نظمات
 تربیت توانی شایسته و در استقامت حروفهای علم لدنی افتد
 و یا از چشم کن و ان از احوال و در کوشش آید و روح آنجا رود
 از اتصال مع الله اتصال روی نماید مخلصان کرام و اهل فیض
 این خطرات قدسی را کفر حقیقی خوانند و کفر حقیقی در استقامت
 قریب حضرت اما سالک مجرب را استقامت حضرت غرت
 استقامت کفر حقیقی باید چو سن بین چون سالک مجرب استقامت
 کفر حقیقی بکند و در اتصال مع الله استقامت مکاتبت رسد
 کفر حقیقی بکند از قاعه ایمان است که آن نزد کافر می توان
 هر ستم عشق را با کافر می خوانند و کافر می خوانند و در و
 بود اما معرفت توبه اختیار است یعنی بکلی علم شریعت
 استقامت و در خلل مجام می شناسد و میسر اندک و این کار کرد
 در سر عار و انیت و زرق خلل جرم سبک اما با نسی کردل

خود اختیار بر حرام میشود یعنی رفا و بر آنکه در عشق مجازی و خوار و
 و تقاریر بازی کار سرگشته و در آن مشغول و نیاست از دزدی و
 را نه بر آن و جز آن و در هر ای که تحصیل کردن مال و دنیا و کثرت
 خود و زین رسانیدن و در آن برین نیست که از خیر نماند خواهد
 انجین تو بر را تو با اختیار که نمیدانی بعد از انجین تویم هرگز قبول
 نکند و نپذیرد و لغو و با عدو منیا و معروف تویم نصوحا است که
 گناهی در خطای که وجود آن گناه را با و کند و عذر خواهد و
 تاب کرد و یعنی بعد از آن که نکند و سویی آن خطای و معصیتی
 خود دانستن باز نگردد و اگر کسی را قوال و انحال بود که در آن گناه
 در وجود حاصل بر معصیت خود دانستن و تویم کردن که بعد از آن
 بر آن نیست بر آنست که سویی آن خطا باز نگردد و انجین تویم را تویم
 گویند اما معروف تویم حقیقی آنست یعنی استقامت عبادت
 خفیات پادشاهی قرب حضرت سالکان بخدوب را چون تفرقه
 خطرات دنیا و کما و عبادی و در اول حاصل آید یکدیگر در اول
 واجب است استغفار و مکلف و آن جزو شکر کامل استقامت
 نکرد و در شکر آن جزو خبر بر اصلاح باطن معروف ممکن نبود
 بر درم تویم باید که عادت و سختین تویم باید سر عبادت
 هر یک و نفس را تویم کردن، بر درم تویم کن تا وقت مردن
 معرفت نهیم بر آنکه دانستن ندرت حقیقی و در یافتن ندرت

و ظاهر

و در

و در

و در

مجازی و استقامت معرفت قبله حقیقی و در یافتن قبله مجازی و استقامت
 معرفت محراب حقیقی و در یافتن محراب مجازی و در آنکه حقیقی حقیقی
 جزو تربیت در شکر کامل در کتاب استقامت نبود اما ندرت حقیقی
 آنست هر که بر ندرت حقیقی بود آن ندرت مشابهت بر ندرت
 حقیقی باشد یعنی مختلط اما مردمان اهل معرفت صلاحیت اطلاق
 باطن را به حقیقت را بر سر و زنده را باطنی خدا می باشد پس ندرت
 مختص باطن مختلط یعنی مختلط توفیق است و اخلاص حقیقی
 بر آنکه اخلاص متقیان پوستن اصلاح باطن بطالب معرفت
 حقیقی است و است قبال البسیه و سلم من اخلاص بعد از این
 لیکن و نه با فنی صلوة القلب لطهرت علم خزان و بعد از این صلوة
 حکمتی فی قلبه و علی کما فی عریز آواز ندرت بهای مجازی و در شکر
 بر بوالعجب ندرت است ندرت حقیقی با جار صحت از و یکلیت
 نیست عشق را بر حقیقت درس نکفت با فنی در و در و است
 نیست اما معروف مقصود از ندرت است یعنی آن ندرت
 اختیار کند که طالب صاوق را بمطلوب مقصود رساند هیچ
 ندرت بهتر و نادر و خلعت اقتداء حالت از ترک عادت ندرت و
 عادت برستی از ندرت حقیقی محبوب و مطلوب نادر و در و
 ندرت و در آن بقدر استعداد تلاوت حفظ قلوب اعراض نادر
 با ندرت ندرت حقیقی کرد و در آنکه ندرت هر که در در آن ندرت

و در

و در

است و در هر کس که این مذهب ظاهر شود طالبان حق تعالی باز از کفر
 بود و اگر اسلام است نزد درندگان طریقت مردان طالب را
 بجای رساند و کفر آن باشد که طالب در کار حق تقصیری ندارد
 که طالب غیر مطلوب باز مانند طالب صادق را با مذهب خود
 کار است نه با مذهب دیگر و بعضی سالکان مجذوب و سرگردانند
 حضرت محبوب را کمالات مذهب حقیقی بخدای تعالی بپندارند
 و این معرفت جو مذهب حق تعالی مذهب دیگر ندارند و مذهب
 آتش پرست و غیره این مذهب است عشق به پیغمبر و مذهب و شریعت
 تمامی در مذهب است و در اول توحید مقصود حق است نه
 طاعت و مذهب و کیش از ادای عزت سالکان را منافی است
 که در مذهب اما علی مذهب ربی که از تربیت هر شخص کامل در
 اطاعت باطن با سبیل عالم جبروت برسد و باشد یعنی در
 مذهب اگر ارادت ملازمت حقیقی قلب عبادت نکند و است
 مبتدی بود از عنده الله بعد یعنی حزن مرید مرده دل پس
 هر شخص کامل شفیق و دوایا جاری نه بطیب حادثی برسد و بخیر
 حاضر و بر خلق ناظر و محو ز سید و فنا در فنا نموده بنور
 شریعت و قدم طریقت و از در محبوب لا وصال است قطب
 الاولیا خواه چند رحمة الله علیه گفت در ایران رسید و میگوید
 مذهب اید گفتیم و نماط مذهب ربی بدانکه مذهب چیست و

سند
 غر

مذهب

مذهب چه باشد یعنی مذهب بر دو نوع است مذهب شریعت و مذهب
 حقیقت اما مذهب شریعت متابعت علماء سلف از اعمال و کلمات
 بشمار مشهور است و مذهب حقیقت اطاعت با سبیل عالم
 جبروت یعنی مقصد او پیش از هر بنیادی او باشد همان مذهب
 اوست اما در وندگان راه قلوب را در بنیادی خدای بود پس در
 مذهب خدا با طریقت الاولیا و خواجیه شبلی رحمة الله علیه گفت
 سه سال باشد که با خدای باشم و با خدا میگویم و سخن از خدا میگویم
 و خلق می بینم که با من می باشد و با من میگویند و در من می شود
 و ایران رسیدند و میگویند مذهب خواجیه گفت من مذهب
 خدا درم زیرا که بنظر آن اهل معرفت مذهب حقیقت با خدا
 داشتند و حضرت رسالت صا الله علیه و سلم بنظر آن اولین
 و آخرین مذهب حقیقت با خدا داشت و اولیا را سالک اول
 اهل صلاحیت اطاعت باطن متابعت حضرت رسالت
 صا الله علیه و سلم مذهب حقیقت نیز با خدا در اندر سلطان
 العارفین خواجیه با زید بسطامی رحمة الله علیه گفت چون
 ابتدا و انتها درون از وجود و عدم از نور و عیش و فزونی
 از کمال و زمین کل مخلوقات موجودات و کسب کدستی
 مذهب خدا پرستی و چون از بند رسیدن و ناسیدین
 خود خاستگی کوئی از میان بر روی و چون از توفیق درین

مذهب

فولادین دوست پاک گشتی از همه ملا و آفتاب رستی یعنی
 هیچ ملائی سخت تر از هوا و عادت برستی در بهر دو درین
 راه نیست و هیچ تر از فلک تو درین راه جز نماز و عبادت
 نیست چون سالکان تنها در میان کنند مقام اعلا پسند
 از هوا باید خواست و در مذهب حقیقت باید بود که حقیقت
 مذهب است مخلوق با خلاق الله جمله مذهب بعتقاد
 و گویند است اما مذهب مخلص بهتر و فاضل تر از مذهب
 حقیقت است و از معرفت عالم بیرون استقامت تر
 حضرت اما معرفت کعبه حقیقی باید شناخت یعنی کعبه حقیقی
 میمنه منی سالک مجذوب در طاعت باطن متابعین
 نبوت با سبانی قرب حضرت پیر معنی قلب المؤمن بیت
 الکعبه و قلب المؤمن بیت الانقضی و جای دیگر گفت
 قلب المؤمن عرش الله قلل آمد درینا کعبه حقیقی نه از
 جهت جانب راست و نه از جهت جانب چپ و نه بالا
 و نه پیش و نه پس و نه درشت و نه نزدیکی اما راه کعبه
 حقیقی استقامت قرب حضرت پرست بر است
 و آن چو اگرست در یکدست و عتسک فتعالی بکار
 حضرت رسالت ص الله علیه و سلم شنیده که باریان بگویند
 این الله یعنی خدا کجاست فتعالی میگوید عباد من

در دل

در دل بندگان خود و ایم که کوی دل کجاست قلب المؤمن کجاست
 الله قلل این اصبعین من اصابع الرحمن و آن کعبه حقیقی
 است اما در یافت صورت ظاهر کعبه مجازی بر کسی نه
 کس باشد و پوست کعبه حقیقی چو الماس کین استقامت
 در دل و جان در یافتن نه بر کس و نه کس باشد بدانکه
 صورت کعبه مجازی مشتی بیهم و زرباید نشان و نشانی
 کمالیت چو اگر در راه کعبه حقیقی جان و دل باید نهادن
 این را که مسلم باشند و این خلعت لباس معرفت کرا
 پوشند اما طواف کعبه حقیقی جز در معرفت صاحب
 نقیض فهم نکند و آن الماس جد بیت الکعبه و بیت
 الحجه آمد آن جمال کعبه نه ازین و نه با و سنگهاست که
 حاجیان قصد مقصود دارند بلکه کعبه حقیقی عرش الله
 قلل از نورست از بهر زیاران در قیامت برای شناخت
 عاصیان زیبا تر بدید آید و ولی را در باب کرات چ
 اگرست صد هزاران کعبه بکند بهر است کعبه شیا و
 خلیل اگرست دل نظرگاه خلیل اگرست و در دنیا
 ای عزیز هرگز در عرش و عرش زیارت کعبه حقیقی بجای آورده
 هر که سوی کعبه کل رود و خود را بنده و هر که نزد کعبه دل رود و خدا
 را بنده و زیارت دل خراب که ترا چو اگرست بر کور درگاه

زیارت چه میروی دل را خراب کردن نه میگویم و درم دل
 خالفت زیارت چه میروی اینها که بگویم که در
 چه که اهل کتبه در کعبه دریدند اما معرفت قبله حقیقی است
 یعنی هر چه را قبله است در روی از دست از راه صورت
 و با از راه معنی بدان قبله است مگر عشق بی روی که کعبه
 قبله است چون عاشق در رفته عشق بجای بگذارد و از خود
 قبله بردارد و روی به عالم چهره محبوب آورد و در آنرا قبله
 بنده و چون حال معشوق نگذرد و روی بخیرست
 به جهت باید آورد که قبله او همان بود اما چون در عالم
 صورت معنی قبله بود به جهت حال معشوق او در عشق صادق
 نبود یعنی چون عاشق در روی حال معشوق آورد و او را
 قبله حقیقی بنده و با سبانی تفاوت حفظ قلوب در احوال
 باطن بود اگر با خیار خود روی قبله مجازی اگر در شرک
 کرد و اگر آن معنی در شکله روی نماید روی به است
 باید آورد و زمار کار در میان باید است و از غم این باید
 رست اما عاشق که آن نمایی سبک و را هر چیزی که جز معنی
 است حجاب را به است قبله و حجاب چنانچه بیس روی
 و لم سوی رخ پاره و قبله بدل گشت درین راه درو خیز
 بدان قبله این قبله کنایه که امان از شر اعیان است

در معنی

از آن

از آن کجی ابط اصلی قبله است اگر حجاب آینه آمدن نری
 نعلب و چنگ نمی آید و فلسفین قبله تر جنبها یعنی قبله
 جان نه این قبله باشد و قبله عاشقان جز دل نبود
 معنی شاد است قبله دل خود کرم قبله یاری دوست
 قبله کس خرم اما معرفت حجاب حقیقی آنست بعضا
 منجم کادالاصغر الی احب الیک یعنی چون وقت حضور
 مناجات با حق تعالی کردی محل محاربه مشغول است
 و مقابل با نفس شیطان و در محلی که درم بحرب نفس طایف
 در محاربه مشغول است همان محراب وقت است سو
 زاده محراب نخوان صوفی را تسبیح بگوید یا نیم زلف و شاد
 محراب دل چه دانی با ما چه بدین آئینی محراب در کساری
 نور و فقر عشق با نظم چند بخوانی اما اهل دل معرفت
 احباب حقیقت را هر مطلوبی و مقصودی که دل دردم
 بدان منوجه بود آنرا محراب گویند و محراب قبله دل
 باشد نسوی حق تعالی چون از جنس تعلقات جسمانی
 و قبل تعلقات نفسانی یکی خلاص بایی اعمال حفظ
 قلوب به عالم چهره و رحانی آئینی در روی قلب برانی و
 آنچه محراب قبله مقصد مقصود و توسل ازین بود بگردانی
 محراب حقیقی در برانی و برانی و یا سخت توجه بود در محراب

محراب

مجازی بود و در عبادات تجلیات ابرار کی رضا خدای تعالی
نبود بلکه برای اصول درجات مقصود و مطلوب خود
بود است یعنی مطلوب بهشت است از هر جور و قصور و یا
از هر خلاص درکات و در رخ و یا برای ثواب عمل نیک و یا
نجات معصیت دنیاوی و عقابوی ازین معانی نگذاشت
و در اخلاص عبادات از صفات جمائی و سماوی برین
آئین و در استغاثت صحبت رشد تربیت سالکین و
از معرفت جذبه اصلاح باطن تلقین یاسانی عالم جبروت
صح اکتفی که نامتناهیست در دل حاصل گشتی محراب خشنودی
در یابی و بدائی و چون بتلق استغاثت کمالست محبت
نمایست آئینی با ما توانی بود و فکر و محراب و در زلف
قریب رخسار ماست سلطان جهان بزم کرد و دل
سجاده ماست در دل شور و شکر در کفر بغین و در گوشت
دود و دگر می خوشخواره ماست اما معرفت مسافرت چهار
نوع است یعنی مسافرت مصلحتی و مسافرت قناعتی
و مسافرت طریقی و مسافرت حقیقی را مسافرت
مصلحت آنست یعنی چنانچه سلاطین صادق و مبارکان
شمار سابق برای مصلحت کار خویش در تجارت و خزان
در تجارت و دنیاوی و سلاطین صادق برای اسلام

آورده ان گفادرنگون ربر سال مسافرت مهم گشته و در اطاعت
 ظاهر و باطن ثبوت خلافت را امان و رسته ظاهر و
 بشهرت اظهار گفادر اسلام آورند و در رسته زنان مال
 گدازي خود گردانند و گانگه اطاعت سلاطین نکنند ان گنا
 بنابر فرمان خود آورند يعني استقامت معرفت علم رتبت
 حضرت رسالت ص اله عليه وسلم و سليمان و داود و سبط عليهم السلام
 و رسولان ديگر همه بدین معنی در مباحث مسافرت ميرود آورند
 از براي رضا و خدای تعالی در غرضي مبرسته اند بهرست
 این مسافرت را مسافرت مسلطه خوانند و معرفت مسافرت
 فصاحتی گشته يعني چنانچه مردمان زن و ولي فرزندان
 و ابرو و نژادشان و حیدر را توقع کنند و عريان و کهنه و نان
 و غیره قناعت اختيار نما گردند و رتوت رسیده شب
 ببقا قناعت گشته هر يك في مادر و پادير از تجارت دنیا
 در بافتن سخن و بخیل در سرملگی و ديار می در سر هر مرتبت
 بپاير از فاقه خود ميرسند و ملکی می بنند اما براي کار بار
 آخرت از بسياران نادرتر کسی باشد درین مسافرت علم
 رستی است معرفت حق رستی نادر و دبر انکه مسافرت
 غير ايد حق تعالی بهر بود آورند و معرفت مسافرت طبعی
 گشته بدانکه معنی چنانچه حایان و ذريان براي ريارت

خانه کعبه راه در مسافت سوی کعبه مجازی از راه ترکی و کلی
 با اختیار خود بیرون آیند در ملکی و دیاری رسند برای
 زیارت القلوب و زیارت القلوب بهتر بود یعنی این
 مسافت را مسافت طریقی خوانند معرفت اسلام اما
 درین مسافت طالبان صادق را هیچ صحبت بوی نیست
 حتی تقایا نباید زیرا که هر مسافت راه حقیقت صحبت
 تربیت مرشد کامل بخدای راه نیست اما مسافت حقیقی
 آنست بدانکه در یافتن مسافت کعبه حقیقی استقامت
 راه حقیقت سوی معرفت حق تقایا از صحبت تربیت
 مرشد کامل ملحقین ارشاد و مسافت باطن متابعت
 حضرت رسالت ص الله علیه وسلم استقامت در دل و جان
 پوستن منزلات با سبانی قرب حضرت در ایم احال پیدا
 و نه راه مسافت کعبه حقیقی اطاعت در دل و جان سیر
 است سوی حق تقایا اما خبر صحبت تربیت مرشد کامل در یافتن
 مرکز استقامت نبوده مسافت باطن در ایم راه میروند
 بهوش در از راه با حق رو سفر از دل بدل خود پیش کردند
 نه در دنیا زمین همون راه میروند معرفت ابراهیم را
 در یافتن عبادات معقولات تعزیهات جمعه حقیقی
 و معرفت عبادات جمعه مجازی اطاعت باطن عباد

حقیقی

سزا
و
قد
بر

فناست

خفیات و معرفت صلیه حقیقی رحمانی و معرفت عبادت طایفه
 مجازی نفسانی و در یافتن معرفت هر مرشد و زمان کامل بل
 معرفت راه حقیقت اطاعت باطن بعمل صلاحیت ایم
 احوال با سبانی قرب حضرت که بخدا پیوسته باشد برای بیعت
 ارادت تربیت خلافت و در یافتن معرفت مریدان طالب
 صادق لایق صحبت تربیت بیعت ارادت کمال است با سبانی
 باشند و در یافتن معرفت صوم حقیقی صوری و صوم مجازی
 و صوم منوی و صوم حقیقی و در یافتن عراقه حقیقی چون
 با سبانی قرب حضرت متابعت انبیا و اولیا که سالکان
 صادق را خبر عراقه اصلی چاره نیست و در یافتن مرشد
 احکام حقیقی رحمانی و معرفت اعتکاف مجازی نفسانی
 و در یافتن معرفت خلفاء انسان کامل راه حقیقت
 اطاعت باطن بعمل صلاحیت متابعت سلاطین و سلا
 اند صحبت تربیت مرشد کامل استقامت قرب حضرت
 که بخدا پیوسته باشد قیال الشیخ الامام الحادوی مقتبدا
 الخلفاء السبع الاولیاء سلطان ابراهیم خلیل علیه و
 منقولات خود میفرماید علامت کمالات صلاحت
 صادق و واصلان حق تقایا آنست بدانکه مدتی صحبت
 تربیت مرشد کامل ارشاد معرفت جذب اصلاح باطن

اطلاعت عبادت خفیات متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم استقامت یا دوق تعالی بدل و جان کمالیت کشف کرامات یا سبانی قرب حضرت لیل و نهار سجده سوره بید اینها را خلفه گویند بدانکه سلاطین صادق و واصلان حق تعالی را واجب است برای خیریت کارهای آخرت در غایت استقامت و در ایمان و در حق و در دین و در اندیشه و در روشنائی اسلام و شریعت انواع است اما شش چیز علامت کمالیت بر خلفاء و ولایت موجب فرض بود بدانکه اول آنست مدتی از صحبت تربیت مرشد کامل تلقین ارشاد راه حقیقت اطاعت باطن عبادت خفیات متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم و در تمام اعمال ملازمت خطی و کلامی و بصیرت و اکل و شرب یا سبانی قرب حضرت لیل و نهار اتصال مع الله سجده سوره باشد دوم آنست دریافتن اطاعت ظاهر و باطن بعمل صلاحیت بتبویلیت عبودیت از معاملت معادلت اطاعت ظاهر استقامت راه شریعت برای تهیات تصرفات ولایت مملکت خلا و فرائض و احضار با خلائق بود و استقامت تربیت مرشد کامل تلقین ارشاد راه حقیقت اطاعت باطن متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم و در تمام اعمال قیام و قعود یا سبانی قرب

حضرت لیل و نهار یا خالق باشند سوم آنست برای دفع تنقیر خطرات و درمات کمالیت استقامت و در یافتن استقامت و در خیر الطایفه و متابعت انبیاء و اخلاص و معتقدان سبانی سلاطین صادق را شرطی است برای مرام با حشم ملک و زاری او برای دفع خطرات تعلقات کمالیت مملکت و در سفر و حضر قیام و قعود و صحبت تربیت متابعت ربط مرشد یا سبانی تلقین غیر از حق تعالی و در دل و در جان حاصل یا در چهارم آنست در یافتن عبادت تعویضات مشایخ از انبیاء و اولیاء و سبانی متابعت خلفاء و استقامت غایت اطاعت زمام القلوب و زیارت القبر و مشفق بودن بر شکستگان و غریبان و سوزگان و ضعیفان و در زمانه کار بر فقرار سبانی که عمارت و اعمار عبادت آخرت موجب مرخصیت بهم آنست بدانکه امر کردن در رخصیات و ولایات بر حکامان و خلیفان و محبت بان و کمالشکان و در اطاعت شریعت بعمل صلاحیت و ایم صلوة باوایت و پندار امانت نگاهدار لایق کار بود و پراکند از انظار علمای طوائف بر یاق و اتفاق عمل صلاحیت بی و پادشاهان و علمای علم با دانش را بخوار و رعایت نگاهدار و دیگر در بسیار باشند و در ان ایام هیچ روشنائی اسلام نبود و تاریکی جهان روی نماید و در ان وقت حق تعالی برکت و حرمت و همت

از جهان برادر و بلای ای اسمانی خود دارد بدانکه حقیقت آنست
حق تعالی از صحبت ایشان نگاه دارد اما متابعت حضرت سالت
صلی الله علیه و سلم آن باشد خلفا و ولایت را بصارت و حب
است هرگز آن مردمان که عمل صلاحیت و نیکو را بای کار
باشند تعیین فرمودن و واجب آید تا خود اقیامت از
روی حساب شمرند و نگویند ششم آنست از معروفون
آنکه نمودن بر خلائق بهجوم عوام مسلمانان در قصبات
ولایت اطاعت صوم صلوة خمس و حیات بعمل حیات
استقامت راه شریعت متابعت حضرت رسالت
الله علیه و سلم که در روشنائی ایمان از معرفت اسکت
بدانکه خلفا و ولایت را در پی در کارهای آخرت غفلت
نمایند و ماضی قیام در شانه خویش با ایمان در در بگویند و غفلت
اما معروف جبهه جبهه که قلب المیمن بیت ابی جبهه انبیین
ابی جبهه حج المساکین فی قلوبهم بدانکه سویی معرفت حق
در دل جمعه حقیقی حاصل کردن نگار هر کس و هر کس با
را چون معراج قلب الهی بدو آید از کثرت تلاوت
حفظ قلوب اطاعت باطن سالک صادق بجمع ابی جبهه
رسد حال آن بیل در جبهه حاصل آید و جمال حقیقی
رومی نماید سالک شایسته اسرار محبت محبوب بود و متوسل

است قال الخ الامام المعظم خواجه بلای رحمة الله علیه عرفی
از معرفت عالم جبروت احدیث قال انبی ص الله علیه و سلم
من اراد المیزین و در غنای طاعت خود تربیت برادرش نماید
من کان الله فی المسبح کان فیہ کفر او لا اسلام و من
کان الله فی قلبه و اما لا یكون فیہ کفر او لا اسلام ثبات اما
بدانکه در قیام استقامت معانی حدیث آنست از اعتبار
حالت در یافتن استقامت کمال است عالم ماسوت و ملکوت
در احاطت عبادات اعمال ظهور متابعت حضرت رسالت
صلی الله علیه و سلم مدتی در مسجی جامع میرفتند اما بدانکه چون
مدتی صحبت در یکدکامل تربیت سالک مجتهد و پیوسته در
اطاعت و ایمان برادراری در باطن یا در حق تعالی متابعت
نبوت ملازم حفظ قلوب مبالغت عبودیت در باطن
عالم جبروت قرب حضرت چون از علم حقیقت کمالیت یافتند
اکنون میتوانم که عبودیت حقیقی را عملی که در شسته خدمت از
خلوتگاه صوم معصوم برودن آرام یعنی از خطرات تفرقه
در جبهه و بر سر و دل و جان در ایمان را از عالم الزمت متفرقه
کنم عاشقان حضرت مخلصان کرام را از زیادت ازین شرح
کردن ممکن نبود سه سالکان خلوت که بریدند از قدم برودن
نیز نند از خود بریده اند بغیر غایب و نند خوش وقت سالک

در خلوت بجاوت با بار بار از نماز غایت ترسند و از حضرت سید
 العارفین شیخ سعدی شیرازی رحمة الله علیه منقول است
 احدی قال لیسى من الله علیکم الا اتصال بالحق علی قدر الکمال
 عن خلقی یعنی قدم شکست و خلوت نشستن و دل با خداستن
 از اتصال دوست اتصال خواستن از حق نفاذ و ماقوم
 کشیدن عهد شکست و دل از حق برداشتن از اتصال منع
 خواستن است از جلد و نصرت و سانه از عالمان سالک سلطه
 خلفا بآن صادق باطنی عوام مسلمانان اهل مشربعت
 در طاعت ظاهر متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم
 گذاردن نماز جمعه بروزی قوت کشند زیرا که خلفا اهل جلاله
 را متابعت مصطفی باید تا حق تعالی راه حقیقت بر آن گشاید
 از بعضی مخلصان کرام عارفان حضرت در مجال ایشان
 کامل سالکان مجذوب را ابتداء حالت برقی رفتن در جمیع
 شرطت یعنی چون در طاعت خدیه اصلاح باطن مبتدا
 نبوت نیاز مند کار استقامت باو حق تعالی مبالغه عبودیت
 چون کمالیت حفظ قلب به صلاحیت قدم نبوت آیند بجهت
 تفرقه خطرات باطن از طاعت متابعت ظاهر قدم بران
 کشیدن بخیر باشند من عرف ربی قطع ارجله و کلا سانه از آن
 شنیده ام که سیالان گرفته اند بطلاقت از ملاحت خلق از

بذل

برای این هر کس میان جمیع حدیث بگویند بکانه باشد از همه کس
 و این حکایت است که است از نوح الا و لیا و خواجه بایزید
 بسطاحی قدس سره بر سر راهی که در خطابی زیر سایه درخت استاده
 بود و در آن اهل صلاح خدای خود در راه میگردیدند خواجه بایزید
 را سلام گفتند خواجه علیک داد و گفت غریبان کجا میروید
 گفتند در نماز جمعه خواجه حدیث غریبانند قال لیسى من الله علیه
 و سلم باقی علی الناس زمانا یحیون فی المساجد و یصلون
 لیس فیهم یوم کف غریبان جمعه روزه شکست و در روزگار
 بزرگ عبادت خدا متلاعات و دل خضاعت آن باید کرد
 امروز خود و در رکعت فرضه نقصان آمد اکنون قریب من
 بیاید چهار رکعت کرد و طواف کنید تا حق تعالی جمعه شما قبول
 کند ایشان بعد قیام ایشان اخلاعت کردند و خواجه گفت
 غریبان سوی خانه خود باز گردید ایشان بصدق دل پنداد
 مانند نذر آفریدی بایزید که اینکه بصدق دل مرا طواف
 کردند و جویان قبول کردم چون این کلمات بسع خود
 شنیدند بعد سوختن خانه باز گشتند و غار خان در دومی در غایت
 کنند و غایتان کس نندیکند و دومی دیگر چه عاشق است
 دل بجهت نهند یا رفتن چه عاشقان دم بدم جان پسر در در
 مشغوف جمعه حقیقی در دل است و مجازی بکانه چه اما در غایت

قطب الاولیا، خواجہ ذوالنون مصریح متوالت مدتی سال
 تربیت شهر مصر در بادیه شاه کو سکونت داشت این وقت بیای
 خود و ربابا دانی نیاروده ناکه بادشاه خلیفه مصر ملاقات
 خواجه رسید ساعتی تکلم شد گفت ای خواجه شما را چندین
 سال درین بادیه می باشد و در این چنین شعبات تاریک این
 شما را چگونه خوش می آید خواجه گفت بی مانعایت بادوست
 خود هستن بموهم هر چه میگفتم ازو میگفتم هر چه می شنیدم
 ازو می شنیدم این زمان تنها گفتم که باشما تکلم قدم و
 دوست از باروی کرد و اندر میان دوست جاب
 شد خلیفه گفت ای بزرگوار اگر بعد بنتم روز قدم مبارک
 در آبادانی کردید خلافتی را برکتی برای دیدن حاصل آید و
 در نماز چه برسنید خواجه گفت شایسته مسجد جامع جمع کاه
 خلافت است در جمع کاه خلافت خالق را نتوان یافت خالق
 بود تمام احوال اما هر کس و حدیث او بیگانه و تنهایی
 بنحو نگاه بگوید لعل هدیه می باشد خوار بادیه خواجه
 بیت فرمود من مست شرب درش هر دو مسجد خوانی، که
 بهشت نمودن نتوان نماز کند ازان بایم بکوی شایسته بخوان
 مستی و حق برستی معنی نماز کند ازان مشغولت که بدنی ناج
 الاولیا خواجه شایسته در نماز کورستان بحراب مقبره بزرگوار

پردن شهر سکونت داشت سال پیش با جوی در آبادانی می ماند
 بادشاه خلیفه بادشاه چین ملاقات برسد بنیست ساعتی
 تکلم شد گفت ای خواجه شما درین فرار کورستان چند سال
 دست کرد در آبادانی با خلافت نمی باشد و در ملاقات عبادت
 خلافت متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم چار و پنج
 حاضر نمیشود خواجه گفت شایسته از درین سبب بود رسالت
 که نفس برکش دشمن پیراه خود را درین کورستان بند کرده ام
 با سبانی بکنم اگر بنوی بای خود پیران آرم از تفرقه از حلقه
 و بعینه و دل و جان در خطرات افتد و چشم و گوش و زبان
 در حرکت آیند و کل اعضا را از اطاعت رحمانی بخیوانی
 رری نماید خواجه حدیث گفت قال البیضا الله علیه وسلم
 من فرق حلاوة النزاله و الحلو قد استغنی عن کل حلاوة
 گفت شایسته ادعای لیل و نهار را اطاعت متابعت حضرت
 رسالت صلی الله علیه وسلم نیارمندی با و حق تعالی با پانی
 قرب حضرت داریم حال عتد الوصال با خدای بی با شکر تا فردا
 قیامت از حضرت ذوالجلال شرمند بنامند سه حق ستم
 من کرده تورا همدانی و اینکه بتبع برستم نکریم تا راست
 وی نمودن در جانب مسجد خوانی برو کار خود کن مرا
 بای تو تا هر کار است مشغولت از قطب الاولیا قاضی

خود مینویسد یعنی حاکمان قضات ولایت را برین اساس
است از آن یک شریعت اصلی است یعنی حاکمان قضات
که فرمان حکومت بر دست دارند اهل معرفت علم شریعت
ساجد کتاب عالم باشند یعنی در تفسیرت معانی کلام الله
مستعد و اصل معرفت عمل طریقت در عبادت است
و این صلوته و دیانت از وظایف و از او مستعد بودند که
در هر چه حکم خلاف کتاب نباشد همچنین کسی متقی باشد
حاکم حکومت را باشد و اگر حاکمان دیار از روی شریعت
و طریقت اندک علم بر عمل خلاص بودند خلافت خلاف این
شرایط باشند یعنی بی صلاحیت و بی دیانت با حرم
و مؤذنی که قضا راجع معرفت حق تعالی بر او در رعایت
نگاه دارد و در اول از رشوت خوار باشند حکام آن در روی
زیر نه شریعت هرگز مسخر نگردد زیرا که اگر حکم حاکم بر کتاب
کنند سعادت است و اگر حکم بر رشوت کنند شقی کنان بکار بودیم
بدین معنی حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم حدیث فرمود
قال النبی صلی الله علیه و سلم انما منی الاجتهاد و انما منون فی
النار معنی هر آن خزان حاکمان شریعت علمایان غیر
مخدوم جز معرفت جذبه احسان باطن بی اصلاح حکم
بیانست کردن اندک و نادر تر باشند زیرا که حکم بر کتاب

کنند

کنند بلکه باریا و تنافی برین کنند اما خلیفه دلی ولایت را
بصارت واجب است در اطاعت شریعت غافل نبوده
همان مردی که از علمایان متقی با دیانت و خیار و دانات
بکار دارند این کار باطل حکومت شایسته و حکم فرمود
واجب است تا حکم بر پنج شریعت بود یعنی بر عطف نیستگان
حکم شریعت را کنند بر روی ریا و عالمان باطل شوند و قضایان
رشوت ستان همان از مقتضای اخلاق و نایج اولیای سلطان
اربابیم و بهمین میفرماید خلفا و اصلاص حق خدا تعالی
مجازی اند یعنی سلاطین صادق بی دامن معروف کردن
خلافت و دیار از قضات بر عام مسلمانان در مساجد و اما که
با نیکو و اقامت جماعت از صلاحیت خطایان کوشش در
امر بخاندن زیرا که خوشنودی خدا تعالی و رسول از خلفا و صاحب
است که در اطاعت شریعت اخطا هر چند متقی و دینداران
صلاحیت فرمان دهند بر آنکه حتی چنانچه در مقام امر
حویس بر دست امیران صادق و داد است بی متابعت
حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم آن باشد که خلافت دیار را
صلاحیت امر کنند زیرا که اطاعت سلاطین بر همه حاکمیت
بر آنکه خلافت را در صلاحیت کوشیدن و امر حق تعالی
بجا آوردن برای خیریت کارهای دینی و دنیاوی و کوشش

ایمان است یعنی صلاحیت کردن بود کار صلاحیت ناکند برودن
سوی حق تعالی معرفت اسلام و امر کردن بر خطایین و باران
مردوزن که با خوار باشد نذر آنکه حضرت رسالت صلی الله
علیه وسلم فرمود از شامت ربا خواران و بی نمازان ما را بکشتیم
و نازنینی ایمان گرفتاری آخرت و اجابت دعا و مناجات
قول مشایخ بزرگ در صلاحیت است حق سبحانه و تعالی در
مناجات صالحان و صدیقان در حق خلفاء صادقین است
که در قوی است که در اندک بجزیه الهی و آله اما معرفت صلی الله
علیه وسلم در حق تعالی اطلاع توان برداری با در حق تعالی استقامت
حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم ملازمت حفظ قلوب
مبالغت عبودیت هوس تن با سبانی قرب حضرت از
ترجمت جذبه اصلاح باطن تلقین مرتبه کامل استقامت
توجه باطن است و در معرفت سیر فی الله و در ملازمت
کردن حضور قلب یعنی ملازمت عبادت خضیات
که غیر حق نبود ای عزیزان نماز رحمانی نه آن نماز
باشد که از من و تو در حرکات قیام و قعود و رکوع
و سجود و قول تعالی الله ینهم علی صلاتهم و انکون
من مست خرابات نمازی که گذارم، در وی نه قیامی
نه رکوعی نه سجودی، در خلوت دل نماند و الفت قوی

حق را نتوان یافت ازین قیام و قعودی، خواهی چنانچه بر خاست
نماز کند گفت فبقی زمان طویلا ثم صلی فلاغ فرج صلوته
قال یا ولایاه وان خلعت جعدن وان لم اصل کفرت
یعنی اگر نماز کنم منکر باشم و اگر نکتم کافر باشم نداری که
شبی ازین جماعت بود الا لیس و الا لیس و الا لیس و الا لیس
نی طویلا در نماز دست عالمان نماز سیدگان سالکان
غیر از این حیوان که این نماز رحمانی را خلوی میسرند
چنان قدری خاک استین جلوی پا و لیس عند الله صبا و
لا صبا، چون خود را محسوسند اینان هم فی الدنیا و قلوبهم فی
الاخرة روی نماید اینجا شب باشد نه روز در استغراق
کمال است محسوس و قیام نماز حرکت قیام و قعود و سجود در
آب و سیه و نماز بجا است و انما با دوست، نکرده حدیثی
نماز مشایخ اگر معاینه خواهی که ذرات حق سبحانی و می نور و
این دل پریشانرا اما اصحاب طاهر که نماز مکن از نذر بر آنکه
دلها می این طریقی خطرات آنرا فی هر یک متفرق میشود
از جهت آشنائی نفسانی باشد و هر چه نفسانی است شیطان
است و شیطان برستی برستی باشد عاشقان خدا
این نماز نفسانی را نماز رحمانی نمی شمارند زیرا که غیر الله در دل
حاصل آید ملک خود را در کفر خلافت و بطالت می اندازند

با پدر کرد و روح سخن از ترا پیچشک نباشد حال انبی علی علیه السلام
 من صلی صلوته طویلا فی المسجد و زینته البدن من الثوب
 و العمامة فی مناظر الخلق و ان کان فی قلبه الالباب الجاهل من
 شیاتین الدارین قال رسول الله صلوته و لا یصلی اولیای
 شیخ قبائی لا یعرفهم غیری ترجمه حدیث معنی صحت آنست
 بر آنکه که انواع سالکان غیر مجزوب برای شهرت نمودار
 عیادت خلایق رویش ملبوسات جبه و دستار از نایبند
 دنیا و آخرت از غرایب الهی باشند هیچ بومی معرفت حق پرستی
 روحانی و دوزلی ندارد مگر غیر الله در اعمال جز نفسانی نبود
 قال انبی صلی الله علیه و سلم لا یقبل الله الا من طریق القلب
 اما بعد انکما الصلوة فلیکن فیها انواع صلوته من الله فی العالم
 الساموت و الصلوة الی الله فی العالم المنکوت و الصلوة
 فی العالم الجبروت فان الصلوة حقیقه فی قلوب العارفين
 و روحان این نماز روحانی نه آن نماز است که ظاهر و جویان حق
 پرستی ظاهر و در اندر اعمال نفسانی بسو نماز ظاهر و صفایان است
 پنهان که در دوات که در ایم و دشت تار است و در اندر مستحق این بر
 نادان همیشه جان عاشق در نماز است و اما انبی صلی الله
 علیه و سلم الغرض فرض من فرض الانبیاء و لیس من الاقوال
 و الافعال من بین الفرضین فرض من الله و فرض الی الله فهو

تمام صلوته
 تمام صلوته
 مکرمات
 مبروت
 حقیقتی
 بین و غیر

اعوذ

اعراض الفرضین فرض من الله صلوته و نسیفه من یار الحق در دنیا
 این نماز حقیقی روحانی جز و دل نباشد اما خبر عارف صاحب
 تصوف فهم نکند زیرا که بنابر ترتیب مرتبه کامل بر کبر استغناء
 نبود و قال انبی صلی الله علیه و سلم قلب المؤمن کما ید من ذکر الحق فهو نور
 و من ناظر الی قلب المؤمنین جنانچه حدیث دیگر مستطاب است قال
 انبی صلی الله علیه و سلم قلب المؤمن مرآة المؤمن و الله المؤمن اما در
 یافتن معانی حدیث معرفت عالم جبروت و خربیت جذبه اصلاح
 باطن استغناء نمود زیرا که بپوستن عبادات خفیات و دوزلی
 نه کار هر کس و همه کس باشد و عالمی نند و هر سالکی در یافتن شغلند
 خوانده و حکمید و ستوده چه فهم کند و نادانده که آن که خوانده
 از نور و سالکان بکمی و از بسبب از راه آن کسی از ایشان سالکی باشد
 که در دنیا صاحب معرفت کامل تربیت سالک مجذوب بپوستن و از
 اطاعت اعمال فضولات عالم ناسوت و در کشته طاعتی باقی
 بود و بغایت اندر عالم با سببانی قرب حضرت مملو مقصود
 کمالات رسد اما معرفت هر دور که کامل سالک مجذوب بکمال است
 که محبت بزرگی تربیت جذبه اصلاح باطن نماید زیرا که عالم حیو
 قویان و در درکی باطن با سببانی قرب حضرت و در اتصال مع الله
 بنده بپوسته باشد که در تربیت ملقبین ارضی و نوران مریدان طایف
 صادق را طیب حاوی بود یعنی تربیت ملقبین پرورش نماید

دوست از او تکیه و بختی بطلب رسد و اگر هر چه در دسترس
 رسد این تکیه طلب مبتدی باشد و از او هیچ سبب از او
 تربیت متابعت در دست نبود و از تربیت هیچ مقصود حاصل
 نکرد و اما اگر خواهی که جمال این اسرار در ترا جلوه دهد و روی
 نماید یعنی از صحبت در شد کامل تربیت سالکانه بجز در پس
 ناقلین جذبه اصلاح باطن از معرفت صلوة و صهی و جمالی
 نیز مندی تلاوت حفظ قلوب متابعت عبودیت و خوان
 برداری یا دقت تعالی اطلاع باطن متابعت حضرت
 رسالت صلی الله علیه و سلم و ایمان حال عند الوصال با سبانی
 قرب حضرت اشتیاق کشف کرامات مقام الوصی و در
 اتصال مع الله کمالیت رسمی اگر بی سرکاری بخواهی که
 بپایان راز بر جوشی که در کربلای سرکاری پیش کنی بهیچ
 بند شیطانی اسیری را با معرفت درید طالب صادق
 است که از تربیت جذبه اصلاح باطن تلقین سالکانه بجز
 روی بر شد کامل و وسعت فاعه با سبانی یا دقت تعالی از دل
 نکند از دل و بهار غنیمت و حضور در اطلاع باطن صلوة
 رجائی در دل بگذارد و نیاز مندی تلاوت حفظ قلوب متابعت
 ربط امر در و و آنچه از عبادت تجلیات اطلاع
 فضیلات ترک نماید و در ایمان حال ربط امر شد نکند از د

رئی

مندی چون بدین استقامت و بهر مدینه طالب صادق و غیری
 استقامت با سبانی قرب حضرت مطلوب رسد و در غلوی
 که چند عاقلی جمال جهان با دیگر در میان غیرت نظر باشد اما
 خواجه عبدالعزیز صاحب قال البنی صلی الله علیه و سلم من رشح
 المیدین تربیت اظهار برورش میاید عبادت الالهیه و اولیای
 و اخلاص و حبس کجاس و عود الانعاس عند القلوب من نیاز
 و اما در این سخنهای معانی حدیث معرفت عالم جبروت معلی
 اظهار جبرتا بد گفتن بدانکه اطلاع باطن نماز حقیقی جلوه
 بیانی قرب حضرت از جهت سویی راست است و نه از جهت
 سویی چپست و نه دورست و نه نزدیک اما بدانکه راه حقیقت
 بوسستن تلاوت حفظ قلوب بدل است جز تربیت در شد کامل
 بجز از تفهیم نبود سهیل شد عارفانرا سجده به شانی
 نماز عاقلان در دل است و رتوبانی گویند مقول است
 خواجه سبلی رحمه الله حدیث عن البنی صلی الله علیه و سلم من رشح
 المیدین اخلاصا ان تربیت اخلاصا تلقین اظهار برورش
 میاید بد صلوة الالهیه و الاولیاء و اخلاصا و یصلون فی ظلمهم
 و ایمون اما بدانکه این نماز حقیقی رجائی بهیچ سبب قرب حضرت
 ربانی در این نماز باشد که مردمان از حرکات قیام و قعود و رکوع
 و سجده و در اطلاع عالم سوت ناشانی بیجا می آرند

سجده

اما ای عزیز بدنی عبادات اعمال فصولات اخلاص علم با حق
عمرت کردیم هیچ بوی معرفت حق پرستی بدل اشتغال مست
اصلاح باطن نیافتیم اما این نماز حقیقی روحانی داریم احوال غلغله
الوصالی بی قیام و بی سجده و رطل و حیلان باشد در آن
راه حق نماز مسجدی نگردد اندر بی سرو پای عاشق داریم بود
نماز کلید در دوزخ است آن نماز که بر روی مردم کنزری دراز
لما معرفت صوم حقیقی است از عبادت اسما که دل باشد متها
عربی و فکری دنیاوی در محاط قنط اسرار درین روز و افطار
هم از جنس آنست که اسما که از انست و شکستن آیین روزه
تفکرست جزئی قنط و جز اندیشه قیامت و چون تفکر سبب
از قوت و لباس بقدر مالا بد است که بمحاطه دینی تعلیق
در روان توفیر آخرت قنط لیس الله علیه و سلم الصوم
غنیة عن روقه و ادون العدم من روقه الله تعالی انی نذرت للرحمن
صوما و افطار این صوم جز قنط الله تعالی نباشد اما جز این
صوم حقیقی چه باشد گفتن و چه فهم باید کردن قنط الله تعالی
عنه و سلم صوم با روقه و افطار و بالزیه یعنی اجتناب از ان صوم
سجده استیلا باشد و آخر افطار آن سجده باشد و این صوم جز قنط
الله تعالی نباشد اما الصوم خیر این بود یعنی سرسلج صوم دیگر
که ای میام باشد و گاهی بنظر درین صوم چه خبر باشد یک گفتن

و اما ای عزیز صوم و افطار صوم را ساعت و افطار ساعت اما صوم را
ساعت و افطار را طریقه چه فهم خواهی کردن اول صوم چه باشد و
آخر افطار آن در چه بود یعنی صوم هر کسی از جهت و افطار هر
کسیست زیرا که صوم حقیقی آنست ساعتی غلغله که ای میام باشد
و گاهی بنظر یعنی صوم واقعی و افطار و اجلی و اما این صوم چه باید
نمودن قنط الله تعالی صوم علیه و سلم صوم حقیقی تر حقیقی و حقیقی افطار
و روزه عند القایه در دنیا و دوزخ اول صومست بعد از افطار و روزه
صوم حقیقت اول افطار است و آخر صوم باشد بدانکه با لک نخورده
سجده رسید ایم احوال صوم را چه خبر باشد و بهر حال افطار رسو در
عالم حقیقت زیرا که صوم را با افطار شرط است و افطار را با صوم
شرط است اما با لک بخور و در صوم حقیقی صوم را ساعت و
افطار را ساعت شرط است بدانکه صومست صوم مجازی است و با لک
عامه و با ان صوم میدارند از اسما که حکام و آب و مباشرت این
صوم فاسدست غیر خدا یعنی از غفلت است زیرا که در صوم
مجازی تفکر غفلت بسیار است و خطرات نفسانی بی شمار
از حرکات از جمله و بیهوشی و از احوال و انحال مذمومات
انسانی میزدند و خطراتی که در حال نبود و چون صوم رحمانی نباشد
از هر گز شک و تردید که منفعت بود و آخرت هیچ نتوانی بدست آوردن
حضرت صوم مجازی را صوم رحمانی نیستند باید کردن کائنات را در

سخن هیچ ملک نباشد قال البیهقی علیه السلام اشجع یوما واجوع یومین
یعنی این صوم را صوم صوری خوانند خبر سعید از سلیمان علیه السلام
علیه السلام و دیگر از انبیا و اولاد است اما ابتداء حالت در نماز و زاد
سالکان غیر مجذوب را فتوی حضرت رسالت ص علیه السلام
قال علیه السلام المؤمن لا یأکل الا لیس فی بطنه خمر و خمر و خمر
صلی الله علیه و آله مراد از آنست را فرموده و انظار آنست که وقت
سحر است اما استغناء معانی صوم صوری یا بدین و این
جز تربیت مرشد کامل استغناء نبود و معرفت صوم معنوی
یعنی سالکان اشخاص کامل معرفت علم حقیقت عارفان را نیز روز
بافطر شرطست و در آبی و شرابی و غیره باطنی شرط نیست اما معرفت
مراقبه کثرت یعنی سالکان صادق را در طاعت باطن معرفت
مراقبه کثرت یعنی رشتن چایید زیر که از تربیت تخلیق
مرشد حق لغا راه حقیقی بکشاید بدانکه در استغناء هم آه
انواع اند اما اولیا و کبار و سالکان صادق را ایلا و نیایا
در مراقبه بشرط است یعنی مراقبه وجودی و انی سبب اطلاق
رحمان باز نکرد و زیرا که مراقبه اصلی آنست چنانچه حضرت
رسالت ص علیه السلام را مراقبه بود یعنی مربع نشستن
و هر دو را نور زمین بنام و نور و نور و نور زبان و آتش
و زبانه را آوردن و چشم و لب و بینی و در دل طاعت

عن
الح

باطن ملازمت یا وجع تعالی اما ازین مراقبه وجود را بسیار
مستغنی است یعنی ماندگی و کوفتگی و سستی در وجود حاصل
نیاید و دل بکلی از معرفت از حق تعالی منقطع لب بندد
چشم بندد و گوش بندد و گوشت بندد و پستی سر را بر بختد اما مراقبه دوم یعنی
دیگر در سالکان آنست بدانکه تمام خلقت نگاه در شب کماست
تا سخن هیچ کس و گوش نیست یعنی مرد و بای استاده و سر بر
زانو نهادن و چشم و زبان کرد آوردن و از تفرقه خطرات
و از آلودن و در عبادات خفیات با سبانی حق تعالی بودن
یعنی آینه دل بزرگ خفی صقیل کردن تا هیچ تفرقه خطرات و نیایا
و عقابوی در دل حاصل نیاید بدانکه کمالیت عالم جبروت
سالک صادق چون مقام محو رسد اتصال مع الله روی نماید
یعنی سالک و ایم حال خلا و علا و مراقبه بودن قوی هست کردن
و دل بکلی سوزی معرفت حق بندد و این بر دو مراقبه از حضرت
رسالت است ص علیه السلام بدانکه جمیع انبیا و اولیا را سبوی
معرفت حق تعالی در مراقبه بودن شرط است اما هر سالکی که مع
مراقبه از تربیت مرشد استقامت و در دل ندارد و از خدایا
بعید است هرگز بخدا نمیتواند رسید بدانکه این دو مراقبه
اصح اند و تعریف مراقبه سالکان را اینست و فرج اندر جز
تخلیق را رسد و کثرت استغناء هم نمیبندد و اولیا و کبار را ایم حال

مراقبه عدم

تطبیق در شستن و برآوردن و در اقامه شستن
 سو او کن از شستن با هم هر دو می بوی یا شستن کیم نم شستن
 و اما انور کنان اما اعتکاف گرفتن و از بعد شستن بر سر
 نخست یعنی اعتکاف ماسوی و اعتکاف ملکوتی و اعتکاف
 جبروتی بدانکه ابتدا در حالت سخت اعتکاف مجازی از
 معرفت عالم ماسوت است چنانچه انواع علماء و زهاد سالکان
 غیر مجذوب جز تربیت تلقین مرشد کامل بعضی متبدیان در
 مساجد بر پا و تعلق عبادت شهرت برای نمودن در خلایق
 در عشره ماه رمضان و با اربعین معکف شوند و صاحبان
 و سبک گویند و تلاوت کنند و وعیه خوانند و در شب نوافل
 بسیار گذارند و بعد افطار هر شبی برای استقرار قدم
 بیرون آرند و در نماز شهرت دنیاوی گرفتن در بدرت و فقر
 خطرات اعمال ظریف بسیار را به عمل آید بدانکه هر چه عباد
 بفعل حاصل آید بکنایه انصال است لا انصال یعنی استغفار
 علم احوال عند الوصل استقامت قرب حضرت کمالات مدار
 از خدا احتیالی معید بودند زیرا که ابتدا در حالت اعتکاف
 کشتن سخت نیست صلاح شرط است تا حق تعالی
 رحمت کند از تربیت مرشد که علی را حقیقت بکی پر جاهد
 نورانی و طمانی از میان بردارد و بصیحت تربیت مرشد

یاف
 نکات
 عازما

کمالات رساند اما اعتکاف دوم نوع دیگر سالک مجذوب را از
 معرفت عالم ملکوت است که چنانچه بعضی علماء بعمل صلاحیت
 استقامت عبادات تجلیات اطاعت صوم بهارات تکبیرات
 عبادات از سم صفات برای اجابات و عارضات جات در تبت
 و عبادت طالب هوا دنیاوی و با مطلوب سجده عشاق و کوی و تپه
 برآوردن عبادات هر دو برای و خطرات در زندگیا و دنیا را بیکجا
 مجاهد است هوا از ملکین پیدا شده و خطرات از کونین نمک شده
 تربیت مرشد کامل کمالات نیافته اطاعت باطن برآوردن حق سبحانی
 نشانه ختم برای تشریفات و عبادات از خوردها حیوانات اعراض
 نماید یعنی احوال یعنی قال لا اتصال بظاهر تربیتی اختیار باشد
 بدانکه هیچ معرفت تربیت علم حال عند الوصل یعنی معرفت حق
 اتصال و دل نمیزد از در معرفت بجز اصلاح باطن برین شرط
 سالکان مبتدیان انواع اندام برای تحریک نامرات و غولار
 خلایق اعتکاف گرفتن جایز نبود و هیچ عبادات خود بینی ظاهر
 پرستی حق قائل پذیرد و ممکن زهریانی را طلب کن با ساری
 زنا کن خود نمایی را بر و اصلاح باطن کن اما بدانکه اعتکاف حقیقی
 استقامت تربیت جذبه اصلاح باطن در یافتن معرفت عالم
 جبروت روحانی روحانی موسیق استقامت و به حضرت عجلت
 و جهانی است چنانچه اعتکاف انشیا و اولیا و خلایق و صالحان

اعتکاف
 غایت در برآوردن

عاشقان حضرت واصلان حق تعالی از صحبت تربیت مرشد کامل
نفیقین سالک مجتوب کمالیت عبادات خفیات استقامت
تلاوت حفظ قلوب لیل و نهار انیت صلاحیت در یافتن اطل
علم حقیقت بر راه اخلاص عشق نجات دریم بحال بر دل و جان باده
حق تعالی بوسطن یاسبانی قرب حضرت انواع اولیا سالک
و خلفا و رضا و قایل برای بوسطن اتصال مع اعد و عشره
یا اربعین و بعضی همیشه مقام غلوت گاه مشکک شوند و بعضی
کفایت از کسی اعراض نمایند هیچ لغز و خطرات و نیای و قیاد
در دل حاصل نیاید و سختی بچکس و رکوش بینند و با آنکه درین
اعتکاف و دریم احوال قیام و قعود او علی جنبه هم یعنی از همه
و بصره و اکثر و شرم بدل و جان یاسبانی یا و حق تعالی
بودن شرط است از تربیت مرشد کامل اما این اعتکاف
حقیقی روحانی در سالکان مقرب و اصلان حق تعالی است
و درین اعتکاف سالکان را از تربیت مرشد کامل راه فرست
و صوم مجازی و صوم حقیقی و روزه صوم باشد و دو
نوع افطار هم بود اما جز نفیقین ارشاد و استغفار نم کرد
بدانکه برای افطار مرسلان از مطعومات و مشروبات
در هیچ جزا عرض نشاند اما بعضی اولیا بعد بوسطن شریف
مستراح قدم برون آورند و بعضی هفتم شب و بعضی کامل

و بر سر

و هفتم شب چون عشره آخر رسد و برون آیند بدانکه بعضی اولیا و
کمالیت و ولایت آنها سالک است و بعضی از اهل ذریعت حقیقت
قلوب استقامت کمالیت دارند و در رسته شب و یا بعد از
شب چون اربعین آخر رسد قدم برون آورند اما بدانکه
خواججه عبدالعزیز انصاری در مکتوبات خود مینویسد طالب
صاویق از صحبت تربیت مرشد کامل بدت و هفتم سال
قرب حضرت کمالیت رسد و خواججه شبی روح میفرماید در
سالک صاویق از صحبت تربیت مرشد کامل در سیم
سال قرب حضرت بخمار رسد و خواججه ذوالنون مصری کارج
میفرماید بدانکه در سالک صاویق این سال کامل از صحبت
تربیت مرشد سالک مجتوب و در سیم حلقه استقامت و آخره
حضرت بخمار رسد اما بدانکه هر سه مشایخ صحیح اند
برویشین نور کجی درین منزل کجی که تالیانی که کجی برو
اصلاح اهل کجی درمی در بند هم روزی در روز بخیر کنی
فران جزا بدی یکدم بروا صلیح بگویند اگر باید ترا و صلیح
میت باشد در خلوت کنی جز صحبت الفت بروا اصلاح همان
کن معرفت اینها بدانکه در یافتن علم توحید از معرفت
سوی حق تعالی و استغفار بوسطن حدیثات حضرت رسالت
صالحه و بوسطن معرفت عالم جیوت و در یافتن سواد الهی

مستراح
و یا از دهم
و یا از دهم

حقیقت از معرفت هر نوبی علم له فی اما معرفت علم توحید است بزرگی
در قطب له و لیا احمد خدای را چ از توحید سوال کرد گفت ای بزرگوار
معنی توحید چیست قاضی گفت التوحید صدرا یکی کردن و یکی دیدن
و یکی دانستن و یکی شنیدن چون سالک صادق فرق کند و فرق
و اندواید فرق بگوید و بشود و فاروق فرق کند و باطل نه طالب
صادق ای عزیز تو می نداری که من هستم درستی مراست و خدای
مقتدا هم هست و هستی مرا و راست این بنده را از خطا پاک است
عزیز تو این بنده ای که من وجود دارم و این وجود مراست و
خدایتعالی وجود ندارد و یا غیر این وجود خداست یا وجودی
دیگر در دین ندارد در خاطر بنده آورد ای عزیز تو هستی و
بنده ای که هستی و جز است و هستی خدا را است بدان که در
همین وجود موجود نیست یک وجود و موجود است یعنی آنکه
آن وجود خدا است عزوجل و تقدس بنده وجود یک شئی نیست
اما معرفت است بدانکه کل مخلوقات می جو دات وجود خدا را
چون سالک ازین بنده سپردن نیاید بخدای هرگز نرسد معنی
خود بین هرگز خدا بین نشود اما خود را پسندانی را نه پسند چون
خود را در میان نه پسند خدای را نه پسند چون خود را در میان
نه پسند خدای را پسند سالک از خود نکیزد و فاعل نشود
سجد از سد یعنی از خدا یتعالی بعید بود هرگز کمالیت قرب

عزیز

حضرت نه بودند اما چون وجود یکی پیش نیست یعنی ازین سخن
آفت کرد و نیست اگر خواهی بگوئی کل خدایت و اگر خواهی
بگوئی کل خلق است و اگر خواهی بگوئی کل روست مقصود
آنکه یکی پیش نیست معنی در نیست چون هتبر مسیح علیه السلام پسر
عمران بود و از مصر بود و در کعبه محمد بود و عربی میگفت پس بگوئی
محمد نباش از بهر آنکه محمد پسر عبد الله بود و از نیک بود عربی میگفت
اما چون موسی آن کامل بود بخدا رسیده و محمد هم آن کامل بود
سجد رسیده پس موسی محمد با شد و محمد موسی بود اما ازین سخن
آفت نیست یعنی در نیست مقصود آنکه یکی پیش نیست استقامت آن
است کل مخلوقات و موجودات کوشش خدا است و زمان کل
مخلوقات موجودات زمان میگوید و هیچیک عظیم اما پسر
اما و مبارقا شمعین التفتاده فیل بعدانی ج را مرید یار جبر
سوال کرد گفت توحید چیست قاضی گفت توحید است انشائی
فوق الکل و حقیقی و از خروج من اسلام انجاری - کفر حقیقی
یک از قاعده ای است که آن آسان بنزدکی قوی نتوان نوشت
قاضی گفت با وجود میکوید تا بنده ای که قاضی بگوید که کفر
فلکست و اسلام چندانی نیست مرج که نمیکند و قبح اسلام
اما از روی معانی حقیقت اسلام آفت که مسلم طالب صادق
را بخدا رساند و کفر آفت که مسلم طالب صادق را از یاد حق
تقلا غفلت و تقصیری کرد و بخدا رسانید باز در و بخدا

رسا و اما این اسلام مسلم را بخدا رسانیدن توانا و نیز از کفر بود
 سه معجزه از معجزات که در کتب معتبره و در کتب معتبره آمده است که
 اسلام صحت و اسلام چه باشد یعنی اسلام است که گفته است
 و سلمان شدن و در دایره اسلام آمدن و تکلیف یکدیگر است
 معنی استقامت است چون این کلمه در روز و در شب و در هر حال
 باز داشتن نیست و در روز و در شب و در هر حال باز داشتن نیست
 معلوم است که این کلمه در زبان گفتن قابل بود
 چه فایده کند سلطان العارفین با نبرد سلطان روح خود این
 کلمات توبه میکند توبه الناس من ذنوبهم و توبه من قول
 کلام الله که گویند و عقیق را با کافری خریدنی بود
 کافری خود عین و درویشی بود سو مومن و کافریست
 که خست مقام او است مانند وی زلف دوست غیر علام او
 آسیر الی الله استقامت عالم ملکوت منازل بسیار و
 مقامات بسیار و در دود و در سیر فی الله استقامت
 با سبانی حفظ قلوب عالم جبروت و هیچ منزل و مقام ندارد
 یعنی بدو حرف مشکلی است در فهم عوام خلایق رسد اما
 خبر است دوم سلوک سوم عروج یعنی چه عبارت از
 کوشش است قال ابنی صلی الله علیه و سلم من کان فی الدنیا
 عن مغزیه الحق اعمی فموتی الاخره اعمی اما سلوک عبارت
 از کوشش و عروج عبارت از بخشش حق تعالی از صاحب

تصوف هر دو صورت مهم کلمه باشد بلکه قول مشایخ برای این فتن
 معرفت علم حیدر است و حدایت حق تعالی بپوستن استقامت
 عالم جبروت تربیات حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم بفرمان
 حروفهای کلامی و در این فتن تعویض سخنها می ریزد
 و سر از حقان عقیق ارباب از آیات و حدیثات استقامت
 معانی و تحقیق استقامت اطاعت باطن با سبانی توبه عزت
 صاحب تربیت رشد کامل حروفهای علم لدنی هرگز استقامت
 نبود در کمالهای علم حقیقت در این فتن کمال است و حدایت
 حق تعالی در استقامت حروف اول است قطب الاولیا
 قاضی عین الفتاة فضیل هدایتی روح میزبان حال بعد نما
 ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله و آیت دیگر قول
 تعالی و من بطع الرسول فقد طاع الله و آیت دیگر قول
 اطاعت ظاهر اعمال نفسانی متابعت حضرت رسالت صلی
 علیه و سلم از عبادات تجلیات ظاهر از انواع است اما اطاعت
 باطن استقامت اعمال و حال روحانی بپوستن با سبانی توبه
 حضرت که شریف و جات او میت قرآن لکان صادق را
 اطاعت باطن اعمال حقیقی روحانی بپوستن شایع است
 و در اول جهان بجهت نوح باشد حروف دوم مال الشیخ الامام اعظم
 شیخ سعدی شیراز کارج میزبان حدایت عن البسیط

عليه السلام لا اتصال مع الله في العالم الملكوت ولا الاتصال بالدين
في العالم الجبروت بدالكه من سجدته تعالى في ميان خود و ميان
بنده مومن پرستن استقامت قرب حضرت چهار منزل
عبادت جابباي نوراني عمارت بنا ده است بدالكه
واستن عبادت عالم ناسوت انجمنان و عالم ملكوت انجمنان
و دريا فتن عمارت عالم جبروت قرب حضرت نديجمنان و
انجمنان يعني سوي معرفت حق تعالى با نشان اما بدالكه استقامت
معرفت و دريا فتن عالم جبروت بان ان پرستن قرب حضرت
چون نشان در و عشق را در رسد عالمان تعليم نيت سبق علم
را و عشق است بل تعليم بان است حروف سيم قال الشيخ
الامام المرتضى خواجه شيرازي ميز مايد الحديث عن النبي صلى
عليه وسلم للمارثا و من الاستاذ في سائر جبروت و لا يوت
عند الوصال و لا من الله بدالكه و دريا فتن تربيات حق تعالى
سبق جذبه اصلاح باطن ملكين عبادات خفيات استقامت
عالم جبروت با سباني قرب حضرت پرستن اطاعت باطن
مرعاشان حاد في راز مبيت از دل و جان سبن الهي كجه
نوع سه و لم و ركب عشق كتاب و صل ميخواند و سجد سبن
سجود علمي بركت درين جانات است حروف چهارم قال الشيخ
الامام المعظم خواجه بايزيد بطامي ميز مايد الحديث

عن ابن

عن النبي صلى الله عليه وسلم الصلوة ثلثة انواع صلوة من الله في العالم
الناسوت و صلوة الى الله في العالم الملكوت و صلوة في العالم الجبروت
فان الصلوة و صلوة حقيقة في قلوبهم بدالكه و دريا فتن صلوة حقيقي
سوي معرفت حق تعالى تربيات جذبه اصلاح باطن ملكين نكاد
حفظ قلوب پرستن قرب حضرت اطاعت باطن استقامت
و لها و اوليا و صا و فان و اصلاح حق تعالى را نماز حقيقي رحاني
و در دل و جان كجه نوع باف رسد نماز عشقان سربست مبنان
كروي و اندك در ايم در نماز است حروف پنجم قال الشيخ الامام المرتضى
خواجه شيرازي ميز مايد الحديث عن النبي صلى الله عليه وسلم قلب
المؤمن بيت اللعنة و ج الا كبره انك استقامت و دريا فتن كعب
حقيقي رحاني پرستن ج اكبر رسا لكان قرب حضرت و اصلاح
حق تعالى را در دل و جان اطاعت كجه نوع باف حروف
قال الشيخ الامام المعظم خواجه و در السون مصري راجع ميز مايد
الحديث عن النبي صلى الله عليه وسلم لا اتصال باطن الا على قدر
الاتصال عن الخلق بدالكه الاتصال مع الله پرستن قرب
حضرت از صحبت تربيت مرشد كامل و دريا فتن اطاعت باطن
است اما براي عشقان حضرت و اصلاح حق تعالى را الاتصال
مع الله قرب حضرت وصال كجه نوع باف حروف و غنم
قال الشيخ الامام المرتضى خواجه عبد الله انصاري راجع ميز مايد

احديث عن النبي صلى الله عليه وسلم للصائم في رمضان فخر عند افطار
وفرحه عند الفجر اكبار به انكم مردان اهل بيضة را بخت
صوم باشد و آخر افطار را كه صوم نباشد افطار بهم بود اما
اوليا در رسيدگان قرب حضرت و احسان حق تعالى را صوم
حقيق اول افطار است بعهده صوم اگر صوم نبود افطار
باشد بهر انكه وليا رجاء و فان و احسان قرب حضرت را در
صوم حقيق رحا في افطار را زجه جز باشد اما كماليت در بين
سالكه مجذوب بخدا رسیده را علامت ظاهر آنست
به انكه دانستن استغفار معاني بدل و جان كمال استقامت
يافته باشد او بتواند تلقين ارشاد نمودن راه حقيقت
مرطبان صادق را اطاعت باطن تربيت از اول و جان
استقامت نماید و استقامت قرب حضرت سجده رساند بهر انكه
در غفوليات خواججه حسن بصری راجع منقول تربيات
تلقين حضرت رسالت براي استقامت پوستن معرفت
حق تعالى در يافتن معاني حديثات علم شريعت و علم طاعت
از معرفت عالم ناسوت و عالم ملكوت بفهم عمل معاني ظاهر
حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم را باي خلاق عوام اطاعت
عبادت عمل ظاهر فرمود و در يافتن معاني حديثات علم
حقيقت از معرفت عالم جبروت و عالم نبوت براي سالكان

عراق

صافق در يافتن اطاعت باطن استغفار معاني رموزات عمل
باطن فرموده چنانچه در اطاعت شريعت مسطور است قال
النبي صلى الله عليه وسلم صاحب الرضايع و لي في الدنيا و ولي
في الآخرة در اطاعت علم طريقت از معرفت عالم الملكوت
احديث عن النبي صلى الله عليه وسلم تارك الرضايع نقصان البرهان
اصعب من الموت به انكه هر چه در معاني ظاهر هر موافق
شريعت و موافق طريقت اند اما بهر انكه دانستن و در يافتن
استغفار معاني رموزات علم حقيقت اطاعت باطن استقامت
معرفت عالم جبروت و پوستن قرب حضرت حديث در استغفار
معاني مختلف مي آيد قال النبي صلى الله عليه وسلم صاحب الرضايع
لهون في الدنيا و تارك الرضايع و لي في الآخرة بهر انكه استغفار
معاني ظاهر مخالفت شريعت مي نمايد اما در استغفار معاني
بهر طعن از تربيت مرشد كامل حديث موافق شريعت طريقت
است ايضا بهر انكه بوجه حديثات معاني ظاهر معرفت عالم
ناسوت و ملكوت قال النبي صلى الله عليه وسلم قطع النفس من
الهي و در اطاعت علم طريقت از معرفت عالم ملكوت حديث
و كبر مطر است قال النبي صلى الله عليه وسلم من صام الدهر حجة
و في الجنة باجابه اما بهر انكه در يافتن استغفار رموزات
علم حقيقت تلقين ارشاد و معرفت عالم جبروت تربيت

حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم معانی بواطن نوع دیگر بود
 انما الایمان صلی الله علیه و سلم من صام الدائم فلاحا صیام و لا فطر
 صوموا صاعدا و افطر واساعدا بدانکه انواع عبادت
 در یافتن معانی رذورات علم حقیقت تعریفیات استقام
 عالم جیروت چگونه تواند کردن اما جز تلقین ارشاد و صحبت
 تربیت مرشد کامل هرگز استقام نمیشود بدانکه چون مرد طلب
 صادق مدتی صحبت تربیت مرشد مجذوب رسد از اطلات
 باطن راه حقیقت تربیت بدل و جان مرشد کامل استقام
 نماید و استقامت قرب حضرت بخدا می رسد سالک صادق
 عشق رب الا بام شایسته اسرار محبت نمودن و خدایت الله
 بقدر استقامت ملازمت فقط قلوب بکشف کرات انوار
 کمالات رسد هر یک شخص که میرود از غم کوه نیست کانه از حج
 ملک دو عالم بود بهای متبذکین خوانند و بی را یکسان بجا و
 آنکه روی خاک تمیزیت بنواست و فتنه از راه دلتن و در
 یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن هوسن عشق ربانی و در
 یافتن ترک اعمال فضولات تجلیات برای اولیا رسالت
 مجذوب در یافتن قرب حضرت اما معرفت عشق محبت
 بدانکه خطیب عشق حقیقی لباس خلعت خلافت پلوس
 طیبان عشق پوشیده طالب راه وصال برای معشوق

حضرت و در تمام
 عشق ربانی

خود را سوختن و فدا ساختن عاشق و سرگردان برای استقامت
 تربیت پروری رغبین عزیزین مشکوبی جوان میگرد و چگونه میگرد
 قرار و آرام گیر و دلکین غفلت در میان آورده بدانکه دنیا فانی
 است و کارهای دنیا بویای لا یعنی است او را از کار غفلت خبردار
 نبینم در شسته خالی البقی صلی الله علیه و سلم لا تقهر و اغنی لمخترین
 فنان العاقبة مهتمه اما درین اندیشه نجات که نجات بدین عمر
 اسیر کرده بدانکه بعضی دمان اهل علم را بره عقل برای حرص بخوا
 نام ناسیات طلب دنیا و در علم فانی لا اتصال عالم ناسوت ارام
 احوال اطاعت اعمال مجذوب در شسته و بعضی را طلب هوا بهشت
 سازند و در تصور برای تحصیل حاجات عقاوی بجهل حال
 لا اتصال عمارت ظواهر برای استقامت عالم ملکوت بهشت
 مشهور کرده و بعضی برای تحصیل مالی و جاه دنیا و طلب
 مقصد و متهرب العیش خوشی هوا و دنیا مغرور گردانیده و
 بعضی را بقصد اعمال و احوال و اولاد و اخلا و خدمت طلب
 قوت و لباس زرک و تجارت و زراعت و خزان و در
 تفرقه خطرات اعمال مذمومات غیرا و حق از غفلت تسلای
 شیطان کفر قمار کرده و بعضی هوا و دنیا و ی از کین کفر
 و فانی و غیبت و غضب و حسد از امید واری برای تحصیل
 قوت نفی و در تفرقه خطرات خود بهستی شیطان در دل

خود را

انرا خفته و بعضی را همیشه درنده بجای طلب تحصیل موت و بعضی را همیشه
 و طلب طلاع تحصیل موت انسانی در ایم بحال بقدر و فائده برای مسلم
 پرستی مثلا در رشته و غفلت نسبتی چند به علم حقیقت و زوایای
 اطاعت باطن راه عشق محبت و رول هر یکی حاصل آورده بلکه
 حکیمان از یکجا در یکا میزند بعضی را مومن و بعضی را مسلم و بعضی
 را منافق و بعضی را کافر نام یعنی یکی را حقیقی و یکی را جعلی و یکی را
 کسبی و یکی را بدوی نام زسی شوب در حیات انواع و اجناس
 و مبین را پیدا کرده اند اما بدانکه بعضی مخلصان بحال خود را
 حق پرستی اعمال و روحانی و بعضی را خود پرستی اعمال ثانی و بعضی
 نفس پرستی اعمال دیرکی نفسانی و بعضی را بهت پرستی اعمال
 زناری شیطانی در رشته درینا و انواع مردمان و ایم بحال
 غفلت معصیت اعمال و بری خود پرستی برای مسلم پرستی
 در جهان پیدا آورده و بدانکه بعضی را مغرور علم زمال و جاه
 از جوای و دنیاوی و بعضی را مغرور علم و دینی بول و جاه و دنیا
 و بعضی را در علم دینی و دگر گری مغرور که استقامت علم
 قبال لا اقصای مبتلا کرده اند بدانکه حق تنها علم حقیقت
 را که از خزانة اسرار معرفت اوست در یافتن تربیت علم
 حال عند الوصالی ملحقین مرشد کامل از بندگان محتج به مثال
 حاضر و دیدگان دور بینان بهمان ورشته و در یافتن حقیقت

راه عقلی از معرفت عالم ماسوت و عالم ملکوت انسانی نفسانی خود
 و میان آورده تا انسانی صلا الله علیه و سلم الانسان مرکب علی
 النبیان العقله معصیت بالقلب و زسی غفلت که ما را
 کور کرده است که با وجودی از رول دور کرده است اما معرفت این
 است کسی را که در دنیا برای مردن و فتن شدن آورده باشد
 استعداد و فتنه چنانکه کسی را که برای سوال جواب کردن در آخرت
 حساب داران و نامهای اعمال خود پرستی خواندن و فردا هیچ
 میزان سنجیدن و باشدت و رکات بطریق کدشتن و شمعند آید
 تنها برای حساب دادن و جواب اعمال معاصی که فتن آورده
 باشد چنانچه غی غم بخند زری شوخی و بختی که ما داریم شب و روز
 بعیش خوشی و تزار و آرام گیریم که از احوال استقبال ایشان
 که از حساب و عذاب شکر دارند و از دنیا بهی غفلت ایشان
 که علم حقیقت که اندک و از دوست و دل برداشته و با نفس
 و دشمن محبت ساخته دل بر جوای و دنیا و آخرت بسته جان را
 در غفلت معصیت انداخته بر جان خود ستیاشی بیند اما
 مردمان علما از ادایل صلاحیت با دانش انان کامل
 مردمان عاقل این تندکاسیکه در اطاعت عالم ماسوت
 و ملکوت از عمارات علم قبال لا اقصای تمام انان از نواز
 اعمال تکلیفات عبادات تکلیفات در عبادات ظهور

تو نیست که تمام عالم را در مقام علم حال عند الوصال تلقین عالم جبر
 از تربیت در کمال استقامت قرب حضرت بعشق و
 کمالین رسد حال بشی صمد علیه السلام انوم نومان نوم
 البعین مباح و نوم القلب حرام اما بدانکه حضرت رسالت
 صمد علیه السلام میفرماید بعضی مردمان اهل معرفت بعمل
 صلاحت و اولیا رسالتک و سلطان صلاحتی که از
 تربیت جذب اصلاح باطن و رعادت خبیات بعمل صلاحت
 اطاعت باطن متابعت من تلقین علم حال عند الوصال
 عالم جبروت در خلقت ربانی قرب حضرت پیوسته باشند
 عاقبت ایشان بی غم باشند بیک مقام ایشان نزد خدا
 قیلا همچون مقام منزلت تربیت من باشند و در عاقبت
 با ایشان حساب باشد بدانکه عاشقان حضرت در این حال
 عند الوصال همیشه معابد با خدا پیوسته دارند و در بابان
 قرب حضرت باشند بدانکه اولاد افضل من النبوة یعنی بسیار
 قرب حضرت مقام نبوت اند و اولاد و خلفا در کشف آرا
 مقام کمالیت ولایت دارند و عشق در زمین نه کار هر
 عاشقی کاری بنیات مشکل است ازین جهان بزرگتر
 است غایت که عشق نه کار کنه کار کنایت اما چون
 عاشق لذت شهو و معرفت تلقین دریافت ذوق

در

و جود بخت بدو آن زمره قول دوست بشنید رقص کنان بدر
 میخانه عشق و دیدن قی ازلی در یک لحظه خندان شراب
 هستی در جام نیستی در ریخته و کلاه شهید و بر سر نهاده و کمر
 بند شوق در میان بنده و قدم صدق در راه طلب حق
 نهاده و از حجاب عدم بعین آلوده و بکوشش رسیدن نیست
 اما دیده در شش یکی دو و نظرش بر حال معشوقی افتاد و گفت
 ما را نیست شبانه و رایت اندیشه در خو و نظر کرده و بختی خرد
 او را یافت فلم انظر بعینی غیر عینی و در دنیا اینجا عاشق عین
 معشوق آن جوان اول خود بوی نبود عاشق تو را ندانم عشق
 و عاشق و معشوق بر سه یکی است که لکن فی ذات شش من
 سواد شش و لا فی سواد من ذات شش من چنانکه نور ماه را
 بکار نیست گفته و صورت محبوب را محب اضافت کند
 و الا از دوست نیست عاشق عین معشوقی بود و بعض
 که میسزم ز صفت که در و بد است هر شکل که می نکره گمان
 شخص بر بد است که شخص نمی بشی و رفتن نکر باری
 همایه ما اویم کین سایه از و بد است اما که در کار را
 چون است و خواهم که در کار از در فی بنویسد و انگشت او
 بیکر و بر سر آن حروف نهند اگر چه از روی می کاتب شود
 مکتوب بود اما در عالم کثرت آنکس شاکر در حرف بود عزیز

بر کس یک کس را که است بر حرف عاشق کار افتاد و در اباد
 داد و در عالم صورت و معنی صورت خود حقیقت گفت و
 خود بشنیدم بدانکه خود روی نمودم و خود دیدم خود میگویم
 و خود باز می شنوم کین از ما و شما طرف بهانه ساخته ام
 اما عاشق از روی معشوق آینه معشوق آینه نادری است
 و حقیقت خود بنید لون المحب لون محبوب اما معشوق بیرون
 بدو آینه تمام بدو آینه دیگر سدا آید قیال العجب علی الله علیه و سلم
 الله لا یجلی بصوره من بین ولا یجلی فی صوره الا شئین اما محب
 محب محبوب را آینه خود بنید و خود را آینه او و کاهی این ناظر
 او شود و کاهی او منظور این کرد و معنی بزرگ او بر آید و
 کاهی او بوی این کبر و سبحانی ما اعظم سبحانی و من مثل یل
 فی الوجود و کاهی لباس عاشق معشوق در پوشش تمام
 کبریا و استغناء و تزلزل و باید و کاهی محب و اگر بود محبوب
 سامع باشد و کاهی محبوب قایل بود محب سامع باشد و بوی
 او بر آید کرد و بزرگ او بر آید اما عاشق در آینه خود محسوس است
 محبوب می شنید آن محبوب باشد اگر صورت دل خود بنید اگر
 شهر و محب بعید بود و بصرا و مقتضا گفت سحر و بهره
 دلانه و دیده و از جمله واکله و شرب عین محبوب است و چشم
 عاشق بنید و در اند و بگوید و شنود عین محبوب باشد اما

نخار

نخار بر سر محب و محبوب و طالب و مظهر و عاشق تو
 معشوق از روی حقیقت بهم می آید اما فهم هر کس با بخار سرد
 جز عارف اهل معرفت فهم نمکند و هر جا که بریدیم نم بریدیم
 کرد و دست معلوم چنین گفت کسی نیست که دوست بر شما
 صورت تو در آینه می بینم هر آینه چشم دول معاینه می بینم
 من آینه دل چشم جان می گویم پس برو و بجان در آینه
 می بینم اما چون عاشق را حقیقت این در کشاید در
 خلوت خانه نماند و خود را بنید و خود را دوست دارد و بیغی
 خود را و دوست را در آینه یکدیگر می بیند اما چون آینه محبوب
 بود محب نظر کند اگر در صورت باطن معانی خود بنید بشکلی
 نظا بر نفس خود را دیده باشد چشم خود و اگر صورت غیر
 بشکلی بنید که مقید است بشکلی آینه و یا بشکلی ماه و یا آفتاب
 محبوب را دیده باشد چشم محبوب را اگر خارج بشکلی بنید کی نور
 است و محیط و الدن و درایم محیط چون سالک در محیط
 فوط خود را و رانه از عذاب خبر بود و نه از نعیم و نه آید
 داند و نه بیند و نه خوف شناسد و نه رجا تعلق خوف و رجا
 باشد او در بوی غرق است یعنی نه آنجا نیست و نه مستقبل
 نه حالت و در حال خود و وقت است اما اگر جلال او در بر عالم
 او آید تا خلق اگر و محب را از خود چنان ستاند که از و نه

دسم ماند و نه رسم اینجا محب نه لذت شهود یا بد و نه ذوق
وجود شناسد اینجا قنایم کم بیکم و بقا لم یزل با و نماید
پیش سر نکند حال البی صلی الله علیه و سلم العبادۃ بالصل
یکند و لا یجوز بعد الفتح و اما محبوب که بنشاند و نه بر حجاب
نور و خلعت بروی سالک فرو گذاشت از بهر آن تاج
خود را و محبوب را پس بر روی بند یکان بجان در یکشاید
و هر بزه معرفت عالم دیگر سدا آید چون نوبی از تو رود
او مانده و او باشد هر چند که حال خود پیش عرض کند عشق
غالب تر آید جمال خوب تر نماید تا عاشق از جوار معشوق
عمر شاه عشق بگریزد و از دو کاکلی در یکا کلمی او بزد ایا در پس
چون در بگریزی از ریشی جو خط خورد و اشتیاقش نماند یعنی الفیفر
لا یحتاج الی الله اینجا معلوم شود و اتم الفقر فهو الله
باشد هر که او هرگز یار خویش نیست عشق او خرنک
بودی پس نیست هر که باز لعین یاری نه خوشست و دینی
دور در که پایان پس نیست اما ای عزیز آنچه علمایان غیر نموده
ترا از کتب بنمایند نادیده گیر و هر چه گویند ترا از احوال
فضولات و طایب افور و نامشوده گیر و چون بطلبند ترا
در جمعیت از اختلاط مجالست ایشان عزلت و اعراض
گیر عزیز چون از معرفت حق تا قرب حضرت اتمال

دوست

دوست خواهی اگر توانی مدتی صحبت تربیت در ملک کامل
گیر تا مقصود رسی اما چون خواهی بدوستی و این مقام
بلندست و درجات عالیه است یعنی در مقام تکلیف طراز
حفظ قلوب عاشق بجان می رسد که در عشق دوست
و خیال و ذوق و هستی و نیستی نبود همه یک حال بود اگر
اگر آفت عشق عاشق را نیست کرده است آنچه از و در
عالم معشوقی حاصل آید منظور دوستی تو بهم بودی بعد در هر
نگرد معشوقی را بنده مار است شاید الا و است الله فیه یعنی
لیس فی حبیبی سوی الله و یس فی الدارین غیر الله معلوم بود
همه باشد و هو یک شئی علیم سه هر چه می نگریم در نظم و تنوع
اوست هر که آن دیدن ندارد و گفته از جانت اوست یار ی
و درم که نقش جان صورت اوست چه نقش و چه جان جمله
جهان صورت اوست اما ای جان عزیز بر انگار این فقیر
میگوید که کلمات عشق عاشق را سوی معشوق است
که هستی خود بر معشوق مسلم در رجو یعنی حجاب هستی خود
از راه عشق بر دل عاشق بر در و ذریه که هر عاشقی را که نظر
بر جمال معشوق افتاد و چون عاشق معشوق مغلوب گشت
در عشق بمقتضای مقصود رسید و الی الحب آنست است آنست
که در صورت عاشق جمال معشوق بنماید بر بی تعدد و بی تکثیر

و این معنی علایان زده و سالکان غیر مجذوب مهم بکشد و غیر
بشمارد رسول خدا علیه وسلم میفرماید رایت بر لبی است
صورت و بهم قول دیگر آیت رایت بر لبی بعین رایت
الحب لون محبوب و در دنیا اگر خواهی که خود را خودی جز در کس
توانی دیدن و چون آینه دست گیری و بگری بگری بگری بگری
آینه تو هستی مثل یک شمع باشد که در آتش شمع هزار آینه
در می و در هر آینه بی شمع آید و لیکن در حقیقت
یک شمع باشد چنانکه در صورت می نگردد و چشم است و لیکن
روشنایی در نور یکیت بیخ فرق توان کردن اما سالیان
که این فقر در بند کند زلف و زبانی از سر است جان تو در
ناو که آن فقر است اگر بعضی علایق سالک راه و در فراق
میسوزند این فقر در عین وصال پناک میکرد و دیگر آنکه
و معشوق هر دو رسم است عاشق مقام تلون در در معشوق
مقام تلون دارد و یعنی موسی سلواة الله علیه عاشق بود و مقام
تلون داشت و محمد رسول الله معشوق بود و مقام تلون داشت
بدانکه اضافت فعل و نحو کرد یعنی سری عجب است
زیرا که چون عاشق در خود نگردد خود را معشوق بیند و چون
در معشوق نگردد خود را عاشق بند رسول فرمود صلی الله علیه
و سلم المؤمن راة المؤمن و المؤمنین بدانکه حق تعالی

از تو بود و دیگر است قول تعالی نحن اقرب الیه من جبل الوریع
یعنی از تو نزدیک و از تو خرمتر از آن خراسان است و راست و نفی
فیه من روحی بدانکه بهشت توانست که ترا از توستاند و بخود
در خود بینا کرد و اندر تو نمی بودستی تو از میان بر خیزد این مقام
منتهی و انتها رحب است که باز بدید سجایا ما اعظم شای گفت
و خواججه جبین منصور علاج هدیرین مقام اما حق گفت
بیر که دعوی محبت خدا می کند و خود را در میان بند کافر باشد
زیرا که خبر خداست کسی موجود نیست و امکان ندارد که باشد
پس با هویت که خود را خود می بیند و خود میگوید و خود می شنود
و خود می طلبد تا در حق خود از طالب طلب باقی است بر اهل
سوی معرفت راه عشق لا موجود الا الله عز و جل ترا چون از تو
بستانند تا به جلا و مانند تو میخوابی اما حق میگوید خوابی کوی
سجایا اگر صواب در روزی شهید راه دین کردی یکی از
کافران باشی هر خود را در میان هستی احدیست خالی از حق
علیه وسلم التوینا بحقیق و احمل الا و فان الطريق بعید و
العلنان انما قد بصر حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم
فرمود ترا جرات یکتا دلی از علم حقیقت استوار کردی
معرفت حق تعالی که در دنیا در پایی عین است و تو شرف راه آخرت
از عمل حقیقت جهان بر گیرید که راه مولی بعید است و عملی

اخلاص بر دل و جان اختیار کنید که حق تعالی ناظر متکلم و بصیر است
 اما ای عزیز این جهان مثل دوکان است و شریعت
 بعد از رستی چون میزان بنه بر که قدم در میزان برستی
 نهاده طالب صادق گشت از صحبت تربیت و رشد کامل
 راه عشق تحقیق هست و هر که بجهت استقامت تربیت
 حضرت کمالیت یافت او را موسی خوانند بجهت بر من
 جذبات الهی معنی مومنان بدین اطاعت باطن مشایخ
 حضرت رسالت است الهی علی سلم تعلیق در شد کامل استقامت
 یافته اند و هم عادت گرفته در اقوال معشوق قناعت
 کردند بر آنکه دل را در دو پیچ راه عشق است و آن دل
 در میان دو انگشت بار نیل است یعنی قلب المؤمن
 مرا که بین اصبعین من اصابع الرحمن و این نه آن است
 که تو مارد توشت میدانی و حق تعالی بدان ناظر است بآنکه
 ان الله لا یستظالی صورکم ولا افعالکم و لکن ینظر الی قلوبکم
 و شاید که تا موزی از آن برده و از حضرت عزت نشو که
 ابلیس معلم نمیشد و هزار ملاک بود یعنی شاکر آن سجده کرد و در آن
 را و مگر در حق با شمع معنی این بود و بدانکه حضرت بکمال
 عزت است که او را کمالیت عبادت از جنایات اطاعت
 علم حقیقت خلعت خلافت جذبه غایت کج خزانه اسرار

بنیان

بنیان بنشیند و او را برای تعلیم ارشاد تربیت راه عشق محبت
 موسی خود مرشد انبیا گردانند و او اطاعت نفس برستی
 اعمال بطور خود و در خاطر نگرست یعنی بهت طبق زمین
 بهت طبق آسمان مقدار یک قدم مقام خالی نمانده است
 که او سجده نکرده است این و بر به غیرت الهی در خود کرد
 و حق تعالی او را بر خیز کرده بود که یک نوشته مقرب است
 را سجده نکند از غیرت تفرقه مغرور نفس رستی خود را ندانند
 شود چون کجی تامل مثل آدم طمس اظهار کرده در ویت
 جان خود را شکار نموده یعنی در وجود آدم غرضای موجود
 نبود زیرا که در یک وجود و وجود موجود نیست یک وجود
 موجود است و آن وجود خدا است تعالی و تقدس بر آنکه
 لیس فی جبهی سوکما الله و لیس فی الدارین غیر الله همین
 معنی در دو سو هر دو متغی که بر شکلی زیبا بنامم تو زیبا
 من بین که زیبا بنامم چه آدم را بر تو خود چه آدم جمال
 خویش را بر تو بنامم اما چون غیرت الهی در خاطر کرد و در
 اعمال تجلیات در خود نگرست از اطاعت باطن مشایخ
 عروج انبیا و اولیا اعراض نمود بر آنکه از درون برده
 بود از اندیشه لایسجه یعنی بیرون برده اند اندیشه
 لایسجه غرایل در خاطر داشت آنچه بیرون برده اند از آمو

است بر این طاعت ارواح عوام است و من خواصم هم در این
درون برده اند آن طاعت برای ارواح خاص است
این غیرت آبی از غرور اعمال تجلیات نور خالص است یعنی
من غیرت را سجده نکنم چون برین غیرت مغرور گشت از حضرت
بی نیاز تر از منم بلکه چون در وجود عزرا زیل معصیت
عجب خود بینی بسیار دلی بر من گشت مناجات کرد خداوند
عزرا زیل در نمازها و هزار سال در آسمان و هفتاد هزار
سال هفت طبق زمین در هر طبقی ده گمان هزار سال برای
تو عبادت کرده است اگر هیچ طاعت من قبول نکردی یک
حاجت التماس دارم بگویم خویش اجابت کن فرمان رسید
مطلب آنچه حاجت من برای عزرا زیل مناجات کرد خداوند
در وجود آدم رسید و نصبت گشت بقدرت خویش اگر ندی
فرمان ده تا در رسید نصبت رک آدم در ایم و بیرون ایم که آدم
را هیچ جنبه نباشد فرمان آمد آنچه خواست در روی در وجود آدم
تقریب کن عزرا زیل در وجود آدم در آمد و مقام رسید
تو که گرفت از آن مقام در رسید و نصبت رک در آن مقام
و بیرون شد مقصد بیشتر کرد تا در شهر هر که جمعی رسید فرمان آمد
ای ملعون چه میدانی که مقام تمام غنای کمال است
قدرت کعبه هستی که قلب المؤمن عرض الله تعالی از نور است

و هم احوال در مقام غنای کمال است مقام قبه تخت
من است اکنون میخواهی که قریب تخت من رسی ای ملعون
بسته در هزاره نیست از وجود آدم بیرون شد بلکه چون
چون عزرا زیل از وجود آدم بیرون آمد فرمان رسید ای ملعون
در وجود آدم رسید نصبت رک در آدمی چه در یافتی و هم
دید ای دل جستی را تغیر کردی التماس کرد خداوند
دل در آدم و از درون دل همه وجود آدم تغیر فرمان کرد
آدم ای ملعون آن دل جستی نباشد زیرا که دل جستی نیست
البتة کمال قدرت از نور من است در آن دل هزار راه
نیست بلکه ای ملعون درون دل مجازی تغیر کردی
این دل غیر معرفت من کمال است از کمال بر آنکه هر چه این
کلی است فانی است اما ای ملعون در وجود آدم جمیع احوال
بالبقیع حاضر وجود از کویایی و سببانی و شتوانی من بگویم
و تو را در میان نداشتی در درون نشناختی و کوی غنای
در دل جستی نه پستی از غرور اعمال تجلیات عجب معصیت
در خاطر آوردی و طاعت صلاحت سجده عنایت برین
قبول نکردی و گاهی در مقام کمال است استخوان من
مخوڑی می دایم احوال خود پستی اعمال فانی عبادت و تغیر
اختیار کردی هر آینه از حضرت ذو الجلال را ندیده باشی

ملعون شدی سو چو رویت آدم کردم از خود جدا بجا نشین
 انجا بر پدایندم از صورتی ز آدم صورت نشانی بکار غایت
 ز قدرت آدم بهمانه اما بر آنکه مخلصان کرام عاشقان
 حضرت من از صحبت تربیت مرشدان کامل یقین عبادت
 خفیات استقامت سراسر جذب اصلاح باطن کمالیت
 استعراق مستی محو هستی معرفت دل حقیقی عنقریب ایام
 استقامت با سبانی قریب حضرت مطلوب مقصود و کمالات
 رسد معرفت نیز به کتب حاج الاولیا شیخ سید محمد علی
 رحمه الله علیه ملاقات خواجہ خضر علیہ السلام در ریافتن
 استقامت معانی رموزات تلقین ارشاد و بنات اشارات
 در ریافتن تعریفات دل حقیقی قربیات عبادت خفیات
 جذب اصلاح باطن اطاعت حفظ قلوب عالم حیرت
 هویت استقامت قرب حضرت روش و دیگر من
 ارشاد المریدین پرورش میناید ملاقات خدمت
 خواجہ خضر قدسوس سعادت حاصل کند سوال کردم
 از شدت درکات معاصی هوا رستی در دل که از توفیق
 خطرات غیر امدد کفایت عاجز بنیاید در دمن جبرائیل
 و از نجات مغفرت آخرت التماس دارم بتوانی از
 برای رضا خدای دو اونی خواجہ خضر گفت علیہ السلام

مغفرت
 مکتوب
 شیخ سید محمد علی

عزیز

عزیز و درومند طالب دو چنین علاج نجات مغفرت آخرت
 دارم که از شدت درکات در معاصی برای دفع توفیق
 خطرات عبادت رستی هوا نفسانی از غیر دوستیت
 رستی بیطانی هلاکت آخرت ظاهر باطن فانی مخلص
 بود در حانی آسمی و از عاقبت آخرت عاقبت دو جهانی
 فانی از در معاصی ایمن و از ادبانی ایما عزیز علیا
 دو در یافتن سخنهای معانی رموزات هویدا معرفت
 علاج نجات معرفت آخرت کوشش از پنج حیات از در
 ایلیا و کمالیت مرد معرفت بیار از زبان کلمات
 دل شوق عشقت ویدار یار بارک خلعت خلافت عشاق
 تربیت تلقین سعادت اطاعت جذب حقیقت و دستار
 و کلمات ترا معرفت شایخ زلفین عنبر کبیری کلزار
 از کیسوی گوهر شمار و تحمیدانه جوهر عنایت در یافتن
 میبود برسم ذات گردار عاشق از دل نکذار و مله
 خلوت و ابله عبودیت با زنجیل ریاضت دایم احوال
 بلازمت عبادت خفیات ویدار و در یافتن معرفت
 علاج نجات مغفرت آخرت تلقین از دولت ادویه یک
 دولت جذب اسرارش هد در در دل نکا هار هر دمی و هر
 یگان بجان در جی و از هر ارشوق محبت بار از دل بردار

و در باطن تزیینات بشارت اشارات استنباط معانی رموز
استقامت عاقبت دنیا و آخرت علاج نجات مغفرت تلقین
ارشاد از مرشد یاد داور و از معرفت تربیت جذبه اصلاح باطن
تلقین با سبانی عالم جیروت در باطن مغفرت حقیقی روحانی پیدا
و ایت ملازمت در دل و جان بعشق پاکیزه از روز عبادت
تکلیفات اطاعت اعمال فضیلت عمارت رسوم عادت
از معولات مغفولات و عبادات لذت زبان جانزا منور
دار و اعراض از تفرقه خطرات انانی و هراس از اذیت
مذموم غیر الله تعالی شیطانی در آمد و شمع زیبا کار
باز اعیان جوشدار و استقامت صوم حقیقی با فطارت
حیات اسرار غایت کمالیت استعراق بی محبت از دریا
عشق و معشوق مقدر نشاء و از تقدیر پرواز تا از زند
در و معاصی دفع تفرقه خطرات هراسی نفسانی شیطانی
نظار باطن خالص مخلص بود و وجود و دوسی روحانی آبی
و از تفرقه عادت برستی معصیت در دل شمع یابی و
فارغ در کات هلاکت آخرت شدت دو جهانی ابرین
و از ادب باشی اما چون عاشق تشنه شوق محبت معشوق
آب شور زرد و علق محبت خود عاشق و از سوختن
تشنه نکرود و دایم احوال روی بسوی معشوق آرد و اندر

استقامت

استقامت سخنیهای معانی رموزات معرفت جذبه اصلاح باطن
تلقین عالم جیروت نه کار بر کسی چه کسی باشد کوشیده چه گوید
و جوینده چه خواند و شنونده چه دانند و خواننده چه فهم کند
زیرا که هر سالکی سخنیهای رموزات در باطن نتواند و هر زاهد
که در یاد امانده آینه که در انداز نه از هر سالک و از
بسیار زیاده آن کسی از ایشان سالکی چه در یاد که در بی رحمت
تربیت مرشد کامل تلقین ارشاد عبادت حقیقت تربیت بدل
و جان استقامت یافته باشد بر اندک و اندک و در یابنده و
تربیت کننده معانی حروف و حقایق علم از تلقین ارشاد و معرفت
عالم جیروت روحانی روحانی پیوستن اتصال مع الله قرب
حضرت ربانی مرشد کامل سالک مجرب و مست و تربیت تلقین
سخنیهای رموزات هرگز استنباط نمود اما چون در طالب
مصادیق و بی صحبت تربیت مرشد کامل رسد از معرفت جذبه
اصلاح باطن تلقین ملازمت حفظ قلوب روی معشوق آرد
چون با سبانی با دخی ننگ ابدل و جان لیک و نهنگ را فی السفر بخضر
قبایل و قو و ااطاعت باطن متابعت ربط ادرش و در غفر
الایام سالک صادق بنشاید اندک استقامت قرب حضرت بخش
گرامات اظهار کمالیت رسد اما مرشد کامل باید شناخت که از صحبت
بزرگ که تربیت جذبه اصلاح باطن تلقین استنباط علم جیروت

استقامت با سبانی قرب حضرت کمالت یافته و بخدا پیوسته باشد
یعنی برای تلقین عبادت خدایات تلاوت حفظ قلب و سبانی
صادق را ارشاد نمودن طیب صادق بود و بدانکه عرفی حجت
توسعت مرشد کامل مردمان طالب صادق در استغراق حق
محو استقامت قرب حضرت محبوب مقصود کمالت رسد
اما بدانکه خواجس بنی روح در مکتوبات خود میفرماید که
علامه زکریا و سالکان غیر مجرب در بیان حق علم شریعت پستگان
عمل طریقت استقامت عالم ناسوت و ملکوت از راه عقل
در خاطر با تلقین دارند که خدایتا هست از جانی و در جانی
همه جا حاضر است و ایمان استی او موجود است اما پوسن
اتصال مع الله استقامت قرب حضرت بخداستغالی را دوست
و مخلصان کرام پوسن اتصال مع الله استقامت قرب
حضرت بدل و جان راهبانی اصلی مخلوق میزبانند بدانکه
قول بعضی اولیا و عاشقان حضرت آنست که جز اولاد تلقین
مرشد کامل پوسن قرب حضرت بخداستغالی را دوست و قبول
بعضی دیگر پوسن سالکان قرب حضرت آنست که جز معرفت خدیم
اصلاح باطن کمالت علم حقیقت تلقین تلاوت حفظ قلب و سبانی
حضرت رسالت پوسن بخداستغالی را دوست و قبول بعضی
مخلصان کرام آنست که جز صحبت و محبت تربیت مشایخ و سبانی

مرشد

مرشد کامل در یافتن راه عشق محبت کمالت استغراق مستی محو
پوسن قرب حضرت بخداستغالی را دوست و قبول بعضی
مخلصان کرام آنست که جز استقامت علم طایفه الوصال
تلقین عالم حیرت و روحانی حقایق پوسن قرب حضرت بخداستغالی
را دوست و قبول بعضی بدانکه هر چهار قول مخلصان کرام در سلوک
نهایت سمیع اند اما تربیت حضرت رسالت مع الله علیه و سلم از یک
تلقین ارشاد امیرالمومنین اما مکر و علی ضعیف اند و مکر و بافتن
معرفت لذتی در دایره کمالی با حق قیاسی جهان مشایخ نبوت
لیلا و نه راقیا و موقوفه اعلی جویهم اطاعت ظاهر و باطن از
سمعه و بصره و الگو و طهر بر مشایخ عبودیت کمالت عبادت
خدایات استقامت قرب حضرت پوسن بخداستغالی را دوست
است اما جز صحبت تربیت مرشد کامل پوسن اتصال مع الله
استقامت قرب حضرت مرکز راست نیاید زیرا که تربیات خدایان
رموزات در یافتن معانی و دنیا که علم لدنی جز تلقین ارشاد و تربیت
درشد کامل استقامت ندارد و رموزات انواع است سه عشق باطنی
یا رنگدایم تا جان در دست غم نباشد هیچ راهی را نمی آید
عشق باطنی است در سوختن را در انداز راه عشق کثرت
موقوف بهما و تقال الشیخ الامام المعظم خواجه جنبید و در یافتن
استقامت تربیات عالم حیرت و روحانی حقایق پوسن قرب حضرت بخداستغالی را دوست

من ارشاد المیرین تربیت را که برورش میباید من کان یقربنا
 فی المسجد کان فیہ کفرا و لا اسلاما و من کان بعد فی قلبه و ایمان
 لا یکون فیہ کفرا الا اسلاما ثابتا درینجا در یافتن معانی
 معرفت عالم جبروت و علمای زبدا و سالکان غیر مجذوب
 تلقین ارشاد و معرفت چنان نمودند که عارفان سالک
 و عاشقان صادق صحبت تربیت در کمال در یافتن معانی
 جذبه اصلاح باطن اطاعت عالم جبروت و در استقامت
 خفیات توان برداری یا در حق شناسا ملازمت حفظ طوب
 اطاعت باطن صلوة حقیقی روحانی قرب دارند و از اعجاز
 اعمال تکلیفات عمارات تجلیات عالم ناسوت ان فی رعایا
 روحانی میسرند زیرا که از تفرقه خلوات جواس قلب دیگر
 دست بردارند و حاضر نمی مانند قال البنی صا صمد علیه
 وسلم لا صلوة المسلم الا بحضور القلب و لا صلوة المؤمن الا فی
 قلبه و انکه صلوة الانبیاء و الاولیاء و اهلخفا و قریب من الله
 یصلون فی قلوبهم اما کمالیت در دیش ان کمال سالک
 مجذوب بختار رسیده را از معرفت استقامت جذبه اصلاح
 باطن استقامت عبادات خفیات اطاعت صلوة روحانی
 باید شناخت زیرا که مومن متقی بختار رسیده را اطاعت عبادات
 خفیات متابعت حضرت رسالت صا صمد علیه وسلم استقامت

فقط قلوب با لغت عبودیت لیل و نهار ابد و مت بدل ستین
 است قال شیخ الامام الهادی خواجه ذوالنون مصری
 رحمه الله علیه حرفی من ارشاد المیرین برورش میباید
 ابتدا احوال عالم ملکوت مشاجات کردم خداوند تو
 کجا هستی و ترا کجا جویم ندانم آندانا جلیس من طریق القلب
 سن ذکر فی شباهی ایضا قال شیخ الامام المظفر خواجه
 با زید بطلمی روح حرفی دیگر من ارشاد المیرین انضمت
 آن برورش میباید ابتدا احوال مشاجات کردم خداوند
 راه تو چگونه است و من ترا چگونه برسم ندانم آندانا
 من طریق الی طریق القلب فقدر و خلعت ایضا قال شیخ
 الامام المیرین خواجه شیبی بر حرفی دیگر من ارشاد المیرین
 اخضع ان تربیت برورش میباید ابتدا احوال مشاجات
 کردم خداوند و رجعت تو کجا باشی و من ترا کجا جویم ندانم
 آندانا عند المصقلة القلب من ذکر اخفی فی قلوبهم انکلی
 ایضا قول مشایخ احمدیت عن البنی صا صمد علیه وسلم لا ارشاد
 من الاسناد عن اسرار الجبروت الا من الله و سر لم یانکدر
 یافتن معانی حدیث معرفت عالم جبروت جز تحقیق تلقین از
 مرشد کمال استقامت نمود و ما را که نقش دوست بنشست در
 خیر خبر عشق هیچ نقش ننویسد و اندیز اما معانی نفس آرام

زات ابراسته بد آنکه چون رسم ذرات اند کثرت مزاوت
 حفظ قلوب لیل و نهار اطاعت باطن با حق تعالی اول
 عاشق منقش کرد و بختی که نقش دیگر در دل نماند و در نیاید
 سالک صادق اطاعت با سبانی عالم جبروت بعبادت ابدی
 یکیش کرامات اظهار استقامت قرب حضرت بطوبی مقصود
 کمالیت رسد هر دم از یاد حق در دو جهان را بقا است
 عشق تو را حقیقت دل است رسم تو در جان ماست به بندست
 مرعانه ترا نام اند جمله کتاب تو را ن راه را نراست اگر که
 خدا می گوید کبریا ربی را ربی و رحیمی کنی کتاب با خبر و است
 اما بد آنکه تربیت علم و زهد سالکان غیر محذوب اطاعت
 اعمال عالم ملکوت نفی و تعلیق عارف و برزخ عارفان
 کما را طاعت باطن استقامت معرفت عالم جبروت رحمت
 بد آنکه بعضی سالکان زود و جز صحبت تربیت مرشد کمال سالک
 محذوب و جز تعلیقین ارشاد معرفت جذبه اسرار محجوب دایم
 بعبادت ارادت بهر خلایق مطلوب بشوایی خرقة کلاه و
 معتقد اشی تربیت راه استقامت عالم ماسوت پرورش عباد
 ظهور راه نمایی سالکان غیر محذوب جز معرفت تربیت جذبه
 اصلاح باطن دایم بعبادت ظهور عبادت قناعت گردند
 دانستند که بهر تن استقامت قرب حضرت شیشی و بشوایی

تربیت باطن
 در این کتاب
 در این کتاب

نفس

اصلاح باطن و جز تعلیقین مزاوت حفظ قلوب دایم بعبادت ظهور
 عبادات مشهور استقامت عالم ماسوت قدم ثبوت طالب
 محجوب اندید آنکه علایق سالکان غیر محذوب در استقامت
 صحبت مرشد تربیت تعلیقین سخاوت ارشاد از مرشد سالک
 محذوب نه مرشد جز معرفت تربیت جذبه اسرار دایم بعبادت
 شهرت جبه و دستار در روش ملبوسات اولیا رکاب طالب
 مطلوب بشهرت مشهور نه بدشوار ای ارادت دست گرفتن
 بر مقتضای تربیت راه نمودن بهر شایسته جایز نیست زیرا که
 جز معرفت جذبه اصلاح باطن و جز اطاعت با سبانی حفظ
 قلوب ارادت درست بشوایی بنده و دستار برود دست
 بهر دست آمد اما چون سالک نارسید و غیر محذوب که از معرفت
 جذبه اصلاح باطن استقامت صحبت تربیت مرشد محذوب
 اطاعت باطن استقامت بحضرت کمالیت حفظ قلوب
 طاعت اندازد آنکه بشوایی باشد از عند الله بعدی و احوال
 است و خواهد که بهر ارادت و بهر درست شود زیرا که
 مریدان را کمالیت رسانیدن تواند از هیچ جهت ارادت
 متابعت درست نباشد و از تربیت تعلیقین او هیچ مقصود
 حاصل نگردد و در نیاید سالکان زود و غیر محذوب بی خلقت
 جذبه عشق و خلاصیت ولی استقامت کمالیت قرب

نفس

حضرت برای نمودن عبادت شمرت ارادت دهند کفر و موسوم
 یعنی محبت مردمان غیر استعداد بر خط اختیار کردن فعلی مشایخ
 زحمات عظیم کفر و نفاق بود یعنی چون سالک مبتدی از معرفت
 ملازمت جذب اصلاح باطن صحبت مرشد تربیت تلقین تلاوت
 حفظ قلوب کمالیت نیافته باشد از استقامت باطنی و ب
 حضرت بعد از اصلاح است چون ارادت و بهر وجه میسر
 برود در کفر ضلالت و بطلان باشد را بهر درویشی که
 نظر باطن معرفت مرید ندارد و او از عطا ربانی تربیت
 اصلاح باطن تلقین از مرشد مجذوب استقامت در
 دل نیافته است و بهر دلی که اطاعت تربیت مرشد
 توان بر داری یاد و تمهید باطنی تلاوت حفظ تلاوت
 حفظ قلوب در دل نگاه دارد و الیغای کار نه بند یعنی
 غافل با مر خود و در پریشانی از عوای معرفت حق
 تعالی نصیب ندارد اما ابتدا در حالت معرفت در روشن
 مجذوب است بصحبت نظر باطن آینه دل مرید طاهر
 صادق از معرفت جذب اصلاح باطن تلقین تلاوت
 حفظ قلوب از تربیت حقیقی زنده بعده دست مرید در
 و ارادت دهد و بصحبت تربیت کمالیت رساند و الیغای
 سبکی و بلیت آن باشد ابتدا در حالت صحبت نظر در پیش

بصحبت
 سبکی و بلیت

مرشد مجذوب مرید مبتدی پاره دل از تربیت تلقین در استفهام
 معرفت جذب اصلاح باطن پرورش تلاوت حفظ قلوب زنده
 دل کرد و از دوست ارادت بگیرد و سجد را نمود و اگر در روشن بود
 سجد را ساینده تواند نمود و هیچ بصحبت ارادت تربیت قناعت
 درست نبود اما اگر مرید از هیچ بصحبت و ارادت نیافت بداند که
 از صحبت درویشی تربیت کمالیت بلاغت نیافت یعنی از
 جدا افتاد و در غرض باشد تربیت معرفت جذب اصلاح باطن تلقین
 ملازمت حفظ قلوب از صحبت تربیت اطاعت کلام صحبت
 از مرشد کامل و بگری بگوید تا استقامت قرب حضرت بملفوظ تعلیم
 کمالیت رسد اما چون مرید طاهر صادق از تربیت مرشد مجذوب
 در استقامت ملازمت حفظ قلوب لیل و نهار اخلا و ملا
 فی السفر و اخضر غنیمت و حضور و متابعت ربه امر مرشد است
 کمالیت عالم جیوت مقام الوهیت در باطنی و صحبت
 اتصال مع الله مقصود رسد اما سالکان نرا در غیر مجذوب
 انواع اند و در استقامت اعمال فضولات رسوم عادات عالم
 ناموس قدم ثبوت از عبادات درویشی اظهار اختیار نمود
 هوای از ملکین بنداشته و خطی از کوبین بنداشته صحبت مرشد
 کامل تربیت نیافته کمالیت عالم جیوت نشناخته در
 از معرفت غفلت برستی برداشته جان را در تخلی محبت

مرشد

انداخته از معرفت جذبه قبول حضرت نه سوسه زنگی به پیر
گرفته مثل عطار که معولات و بری معقولات ز ناری انواع
از خرقه پوشان ریائی را در دماغی جاگ کشیده و نایافته
بر تو فرو ریخته و کوی بیای راه دلی از زمان خبر در که در بارش
در عالم خود کاوش می بیند واسطه مارش که در جبهه کار آید زهرت
بچه کار آید که از نده در کاهی فسق جز باین دارد چون نیک
برای که اما اگر مدیدی جامه صحت نیاید یافت خرقه کلاه
نیافت ارادت درست نبود در هر که مقصود ارادت جامه
کلاه است اگر جامه از صحت نیاید یافت بد آنکه از انشود
بقی خود بپوشد و در دیگر را ندید اما در بد چون چشم محسوس
شد و با از شیخ جدا افتاد و بجز طریق محسوس نشود معنی قول
مشایخ اهل معرفت آنست کلاه شیخ پیش هند و کلاه دیگر در
محموق شود اما بدانکه مردمان اصل معرفت هر یک از آنها
که لایق بیعت ارادت و لایق تربیت بر دوش درویشان
کامل و وطایفه اند بدانکه بعضی درویشان ترک مال و جاه
کردند و ترک شیخ و پیشوا ای هم کردند فارغ و آزاد شدند یعنی
عزت که در خود و محک و قناعت اختیار کردند و طایفه دیگر
بعد از ترک در ملا بدر خوا و تسلیم اختیار کردند اکنون این طایفه
نابین سجاده و لایق بیعت ارادت و لایق تربیت بر دوش

دیگران

دیگران یعنی لایق ارشاد و مردمان در جهان استند یعنی معرفت آنکه
مردمان بدانند که هر چه شد کامل بشناسد تا مرید بر مری و هر که نشود
اما طایفه که بعد از ترک عزت و جمالت و قناعت اختیار کردند
بیعت آنکه با یقین داشتند جدا آنکه با عمل معنی از شهید خود
گرمی همه راست و در کار خود خورون سروی همه راست یعنی باطل
صحت مردمان و با اصحاب صحبت اهل دنیا تفرقه غفلت
همه راست بدانکه از گفتن و شنیدن و قدم کشیدن و باطلی
بودن تفرقه کلمات پس ازین ترک کردند اما کلاه مردمان
اهل قدرت و دنیا و دینا از جانان اتفاق می افتد میخیزند که با این
ملاقات بسیارند و خبری دنیا ترک خدمت ایشان بسیارند
و یا بدستند اگر چه حلال بی شهید است و یا نمیکند و از آن
می ترسند و میگزینند از مردمان اعراض میگزینند از ادبیات
چنانکه مردمان و دین غیر و دوز در که میترسند و دیگر نیز از
دیگران و نه نایکی گوشه خلوتخانه و یا در باوید و نیا و کوه اختیار
کنند و ایام تجرد و تفرقه و بیعت استعلا محسوس باشند و طایفه
دیگر بعد از ترک در ملا بدر خوا و تسلیم اختیار کردند و در خوا
تسلیم نظاره اختیار کردند با یقین داشتند که در میان
شسته می کار و غدا کنند که بر آید این کار در حقیقت وقتی
بیشتر که آدمی را خبری کاری پیش آید و بر آمدن آن کار

خوشی در دل حاصل آید و زمان او در آن کار است و وقتی باشد
 که آدمی را چیزی کار می آید و آن را آن چیز در دل می آید و
 حاصل آید معنی سود و منفعت او در آن است چون بدین طریق
 شد و نیز بر و تفرقه خود از میان برداشتند راضی و تسلیم
 شدند اگر اهل قدرت و مردمان اصحاب دنیا بملاقات نمی آمدند
 منع نکردند اگر دنیا در دنیا که نشدند و اگر اهل قدرت و تفرقه
 از دنیا بشی می آورد و دنیا می فرستادند قبول می کردند یعنی لا
 رد و لا کدر و قبول خلق نزد ایشان یک است زیرا که بدین
 و تفرقه خود از میان برداشتند راضی و تسلیم شدند یعنی هر
 از وجه غیبی است که است اختیار کردند و قال البیضا علیها
 خبری که در میان من و ایشان است که بجهت آنکه ما شکر و عافیت
 نبود آنکه در روز و شب بر خیزد و با از قوت لباس خشک تر خیزد
 بشود که شنیده ام بر یک صدف و عاشق بود آنکه رستی خود
 بر خیزد و طلب منصب جاه فانی کند صاحب عقل مردم عالم
 است که از رفیق کند با اینرا معرفت بقدیم قال البیضا الامام الهادی
 خواجه عبدالعزیز ساری راجع احادیث عن البیضا علیها
 و سلم من ارشاد الکریمین تربیع انظار در ورش منیاد
 الامام من الاقوال بلا وصال فی العالم المملوک و
 الامال من القلوب عند الوصال فی السلام اجمروت امار

۱۹
 شریف
 ب
 در

یا فتن استقامت عالم جبروت بوسن قرب حضرت خیر ترین
 مرتبه کامل بر کز استقامت بود و آنکه سالکان غیر مجرب و بزرگان
 ضعیف و مختصر و متناهی که با خبر بودی دانند هوا و عادات رستی
 رسوم انسانی پیدا دام تجویج طالب بر احرص ناموسات عباد
 تفرقه حواس قلب و غیره و نفسانی که لیک و نه با طالب قوت
 مطعون است از تفرقه خطرات معلوسات در دل و جان و ایم و توفیق
 این جهانی برای تشیع قوت شکم رستی بر روی دانند و عجز
 گرفتن رخد از عبادات اخلاص استقامت حتی رستی رحمانی
 بوسن قرب حضرت بعید بر آنکه تربیت خزان اسرار علم لونی
 استقامت نمودن معرفت عالم جبروت بر این مهم نیست
 اما سالکان مستعد طالبان راه حقیقت را شرایط اصنام است
 برای رنج تفرقه خطرات انسانی استقامت قوت لباس الابر
 شرایط اصلی درشت تا از نشیه خطرات قوت معلوسات و تفرقه
 تعلقات معلوسات در خاطر کلی و جزوی هیچ تشیلات در دل
 حاصل نیاید سالکان تربیت مرتبه کامل بقدر استعداد
 ملازمت حفظ قلوب شایسته اسرار محبت محبوب بودند اما
 بر آنکه ترک در اوقات از ترک فضولات است ترک مالا بد
 و اگر استقامت دنیا فضولات است در ورش را بصر
 شرط است تا خطرات تفرقه نفسانی در دل و جان حاصل

یا فتن

نیاید بداند که سالک اهل معرفت خبری را بت خود ندارد چنانچه
 اهل قدرت و نیاز دوست میدارند و تصرف نمیکند و از خود
 سخاوت تصرف کردن نمیشوند آنچه اصحاب میکنند توکلین
 زیرا که در موافق اصحاب شریطه و تبت باشد بداند که در پیش
 را چون مال بسیارست خطرات بسیار است و چون خطرات
 بسیارست حرکات بسیارست و چون حرکات بسیارست
 تشویشات بسیارست و چون تشویشات بسیارست معیشت
 بسیارست و چون معیشت بسیارست خواب بسیارست و چون
 خواب بسیارست عذاب بسیارست روی آنکس نمیخند
 بداند که از همه چیز مالا بد نعمتی عظیم است اما در پیش اهل معرفت
 صاحب خلوت مالا بد نیست بداند که آن مقدار که چنانچه
 آدمیان از عیال و اطفال و اعضاء و اولاد و خدمت و جز
 آن بقدر تقدر قوت و لباس چیست در دو بعد رسوا
 سالکان از هر حاجت نیاز برای آنکه تا تفرقه خطرات
 و نیاز نفسانی قوت و لباس ممکن در دل و جان حاصل
 نیاید اما بداند که ترک مشغولات دیگر گرانست چنانچه مال بسیار
 نماندیده مانع راهست و ترک مالا بد همه نماندیده مانع
 راه سالک باشد پس در پیش سالک بخوبی را قوت و لباس
 ممکن بقدر ضرورت فرض است اگر چه ترک کند محتاج

دیگر

دیگران باشد و طبع حاصل آید و طبع ام ایجاب است یعنی هر که
 مالا بد دارد و در تفرقه خطرات کلی در دل حاصل از نیاز بسیار بود
 زیرا که برای قوت و لباس ممکن بقدر ضرورت اختیار نیاید
 و اولیا مالا بد نعمتی عظیم است تا خطرات هر خبری در دل نیاید
 و در خطرات نگذارد اما ترک حادث از است که ترک بت برستی
 کنی یعنی از بت برستی سالک بجای نرسد در دنیا هر خبری که سالک
 را بخود مشغول میکرد و مانع راه سالک میشوید است اگر
 چه کارهای دنیا و آخرت باشد ترک باید کرد بداند که یکی را
 مال بسیارست و یکی را جا و یکی را نماز بسیار و یکی را روزه و یکی
 تلاوت بسیار و یکی را اوراد و یکی را تسبیحات بسیار و یکی را
 ادعیه و یکی را خواب و یکی را شکر و یکی را طهارت و ارادت
 باشد و یکی طالب خلافت و آنچه مانع راه سالک میکرد بت باشد
 و مانع از این جزا بسیارست اما هر چه ترک کند با حارت در شد
 ترک کند آنچه از احوال فضیلت فرماید ترک و بدنامی مقتضی در شد
 اما کمالت در پیش سالک تجویب بخندای رسیده را عدالت
 ظاهر است که از نماز بسیار و تسبیحات تلاوت از وظایف
 و اوراد یعنی از صلاحات خطا هر یک بد چون این معنی در پیش
 سالک منتهی به یقین دارند که این در پیش کمالت قرب حضرت
 ندارد و ترک آن خدا را عیب لا یموت است از وسعت اراد

تسلیت در دست نبود زیرا که او از معرفت جبرم اصلاح باطن متعلق
عالم حیرت از تربیت تکمیل مرشد مجتهد با طاعت باطنی عالی
قرب حضرت که این نیافته است هنوز در مقام تعالی است
از مقام علم حال غدا الوصال که این است کلمات نذر و از این چنین
مروی از اوست آوردن روایت را با بعضی کسان که مرده
اعتقاد می بینند و از اوست می آرند و در بیان تربیت مخلوق می
شوند چنین از اوست هر چه مرشدی در دست نبود یعنی شرط از اوست
دست گرفتن و کلام چهار ترکی در دست خود بر نهاده و مردمان
را بهر دادن و نصیحت کردن و دو کلام و نمودن شرط است و اگر
آنچنان را و می بودی که کسی در قمر مصطفی صلی الله علیه و سلم میرفتی
و از اوست می آوردی و می آید که این معنی در شریعت و طریقت و
حقیقت و در دست نهاده و می آید از شیخ سعدی که می آید که هر چه
سوال کرد یعنی بیعت حجت و از اوست حجت و سببی حجت
و هر چه بیعت حضرت شیخ فرمود و بیعت است یعنی دست
مردم گرفتن و بهر نصیحت نمودن و هر چه را طاعت و شایسته
سیر علی کردن و از اوست است الی الله و می آید یعنی از عادت
قدیم اعراض نمودن و نصیحت بر مرشد قبول کردن و در این حال
در با و حق تعالی بودن شرط است سببی است و اگر از نظر
باطن بر مرشد و در یافتن سخنهای معانی و موزان بهر کس
راه حجت از تربیت آینه دل مرید مرده دل به تقیین از شفا و

استقامت

استقامت معانی جبرم اصلاح باطن شیطانی زدن و از کثرت تلاوت حق تعالی
تغلب آینه دل مرید مرده دل که اندین و نصیحت تربیت مرید را
استقامت قرب حضرت که این رسیده است و مرید کی آن
است یعنی غیبت و حضور اطاعت او بر مرشد در دل نگذاشتن
و در صحبت بر مرشد برای استقامت تربیت در این حال جان
حاضر و مستحق بودن و از کثرت دل با او بی سخن گفتن و هر سخن
که در خفا از آن ابیات نکلمات از مرشد در دست نهاده و بهر سخن
معانی و موزان است استقامت خود و اطاعت کردن یعنی اگر خفا و
و معانی آن محفل جلال رسیده و اگر آن حال را می نمود و هر سخن
نکات را که می ترک فرما بدین تارک بودن و طاعت بر مرشد بسیار
علازم است و بهر سخن که بفرمان مرشد رفتن و در این حال از مرشد
تسلیت از مرشد دل جان با خداست و او ب دیگر است
بر آنکه چون مرید در نماز مشغول بود اگر او را و مرید آورد و بهر
واجب است بهر نماز که گفتن و اطاعت فرمان برادر می چون
تسلیت حضرت رسالت او بر مرشد ظاهر و باطن در دل
نگذاشتن است بدانکه امید طالب صادق طاعت باطنی
حق تعالی استقامت قرب حضرت بخداست و او مرید رسیده اما
در مملکت قاضی عین القضاة و قاضی مدنی روح مشغول است
مرید طالب صادق از خدمت قاضی احمد غزالی سوال کرد

بهیمنی هر چه هست و در بدی هست قطب الاولیای فیضی احمد غزالی
رحمه الله علیه گفت هر گشت بد آنکه مرید طالب صادق را از
تربیت افعال مذمومات کارها مامور و عادت و نامسویات
از اعمال نفسانی شیطان نگاه دارد و از فکرهای لایبنی دل
و جان مرید را باز آرد و از صحبت تربیت در یافتن مشقت
جذب اصلاح باطن متباعد حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
تلقین ارشاد و حق تعالی بدل جان از تربیت استفاده
نمایند تا اولی مرید در پاسبانی قناعت حفظ قلوب جان بجان
از یاد حق تعالی ببرد و از اعمال فضولات رسوم عادات
اطاعت عبادت ربانی خود بینی ظاهر آید پس بدین
و اعراض کردن در یاد بد آنکه مرید کامل مرید طالب
صادق معرفت صلاحیت را بعد تربیت و استیلا
ارادت و در تربیت حضرت بنده استیلا رساند اما معرفت
مرید طالب صادق آنست که در اطاعت تربیت زمان
بر داری و بنمایند الی الله مرید مرشد کامل ایستاد و بنمایند
و حضور با سبانی مایه حق تعالی اطاعت باطن بدل جان
از سحر و جبر و اکل و شراب مناعت ربط اهرم درود
و آنچه از اعمال تعلیمات فضولات ترک نماید و بفرمان
ترک دهد و اگر تارک نبود و مریدان کامل طالب صادق

نیاید بد آنکه استقامت قرب حضرت هرگز کمالیت قرب قطب
الاولیا و خواجیه شریلی روح در غفلت غفلت خودی نوبت کمالیت در پیش
انسان کامل سالک مجذوب آنست که از صحبت در پیش اهل حق
مرشد کامل تربیت بنده بخلاف با فی رشا و از یک مرشد بهشتی
یافته باشد بنویسد که مرید طالب صادق را تلقین ارشاد جذب
اصلاح باطن استفاده نماید و در کثرت ملازمت حفظ قلوب
استقامت قرب حضرت بنده ای رساند اما چون در پیش سالک
غیر مجذوب در اطاعت باطن متباعد حضرت رسالت صلی الله
علیه و آله تربیت جذب خلافت ربانی از علم حال و هوای
معرفت حروف و کلمات علم فی تلقین ارشاد از مرشد کامل طالب
در دل و جان کمالیت نیافتد باشد مبتدی یا سید و از علم
بعید بود و جامه خلافت در پوششی او ارادت نباشد و کمال
جایز نیست زیرا که مرید طالب صادق را تربیت کردن و
تلقین ارشاد و معرفت جذب اصلاح باطن استفاده نمودن
و مرید مبتدی را کمالیت رسانیدن نتواند از هیچ تربیت
ارادت تربیت متباعد و دست نیافتد مقبول است طلب
الاولیا و خواجیه عبدالعزیز ریاض میفرماید ارادت دادن
و مقراض راندن و مرید گرفتن و تلقین ارشاد تربیت نمودن
در میان و انجمن ای رسانیدن راهی بزرگ کاری عظیم است

جز تر بیت مرشد کامل مرید مبتدی طالب صادق استقامت
 قرب حضرت بخدای یکتو اندر رسیدن اما بدانکه بعضی از
 مبتدی سالکان غیر مجرب جز استقامت و پاسبانی قریب
 که در میان بیکر نزد بیعت ارادت میدهند برین نسبت که نزد کمال
 ما ارادت اند و اتفاق بود و هیچ ندیده درست نباشد و رعایت
 بدانکه مرید و مرشد هر دو در کفر ضلالت و بطالت باشند
 اما چون در ویش مبتدی سالک غیر مجرب صحبت تربیت
 مرید مجرب و از معرفت علقین تلاوت حفظ قلوب
 در پاسبانی قرب حضرت کمالیت رسد و خواهد که بیعت ارادت
 دهد و مرید که در تحت خلافت در ویش سالک مجرب و قبول
 کند و آنکه برای ارادت دایمی و مریدان گرفتن شکر ابط
 انواع است از آن یکی شرط احسان است که اولیای مرشد
 علی مرید مبتدی را در بی نصیحت تربیت خود در یافتن
 تعلیمات جذبه اصلاح باطن آینه دل مرید از علقین ارادت
 متقبل فرزند نامرید سویی معرفت حق تعالی طالب صادق
 کرد و بعد تجدید و نمود و گمانه فرماید و دست بیعت ارادت
 مرید بکشد و نصیحت کند و کلاه چهارترگی بر سر بندد و بر دو
 طرف بنویسند ستر اخضر را ند و حجابت بخدای سپارد و آنکه
 بعضی در ویش سالکان غیر مجرب و کمریدان را تربیت

طریقی

تلقین جذبه اصلاح باطن دست بیعت ارادت میگیرند و خرقة
 کلاه میدهند سالکان مبتدی مجرب اند و زیرا که مرید طالبان
 بر این شایسته بدانکه بالیقین است هیچ استعداد کمالیت در ویش
 ندارند باید که سالکان غیر مجرب را در ویش سخن هیچ شک نباشد
 بدانکه در غلظت شیخ سعدی شیرازی مرید مسطور است این
 خلافت بر دو نوع است خلافت مجازی و خلافت حقیقی اما خلافت
 مجازی آنست که چون مرید طالب صادق بعد از بیعت
 ارادت خرقة کلاه از نظر صحبت در ویش کمال بخدای رسیده جامه
 خلافت یا در صحبت بیعت ارادت مریدان گرفتن اجازت و در
 آن خلافت مجازی گویند و خلافت حقیقی زمانی آنست که مرید
 مستقیم طالب صادق را در حق بیعت مرشد کامل در یافتن
 جذبه اصلاح باطن تعلیمات عبادت خفیات استقامت
 راه خفقت کمالیت علم حال عند الوصال متابعت حضرت رسالت
 صلی الله علیه و سلم تلقین ارادت و خفقت ملبوسات مبالغت عشق
 محبت هوش خلافت ربانی اتصال مع الله پاسبانی قرب
 حضرت رسیدن است اما اگر در ویش مبتدی خلعت خلافت
 حقیقی زمانی تلقین مرشد کامل استقامت در ویش ندارند و او را
 جامه خلافت قرار نهند و بدانکه کمالیت در ویش کامل جالی
 بنده رسیده را علامت اصلی آنست که مردم سالک صادق استقامت

کمالیت علم حال عند الوصال یا معرفت بجهت پرستیده بشناسد که باقی
جامه خلافت در شکال طیب صادق شده باشد که مردان
طالب صادق را از تلقین ارشاد و کمالیت رسانیدن بتواند
اورا جامه خلافت داد و آن واجب آید و جایز بود اما اگر در پیش
مبتدی خلعت خلافت حقیقی از صحبت تربیت در شکال بدل
و جان استقامت نیافتد باید طالب مبتدی بود از عنایت
امید بعید وصال است اورا جامه خلعت ملبوسات در پیش
کامل را خلافت داد و آن نشاید و سالک مبتدی را جامه خلا
از درویش بستن و پوشیدن و مردان کفرین جایز نباشد
اگر درویش مبتدی سالک غیر نبوی و صحبت در شکال کامل حال
اهل حقیقت استقامت پاسبانی قرب حضرت کمالیت پرستیده
باشد و معی برای شهرت جهان متابعت بران خویش مردان
بیکر و خلافت و دیگر بقدر اتصال مع امید کمالیت رسیدن
جز صحبت تربیت در شکال سالک مبتدی بود و اگر در پیش
هر دو در کفر ضلالت باشند اما اگر درویش سالک راه حقیقت
تربیت جذب اصلاح باطن استقامت عبادات خفیات
تلقین از در شکال کمالیت خلعت خلافت ربانی پرستیده
باشند اورا جامه خلافت داد و آن جایز بود و درست آید
زیرا که آن درویش از تلقین ارشاد و مجذوب تلقین

استقامت

استقامت قرب حضرت کمالیت یافته است یعنی تربیت کردن
مردان را و کمالیت رسانیدن بتواند برانکه در شکال کفرین
و بیضیت تربیت کردن و بخدا رسانیدن بتواند برانکه خلافت
داد و آن کمالیت که مردان است معرفت بهشتی الی شیخ الامام
الرشید قاضی عین القضاة همدانی رحمة الله علیه عن ابی عبد الله علیه السلام
و سلم علیه السلام و المریدین تربیت پرورش منیا بد طاعت العلماء
و العقباء و الزاد من اللسان جلی و عبادت الانبیا و الاولیاء
و اخلافت من القلوب خفی اما این شگفته من قبل تربیت است
که سلوک کردن و تلقین ارشاد و تربیت پرورش نمودن و تقوی
بخدا پرستیدن برایشان مجاهدات عبادات اعمال فضولات
اطاعت رسوم عبادات استقامت عبادات مشهور کفرات
تکلیفات عبادات ظهور است اما چون برده عقلت و پرورش
و نظیر جمال لا یزال یافتا و دوسر هم ماز فی الضمیر باطنی در
زیر و دل کشیده آمد و تربیت ربی بعین ربی نمودار گشت
معرفت لول المحب لول محبوب حاصل بود معلوم شد این همه
اعمال فضولات تکلیفات ربانی خود پستی ظاهر را پستی تربیت
حضرت کفر ضلالت و بطلان است چو باطن نهید است
ظاهر چه شوم سه جز نماز بیگانه است و ایما بود و دست نه کرده
نموده و انی نماز مستزاعا که معاینه خواهی کز دات حق پستی
و می ترار بره این دل پر از احادیث عن ابی عبد الله علیه السلام

معرفت بهشتی
مکتوب حضرت
قاضی عین القضاة
عمرانی

و سلم الغرض فرض من فرض الانبياء و ليس من الاقوال والافعال
من بين الغرضين فرض من الغرض فرض الى الله و فرض الى الله
فرض عند الله صلوة حقيقة في قلبهم و رغبة تربيت عارفان و سوا
تعليم عاشقان و تحقيق سالكان مجذوب و فوكر كان راه قدس
رسيد كان قرب و بولي حضرت مجذوب تربيت اصلاح باطن و تربيت
خلایق مطلوب استقامت عبادت خفیات کمالیت عبودیت
اطاعت باطن مشایع حضرت رسالت صلا العبد علی سائر خلق
کمالیت معرفت عالم جبروت و لا یوت قدم بعد اجابت حدیث
بشواخی خرقه کلاه مقتدای تربیت راه استقامت معرفت حضرت
درگاه مقام عنایت کمالیت ابراهیم یوسف قرب حضرت عالی باب
و مشگاه تلمذ و نعت ازلی الکاظمین و الایم ابراهیم یوسف
اسرار محمدی یوسف تربیت جذب قبول حضرت محمدی که شریف
ترین در باب آدمی معرفت جذب عقلی معنوی تنگتر تحیر معانی
حروف استقامت عبادت اسرار معرفت باطنی استقامت
معرفت باطنی استقامت اسرار سکونت تربیت تلقین مقام
اعلی بی نهایت اتصال مع الوداد بی ترک کاری تنظیم است
بجربخت معرفت کامل مجذوب اتصال مع الوداد که راست نیاید
و غیر که محبت هرگز راه نکل و طالب صادق سالک راه عشق
ما بزم احسن تلمذ معرفت راه عشق محبت بدل کن یدر سالک صادق
در اطاعت باطنی عالم جبروت فرمان برداری تملک و غلبه

فصل

تلقین استقامت قرب حضرت مطلوب متصور و کمالیت رسد است
خوابات ره عشق جبروت ندانم بهنجار چه و لایم که درین برد چهره از
سجده نماز عاشقان تربیت پنهان که و دانند که و ایم در نماز است و چه
و اندیشه ایمن سر نهادن همیشه جان عاشق در نماز است که با جبروت
مبتدیان رسیده استقامت صحبت مرشد تربیت سالک مجذوب
از معرفت جذب اصلاح باطن عالم جبروت در اطاعت خلقت
ربانی تملک و نعت حفظ ملکوت چون مقام الوهیت کمالیت رشتن
ایرادت و دست گرفتن و مقتدای تربیت راه نمودن و در استغراق
مستی که محبت سماع یوسف در دست آید و با جبروت یوسف تربیت
مرشد کامل سالک مجذوب و مرید طالب صادق استقامت
تلقین ملکوت قرب حضرت کمالیت رسد و سالکان
غیر مجذوب انواع اند هر کسی را قولی و فعلی چلی می تعلی می
و بعدی و غلبی سواخی تربیتی جبر صحبت مرشد تلقین سالک
هر یکی را بهیچ ندرات تربیت جذب اصلاح باطن تلقین نمودن
و استقامت معرفت عالم جبروت معنی یوسف استقامت
قرب حضرت هر عالمی ندانم و هر سالکی در ساقین نتواند و بر بار
که در بار جبروت و در سینه استقامت معرفت جذب اصلاح
باطن سالک مجذوب است سحر عالمی که و دانند که راه عشق
بازی می و در سحر برین باشد مجال بازی که کعبه جبروت تربیت

بسیار نادر میگرفت دل یکی این قبله مجازی بود و معرفه الاسرار
مستطورات مریدی طالب صادق خدمت خواجه جنید بغدادی
سوال کرد گفت ای بزرگوار شما کدام اعمال نیکه قرب حضرت بخیر
پرسیده اید خواجه گفت بر اینهاست مجاهدات و ایمان کمال از کثرت
مشاهاذات نیازی نیستی یا دینی تامل در دل و جان از کم خوردن و کم
خفتن و کم گفتن و کم با خدایین بودن و ایمان کمال تلاوت حفظ قلب
در دل و در سخن اما خواجه شیبی در مثنوی طاعت خود میگوید
مجازی و ریاضت حقیقی یعنی ریاضت مجازی از کم خوردن و کم
خفتن و کم با خدایین بودنت اما ریاضت حقیقی حقیقی حقیقی کردن
آینه دل از ذکر شقی خواندن بوداری یا دینی تامل بدل و جان
اطاعت چند اصلاح باطن استقامت ایستاد و بنهار در
مشاهدات مجاهدات طالب صادق قرب حضرت روبرو
میرسد یعنی با خدا ایستادنی سیر خوردن در لذت و با خدا ایستادنی
خیر خفتن برای کلمات و با خدای در نشستن برای عبادت
و با خدای بسیار گفتن و در مشاجات و با خدا و ایمان مشغول بودن
به مرقمات و بندهای بسیار شنیدن از کرامات اله و در شنیدن
تربیت قول مشایخ و استفهام سخنها معانی و عزت خیر
تلقین ارشاد و در مشاغل هرگز استفاده نمود بداند که چون مرد
طالب صادق در باطن معانی چند اصلاح باطن عبادت

در

ارشاد آمد تو از صحبت تربیت مرید مجذوب رسد در طاعت طبع
با سبانی ایستاد و نه از استقامت قرب حضرت متابعت ریاضت
مستطورات و در بقدر استقامت تلاوت حفظ قلب اتصال مع
الله بطلوب مقصود کمالیت رسد اما بداند که حفظ قلب اتصال
مع الله بطلوب بر دو نوع است یعنی حفظ مجازی و حفظ حقیقی
بدانکه حفظ مجازی آنست چنانچه بعضی در میان علماء از او غیر
مبجذب و بعضی در میان محققان کلام الله حفظ قرآن در روز و در
حفظ مجازی خوانند و همان قاری که ختم میکند هر روز از
قرآن اگر حرفی از آن دانده بماند ابر حیران و از سر قرآن
خواندن هم نمی تواند اگر مردی قرآن دان شود قرآن آن
اما حفظ حقیقی برای وصلان ملازمت حق مقاد است که در
ایمال علی الوصال است ملازمت عبادات خفیات با سبانی
یا دینی تامل بدل و جان پرسیدن تلاوت حفظ قلب بدل است
برای استقامت قرب حضرت و در مثنوی طاعت غیر مشغول است
بزرگی از خدمت خواجه سبانی سوال کرد ای شیخ عین
النبی علیه السلام اتصال الی حق را قدر بالاتصال عین
یعنی اولیاء صادق و اصحاب حق متعارفا اتصال مع
استقامت قرب حضرت وصال به نوع باشد خواجه گفت بدانکه
مردمان اهل معرفت بعمل صلاحیت عاشقان حضرت نمیشوند

گرام و اصلاح حق تعالی گفته اند یعنی چون بچشم متقنی در این احوال بنگرند
کامل استقامت عبادت غنیات جذبه اصلاح باطن و شایسته
حضرت رسالت صلی الله علیه و آله با سبانی با حق تعالی بدل جان
که لیت حفظ قلوب در استغراق مستی مکر محبت چون سالک کمال است
محو از خودی و خود پرستی و خود بینی و حتی خود فارغ گشت استقامت
ترب حضرت اتصال مع الله است اما خواجسته صاحب کمال میفرماید
چون سالک صادق اتصال مع الله استقامت ترب حضرت از
تربیت مرشد کامل حاصل کرد و در عزالت خلوت خجالت استقامت
اعمال تجلیات کی حاصل آید ایضا بدانکه چون سالک صادق اتصال
مع الله استقامت ترب حضرت در استغراق کمالیت مسمی میگردد
عالم حیات صلاحیت بیداری شبها که حاصل آید اما اتصال به
دو نوع است اتصال مجازی و اتصال حقیقی بدانکه اتصال مجازی
آنست یعنی وقت مشغولی جذبه حق اصلاح باطن بوسه نشو
خض استقامت کمالیت عبادت غنیات استقامت استعداد عالم
جودت و لاهوت روحانی روحانی سالکان صادق را در ملازمت
حفظ قلوب بدل جان مکر محبت حاصل آید در استغراق
کمالیت مستی عشق محبت با سبانی با حق تعالی بدل جان
معمورند که در آن هیچ تفرقه خطرات کلیدی جزوی در دل سالک
مغفل نیاید یعنی استقامت سالکان صادق را برین

الوردان

آوردن دل و جان را تفرقه خطرات غیر الله استغراق ریشی و سبانی
نقانی که در آن هیچ استعداد کمالیت ندارد اما بوسه کمالیت
مقام محو آنست یعنی دل سالک همچون مقدار دانه سبکه بر شاخ
آب و قند آید در عالم مشغولی باطن دل سالک در ربط حقیقی قرار
گیرد بعشق ثابت بود سالک اتصال مجازی کمالیت رسد اما اتصال
حقیقی سالک صادق جز برون صورت فهم نمکند بدانکه چون از
خودی و خود پرستی و خود بینی و حتی خود فارغ گشتی بالیقین
اتصال مع الله بوسه است اما چون سالک خود را بنده مکر خوارا
نه بنده یعنی خود بینی هرگز خدا بینی نشود زیرا که چون سالک خود را
در میان نه بنده و ایمان کمال عند الوصال اتصال مع الله کمالیت
رسد سو توانگر زیر بغیر با حق تعالی کار خود بخیر کردی توانگر روی او
بهی که کار خود در و کردانی ، بدانکه چون سالک صادق از تلقین
مرشد کامل در این احوال ملازمت حفظ قلوب بدل استقامت
کرد که کمالیت استغراق مستی عشق محبت چون مقام محو کمالیت
رسد بقدر استعداد ملازمت حفظ قلوب مکر محبت سالک صادق
شا به در عشق ثابت بود اما اگر مهربان سالک مدتی صحبت تربیت
مرشد کاملی بوسه کمالیت عشق محبت از تلقین مرشد و در
عشق بلاغت نیافت ، در استغراق کمالیت مستی محو در دل
استقامت مکر گرفت و در مقام محو بوسه بدانکه سالک از

در این احوال سالک سالک کمالیت

خدا بی بعدی نصب است هرگز اتصال مع الله استقامت حضرت
 نه بودند و مقولست در بیجا بودن از قطب الاولیا هر چه
 شبیه سوال کرد که مردم سالک صادق چند شرائط اصلی
 بجا آوردن استقامت قرب حضرت کمالیت پسند و انجلی
 گفت بدانکه از اولیا که مخلصان کرام و اهلان حق نامشروع
 است از چهار شرائط اصلی بجا آوردن سالک صادق استقامت
 قرب حضرت بکشتن کرامات اظهار اتصال مع الله کمالیت
 معنی سالکان صادق را مدتی استقامت صحبت تربیت
 متعاقب ربط اهرم کمال شرط است بدانکه چون سالک از
 مرتبه کامل تلقین ارشاد در راه حقیقت استقامت بدل جان
 تربیت یافت ایامی دفع تفرقه خطرات هواهای راضی
 سماعی اعمال انسانی نفسانی بپوشیدن استقامت خلوت
 خجالت تلقین از قدرت کامل محبت نیافت بدانکه سالک هرگز
 اتصال مع الله استقامت قرب حضرت نه بودند و ایضا
 اگر سالک صادق قدم ثابت ایستاد و بنهار امدتی اهرم شد
 کامل محبت یافت اما از تلقین ارشاد دریا فتن معانی
 اسرار حقیقت قدم ثابت تربیت نیافت سالک از خدا بی
 بعدی نصب است ایضا بدانکه اگر سالک صادق مدتی از
 صحبت تربیت تلقین مرتبه کامل استقامت علم حقیقت

نور

موفق خدای اصلاح باطن بدل جان از تربیت کمالیت یافت
 و بپوشیدن متابعت ربط حقیقی اهرم کمال استقامت عمل
 حقیقت تربیت ربط بدل جان کمالیت نیافت هرگز
 اتصال مع الله استقامت قرب حضرت نه بودند و ایضا اگر
 سالک صادق قدم ثابت متابعت نبوت چون استقامت
 کمالیت ربط اهرم شد کامل دریم آگاهی در ربط پست اما اگر
 علی مرتضی کرم الله وجهه را در ربط حقیقی بدل جان حاضر ناید
 از خدا نیافت بعد بود استقامت متابعت کمالیت ز سر زار که
 چون حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را شب معراج بردن مت
 من قبل در باب حضرت سید الله علی مرتضی استعمال از این طریق
 بندگی در کردن مهابت و هشت بند استاده می نکرست
 چون حق سبحانه و تعالی با حضرت رسالت صلی الله علیه و آله بود
 هزار سخنانی معانی رموزات تلقین ارشاد از تربیت نیافت
 قریب و علی مرتضی نیز از حق تلقین ارشاد تربیت یافت
 بدان سالک بداند که علی مرتضی متابعت حضرت رسالت
 صلی الله علیه و آله بود و علی تربیت کمالیت یافت بران مبالغت
 اگر سالک متابعت علی مرتضی کرم الله وجهه در ربط حقیقی بدل
 جان استقامت ندارد اگر سالک عالم زاهد بعمل حقیقت
 علامت روزگار برایشات مجاهدات هزار سال برآید

در دو حد
 حضرت
 در - با
 و با مدینه
 علی
 (احمدی)

انکسار باشد که از بوی معرفت حق تعالی بی ربط است
 اما ربط بر دو نوع است ربط مجازی و ربط حقیقی یعنی در هر دو
 ربط که کمالیت چهار مقام دانستن تعلیق از مرشد فرض است
 جز تعلیق مرشد کمال کمالیت است نباید هر انکه ربط مجازی
 است یعنی هر چه با او در ایمان حال حضور قلب سوره پیران خویش
 از اجتهاد و تامل آنها رساله صادق و مستقیم اندوخت نکند از متنا
 ربط بر این خویش کمالیت عالم حیرت مدد دارد اما کمال انسان الهی
 نماید و هر ستر ربط حقیقی متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
 در دلی جان استقامت یا بد اما ربط حقیقی آنست که هر چه با او
 و دیگر احوال مشغول عبادات خفیات از آخر شب تا وقت حاشیت
 چنانچه تعلیق مرشد فرما بد رساله در دلی جان استقامت کرد
 و دیگر احوال متابعت ربط حقیقی بر دل و جان نگاه دارد هر چه
 با اخلاص حضور قلب در دلی بخواند زیرا که برای دفع لغوه
 خطرات آن یقیناً به ربط حقیقی از مرشد کمال بر دل جان
 فوت نکند تا سالک صادق استقامت قرب حضرت کمالیت
 باید در احتیاطی عبادات خفیات کمالیت ربط حقیقی در استقامتی
 مستحق سالک صادق استقامت بالشیائی قرب حضرت
 معلوم مقصود کمالیت رسد به انکه برای دفع لغوه خطرات
 نفس یا شیئی که متابعت ربط حقیقی تعلیق تعلیق از مرشد

ربط
 مجازی
 حقیقی

کمال مرشد است تا سالک صادق را خطرات غیر از مرشد در دل و جان
 حاصل نیاید اما اگر در پیش سالک مجذوب متابعت ربط حقیقی
 تعلیق از مرشد کمال در دل و جان استقامت ندارد یعنی
 بود از لغوه خطرات و شیئی غیر از مرشد کمالی در دل و جان
 نیاید زیرا که انواع لغوه خطرات و شیئی و عقوبت و کمال
 نفسانی در دل سالک حاصل نماید از خداست با عبودیت
 بود انکه انواع در دلی سالکان غیر مجذوب جز صحبت
 تربیت مرشد کمال و جز استقامت متابعت ربط حقیقی
 عبادات شهرت میان خلایق در ما را بیعت ارادت و
 بر انکه صحبت ایشان هیچ غریبی درست نباشد زیرا که هر
 طالب صادق را از تعلیق در دل و کمالیت رساله در دلی جان
 یعنی چون سزاقت متابعت ربط حقیقی تعلیق از مرشد کمال
 استقامت در دل و جان کمالیت یافته باشد سالک مجذوب
 رسیده بود از بوی معرفت حق سبحانه و تعالی نصیب
 بد انکه هر چه مرید هر دو در کفر غفلت و بطالت باشند
 باید که سالکان راه حقیقت را درین سخن هیچ نگاه ندارند
 اما در پیش سالک مجذوب را ایلام و تبارا و دیگر احوال متابعت
 ربط حقیقی تعلیق از مرشد کمالی شرط است یعنی استقامت
 ربط حقیقی جز تعلیق از مرشد در کمال کمالیت است نباید

کمال

انواع درویشان سالکان غیر مجرب و پستین معرفت و بط
 حقیقی تعلیق از مرشدگان غیر نادرند و محبوب بعید و البعد عام
 معرفت در هر مقام قال النبی الامام المعظم معتز و الخلفاء و تاج
 الاولیاء سلطان ابراهیم و ابراهیم و ابراهیم عن النبی صلی
 علیه و سلم من ارشاد المردین الضعاف ان تربیت پرورش
 منیاید صبیحه العارفین و رقیق العاشقین نور او رحمة عند
 القلوب من نیازا محبوب اما بدانکه سالکان با معیاد فی اعمال
 فضولات رسوم عادات عمارات تلاوت تسبیحات تحصیل
 زمان صحبت تربیت علمای رز و سالکان غیر مجرب و غیر
 حرف کردیم بدانکه هر چه بوی معرفت حق برستی و حجابی بر دل
 استقامت استقامت نیافتیم و چندین دو کانه کردیم و ایم قبول
 نیست اول یکانه باشد پس آنکه دو کانه کن و خواهی که طوط
 آری بیکر و کعبه حقیقی معراج قلب حق را هر دم یکانه کن و کوف
 عاشق صادق از یاد حق غافل باش چون ندی ثباتی بر نفسی
 دو کانه کن اما چون ندی صحبت تربیت تعلیق ارشاد شد
 خواج قیس عیاض رحمه الله علیه در یافتن معرفت جذبه اصلاح
 باطن استقامت عالم جبروت پستین علم عالی عند الوصال
 بیسبایی یا دخی متاثری و جان روان بر دارگی مبالغت
 عبودیت یا سبایی تلاوت حفظ قلوب متابعین نبوت

بیشا
 معرفت پستین
 و کفر جعفر
 سالکان ابراهیم

المرشد

استقامت کشف کرامات مقام الغنیة و الرضا مع الله
 بطریق مقصود کمالیت رسیدیم انچه مدعی دلگشا هر که راجع
 سبحانه و تامل سویی خود را بهی کمال در صحبت تربیت
 کن و با عاشقان تین و هم عاشقی کریز درینا استقامت
 معرفت جذبه اصلاح باطن اطاعت یا سبایی علم جبروت
 پستین استقامت قرب خفرت بدو حروف مشکلی است
 جز صحبت تربیت در شد مجذوب هرگز مفهوم نکردیم و اگر
 در یافتن استقامت معانی رموزات جواهرها انواع است
 سخنجان شکست راه عشقباری سحر معنوی تنها در کعبه
 در غم نمی آید در فهم نیکبخت این آیت ربانی در شان کسان
 نیکبخت قرب حضرت مدنی اما اولیا سالک و خلفا صادق
 جویندگان استقامت صحبت ملازمت تربیت مرشد مجرب
 هر چند صحبت اثری کلید در در و در مطلقا قاضی اخذ عالی
 رحمه الله علیه تربیت تعلیق قول شایخ مشقولات السلطان
 الحکیم الکرم قطب الدین و الیدین سلطان محمود غزنوی از امام
 روانه طالب صادق عدت و وزیر و سال رسوخ و صحبت
 مرشد کامل تربیت سالک مجذوب تعلیق ارشاد از شرح سیدی
 کرمانی رحمه الله علیه در استقامت معرفت جذبه اصلاح باطن
 اطاعت عالم جبروت نیاز مندی یا دخی متاثر مبالغت

مستجاب و دست فرمان برداری اطاعت باطن متابعت حضرت
رسالت صلی الله علیه و سلم بقدر استعداد ملازمت حفظ قلوب
بغایت استقامت کمال است کشف کرامات از بعضی اولیاء در
باب سبانی قرب حضرت اتصال مع الله استقامت پیوست
بکرم و فضل و نیز منقول است از تاج الاولیاء قاضی عین الله
حق تعالی مدنی از صحبت ملازمت تربیت مرشد کاملی
تلقین ارشاد از خدمت قاضی احمد غزالی در دستش تمام معارف
خبر اصلاح باطن نیاز مندی یا و حق تعالی اطاعت باطن
تسلیست حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم فرمان برداری ملاو
حفظ قلوب متابعت عبودیت طالب صادق در سبانی
قرب حضرت اتصال مع الله استقامت یافت قبول دیگر
منقول است از قطب الاولیاء و صاحب فرید عطار در صحبت
تربیت خدمت ملازمت مرشد کامل تلقین ارشاد از عارف
سناسی در دستش تمام معارف اصلاح باطن تلقین عالم
چهره و علاه و دست در اطاعت باطن فرمان برداری یا و
حق تعالی اولیاء و بنابر ادایت کثرت تلاوت حفظ قلوب
استقامت سبانی عالم چهره و دست حضرت در اتصال مع
الله کمال یافت ایضا نیز منقول است علی اکمل قطب
الاصغیر تاج المتقین امام المدرسین مولانا جلال الدین

رومی رحمه الله علیه از کثرت تحصیل علم برسی علامه در روزگار عالم
نادر سالک غیر مجرب در استقامت عبادت تحلیلات احوال
اعمال تجوید و طائیف تلاوت تسبیحات و اوراد بر باطن
مجاذبات مستعد از معرفت علم حال لا اتصال عالم ناست
دو هزار بند نگاه چهار چرخه کاغذ در کتابخانه درشت و منصف
و شش و شش شاگرد طایفان علم را سبانی میکرد از تفرقه
خطرات انسانی قلبی مغرور علم و رسمی استقامت و عزال
فضولات خود بینی عجب و کبر در خاطر داشت برای سوال
و جواب امتحان خلافت از علمایان دایر باهر عالمی در حقیقت
پیش آمدی و خود را یکی از مقصد مقصود و اصلاح حقیقت
پنداشتی جز صحبت تربیت زینت کامل مرشد مجرب و پادشاه
سالکان غیر مجرب از محبوب بعد از نگاه چون سوزنی از
صحبت تربیت مرشد کامل تلقین ارشاد از خدمت قطب
الاولیاء و صاحب تفسیر بی رحمة الله علیه پیوست در
معرفت استقامت جذب اصلاح باطن تلقین سبانی عالم
چهره و دست طالب صادق چندین سخنهای مجذبات کاغذ سبانی
که ارشاد از صحبت تربیت دریا قهر استقامت علم حال عند
الوصالی از معرفت حروفهای علم لدنی کثرت تلاوت حفظ
قلوب پیوست بغایت استقامت از اطاعت باطن معرفت

عبادت خضیات فرمان براری با دین قنای استقامت
 دل و جان عنقریب الایام بکشف اکران انظار توجیه خیرت
 کمالیت یافت و یکی از او اعلان حق گشت و هر عالمی که سبق
 نکرده است علم حال که صد هزار علم قال بخواند وصال نیست
 تا بخوشی کی بیایی راه عشق عاشقان دانند راه عاشقان را
 راه نیست و تا چون علم از او و طالبان صادق مدت ازین
 یوما لیا و دنیا را صحبت تربیت مرشد مجرب رسد از معرفت
 جذبه اصلاح باطن چون اشتیاق است عبادت حق تعالی
 اطاعت ولی و جان متابعت و مطاع مرشد رونق معنایه الله
 تمام کثرت تلاوت حفظ قلوب عالم جیروت بکشف اسرار
 در اتصال مع الله توجیه حضرت کمالیت رسد امام مد ظله
 صادق را در یافتن صحبت تربیت اطاعت مرشد کاملی حاصل
 تربیت از کثرت استقامت عبادت اعمال و فضیلت عبادت
 رسوم عبادت بر ریاضات مجاهدات اعتکافهای مجازی که
 از عند الله بعد هیچ استقامت و کمالیت ندارد و صحبت
 مرشد نداری ملافت شیخی را ازین راه حق باطن نداری من چنان
 بظاہر که با روح مجربان رنگی و بوی روحی بشکری یا مباد
 مریدان کوی در میدان فکر، مسجودت فکر که اگر معرفت
 خدام فیضان معین الدین حسن مجری در یافتن استقامت

معانی موزات استقامت عالم جیروت صحبت عن النبي صلى الله عليه
 وسلم من ارشاد المریدین تربیت اخضا نطقین بقلم انظار
 اضعا ف آن پرورش کل دوش بدین ذکر اخفی فهو مومن
 و کل دم غافل من ذکر اخفی فهو بدین عبادت الاله انظار
 عند القلوب من نیازا المحبوب ترک الحواس و باس انفا حسن
 الحواس و باس الانفا و عدو الانفا و اما در یافتن استقامت
 معانی حدیث معرفت عالم جیروت تغییرات سخنهای خیر
 معانی انظار حدیث بدیگفت این در و پیش مدت است دو
 سال از سافرات خدمت ملازمت برای استقامت تربیت
 جذبه اصلاح باطن تلقین عالم جیروت از صحبت تربیت
 مرشد کامل خدمت خواجہ عثمان فاروقی روح در یافتن استقامت
 اطاعت باطن تلاوت حفظ قلوب متابعت حضرت ریاست
 صنادید عالم دریم احوال استقامت عبادت خضیات سیر
 باستانی قرب حضرت بعنایت و اندر تعالی در اتصال مع الله کمال
 یافت مکرر و فضل امام ابدانکد السلطان السعید السخی قطب
 الدنیا و الدین سلطان شمس الدین طیفه دایمی سخی از صحبت
 تربیت مرشد کامل تلقین خواجہ عثمان فاروقی روح از معرفت
 جذبه اصلاح باطن استقامت عالم جیروت در یافتن باستانی
 با دین تعالی اطاعت باطن بدل و جان متابعت حضرت

رسالت صلی الله علیه و سلم کثرت تلاوت حفظ قلوب استقامت
 کشف کرامات پوسستن قرب حضرت بنیامین علیه السلام غلبه
 الایام اتصال مع الله جلوب مقصود کمالیت رسید و یکی از
 واصحاب حق پست بدانکه شرح آن مطبوع است چون خواجہ عثمان
 مارونی از سافرت ملک عرب طرف شهر و بی رسید در ششم
 ماه ذوالحجه معشک شد دوم ماه ذوالحجه حلیه شهر دبی السلطان
 السخی قلب الرضا و الدین سلطان شمس الدین ملک قاضی کایه
 الالدین خواجہ عثمان مارونی روح رسیده بعد ملاقات متابعت
 و سیاحت استقامت معولات خلق را ملقت و پوسستن کشف کرامات
 از جنین خلفاء رسو کند سوال کرد گفت بحق آن خدا کسی که شمارا
 جان داد و مرا از محبت سومی معرفت حق هدایت عشق
 محبت راه راست نموده است بصدق آمده ام مارا هدایت
 حقیقت راه عشق محبت سومی معرفت حق شمارا هدایت
 نماید و در استقامت تربیت متابعت اولیا و کبار بر بیعت
 کلاه ارادت در زمره مردان خود قبول کنی بد آنکه چون خواجہ
 عثمان مارونی روح سلطان را طالب صادق انسان کامل شنید
 بعد تربیت تلقین استقامت بیعت کلاه ارادت حواله
 کرد و در یافتن تفریفات علم داران تجلیات راه طریقت
 و استقامت عبادت خفیات راه حقیقت فوری یافتن

رسول

استقامت معانی رموزات حدیث و مودت قال النبی صلی الله علیه و سلم
 لا اتصال مع الله فی العالم ملکوت و لا اتصال مع الله
 فی العالم بیروت بدانکه کمال تربیت خبر اصلاح باطن
 تلقین عالم جبروت استقامت صحبت تربیت مرشد کامل تلقین
 ارشاد و سالک مجذوب باسبابی اطاعت باطن کثرت تلاوت
 حفظ قلوب و زمان بر داری با و حق تعالی بدل جان متنا
 حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم و ایم بحال فی السور و بحضر
 مبالغه العبودیه پوسستن کمالیت کشف کرامات استقامت
 قرب حضرت اتصال مع الله در یافتن راهی بزرگ کار عظیم
 است بدانکه مدتی صحبت در مجذوب تربیت باید چنان تلقین
 ارشاد و مرشد کامل راه حقیقت هرگز راست نیاید با حق تعالی
 طالب صادق راه عشق محبت بر آن کفی بد بدانکه حق تعالی در یافتن
 هدایات ظاهر و باطن راه عقل و راه عشق بمحصل غایت
 هدایات دوره ثابت نماید و در استقامت تفریفات هدایت ظاهر
 از راه عقل در یافتن عبادات تجلیات عمارات تجلیات
 اطاعت نبات آخرت استقامت سومی جنت از معرفت
 عالم باسوت و ملکوت و در یافتن تفریفات هدایت باطن
 اطاعت عبادت خفیات استقامت راه عشق محبت در
 یافتن استقامت معانی حرفهای علم لدنی تلقین تلاوت

قلب سوي معرفت حق تعالى استقامت تربيت از معرفت عالم
جبروت و لا الهوت في الارضين هدايت دوراد نياز مند كمال طين
دل بكارام را است خليفه گفت اي بزرگوار هدايت ظاهر و باطن
عالم ناسوت و ملكوت هدايت باطن استقامت عالم جبروت
ولا الهوت بجه نوح است مثال شيخ الحديث عن النبي صلى الله
عليه وسلم طاعة العباد والعقما و الزنا ومن الاقوال و الاك
بل وصال في العالم الملكوت برو عبادت الانبياء و الاولياء و
اخلاقا من القلوب عن الرسل في العالم الملكوت بجهوت هدايت
حق سبحان و تعالاي بر اي اجابان و عارناجات و باطن حق
سوي كسبه بخاري رقتن براي و عارناجات اخيرت نياز مند
هدايت هدايت باطن طاعت ظاهر و باطن تعاليات كماليت
عالم ملكوت و هوسن سوي كسبه جقيقي در باطن حق كمال استقامت
معرفت حق تعالى هوسن اتصال مع المقرب حضرت اطا
باطن استقامت كماليت عالم جبروت تعاليات سائر
ج رقتن از راه تربي و خشكي هدايت ظاهر باطن تربيات
وز راه براد استقامت خلافت ثابته نهاده است انما نصيحت
در باطن هدايت ظاهر و باطن تعاليات راه عقل اطا عفت
عبادات نيكيمات عمارت تجليات كماليت اعمال فصول
استقامت رسوم عبادات ملازمت تلاوت تسبيحات

رضعت

رضعت تربيت نفوس صلاحيت شهرت عبادات عمارت نياز مند
اطاعت ظاهر و باطن هدايت حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم تعاليات
عبوديت براي نجات مغفرت آخرت نياز مند هدايت هدايت
اجت از معرفت علم خال لا اتصال علم ناسوت و ملكوت تعاليات
نفساني تحصيل زبان انچه عبادات بقال حاصل نياز مند الله
بهيد اتصال است لا اتصال له و در باطن استقامت
معاني رموزات استقامت هدايت باطن راه عشق
محبت صحبت رشد كمال تربيت ساكن مجذوب استقامت
عبادات خفيات تعاليات تلاوت حفظ قلوب و در باطن
باطن متابعت حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم در باطن كمال
حق تعالى بدل جان كماليت عبوديت بنيان كماليت
ياب باطن تربيت معرفت استقامت هدايت سوي معرفت
در باطن در استقامت معاني جز و فقهاي علم لدني در باطن
كماليت علم خال عند الوصال استقامت عالم جبروت
ولا الهوت روحاني رحمان بناني هوسن اتصال مع الله
باغبنت و وجهاني بنهم معاني رموزات اختصاص تربيت
تعاليات انكسار اظهار تعاليات راه تربي و راه خشكي در باطن
اطاعت ظاهر و باطن هدايت دوراد تبديل نصيب تربي
نمونه كود در عالم ناسوت روي هدايت سائر و كود عالم

مکوت روی بهشت دارست چون در عالم جبروت توانی بجا
 جهان تربیت مرشد جبروت حاصل دلدارست اندک هرگاه
 ظاهر معرفت عالم ناموس و ملکوت انسانی فضائی بیوت
 سیرالی مدد در یافتن حج اصغر همچون مسافرت کعبه حقیقی
 مجازی تمثیل زاهد شکلی است در استقامت عبادات انسانی
 عبادات تحکیمات عبادات تحکیمات بر اینهاست مجاهدات
 عبادات با خطرات اطلاعات اعمال فضولات مشارف مقامات
 شد در کات شهرت ناموسات غفلت ناقوصات تفرقه یوگی
 قلب دیری بکات غفلت نسائی فضائل شیطانی غیر دوست بسیار
 همچون هرات کعبه مجاز بکار و شکلی بکات رستگان و تائبان
 بکوشکی و شکلی بر اینهاست مجاهدات مشارف مقامات غفلت
 در کات تفرقه اعمال ناقوصات غیر ناقوصات دوست بکات
 غفلت نسائی فضائی بهشتیست بدایت مسافرت راه شکلی در
 اطلاعات علی بن ابی طالب عالم ملکوت و با غم دوست خاطر و
 و با غم دوست خفته برخاستن و با غم دوست و مسافرت زمین
 و با غم دوست بر جای نشستن و در کجای غم دوست و در پنهان
 با غم دوست بودن و با غم از جهان سوی بهشت مسافر کردن استقامت
 بدایت راه زاهدانست جو آنکس چو بکمی راه بردار و خدا باند
 جز خردان غم دوست در کار نباشد بخت بکشم تا به و کار نباشد

و با غم دوست
 و با غم دوست

تغیبات در یافتن معالی رموزات استقامت معارف جبروت
 باطن استقامت کعبه جمعی بدایت حضرت رسالت علی بن ابی طالب
 و سلم تربیت تعلیم اسرار حقیقت معرفت زلفین میسر است
 اطلاعات صلاحیت متابعت نبوت کثرت ملازمت کمالیت
 عبودیت تعلیم است متابعت مقام الوهیت کشف کرامات
 باطنی تربیت حضرت پوسیدن اتصال مع الله بدایت علم حال
 عند الوصال معرفت علم کمال کمالیت عالم جبروت و ملازمت
 روحانی رحالی که با قبال تعلق ندارد استقامت جذبه صلاح
 باطن ملازمت سیر فی مدد بدایت مسافرت کعبه حقیقی پوسیدن
 حج اکبر همچون تشبیهات راه تربیت و استقامت عبادات تحکیمات
 اقامت صلوة مقولات متابعت معجزات غیبات در یافتن
 طاعات سمیعات بصارات بدایت زخارفات تکلیفات اعمال
 تکلیفات اطلاعات شهرت ناموسات غفلت ناقوصات
 حج قدرت در کات هلاکت مضرت ندارد بدایت معرفت عالم
 جبروت استقامت اسرار حقیقت فرمان برداری اطلاعات
 باطن حضرت رسالت علی بن ابی طالب کثرت تلاوت حفظ طهارت
 متابعت عبودیت بهشتیست کشف کرامات باطنی تربیت
 حضرت استقامت تربیت مرشد کمال تعلیم اسرار و ملازمت
 کعبه حقیقی ملازمت سیر فی مدد پوسیدن عبادات غیبات

هدایت را در تری از معرفت عالم بیروت و ایم محال غدا لوم حال خوش
 باد و دست زلفت و خوش باد و دست زلفت و خوش باد و دست
 شیدان و خوش باد و دست خوردن و خوش باد و دست شیدان
 خفتن و خوش باد و دست بود و خوش باد و دست ازین جهان
 بوی خوشی که سرگردان استقامت هدایت باطن راه عاشقان
 است سحر دل معراج عاشقان است تا احرام حایان طامی
 بسوی کعبه عاشق بکوی دوست کعبه کجاست که در کعبه رنج نماند
 کعبه است کوی در دل قید است سوی دوست را در موقوفات
 تخاصی بین القضا فیصل برانی رخ حریف مطرب است مملو از آیه
 و الاولیا و اهلها و یصلون فی قلوبهم و انهم به انکم بسیارند
 مقام مستدیشوای امانت و مقدر تربیت و غنای نیت طاعت
 اطاعت باطن بدل و جان راه عشق محبت دایم محال خلاوت
 حفظ قلوب ببال عبودیت فرمان برداری فی السفر و اجماع
 قرب حضرت بغایت استقامت محضات کلمات کلمات
 مقام نبوت اند اما حضرت رسالت و نبوت صلی الله علیه و سلم
 اولایه افضل من النبوة انان کامل اولیا رسالت عاشقان
 حضرت و خلفا و صادقین اهل معرفت صحبت تربیت
 بر شد کامل تلقین ارشاد و فتوی صلاحیت رخصت عبارت
 استقامت تربیت جذب غایت اطاعت باطن متابعت

از این

حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم کثرت تلاوت حفظ قلوب متابعت
 عبودیت با سبانی لیلیا و نهانگای بدی خفا و متانت که محبت
 دایم محال فی السفر و اجماع استقامت قرب حضرت که است کثرت
 کرامات مقام ولایت اندر سلطان رسید ای بزرگوار ازین جهان
 دنیا و اولیا و خلفا و کلمات عبودیت استقامت غایت قرب
 حضرت خلفا و کلمات با شد خواج زمو در موقوفات سلطان
 انصارین با زیر سلطان حریف مطرب است قباله فی السفر و اجماع
 عبادت الانبیا و اولیا و خلفا و ائمه و اهل بیت علیهم السلام
 حقیقتا نه و تقاضا انبیا و اولیا و خلفا و ائمه و اولیا و ائمه
 و سلاطین صادقین و اولیا و ائمه و اهل بیت استقامت تربیت
 جذب اصلاح باطن طاعت عبادت خفیات متابعت نبوت
 بد انکه در موقوفات معروضه انصار اقبول منقول است یعنی
 خلفا و مقبول و اصلا و حق تعالی خلفا و ائمه و اولیا و ائمه
 خلفا و صادقین و اولیا و ائمه و اهل بیت است تربیت قرب
 کامل تلقین ارشاد و عبادت خفیات متابعت حضرت رسالت
 صلی الله علیه و سلم کثرت تلاوت حفظ قلوب متابعت عبودیت
 که است کثرت کرامات مقام الوهیت استقامت با دخی تعالی
 بدل و جان با سبانی قرب حضرت کجا بسته باشد خلفا و حق
 تعالی کویند برانکه در موقوفات خواج عبد الله انصاری هم
 تربیات حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم برای تلقین ارشاد

طالبا را در حقیقت برین استقامت قریب حضرت توبیت
 مطهر است بر آنکه در این فتن کمالیت عبادات انبیا سالکین
 و پیوستن استقامت معولات خلفاء صادقان و اصحابان
 تعالی است از تربیت جذبه اصلاح باطن تلقین عالم حقیق
 در این فتن عبادات خفیات کثرت تلاوت حفظ قلوب
 و ایمان احوال لیلیا و نهاری فی السفر و الحضر استقامت راه حقیقت
 تربیت اطاعت باطن متابعت حضرت رسالت صلوات
 علیه و آله و اهل برادر بی با دهن تعالی بر دل جان پاسبانی
 قریب حضرت کاهن با خلایق باشند و گاهی در اطاعت
 استقامت راه طریقت بقبولت عبودیت تلقین صحبت
 بیعت ارادت از معاملات معاشرت و ایمان برادر بی با
 از ظاهر با خلایق باشند چنانچه در مشوخلات معتدلو اخلای
 تاج الاولیا و سلطان ابراهیم ادهم حج تربیت مطهر است
 میفرماید در سسی و وسال است که در استقامت پاسبانی
 جذبه اصلاح باطن تلقین ارشاد تربیت در شد مجذوب
 در یافتن استقامت حروف و نای علم لدنی معرفت عالم جبروت
 اطاعت لیلیا و نهاری فی السفر و الحضر از معاملات معاشرت
 بقبولت عبودیت استقامت راه شریعت فرمان در کار
 حقیقت تعالی اطاعت از ظاهر با خلایق و اطاعت باطن صحبت

تربیت در یافتن از حق تعالی استقامت راه حقیقت کثرت تلاوت
 عبادات خفیات متابعت حضرت رسالت صلوات علیه و آله و اهل برادر بی با
 یا دهن تعالی بر دل جان لیلیا و نهاری امانت عبودیت نیازمند
 قیام و قعود از سمر و بصره و اکله و شرب و بیره و ارجله پاسبانی
 قریب حضرت ساعت فاعله و ایمان احوال عند الوصال یا خالق می باشد
 اما در کشف الاسرار و فطرات تطبیق الاولیا و احوال تطبیق حقیقت
 علیه تربیت حضرت رسالت صلوات علیه و آله و اهل برادر بی با تلقین ارشاد
 اولیا و کبار علما و ائمه حضرت است از معرفت جذبه اصلاح باطن
 تلقین ارشاد و اولیا و کبار علما و ائمه حضرت است از معرفت جذبه اصلاح باطن
 عبادات خفیات کثرت تلاوت حفظ قلوب فرمان برادر بی با
 حق تعالی بر دل جان معرفت راه حقیقت اطاعت باطن یا
 و قعود او علی جنبه متابعت حضرت نبیای در یافتن صحبت
 تربیت از سمر و بصره و اکله و شرب و بیره و ارجله کمالیت
 عبودیت نیازمند یا دهن تعالی لیلیا و نهاری اخلای و علم لدنی
 و الحضر پیوستن پاسبانی قریب حضرت ساعت فاعله و ایمان احوال
 عند الوصال اتصال مع الله یا خالق باشند و در اطاعت
 شریعت استقامت راه طریقت بقبولت عبودیت صحبت
 تربیت بیعت ارادت تلقین و عطا نصیحت برای استقامت
 صادق فرمان برادر بی با حق تعالی متابعت حضرت رسالت صلوات

و سلم اطاعت اطاعت اطاعت هرگز با خلاق باطن ندانم در معرفت
 الاسرار مظهر طاعت خواجده و النور مظهر توحید مطهر
 میفرمایند مدت چهل سال است که طاعت با سبانی بنابر اصلاح
 باطن عالم جبروت فرمان برداری یار حق تعالی بدل جان
 تلاوت حفظ قلوب نیا زمندی لیل و نهارا فی السفر و حضر
 قیاما و قعودا و علی جنبوهم و در یافتن راه حقیقت اطاعت
 باطن از سعه و بصره و اکل و شرب و بیدار و خواب غرض آنست
 دریم احوال عند الوصال استقامت قرب حضرت با خدای بی نام
 و با خدا میگویم و از خدا میشنوم و خلق نمی بندارم که با من
 می باشد و با من میگوید و از من می شنود و در معرفت القلوب
 موقوفات خواجده حسن بصری راجع تربیات تلقین حضرت سالت
 صا الله علیه و سلم برای استقامت خلفاء صادقین طالبا ن راه
 حقیقت تربیت شرح اظهار مظهر استقامت طالبا ن
 صادق برای استقامت هر ستن گفت کرامات کیست
 اولیا در یافتن استقامت معرفت جلوه اصلاح باطن تلقین
 با سبانی عالم جبروت مدنی از صحبت درند کامل تلقین کرد
 تربیت سالک مجذوب هوسن اندر آنکه در یافتن
 مظهر طاعت باطن استقامت راه حقیقت با سبانی یار حق
 قیاما بدل جان متابعت حضرت سالت صا الله علیه و سلم

کثرت تلاوت حفظ قلوب مقاومت سحر محبت نیا زمندی اطاعت
 باطن لیل و نهارا قیاما و قعودا و علی جنبوهم خلا و طالق فی السفر
 و حضر فرمان برداری یار حق تعالی از سعه و بصره و اکل و شرب
 و بیدار و خواب متابعت عبادات خفیات متابعت انبیا کیست
 گفت کرامات پادشاه اولیا و بقدر استعداد کثرت تلاوت
 حفظ قلوب خلفاء طالبا ن صادقین استقامت با سبانی
 قرب حضرت بنایه الله تعالی عنقریب الایام دریم احوال
 عند الوصال مع الله و قلوب مقصود و کمال رسد و هر که
 یابد اندرین ره فزونی کو خانه هر دمی واجب شود در راه حق
 شکرانه هر که از تلقین قیچند هر دم دانه روز و شب شکر
 برین برزد و چنان هر که اینجا دل ندانست ره نیافت باز
 ماند تا ابراز راه حق بگانه و بداند که خدام درون حق مصطفی معین
 الدین میگوید مجلس چهارم چون خواجده عثمان اروانی این تربیت فرمود
 تلقین ارشاد و وعظ نصیحت تمام کرد بعد سلطان بیعت ارادت گرفت
 تا پنج هجتم ماه دو آنحضرت عرق سلطان را با تجوید و نمود در کانه
 بعد از آنم دانه جوهر عنایت عطا معرفت با شتلا استقامت ایمان
 در یافتن مغرب امان حق کمال استقامت تربیات عبادات خفیات
 تلقین تلاوت حفظ قلوب تعزینات خیره اصلاح باطن استقامت
 عالم جبروت با سبانی یار حق تعالی بدل جان از تربیت استقامت

منو و از عبادات تحکیمات عمارت تحکیمات اطاعت عبادات کرم
 عبادات بقدر استعداد و ملازمیت خطه قلوب از وظایف اعمال
 فضولات اعراض فرموده و مقولست السلطان العبد النبی علی ما یأمر
 چون مدتی صحبت تربیت خواججه عثمان کردی برع دریا حق معرفت
 علیه اصلاح باطن استفاده عالم جیروت استقامت عبادت
 خفیات تعلیم تلاوت خطه قلوب بر دل جان چون دل سلطان
 کلی استقامت یافت و ایمان کامل تلاوت خطه قلوب پوست و در اطاعت
 باطن با حق تعالی جل و جان سالک راه کشت مدت سه سال از
 مهمات اعراض نمود و بصیحت تربیت خلوت خولت اختیار کرد
 بعد از آنکه تعالی عنقریب الایام کثرت تشریف عنایت خلعت
 خلعت حقایق بدلی نازل شد استقامت با سبانی یاد حق تعالی
 لیل و نهار فی السفر و الحضر متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم
 اطاعت باطن از سمع و بصر و اوکل و شرب کثرت مبالغت
 عبودیت و ریاضت استقامت معمولات علقه بالاعتقاد و تعب
 کثرت کرامات کمالیت اولیا و قرب حضرت بمطلوب مقصود رسید
 بکرمه و فضل اما بعد از مدتی برای تلقین ارشاد سلطان صادق
 شیخ نظام الدین قول مشایخ درین موقوفات جمع آورد و منقوش
 در آنکه السلطان العبد المستقی قلب الذی یأمر بالعدل و سلطان غلام
 الدین انار بعد بر گشته مدتی از صحبت تربیت مرشد کامل تلقین

عبارت

عماد و خدایات اطاعت باطن استقامت تربیت از صحبت
 ابو سعید بلخی رحمه الله علیه در استفاده تربیت خبره اصلاح باطن ملازم
 حفظ قلوب متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم با سبانی یاد
 حق تعالی بر دل جان متابعت عبودیت بقدر استعداد عبادت
 خفیات لیل و نهار استقامت کثرت کرامات از طهارت بیعت
 الله تعالی عنقریب الایام قرب حضرت بعد از تعلیم مع الله تعالی
 پوست و صفا الله علی النبی و آله و خلقه اجمعین اما تربیت حضرت
 ریالت صلی الله علیه و سلم برای تلقین ارشاد و امیر المؤمنین علی اکرم
 وجهه حدیث مطهر است فالی الله تعالی علیه و سلم علم الظاهر و باطن
 انظار برین عالم ملکوت و علم الباطن و علم الباطن برین عالم جبروت
 و جبروت برین عالم خیرین الله تعالی عمل باطن و فصل الباطن برین
 شایسته صحبت حضرت رسالت فرموده صلی الله علیه و سلم ای علی در استفاده
 ترجمه آنست بدانکه بعضی علماء از ادب و ملاحت اطاعت ظاهر
 علم شریعت در استفاده عمل طریقت باشند و بعضی اولیا
 سالک و متفقا و صافی اهل معرفت بعمل صلاحیت از تربیت
 مرشد کامل تلقین سالک مجذوب از معرفت حروف و هماء علم
 لدنی عمل صلاح باطن از خزینه اسرار حق تعالی در دل و جان
 استفاده و از نور و ایمان حال عند الوصال غایب میگردانند و حقیقت
 تعالی بکثرت کرامات از طهارت با سبانی قرب حضرت باشند اما

و بی علی علیه السلام اهل بیت او را که در میان صدیق و اهل بیت
و اهل بیت حق است بدانکه از معرفت استغفار و غیر با صلاحت
نرسید و شد کامل استقامت یاد حق نگردد و جان نشاید
حضرت رسالت خدا و علی و اهل بیت عبادت خدایت بگشت
که امانت انظار باستانی از قرب حضرت مجرب و پخته باشند خدای
حق تنها گویند چنانچه کشف امانت انظار حکایت سلطان
نسرالدین و غنوغات مسطور است مدتی از صحبت موسی
مرشد کامل تحقیق ارشاد خواجگان نام و بی روح اطاعت
باطن یاد حق تمام بدل جان از عبادت خدایت حقیقی
کردن آینه دل سلطان چنان روشن ضمیر گشت چنانچه شرح
مسطور است شبی از شبها در تاریکی هوا در کمال نیم شب سلطان
از خواب بیدار گشت حق تعالی بشارت نمود و تغییر آن دریافت
شب تاریک باران می بارید و برقی می درخشید و نور خدای
طلوع و دو سقراط تعیین نمود و دو حد تکمیل کرد به برکت
ایشان و او فرمان شد میان بازار شد و بر وی از یک زین
در روز سه شنبه ای ملک فتح اندیشا می شتر مسجد ملک علی تجار
است قریب چهار آن مسجد در آن محفل عورتی را در دزد گرفته
در شوهر او در دیر رفته و بجهت عورت اقارب و جز آن بر سر
شخص حاضر نشد و دانگی در می بر خورند و در کوهستانی از آن

کند جز آن مسجد در آن محفل تفحص کنید این مبلغ مذکور را و برسانید
و در خواص خدمت کرده روان شد و میان بازار و دلی شد و غیر
شب تاریک باران می بارید و برقی می درخشید از روشنائی برقی
چنان معلوم شد که را بکند از پیش در روز سه شنبه ای ملک فتح اندیشا
رسیدند چون قدم بشتند و نداناکاه برقی درخشید از روشنائی
آن مسجد ملک علی تجار شناخته قریب آن مسجد تا دیری ایستاده
مانند غریب خلقی در خواب درین وقت که از آواز دهنده و کرا
برسند هر دین فکر و نداناکاه شکلی از برای آدمی در صبح افتاد
قدم بشتند که در روشنائی برقی خانه های مردمان دیدند نهاده
شدند و خواص مذکور را و از بلند گفت ای مسلمانان باین وقت
حکایت که ام کسی بیرون آمده بود و شکلی بای می شنیدیم مرد
بود یا عورت را آگاه و سید مردمان در آن محفل دانستند که
جهت شب گشتیان را بکند و بر وند می کسی سخن نگفت و در خواب
و نداناکاه از بلند سخن بر آوردند که ما و نفر خواص بر نهاده
پادشاه آمدیم درین محفل عورتی را در دزد گرفته و شوهر او
در دیر رفته و بجهت عورت اقارب و جز آن بر سر او حاضر
نشد و دانگی در می بر خورند و در کوهستانی از آن
برای او و صد تنگ نشد حق سلطان فرستاده است اینچنین
عورت با و دزد درین محفل کسی است یا نه در این خانه

آورد کرد و گفت ای برادران بدین نشانی عورت مادر در این
 خانه است او را هر دو طلبیدند و رسیدند و کینهی گفت
 کینه که همیشه بندهم چون این عورت از دروزه و باید بود
 از خواب بیدار شدیم شفقت آمد هر دو رفتند گاه از جبهه
 کشیدم درون خانه آتش بود و شامی کردم شکلی بمانی
 من در کوششها افتاد و کینه را بنزدیک طلبیدند و مبلغ بزرگتر
 بردست او دادند که آن عورات صاحب در دزد را برسان
 کینه که مبلغ تصدق بران عورت برسانید آنچه خواص کوزه
 بلند گفت ای خواهر مبلغ تصدق خیرات سلطان بردست
 تو رسید آن عورت آواز بلند گفت حق تعالی بر سلطان خیر
 کرد و درین وقت رخ دیدی این تصدق مادر رسید شما
 باز کردید بعد خواصان کیفیت آن عورت پیش تخت
 تو عرض نمودند اما بزرگ مرد طالب صادق باید که در این حال
 خدا الوصال قدم ثبات قرب حضرت بخدا پیوسته باشد فی
 طالبان صادق را تربیت تعلیق ارشاد نمودن در راه
 جلب حادق بود که از معرفت جذبه اصلاح باطن سبانی
 بود و حق تعالی در حق قلب جلال تعلیق ارشاد استقامت
 نماید و اطاعت فرمان برداری باطن در دل سالک استقامت
 بر خود دست ارادت بکر و بجز ارساند اما منقولست در غایت

مفسر

تعلیق ارشاد از علما و از تربیت مردان نامتوجان که در خواب
 که از معرفت جذبه اصلاح باطن استقامت صحبت در شد تربیت
 سالک جذوب تعلیق از دل جز نماند و در صحبت بزرگی تربیت
 ارشاد استقامت در دل نیامده باشد مبتدی نماند رسیده
 بودند از عند العبد بعد بی نصیب اند طالبان صادق را هرگز
 تربیت تعلیق استقامت نمودن و در بیان کمالیت رسانیدن
 نتواند اگر چه علما را و علماء را روزگار در صلاحیت برپا نشد
 مجاهدات بنارسالی بر آید از بوی معرفت حق پرستی هرگز خود
 بین خدا بین نشود و از اینچنین مردمان هیچ بعیت ارادت تربیت
 متابعت درست نبوده ای عالم نادان تو درین علم غریبی
 نزدیک بمعبود نه نیک تو دوری در خلوت دل نامکفی الفت
 توحید حتی را نشانی تو درین کنه تو دوری اما برای استقامت
 پوستن علم حقیقت سوی حق نگاه در جهان سه فقره دامن اهل
 صلاحیت بجای بدر مشفق ارشاد کرد آینه است تابنده کائنات در این
 معرفت من دریابند و ما باشد مانند و بمن رسد تخت اول
 ارشاد است که مردم را علم شریعت بیاموزد که جزا میبخشد
 علم شریعت مردم را جاره نبیست بدانکه تخت تعلیم کند و تربیت
 و در یافتن علم شریعت جمیع مسلمانان را کفایت است و مردم
 برداری اطلاعات ظاهر متابعت حضرت رسالت محمد علیه السلام

در یافتن علم شریعت معروف اسلام است و اگر اندام افعال
فشی شیطانیشناخته معرفت در وجود حاصل آید و در زمان
در کفر ضلالت و بطالت افتند و در اسلام مجازی که حیوانی
روی نماید و بی علم از خدا تعلیم بعید بود اما در یافتن علم
شریعت مردمان اهل معرفت دانستن که این اسلام را
شرایط انواع است از آن یکی شرایط اصلی است که علم
باعمل باشد یعنی چون علم باعمل در دل استقامت ندارد بلکه
کلمه محمد رسول الله در دل کجا قرار و آرام گیرد شیطان دشمن
قوی در زیر رکاب تو است یعنی خزانة اسرار در زیران غیب
نباشد بر آنکه برای محققان خزانة اسرار که نوز محمد صراطی
علم شریعت است زیرا که در دنیا برای هوسن کارها آخرت
از علم شریعت شهرت طبعیت عبارت بشریت بقبول
عبودیت قاعده اسلام است و اگر باند مسلم نباشد بلکه متخیل
حیوانات بود قال البیضاوی علیه السلام طلب العلم فریضة علی
کل مسلم و مسلمة یعنی علم شریعت تحصیل کردن فرض است جمله
مسلمانان بر مردان و زنان و غلامان و کنیزکان باین واجب لازم
آید از آنوقت علم شریعت و اطاعت هوسن عمل طریقت
از معرفت عالم ناموس و ملکوت از خواندن علم کاری که تبارک
است سدا خواندن وی نماند مایه و است اما در معرفت

علم

علم شریعت برای دریافتن علم طریقت دوم است و آنست یعنی (۱) است
جز از ارادت آوردن دوم را چاره نیست بدانکه بی ارادت دوم
همچو خرب می است زیرا که ارادت آوردن بر برای کامل نیست
حضرت رمالی علیه السلام هر چهارند سبب این برکت برید
طالب صادق بگوید و بنده نصیحت نماید و کلاه ارادت بر سر بندد
و زیر تخت زمان خود آرد یعنی از راه طریقت عمل کردن فرماید
بدانکه دانستن علم شریعت که در آن عمل نباشد هیچ فایده نکند زیرا که
علم بی عمل هیچ نافع نیست یعنی مقصود خواندن علم شریعت ملکوت
از عمل خلاص هوسن بدست در راه طریقت بدانکه هیچ سبب
و ناطق از قیامت وقت حساب بند کار از علم نخواهد رسید
اما از عمل و اخلاص خواهد رسید یعنی مردمان اهل علم و عمل را
از خواندن و دانستن علم شریعت بعمل خلاص شرط است مقصود
همین علم دانستن و دریافتن بدانکه علم بی عمل هیچ منفعت ندارد
بلکه ازین علم بی عمل خلاص در دل نپذیرد اما چون مردمان بر
نما رسیده ارادت آورد و مرید شد یعنی هر مرید در سلک
مریدان خود آورد و از آن خود کرد و تا دیگر کسی از بیعت دست
نگیرد و ارادت ندهد اما مقصود مرید طالب صادق در دل
دانست که هر کمال از تربیت تعلیم را و تحقیق نباشد و نمی آید
رساند و اگر چنین نباشد از ارادت آوردن هیچ مقصود حاصل

مکروه و مشایخ جهان اند چنانچه در دی و بهار چاکر باو شاه باشد
 و در دیوان گذرانید و در سلطانی شد اما از تربیت تعلیق کل
 نرسید چنانکه این اسب را کسی فروختن و سندن تواند
 یعنی مقصود آوردن ارادت بخدا برستن است مرید طالب
 صادق را اما بر اهل اخلاص اصلاح باطن شرط است که مرید
 را تربیت تعلیق در دل استقامت نماید و بصحبت تربیت بخاک
 نشمارد و اگر بر معرفت خدای اصلاح باطن در دل استقامت
 ندارد و به دنیا رسیده بود و از انجمن مریدی جدا افتاده و
 و کار هر گرفتن هیچ منفعت نباشد و آخرت امانا باید کرد
 و این سخن هیچ شک نیست که این شرط است که مرید طالب
 صادق بحال اخلاص اصلاح باطن تربیت تعلیق از مرشد کامل
 سالک مجتهد بگوید تا استقامت قرب حضرت مطلوب
 مقصود درسد و علم را خواندنی گشتی اهل عمل خود را که در پیش
 زین علم ترا علامت است سعیدی بشوی چون دل از نقص
 غیروست بری که راه حق نماید چنانکه است اما سیم نهادن
 از معرفت علم حقیقت برستن عمل اخلاص اصلاح باطن
 از صحبت ارشاد تربیت مرشد سالک مجتهد است که از تربیت
 تعلیق مرشد کامل مرید طالب صادق را راه حق نماید و در
 ملک و متع حفظ قلوب و در دل استقامت دهد و دست بگیرد و بخاک

رسان

رساند و بهترین و نامشروع او رساند و مرشد کامل سالک مجتهد است
 که در دامن طالب صادق را سوزی حق نشانده حقیقت نماید و در
 اطاعت باطن متبع حضرت رسالت صادق علیه السلام و تربیت
 سجد استقامت رساند اما معرفت مرشد کامل سالک مجتهد را شرط
 انوار است از آن یکی شرط ایضا است که از صحبت بزرگ تربیت
 خدای اصلاح باطن تعلیق تمام و حفظ قلوب در دل استقامت
 یافته و از اطاعت علم نباشد از اعمال مقولات در گذشته لایا
 و بنهار و در یکی بخدا تعلیق آورده باشد یعنی در احوال غدا لوصول
 قرب حضرت مجتهد رسیده بود یعنی مرید طالب صادق را تربیت
 ارشاد نمودن و بخدا رسیدن رسانیدن چنانکه صادق صادق را مرید
 طالب صادق را نیز شرط ایضا است از آن یکی شرط ایضا
 آنست که تربیت مرشد مجتهد از دل نکند و در دل نیاید
 نیار و لایا و بنهار که در احوال اطاعت تربیت متابعت ربط
 او مرشد و در آنچه از اعمال تجلیات ترک نماید باید که ترک
 دهد و اگر ترک ندهد مطلوب مقصود درسد و ادب مرشد را رعایت
 نکند و در اطاعت او از دیگران اضعاف آن داند و بطریق
 استقامت نمودن و اطاعت مرشد کامل سالک از همه مردمان
 بهتر و فاضلتر واجب است زیرا که مرید طالب صادق از تربیت
 مرشد غریب الایام استقامت قرب حضرت مجتهد مطلوب

۱۲۴
 راجع
 سالک مجتهد

کمالیت میرسد اناناس باس در اگر مرد عارفی ملک دوگون
 ملک توان کرد یک نفس اگر هوشتاری با سبانی اناناس
 رسا غریب دم بعد نفس به وقت هم اندک شرح سکر محبت
 و سکر محبت و معرفت عالم شهود و عالم تحریر و معرفت بی
 زلف و زلفین و کیسوی و موی و نار و نار حقیقی روحانی و نار
 مجازی نفسانی و معرفت معانی جذبه عنایت و فطره محیط
 بی پایان و دریافته نکتة رحمت و فانی معانی و استقامت
 و دانه اسرار عنایت اما معرفت هیچ و شایع و کل و میوه آن درخت
 روحانی و معرفت معانی جواهر و با قوت و لعل و زرد و درخت
 استقامت معانی زرد و زرد و دینار و معرفت معانی بوی گل
 و طراوت و جوی و غیرات و در یافتن معانی شایع و میوه شوق
 جوه عنایت شکوه و عطربایت و معرفت معانی می و شراب و شاه
 و شبیه و و جام و جرد و زراعات و منجی حقیقی بنیانی و معرفت
 معانی لکن و فطره و نبات حقیقی و شبنم خالص و شربت و شوا
 شیرین و معرفت معانی ورق از دفتر و استقامت بر یک بازنگ
 معرفت عود و سبزه و معرفت معانی خد حقیقی و بعد جهان مقام
 حال دور یافتن شرک و شرک و کفر حقیقی و کفر حقیقی و معرفت معانی
 و کفر حقیقی و کفر حقیقی و کفر حقیقی و کفر حقیقی و کفر حقیقی
 و کفر حقیقی و کفر حقیقی و کفر حقیقی و کفر حقیقی و کفر حقیقی

سکرت
 سکر محبت
 سکر محبت

سکر محبت

از کلام

از کلام خطرات و کلام غیر با و من قد اعطیت نسائی فقر و غنا
 از کلام با و دنیا و کلام اعمال و مهربانیت و کلام شیطانی است
 اما معرفت دریافته استقامت سستی و مهربانیت استقامت شمس و قمری
 استقامت حور و قصور و زوسی و قمریات معالی از شی و کمالی
 عبادات شوق عقبات و یکستان عشق زیبا بی استقامت و در
 استقامت سستی و مهربانیت یک معانی اندر جز تربیت ملذذین و
 سالک مخدوب هرگز استقامت نبود اما معرفت کرم محبت است
 چنانچه امیر المومنین عر خطا بر من استقامت بود و فی روزی حضرت
 رسالت صا مدد لازم نماز شروع کرد امیر المومنین عر خطاب پیام
 در استغراق سکر محبت کشتی عشق و وحدانیت جامه مبارک حضرت
 رسالت صا و مدد لازم گرفت و یکشده و در حال سکر محبت یا
 رسول الله نماز مکن یعنی در اطاعت ظاهر منع میکرد بعد از نماز
 ساعتی از حال مهربانم صحرای از سخن معقل بود گفتن گرفت این
 استغراق کمالیت مقام محو راستی سکر محبت خوانند یعنی در
 یکایک عشق ربانی مردم را از عقل غافل میکرد اند اما معرفت
 سکر محبت است چنانچه محمد موسی علیه السلام را برود یعنی بعد از نماز
 وقتی میشد در عالم محو روزی موسی سر برادر نماز را دست گرفته
 و یکشده و با و از سبزه سبزه یا بر ام لا تا خد بخوبی و لا بر منی یعنی
 هیچ مسلمانی را در دنیا که یکبار در ملک کند و از این سبزه
 موسی هیچ عتاب حضرت عزت نیامد یعنی در حال سکر محبت بود

سکر

سکر

سابق مدحی بدان می جو یک عمر در شرف و عزت و جلال و بزرگواری و نور و شرف
 اما معرفت سکر محبت آنست که در استقامت بیان شرح اظهار نمی
 شاید که گفتن جایز نیست حضرت رسالت صلا الله علیه و آله و سلم از هر عوام
 غلامی رخصت منع فرمود و فتوی حضرت عزت سویی عاشقان آنست
 قول تمام ان الابرار ریشه بون من کاس کان فراجا کما خیرا عینا لیریا
 بهای عباد الله که مشرب به عبا بران است و آیه دیگر من روج به خیرا و آیه
 و بیستون خیرا کاسا کان فراجا به خیرا یعنی از حرارت استغراق کمال
 محو وستی عشق محبت است عینا لیریا بهای المتهربون این مشرب
 معرفت عشق محبت مشرب به و احسان مغرب و ستیم به بهیم ابا
 ظهور را اما برای مقصود و حق پرستی پرستی کثرت ملازمت
 حفظ مملوب در کمالات استغراقی مستی محو در ملازمت محبت
 تربیت مرشد کامل اجازت بی سکر محبت رخصت مستی خمر است
 یعنی نه مقصود مستی خمر یا دوست و نه مملوب استغراق
 مستی غیر الله است بلکه مقصود عاشق در اطاعت عباد است
 خضیات یا سبانی یا حق تعالی در دل استقامت پرستی نماز و نماز
 لیل و نهار را مبالغت عبودیت مملوب اتصال مع الله با
 قرب حضرت است یعنی بنزد لایستنیاق شوق عبودیت استقامت
 بهای مملو باطن در حال کثرت و ایت ملازمت حفظ مملو
 سکر محبت بهای لکان را مبالغت زبیرا که اولیا رسالت و خلفا
 صادق عاشقان حضرت و اصحاب حق تمام سلطان العارفين

ابراهم و اسماء و سلطان العارفين با برید بر طاعتی و سلطان العارفين
 شمس تیریزی و خواجیه سیدی شیرازی و خواجیه عبدالعزیز و خواجیه
 ذوالنون مصری و خواجیه علی و خواجیه سنانی و خواجیه غزالی و خواجیه
 عین الغضا و نصیل سیدانی و حقه الله علیهم انواع عاشقان حضرت
 برای استقامت پرستی اتصال مع الله کمالات استغراق
 مستی محو ازین عالم برون رفته اند اما اگر کسی درین عالم کسی
 بشدت بود عبودیت او در خاطر نیاید آوردن تا از تربیت
 غلغله اسرار حقیقت معرفت عالم حیرت پرستی قرب حضرت
 از تربیت محروم نماید بر آنکه این مقام معرفت عشق محبت
 استقامت مراد است جز صحبت تربیت مرشد کامل است
 نیاید جز سکر محبت هرگز راه نکشاید و هر چه برین عالم بعشق نیست
 سکر در وجود اولیا حاصل گردد و دل بکلی از خدا بیگانه نشود
 آنرا منع نماید و سبب را انکار نماید و رخصت اظهار فرماید
 هم نشاید کردن تا سخن دراز نشود و زیادت ازین شرح کردن
 ممکن بود اما قول شیخ نجم الدین قسطنطینی در بیان معانی
 ربانیات تعلقات استقامت پرستی را از رات تعلیق ارشاد
 سخنهای مؤلفات انواع اندام را برای استقامت مبالغت
 عشق محبت پرستی کمالات عالم حیرت و ملازمت استقامت
 ملازمت حفظ در احوال برای دولات یا سبانی یا قرب حضرت

میان عاشق و معشوق بر ستم کمالیت عشق حقیقی روحانی داریم
 سکر محبت باید زیر که جز سکر محبت سالکان مبتدی هرگز اتصال
 مع الله استقامت قرب حضرت کمالیت بنابر اما بالیقین آن
 است برای استغراق کمالیت مستی محو عاشق را مستداری
 آخر شب سکر محبت شرط است تا سالکان صادق بدل طاق
 قدم ثبات نبض و دست کمالیت رسد زیرا که عارفان
 قدم ثبات یعنی در روزی دو نیم سیر و بعضی را بنی و بعضی
 تا پنج سیر برای استعداد استغراق کمالیت مستی محو عاشقان
 که انما در سکر محبت مباح است اما زیادت از این ممکن نیست
 نبود و چنانچه بنابر آنکه مقام تجاوز بود در غایت مسیح که در
 ستم نه سر خوشی زلف بریشان دوازده یکصد و یک روز
 تا بدل یکانه شود کار دوست بهر آنکه عاشق قدر استعدا و بر
 اندازه مبالغت مستی سکر محبت در استغراق کمالیت مقام
 محو استقامت با سبانی قرب حضرت حق تعالی الایام بکشت
 الاسرار اظهار رسالت تصادق مع الله استقامت اتصال لمع
 کمالیت باید سه منتهای فتح حضرت از در میخانه طلب کن
 هر چه معرفت جان از لب جانان کن آن یار که در خلوت
 جسمی نماندیدی باشد که نوان یافت ریشی نه طلب کن در یاد
 حق کنین و فی انوار بیا که می که حرام شد با دوشان طلال

کته

کن اما معرفت عالم صبر نیست ای آنکه از غفلت عبودیت چشم
 بسته در حال مشغول اصلاح باطن با حق تعالی در اول یعنی حضور
 قلب چون مشغول بود هر روزی که در کوشش افتد از انحراف کند
 و از او هر چه می باشد و فرقی کردن تواند و در دو دو اعتناء
 خود نیز بشناسد آنرا آهنگر گویند یعنی تعلقی هو شبیاری دارد
 بداند که اگر چه در عالم سکر خورشید در استغراق مستی کمالیت ندارد
 زیرا که در حال صحر است لغایب باشد و استغراق مستی عشق محبت
 در غلبان شوق حاصل آید اما معرفت تخیل و محو است یعنی
 در استغراق مستی سکر محبت فرمان برداری با و حق تعالی است
 طاعت مستی چون عاشق در با سبانی لغایت خطای قلب رسد
 و در وجود مستی عشق دوست غالب آید یعنی مالک را از وجود
 خبر نباشد او در مستی عشق محبت در استغراق مقام تخیل و محو
 است یعنی او در بجزی غرق است در انجا انما است و نه مستقبل
 زیرا که در مستی عشق معشوق خبر است به عالم استغراق از خود
 خبر ندارد و غرض اوقات نماز و رسوم عبادت برستی از رفتن
 بحركات قیام و تعویذ و کلمات بجا آورد یعنی در عالم تخیل و محو کمالیت
 استغراق مستی سکر محبت مر عاشقان حضرت راست و در مقام
 حالی زیرا که با قبال تعلقی ندارد و در مستی عشق محبت با دوست
 نمودن کمال است و هیچ پروانه دنیا و آخرت خبری در خاطر ندارد

تخیل

یعنی با دوست خود قناعت کرده است و باید حق تعالی را با همه دیگر
 خیر در دل ناید نیارد و نیاید از سمع و بصره و اکثر و شریک
 و ایمان محال و غدا و سال و در با سبانی قرب حضرت باشد و از
 اقصای معاهد ایم حضور قلب نکند و در درشتیای عبادات
 شوق عشق معشوق مستی و رنج و عاشق حاصل آید و دستش را
 گمانیت محو و بی نماید به پیشیاران مست را که شمس از خرم
 بر چه مست کند از و بداند آخر مستم خبر خویش چه برسی از زمین
 مستان خبر خویش بداند آخر اما معرفت زلف و رافین و زینار
 حقیقی و زینار مجازی و معرفت شاد و خود و خلل است این
 زلف و دولت و معانی زلفین جذبه اصلاح باطن و در دل و در
 است خبر صحبت تربیت مرشد کامل بر کز استقامت بود و شرح
 کردن بر خلیفه عوام جایز نیست زیرا که حق سبحانه و تعالی خرج
 زلفین بر خلیفه عوام منع فرمود یعنی درین معرفت سر آمد
 است خبر تربیت ملقبین راست نیاید اما هر یک از آن کامل طلب
 حلاوت باید تا از معرفت زلف و زلفین را حق بپوشد کشف نماید
 معرفت زلف حقیقی معنی و لبشکی با حق تعالی است لیل و نهار
 مداومت حفظ قلوب هوسستن و در دل از سمع و بصره و اکثر و شریک
 در بر و در جلد و در ملازمت جذبه اصلاح باطن متابعت حضرت اما
 کلمات معانی علیه السلام هوسستن و مستقامت قرب حضرت اما

معرفت زینار مجازی یعنی لبشکی با دنیا و اهل دنیا از شناسایی کرد
 طالب ناظر است در حال تسبیحات عبادات تجلیات و در مقام
 و قعود آن و لبشکی در خاطر آید بت ندوم است و دل بدان
 خیرگشایان بود و در عالم عبادات این زینار مجازی خوانند آخر
 می و شادمانی است یعنی بی معانی محبت است با حق تعالی و در حقیقت
 جذبه اصلاح باطن با سبانی با و حق تعالی عبادات
 خفیات متابعت نبوت هوسستن محبت با حق تعالی در دل یعنی
 معرفت اسلام است اما معانی با هدایت که در راه حقیقت
 سالک مجذوب لیل و نهار و در ملازمت جذبه اصلاح باطن باید
 حق تعالی در دل و جان حاضر باشد یک لحظه و لحظه در دل فراموش
 نکند و دوست را در ایم حضور بی دان معنی و ناظر است بنده
 در باید حق حاضر باشد اگر بنده را که است او سامع است
 باید که بنده در باید حق تعالی لیل و نهار و ایم احمال حاضر بود
 اما معانی خدا است یعنی هوسستن با حق تعالی بیگانه نمی نماید
 باطن اطاعت متابعت حضرت رسالت معانی علیه السلام در
 عبادات خفیات استقامت در دل کردن هیچ شکی و شریکی
 و تقصیری در دل نیاید یعنی در معرفت سوی الی الله مقام خدایت
 اما معرفت خالی است یعنی در اطاعت باطن متابعت حضرت
 رسالت معانی علیه السلام چون سالک ملازمت حفظ قلوب هوسستن

انسانی نفسانی در دل حاصل آید از احوال که نیه از بشریت یعنی در آن
عبادت که اخلاص در دل نباشد ناقص بود و فقر خطرات آن است
و احوال که نیه در استقامت معانی و مزارات معرفت خالی نقطه
سیاه که از خطرات دنیا و دنیاوی در دل بود و نقطه زیان
در دل ای دوست نقطه زیبا مگر در روی میگوشت اما معرفت
شراب حقیقی از روی حقیقت پسوستن طهارت سیر فی الله
صافی دل است که در آن غفلت نبود شرابا ظهور است که حقیق
الوہیت بر دلها رسد بقیان نازل میشود اگر محبت حق تعالی در احوال
باطن در دل صافست قایل شکر نیست و سقیم بهم شرابا ظهور
در استقامت با سبانی قرب حضرت بود و آنروز مرا منور غم
خوار شراب است روزی که شرابی نبود و تن بزد است در باب
همی و قیام میخانه جو صافست چشما را از آن مستی با دوست جو
خواب است اما معرفت میخانه حقیقی در دل است و آن جز تر بیت
مرد سالک جندوب منسوب مگر و وزیر که معرفت میخانه حقیقی
هر که نشاند و هر یکی ندانند مگر کمال اهل معرفت صاحب تصوف
در باب ما معرفت خرابات اوصاف نفسانی بینه عبادات جبراً
و تحریر باغبانی و مشهورانی و تغییر عادات رسوم و تبدیل اخلاقی
معلوم و خرابات ترک نام و ناموس از خویش استای و خروار
مگر عبادات ریاضی و طاعات بهای خود بشی طهارت را کسی و خرابی

شراب حقیقی

مرد سالک

نفسانی و خرابات

انسان

انسان و باطن جسم قید یعنی مانع احوال انفس که برای رضا دنیا
فقط شود از احوال هوای نفس پرستی آلوده و همیشه باشد چنان
اخلاق رسمی و احوال رسمی و اوصاف عبادتی و عادات بی سعادت
در دل مندرس بود خرابات کرد و از امر نفس و احکام شریعت
و مطالب طبیعت ستر که بود و تکلیفات شریع و تنقیدات
ظواهر بکشف احوال حقایق و فتح الیوت و قیامین مبدل کرد و
مال و جاه و باغ و آنچه خطا و است از کونین و هر چه نصیب است
از وارین در قیام از محبت حق تعالی باز و خراباتی گویند اما
معرفت در و کشتن تجلی نه باطنی را گویند که در نفس طالب مطلوب
و دنیاوی و هووس ماب عقبا و هر که را نیاز است اغیار است با
میل بکونین یا شمه موس از وارین که در خاطر در دهنه باطنی گویند
و انجین در هر باطنی را که در و طلب مقامی از مقامات و سنی
و مراحات یعنی در کسرت اعمال ظهور و خواستن در دل قصد
و مشهوری و بر آوردن نام و ناموس در عبادات مشاجات
طلب مرتبه شریعی و مشی اسمی و خواستن نام و ناموس در مرتبه
کرامت و نیاز مشی اسمی و خواستن اسمی و خواستن اسمی و خواستن
و مرتبه مشهوری یعنی از جاده و قصد که در و دل باشد و عشق
مدیسی و شوق مشی و مشی و مشی و مشی و مشی و مشی و مشی
گویند از تجلی نه باطنی گویند و بهت آنکس را گویند که ساکی ازین

در کسرت

گویند

مقام رسید باشد و بدان مغرور و مشهورانده و آنرا در اول بسته
و در آن کمايت نامند و خود را اهل کنگنه خوانند و انجمنی ساکن اهل
مغرور را بخت پرست خوانند اما معرفت ناموس و احوال و عبادت
از طلب شهرت و جاه و بوسه بکنایه و نامداری و آواز خوردن
و خود شناسی و خواستن در عبادات سناجات از مشهوران جدا
معروف طلبیدن و در آن استقامت و در زبان و صورت پرست
بودن و یا نقص پرست زینتی و همدان درون و نفس پرستی
بیزاریست پرستی است و هرگاه که طالب صادق در احوال پرست
و از اخلاص بعید است یعنی هر چه در بندگی بنده آئی اما هر که در راه
است تمارک جاه است ^س خوش وقت گمانی که دوایم را چون
مخلی کند و در دل شان انباشتاید ^س توانگر و خیرانی که از خود خبر
کردی ^س توانگر روی او پنی کار خود را بگوید ^س مغرور و غیبت
مستی ساع کمايت سکر محبت در استغراق محو در شوق غیبات
عشق محبت کار معرفت جدم اصلاح باطن استقامت با ابا
عالم حیرت و در دل بهای سکر محبت حاصل آید و از غیبات
شوق عشق معشوق بر جزو و رقص کند و در استقامت
و رجب که عاشق از قول آواز خوش بشنود و غم کند عشق را بگوید
در دل آید اما سماع و معرفت عالم ناسوت حرام باشد
و در معرفت عالم ملکوت مکروه و بدین چون مومن منتفی در

موسس نامہ فرس

کتابخانه

الم

السَّيِّدُ

الحامد

1

100

10

100

استقامت صحت رشد کامل تربیت جذبه استعداد تفکین ماکر و خدو
از معرفت با سبانی عالم جبروت رسد در دل سالک سر محبت
حاصل آید بقدر استعداد ملازمت خط قطب سالک در معرفت
کمالیت مقام محو رسد بر اندازد مبالغه حسی عشق محبت
سالک از سماع علاقه بشیر بعضی را مباح بود اما از معرفت اخلاص
عالم مایوس و ملکوت در دل سالک حاقو حاله بود آید و در سماع
استادان در نفس جوسن جز استقامت عالم جبروت ولاست حاشا
بود اما از معرفت ذکر و روبرو و در مطرب عبودیت اثر آواز خیر
و موزون است زیرا که الصوت جود القلوب دور از بنی مطرب است بنیلم
نظم نظیر او از نظم نظم تصوا یعنی برای شناسد و گویند و در طرب
نیاید و موزامیر نوا ختم رقص نکند و در حضرت رسالت فرموده علی
علیه السلام الا صوات الاحسان از بنوا احسانکم با القرآن یعنی بکار آید
قرآن را و با خوش خواندن حضرت رسالت علی علیه السلام از بنوا احسان
مطرب است یعنی در پیشه راهل بیست را سماع باشد از صوتی
و یعنی که اندران الهی عظیم بود اما در عبارت از بن استمال
تصوف گفته اند سرودی را در خوش باشد هیچ است را که حجاز را
لفظ و حجاز را می شناسد و بی زو و میگویند و در دوازده سرود
است اما عبارت از تفرج است سرودی که صوتی را در عالم بالا
اندازد از دنیاوی و عقابوی و در شکیات افکند و شکیات عبارت

۱۲۱

کلیات

وز قولیت که در شرع از روی ظاهر مقبول بود اما در تقدم حقیقت خبر
 و مقبول بود و در جامع الصغیر مطر است که غنا حرام است که
 چون بی غیر این بر روی غنی غنی از سماج خبر نیست که در ذکر غنی
 باید و غنی غنی خبر از او کند که حسن خود از زینت معنی بود
 و در توفه القلوب که غنی عبارت از زبان خوب است که
 تعلل در فحاش طیبیه و اصوات حسنیه بسیار را بر تعبیه کرده
 است یعنی در هر دوازی رازی و در هر صوتی موی و در هر فوای
 و دایمی و در هر تباری کاری و ماری و در هر رودی سرودی
 و در هر می تشبیه را نمی و در هر زری و لبا را نمی و دایمی اما این
 معنی بلکه گویند و دوا این معنی از که جویند اما در انکه سماج
 بر دوی است یعنی از تشبیه در یک دایر سماج رجم گویند
 و انکه اول تشبیه و سخن فهم کند و در یک دایره و بعد بهر تشبیه و انکه
 و جو و در هر کت که در سماج غیر رجم اما صوتی را باید بهر تغییر
 و نقص است از ادر حق خود فهم کند و هر چه در معنی حقیقت که است
 جلالت است سوی حق تسلیم کند و از کانه راب در
 نعمتی رسید که آفتاب هر که از دایره تشبیه و هر که این علم در
 در کفر افتد اگر چه در علامه روزگار بر یا ضات مجاهدات عالم
 و خدا رسیده باشند از معرفت حق تسلیم غافل بود اما اگر معنی
 حقیقت بدلی فهم کند بجز و تشبیه حالت نیستی و یکبارگی در

غنی
 و در هر می تشبیه را نمی و در هر زری و لبا را نمی و دایمی اما این معنی بلکه گویند و دوا این معنی از که جویند اما در انکه سماج بر دوی است یعنی از تشبیه در یک دایر سماج رجم گویند و انکه اول تشبیه و سخن فهم کند و در یک دایره و بعد بهر تشبیه و انکه و جو و در هر کت که در سماج غیر رجم اما صوتی را باید بهر تغییر و نقص است از ادر حق خود فهم کند و هر چه در معنی حقیقت که است جلالت است سوی حق تسلیم کند و از کانه راب در نعمتی رسید که آفتاب هر که از دایره تشبیه و هر که این علم در در کفر افتد اگر چه در علامه روزگار بر یا ضات مجاهدات عالم و خدا رسیده باشند از معرفت حق تسلیم غافل بود اما اگر معنی حقیقت بدلی فهم کند بجز و تشبیه حالت نیستی و یکبارگی در

ما زده کرد و یعنی یکبار خبر و غافل بود و ازین عالم ان بی خبر کرد و در یکی
 که اگر با تشبیه خبر غنا در پس صوتی را واجب است که علم سماج باشد
 تا شایسته مقام عالی بود و صوتی از او خبر و در هر کت و در سماج
 گفت این سوال است که از جواب نیست که اینو تشبیه را به تشبیه
 سرست اگر او بی باشد بدلی خست اما بدلی که با شرط سماج ان
 است که هر وقت که در مشغول بود و بجز می بدلی در غفلت طهارت
 و در مشغول بود و وقت نماز و یا در حال طعام و در آن کول بر تمام حال باشد
 را که در سماج هیچ از تشبیه و در تشبیه و مکان است که راه تشبیه
 تشبیه یا جای ناخوش و تشبیه و تشبیه و یا تشبیه و یا تشبیه و یا تشبیه
 و یا تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 یکبار تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 یکصفت یا تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 که چنین حالت احوال یکبار تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 بود و یا تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 کند و در حال تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 بی و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 و یا تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه
 از اهل عقلت که تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه و تشبیه

و در هر می تشبیه را نمی و در هر زری و لبا را نمی و دایمی اما این معنی بلکه گویند و دوا این معنی از که جویند اما در انکه سماج بر دوی است یعنی از تشبیه در یک دایر سماج رجم گویند و انکه اول تشبیه و سخن فهم کند و در یک دایره و بعد بهر تشبیه و انکه و جو و در هر کت که در سماج غیر رجم اما صوتی را باید بهر تغییر و نقص است از ادر حق خود فهم کند و هر چه در معنی حقیقت که است جلالت است سوی حق تسلیم کند و از کانه راب در نعمتی رسید که آفتاب هر که از دایره تشبیه و هر که این علم در در کفر افتد اگر چه در علامه روزگار بر یا ضات مجاهدات عالم و خدا رسیده باشند از معرفت حق تسلیم غافل بود اما اگر معنی حقیقت بدلی فهم کند بجز و تشبیه حالت نیستی و یکبارگی در

زیرا اگر تشبهوت جانب مردان و زنان غالب آید فحق و نفوذ
تأثیر اینجین سماع معطایند و شرط دیگر آنست که از این سماع مردان
جسم در پیش کنند و یکدیگر را در میان سماع سخن گفتن حرام است
و اگر با هم بخورند و سر بکشند و بیکیفیت هیچ حرکت نکنند بلکه
در تشبهت بنشینند و دل باقی نگذارند و منتظر آن باشند تا چه
فتح و رول بدید آید از غیب و در سب سماع و خورند و نگاه دارند تا
با اختیار خود برینجهت و بسبب حرکت نکنند مردان خود در سماع
تقدم با خدا دارند و از خدا نفس زکیا تا کجا زنند بر دست خود
بندند که در غریب با بی خوشی خود دست بای چینه بیدست با زنند
اما اگر کسی از غلبت و جبر بر خود و با اهل سماع مواظبت کند اگر
و شتارش بیغیت با بر سر بند و اهل سماع را نگاهدانی کند اگر چه
بعثت است این بعثت نیکوست بعثت مذموم آن باشد که
فحالی بود اما چون کسی غنی بود از مردان و اگر در
شرع محمود است و برای قوی را عادی است که با آن از فحاشی
دارند و از اخلاق اینان بد خوئی بود و از خواجیه و انوش و امری
السماع و در آن حق بیغیر القلوب الی سخن فریاضه الیه بنشین
زنده یعنی سماع و در حق است که دلها را برانگیرد و در طلب
حق حریفی کند یعنی هر که آنرا بگوید شنود و اندر زنده افتد و از
ازین آنست که در سماع و وحدت حق باقی و مستمع معنی بچین شنود

چون این معنی بود و صحبت با اهل سماع در حق باشد و محقق گردد چون
این معنی دل رسد و دل را نگیرد و آن سماع حق باشد و غیر سماع
میگوید و السماع ظاهره فتنه و باطنه عبره فمن عرف الاشارة حلالم
السماع العبرة والا فتنه استعد علی الفتنه و شغلوا السلبه معنی ظاهر
سماع فتنه است و باطنش عبرت است اما اهل سماع راست را در سماع
عبرت حلال باشد و از آن دیگر طلب فتنه است و تعلق از برای معنی
هر که الکالی است استغراق و در دل حدیث حق نیست پس آن سماع با
و بست و آفتگاه دینی بود و بعضی گفتند که سماع آلت حضور است
و از آن جهت کلیت خواسته تا کلی محبت بکلی محبوب مستغرق نشود و با
اندر محبت ناقص است چنانکه دل را اندر محلی از خدا حبیب محبت
است و سر را از دور و روح را و صلت و تن را و محبت با و و کوشش
هم بعضی بود چنانکه جسم رویت پس سماع و گوشت و پوست و عصب
را و در هم بیاورد و این را نیکوترین است و غایت بود و آنکه از برای
شنودان حضور بود و اهل سماع همچون آفتاب باشند که بر همه
چیزها بر آید و هر چه را بر مقدار مراتب آن فوق و مشرب باقی بکند
میسوزد و یکبار از باغ و یکبار میسوزد و یکبار میسوزد و یکبار میسوزد
و در حق است و ترکیب این حد از عقل و لیس است و هیچ حال
طبع مبتدیان قابل حدیث حق نتواند که در حق اندک از سماع
کردن چه خوش شوند و در کوشش هلاک گردند و خواه چه بنویسند
و یم و در پیشی را که از سماع نبشت و جان بچین ندیم کرده

سماع حقیقی آن باک و دیگر حکایت اینست مرید می نذر سماع نهد
بر دو برادر گفت خاموش باش او بر برادرانها و نگاه کردند
جان بختی شمع که در سپرده اما نور زما نگر و همی کم شد کان سماع
خاستگان حاضر شوند و گویند که سماع از حق میکنم خاستگان بدانند
اینکه سماع را در آن سماع کردن مودا فقت میکنند بر فشق
و بخور خریس تر میشوند تا خود و ایشان پاک شود اما در سماع
حقیقی اگر جامه و دستار و در حال غلبات افتاد و مشایخ اخلاقی
بعینی میگویند که آن جامه و قال را بدین سماع فقت میگویند
و مدعی میگویند من قتل قتیله فاسد سماع جامه مشتول فاقلی را بود و اگر
آن جامه بقوال ندهند از شرط طریقت بیرون آیند و بعضی گویند
اخیسار من آنست باقون امام صاحب خانه جامه مقتول فاقلی را
نرهند اینجا خبر زمان پر جامه بقوال ندهند و دیگر در سماع جامه
کردن و زدن و زدن و نرودن و با آنکه گفتن و بکارتین
و در سنگ زدن و زدن و نرودن و با آنکه گفتن و بکارتین
گفتن و سوزی و کس که بکارتین و در حال سماع روانند و بعضی جامه درست
پاره کنند جامه پاره کردن فساد است چنانکه آستین و سینه و جیب
پاره کنند یعنی جامه خرقه کردن از در طریقت زیانست و در سماع
اسرار نشاید اما اگر مستح را غلبه بود آید چنانکه حجاب از
پوشی برخیزد و خیزد و مسدود و چون بی راجحان غلبه نماید
اگر جامه می بر مودا فقت و یا جامه خرقه کنند بر رباب اینها بداند

سماع حقیقی من
جامه و دستار و دستار
مشتول

بدانکه شرط ادب سماع آن باک که اگر نیاید نمکینی و مر از عادت
فنازی چون سلطان بر دل تواید نکلف از خود دفع کند که با
داخل مشایخ و زکات تعریف کنند که با کنند که حاصل آید اینجا اگر
قوال خوش خوانند و یا نگویند خوش میخوانی و فکر ناخوش خوانند
بیا فظلم ناموزون گویند و طبع خارج کرد و اندکی مد که بهتر خوان
و در وی بر وی خصوصیت نکنند او را در میان نهند و حلیت
سجی کند و از وی راست نشود و اگر وی را سماع گرفته باشد
و ترا ازین نصیب شود شتر طایست که خود را بسجود و سرکاری و
نکلف بر خود گویند اما در سماع خطرات انواع است چون زمان و
کودکان از باجی و جانی بدویشان فاعظ باشند در حال سماع بجان
ازین در حجابها صعب افتند و من به استغفار میگویند و استغاثت
میخواهم خدا تعالی طاهر و باطن خالص و ظاهر است امین و رب
العالمین معرفت بیست و نه بداند که شرح طایفه سالکان علم برادر
و غیر مخدوب و طایفه مجربان طایفه اهل صلح و خلاصی عوام
که استقامت اعمال بطور شبیهت مضبوط بر آنکه ای عزیز کل طایفه
خلایق جهان چند قسم است غیر از تعالی ایجاد ایشان بر چند
فطرات خلقت کرد و دلبر ایشان از معرفت حق ناشایست
کرد این قسم اول صورت و شکل آدمی دارند اما در علم حقیقت
معانی خایه باشند یعنی اسلام ظاهر از نور و معرفت حق

در استغفار خود را اصلاح باطن خود را زنده و توان در حق این عالم
چنین خبر داد و قوله تعالی و لیکن الا انعام علیهم اصل چرا چنین
آورد زیرا که علم حقیقت در اول ایشان غافل است و در بعد او لیکن
هم الغافلان پس ازین قوم ذکر معرفت حق تعالی کردن و سالان
شرح نمودن و ترتیب خبر به اصلاح باطن تلقین کردن و شنیدن
و اولن بهم نیست اما حق تعالی که ذکر در قرآن کرد برای دور
کردن عیبی تا مجانب بر آید که ایشان چه گرامت کرده است
حق سبحانه و تعالی با حضرت رسالت صلی الله علیه و آله گفت که ای
محمد ترا که فرستادیم برای سعاد و صیب و بلاء و هلاک اسلام
و ابوجبریه و انفس بن مالک و عبداللہ مسعود و ابی کعب و غیر
تبر برای ابوجهم و عقیقه و شیبیه و عبداللہ سلول و جریر بنی
بر مردان ما اهلان که از معرفت من ابلت و از نذرنا با
ایشان چه کارست در بهم یا کلو و نمنعوا و یلهیهم لامل
و آیت دیگر قدر بهم بخوروا و لیعبوا حتی یلا فوا بهم الذی
بمعدون ای محمد برای ایشان بگو قتل یا یبیا انکا فزون
شکل آدم شمارا حقیقت آدم ما را شما در عالم حیوانی
فارغ از حقیقت آدم ما را شما در عالم حیوانی فارغ
از حقیقت آدم و ما در عالم حقیقت رحمانی مقام التوبیت
ای محمد این راه عشق محبت معرفت تلاوت حفظ قلوب

است

استقامت با سبانی عالم جبروت و لا هیوت نه برای ایشان
بنیاده ام نه این خلقت برای ایشان فرستاد و اهل فغان آخر
فعلی علی و لکم ملککم انتم بر یون ما اعلی و انما برکی ما اعلی
طایفه دوم صورت و شکل آدم و در بعد هم حقیقت از آدم
آورد و خلقت بشریت آدم و در بعد و الله که مناسبتی آدم و جلال
علی که در من خلقتا تفصیلا یعنی تفصیل کرد از نذرنا از جهت غنا
تفرقه زد و سیم ملک از جهت معانی و از نذرنا که هر حقیقت ایشان
خود در قیمت شاید چنانکه آدم را آفرین کرد و بر حق قدسی
فخخت فیمن روحی که سجود ملک که آن جان هر یکی از ارواح
قدسی ملک کرد اندید و دیدنا و روح القدس این طایفه را
بنیاد برایشان مجاهدات اطاعات اعمالی فضولات استقامت
رسوم عادات نیا زنده می شود و رجعت آخرت در اول دارد
کلا بل ران علی قلوبهم ما کانوا یکسبون این طایفه امر و در
حجاب معرفت من باشد و در اقیامت انور حررت رویت
از شما به محروم باشند اما طایفه سوم آنست که درین سیده
باشند و رحمت خیرات الهی یعنی اولیائی تحت قیامی
پیرانم غیر می بود آنکه معانی حقیقت آنست یعنی انواع سالکان
غیر مجذوب جز معرفت حق تعالی روش بلوسات جبهه و در
زرقا و غیرت الهی باشند هیچ بوی معرفت حق تعالی برستی
رحمانی در اول نوارند و غیر الله در اعمال ایشان بود با بقین

طایفه دوم

طایفه سوم

آنست از آنها بعد از انچه باشد اما تمامی شرح کردن این طایفه
 ممکن نبود زیرا که خود بسیار است از آن قاصد و استفهام خلایق
 سالکان غیر مجرب و غیر متبحران احتمال نکند اما بدانکه در برده
 رموزی توان گفت و نصیب خلایق ازین طایفه جز نشد
 پس باشد و بطبع اکثرهم الاطن ان الظن لا یغنی عن الحق
 شکی در بغا ما خود در شکی که گوئیم و شبهه را بغایت مسکن
 فتدکرون ما قول که در انوش ادبی الی الله ان الله یطیر القلوب
 اما در قرآن ذکر این طایفه چنین خبر داد و رجال صدقوا ما
 جا به و الله علیه از آن عین شرح انظار بسیار کرد و در حق آن
 باید داد اگر گفته شود که فهم کند ظاهر هر چه بان و ظاهر برهان
 را چه در کبر و ان فی خلق السموات و الارض اختلاف اللیل و
 النهار لایات لا ولی الا بالاب اما از همه جز آن خبر توان
 کرد تا بزرگوار رسد معرفت زلف جز طایفه ان صادق
 غیر را نتوان نمود و چه می یگفت بدانکه معانی زلف حضرت
 رسالت ص الله علیه و سلم این خطاب کرد سلام حال آیین
 یعنی برادران سید باشند در اطاعت باطن پورستن
 با سبانی قرب حضرت قال البنی ص الله علیه و سلم اخی من
 علماء امتی من سلک طریق فی قلبی علم المخزون یعنی در بطن
 معرفت علم لدنی تلقین عالم جبروت اطاعت با سبانی

منزه

خدا بر اصلاح باطن سالکان غیر مجرب و استفهام قرب حضرت
 کمالات رسد اما طایفه چهارم امروز درین جهان حقیقت
 استقامت با سبانی قرب حضرت از معرفت حق غفلت باشند
 و در انجهان روز قیامت باروت و فوصلت باشند یعنی در
 جهان بهشتی بودند ان الا بار لنی نعیم و ان النجار لنی عظیم این
 طایفه مقام غنای ملک مقتدر در مقام علین باشند کلا
 ان کتاب الا بار لنی علین و اما در یک مایه کتاب به قوم
 پیغمبره المعتبرون یعنی با سبانی قرب حضرت باشند و خاصه
 حضرت بودند ان الله عباد خلق بهم لکتاب انما سبانی این
 خلایق از وجود این طایفه بسیار که منتفع دینی باشند
 و استقامت قرب حضرت اتصال مع الله بخدای کمالیت
 رسد اما معرفت طایفه مجربان در عالم ناسوت آنست
 و در مشارق الانوار حدیث مطهر است ان الله تعالی سبعین
 حجبا من النور و الظلمة و کونک فیها لا حرق سجات وجه
 کل او که بعبره کشت بنی حق تا را حجاب نیست اما حجاب
 باعتبار محجوبانست که محجوبان بر چهار قسم اندر یعنی بعضی
 محجوب بنظرت محض و بعضی بنور محض و بعضی بنور که باطلت
 قسم اول که محجوب اند بنظرت محض ملاحظه اند که کمال آنرا
 خدا و رسول و ملائک و روز قیامت ایمان دارند انرا هر چه

است آن طبیعت تصور کند و طبع عبادت از صفتی است که در
اجسام مذکور طبع نیم ظلمت است که او را معرفی بود و او را
از خود ایستاده در دل خری بیست نه از نفس خود و نه از کسی
که از خود صادر شده است صفت دوم محو بند ظلمت نفس
غشیش اینان چون عیش بهایم است در مشغول شهبوات
تسائی و مبتلا و صاف ظلمات اما هیچ ظلمت صعب تر از این
حرف نیست قال الله تعالی انما یستمدح من اتخذ الله هماته قال
ابن عربی علی و لم الهوی البغض لرب عبدی الارض اما یومع
کمان رود که غایت مطلوب است و بناوی تمتع نفس شهبوانی
و او را که لذت نفسانی است از منکوحات و مطهرات و
طبیعت بعضی این قوم بندگان لذت و شهوات را میزد
و لذت گرفتن است پس ایشان صفت شل بهایم اهل اندر او که
کالا تمام بلغم حاصل و او را که هم لغافلون صفت سوم محو
اند در محض ظلمت نداشت که کمال سعادت در ایشان است
در چشم راندن و لذت کردن و عیال گزیندن بر آنکه و کشتن و
خون ریختن و غضب کردن و در غلبه و استیلا یعنی برده کردن
و مال گرفتن بر آنکه در دل کمان برودند که غایت سعادت
از لذت مال و جاه و اتباع و اسباب است زیرا که آلت
تفصیل شهبوت و سبب وصول در لذت است و بواسطه مال

مردم اهل قدرت یعنی رسیدن مرادات و بر آمدن حاجات
همه ایشان بر اجماع احوال بر گردان و استلزام ضیاع و عقار
گرفتن شل و دنیا اندر قال الله تعالی ذین للناس حجة الشهادت
من النساء و البین و العناطین المقنطرة من الذهب و
الفضة و الخیل المسقومة و الاغنام و الحرف ذلک متاع
الحیة الدنیا و بعضی تمامت بر طلبه و دنیا در هیچ سفر نیست
و غرت و ملامت بایان و دریا تحمل کند و مال گردان در اندر نفس
و از نفس جزیران و غرر ندان خود و در ربع در اندر قال ابن عربی
عبدی سلم نفس عبدی را هم و نفس عبدی را یعنی ایشان بند
و هم و دنیا را بهایم زیرا که در خاطر اندر شل کتد که ام ظلمت
و مشقت عظیم تر باشد که زور و نغره باشد حاصل بدان طلمت
و مشقت اختیار کرد و مرادات ایشان در منکوحات و مطهرات
و مطهرات نبود بلکه جمع کردن مال باشند و از معرفت خدا
محو بند صفت چهارم محو بند که کمان برودند و اندر کتد که بزرگترین
سعادت از جاه و تقدیر و نام بر آوردن و ناموس از شهبوت
و آوازه کثرت اتباع و عشایر و تقاضا و اهراس سبب ریا و
تفاقی افتد و عبارات ظلمت که منظور خداست از اعمال
فصولات مشغول بودند و باطن را که نظر گاه حق تعالی در
خواب گذارند تا مگر کمی باشد که تحمل ضرب کسب می اختیار کنند در

نفس

چهارم

صوم بخاری یعنی صوم ظاهر برای شهرت و از آنکه صایم الوهم
مردی میان خلق و جانم بهترین پوشتند تا برای آن خلق
بخط حصار نه بنده و آن صفات نفسانی است و بعضی در
زبان حکم میگویند بسبب اظهار اسلام که برای غنائم است و یا
سبب تعصب نصرت مذہب از ابا و احباب و چون گاه کلین
کلمه این را بعلی صالح و دعوت میکند و از طغیان و تفرقه بسیار
پس معلوم است که این بدل جان کلمه میگویند زبان گفتن
غالی بود چنانچه کنه اما معرفت در آمد دشمن شیطان ملعون
و از تن و دریا فتن از کارانی در اسطلاحات اعمال
که شدت و هلاکت غفلت دنیا فی در عبادات با خطرات
شیطانی است باید شناخت که شیطان ملعون دشمن توحید
تراست همیشه با علم از غیر خود با عداوت قدیم و در دو
خلق بنی عوام مسلمانان خود همیشه در اطاعت فرمان برداری
او باشند و این در حال صحبت خلق بنی عوام نکند از دشمنی
و هم صحبت در هم بقدر هم قدر و هم سر ایشان بود زیرا که یک
از ایشان جدا نباشد چون چنین بود خلق بنی از ملعون هرگز
خلاص نمیشد بلکه دریم مخلص او باشند اما چون خلق بنی
در نماز و تسبیحات و در عبادات بودند در دل ایشان هیچ خطا
با اخلاص نبود و خلق بنی عوام مسلمانان همچون تمثیل با هم

شیطان

و عیبی باشند در جهان اگر در آن مخلصان ایستادند و بنده نصیحت
کند هرگز نصیحت ایشان قبول نکند زیرا که کلیه قتل و شربت و دنیا
این طایفه حق سبحانه و تعالی بدست شیطان ملعون حواله شده
است هر چه ملعون بگوید مطیع فرمان بردار او باشند و هیچ
از شیطان علاحده شدن نتوانند بلکه مونس او بودند چنانچه در
خیرت روزی ابی بنی نعنه پیش حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
بیامد و سلام کرد و رسول شناخت و گفت کجا آمدی ای ملعون گفت
فرستاده خدا ای رسول گفت چه صحت داری گفت راست گفتن
زیرا که حق سبحانه و تعالی مرا فرستاده است هر چه بگویم راست
گفت ای ملعون راست خواهی گفت جواب داد راست خودم
گفت رسول صلی الله علیه و آله سوال کرد گفت ای ملعون چه میگوئی
و جهان دشمن تو گیت گفت میدانم در جهان دشمن ناموستی
رسول گفت صلی الله علیه و آله چرا دشمن داری ما را گفت زیرا که تو
دین اسلام را اظهار کردی و ایندی رسول گفت صلی الله علیه و آله
بر آئینه هر که دشمن ابلیس است او دوست خداست و راست
از رسول صلی الله علیه و آله گفت ای ملعون بایران اچگونه هستی
گفت ایابکر در جابلیت اطاعت من کرده است اکنون چون سلام
آورد هرگز اطاعت من نکند از و دور باشم و غرض خطاب در
جابلیت اطاعت من میکرد اما از آن روز باز که اسلام آورد من

نزدیک شدن نتوانم داد اطاعت من هرگز نکند و از علمان مرم
 و از قهر نریا که جوان صانع بود یعنی در جوانی صلاحیت کرده است
 در عالم صغیر زیرا که در حال صغیر اطاعت من نکرده است اکنون
 چون کمال است رسید اطاعت من بجا نیاید و از حقیقت علمی
 کرم الله وجهه بگویم چنانچه آدمی از دیدن شیر خوف کند و بگریزد
 مدت چند سال در کین بود یک کره گستاخی کردم از آن ترور باز
 کر خسته ام اگر در کینه دهاک کند رسول گفت ای ملعون با عمار
 و قهار و حکما و وزیر بدان از امت من چگونه باشی گفت
 با ایشان عداوت قدیم دارم یعنی همیشه با ایشان در غفلت
 کین باشم اما اگر علمای را از غیر مجذوب قصد عبادت کند
 وقت استعداد و وضو بول و غایط کردن در نماز داریم
 و بقیه بول در وجود نگاهدارم چون ایشان از وضو خارج
 شوند و نماز شروع کنند در حال رکوع و سجود آن قطرات
 باشد تا همچنان بر وضو سجد کنند و نماز گذاردن کار شود
 یعنی درین جهان اسلام ظاهر مسلمان باشند و در اسلام
 وقت مردن از جهان کار بخیر تر و دیگر چون عمار را و
 غیر مجذوب قصد استعداد وضو کنند من در کین باشم
 یعنی در خود حرکات و طلسمات بسیار دارم زیرا که وقت وضو
 کردن در گوشت آب بول کنم تا آب بلبید شود و ایشان در آب

است و نکند و بدان آب وضو سازند و نماز بخوانند هرگز درست
 نبود و حق تعالی چنین نماز بر روی ایشان باز نهند قبول نکند
 یعنی چون وضو درست باشند نماز کجا درست آید پس فردا
 قیامت حق سبحانه و تعالی ایشان را قریب من جای دهد و محاسب
 من باشند و دیگر آنست چون علمای را از غیر مجذوب از مغرور
 علم درسی قصد عمل ظهور در عبادات تجلیات اطاعت اعمال
 فضیلت انسانی قصد نماز کنند من و وجود ایشان از استعداد
 و استعداد رک در آیم و هر دو اندوم و ایشان در غفلت غرور
 نفس در هیچ حال از خود خبر ندارند و در دل ایشان فقره خطرات
 نقایذ را از دنیاوی و عقبانی در خاطر حاصل نرم دل جان
 این را متغی کرده اند و در غفلت شدت در رکات بکشد
 نقایذ اندازیم یعنی هر چه اعمال نقایذ است مستطانی باشد
 و مستطانی برستی که معصیت آخرت است اگر چه عمار را و
 غیر مجذوب علامه روزگار در صلاحیت استعداد ریاضات
 و مجاهدات هزار سال بر آید چون استقامت صحبت رشد کمالی
 تربیت تلقین سالک مجذوب تر شد از عند الله تعالی
 انه هرگز خود بین خدا بین نشود و ای محمد باید که برادر سخن
 بیجنگ باشد حق تعالی چنین عبادات نقایذ مستطانی
 از ایشان هرگز نگیرد و درین جهان ایشان تمثیلی بایم اعلی

در دنیا باشند رسول گفت صلوات الله علیه و سلم ای ملعون از خواص
او میانه با اولیا رساله و خلقا حادق از عارفان و مخلصان
و عاشقان حضرت خدا نیاید از امت من چگونه باشم گفت
از ایشان که سائید از صحبت در شان کامل تربیت جذبه اصلاح
باطن تلقین اطاعت عالم حیرت در بابهای تعلیم و حفظ
قلوب استقامت در زل دارند یعنی نیاید و نه از اینها میسر می
یاد حق نیاید و ایم بحال عند الوصال قریب حضرت بخدا میسر
باشند از ایشان دور باشم زیرا که ایشان دایم بحال یا حق
تعالی در عبادات روحانی و روحانی ملائمت سیر کنند نهانی
مشغول باشند در دلهای ایشان خیر غفلت در آمد کردن تمام
و من ایشان را هرگز از یاد ذکر حق تعالی غافل نیام زیرا که
در عبادات حقیقات اطاعت باطن متابعت بتو دارند
اطاعت من بر کز قبول نکنند یعنی از قول و فعله امر است
از خود در کنند و ایشان دایم در کین من گرفته باشند زیرا که
من ایشان را می شناسم ایشان را نیکو شناسنده اند فرمان
بر داری اطاعت من هرگز نکند بلکه فرمان برداری اطاعت
ایشان من کنم یعنی هر گاه ای و مصلحتی که ایشان را پیش آید
فرمان نامزد کنند در اطاعت فرمان برداری کار ایشان
اطاعت من زیرا که مردمان اهل صلاح که در اطاعت

باطن

باطن متابعت تو بخدا میسر است باشند من نیز قریب ایشان در آمد
نستویم زیرا که ایشان هر چه دارند معامله با خدا نیاید از اندر و حق
تعالی ایشان را در دنیا و آخرت نگاه داشته است اما بحال نبود
که ایشان را از امت و معرفت رسانم یعنی حق تعالی امر را بجا کرده
رسول گفت صلوات الله علیه و سلم ای ملعون اگر چنین میدانستی چرا
توبه نمی کردی ای شیعه گفت یا رسول الله من بسیار میدانم اما
اگر حق تعالی نخواست چه توانم کردن مرا فرمود قدحی را ب
برگذاشت خود بردم و دست خود کرد و در هر روز چگونه توان
داشتن قسمت ما چنین کرد ایند این کیفیت گفت و نامید شد
منقولست بزرگی اهل صلاحیت بی بی رابعه بصیر را رسید گفت
از خطبهات دشمن شیطان ملعون چگونه خلاص یافتی رابعه
گفت ای عزیز بشنو ما از دوست خود چنان مشغولیم که از شیخ
و دشمن ملعون هیچ خبر ندارم حق تعالی همه مسلمانان را از خطبهات
شیطان ملعون بپناه خویش نگاه دارد و بگرمه و فضل معرفت
بهت سپردم بدانکه تربیت حق تعالی که برای تلقین مهر موسی
علیه السلام را بود منقولست بعطش کمالست قدرت حق
تعالی معرفت جذبه اصلاح باطن مهر موسی را تلقین ارشاد
نمود و در استقامت عبادات خفیات کمالست میسر است تعالی
المنیر صلوات الله علیه و سلم لا ارفا و من الاستاد عن امرار الجرد

۲۲۳
حضرت سید و
ترجمه و تفسیر

واللهوت ان من الله يعني من الله تعالى
 اصلح باطن المؤمنين از حضرت رب الغزوات استقامت يا
 روزي مهر جبرئيل عليه السلام وحی آورد و گفت ای موسی در آن
 جن فضا است بالایی کوه طور بسیار برای خود دعا و مناجات
 کن تا دعا تو اجابت و مقبول حضرت خود کرد انم مهر موی
 بر حکم فرما اندر وقت هیچ با استغفار و طهارت ظهور از خلوت
 کباب بالا کوه طور در عبادت و است بر دل حضور بدعا و مناجات
 تکلیفات تسبیحات اطاعت کلمات اسم صفات برای نجاست
 و دعوات در استقامت عالم ناسوت و ملکوت انسانی نفسانی
 با اعتقاد درست مناجات مقصود مشغول بودند اما کلانم
 بیخارج من ذکر اسد فیه مویه چون این کلمات تسبیح موسی رسید
 بشنیدن این کلمات دلی موسی نادیده می شد و شکر گفت
 بفهمم کثر معرفت جبرئیل اصلح باطن استقامت عالم جبرئیل
 از راه ولی در خاطر نشان یافت بنسبت بر الله تعالی هدایت عشق
 محبت کل در خاطر اصلح انجام میداد و با فتن اسم ذات الهی
 عالم حیرت نماز می کرد و به رانی السفر و احقر خلا و ملا
 اطاعت باطن از سمعه و بصره و اکل و شرب به هدایت عالم
 لاهوت در استقامت حرف هو سبوت جبرئیل بود هیچ
 نباید و نشاید گفتی بر دل و جان نه بزمانه بعد از مدتی از

کثرت ملازمت جبرئیل حرف هو چون فرما برداری یا و حق زنا
 اطاعت باطن مشایب نبوت در بسیار با تملکات حفظ
 قلوب بسیار است عبودیت استقامت یافت هر دو می کرد
 اسم ذات حق تعالی در دل ذکر کردن گرفت بکلیف اسرار انظار
 بنسبت الهی کما شفه تشریف عنایت نازل شد در دل
 موسی ظهور علی عجب حاصل آمد در خود نکست یعنی ظهور
 جبرئیل دانست راستی خود در میان آورد و بعد دعا و مناجات
 در دل گفت خداوند اسب و روزیست و چهار ساعت
 است و هر ساعتی هزار دم از مردم هر دم از آن کشته ملک موسی ترا
 و می حد کوه با و میکند و دعا و مناجات موسی بکرم عنایت
 خود اجابت کن و مستجاب گردان و خطاب عنایت کرم
 خود فرمایند که لا تقهر من عمل المحسنين در زمان زنا
 رسید ای موسی مرا خطاب کلیم الله خوانده ام ابهر
 اجابت دعا و مناجات خود نزد خواهر خضر برد و از او
 دعا بخواه زیرا که او را در می و و سبب کرده با و میکند تا دعا
 او در حق تو مستجاب کنم فرما رسید ای موسی تو هنوز در راه
 حجاب ظلمانی یعنی کالیست اطاعت من در نیافتی و نه بهی
 و ما از میان نداشتی در ابتدا حالت غرور علم عجب خود
 منی و خود سستی هستی خود در خاطر آوردی و خود را چهره ای

چون موسی
 بر سر است
 (هم در میان)
 ۱۰۰

ای موسی در دل هیچ میدانی که چنانچه بخواهی عمل خود بینی خود
بسی چه حاصل آید و تو در علم میکنی بر آنکه علم بی عمل چه کار آید
بسی نصیحت نیست و تو عمل باطن در دل نداری او آدم را
از بی فرمانی من چه فرق و چه فراق افتاد ای موسی تو هنوز
در اجتهاد حالت بند بند نیستی و خلافت را پند نصیحت
میدانی این پند نصیحت تورات را کی سود دارد اول خود
بند بند شو بعد دیگران را پند نصیحت کن تا انا را سود
منفعت خود اما منقول است شبی از شبهای سلطان العارفین
بازید بطاعتی مع در طاعت با سبانی عالم جبروت و لایحه
نیاز مندی با حق تعالی ملازمست تلاوت حفظ قلوب
استقامت و در دل مشغول بود از حق تعالی اندک کل خلایق
عبید الله الا بایزید اخ الله معنی همه خلایق بندگان ما اند
مگر بایزید را در ماست و ریغ این حروف معرفت عشق
محب جز تر بیت نشد سالک مجذوب چگونه فهم توانی کرد
و حق تعالی مهر آدم صفتی اند خواند و موسی را کلیم الله
و نوح را بنی الله و ابراهیم را خلیل الله و محمد را محمدا حبیب الله
خوانده اما بایزید که امت محمد است از کدام طاعت
عمل نمیکند بنده یا اخ الله میخواند و از کدام استقامت بنده
عاجز ضعیف را تعریف برادر می بندد فهم خواهری گزاف

انما اوسون اخوة نص قاطع و المومن مرآة المومن حدیث
از خود و دیگری ساخته ام نیست غمی کار شلو کنیم آن
و دیگری را که منم بدر آنکه خبر معرفت جذبه اصلاح باطن تربیت
مرد کامل معانی حروف استغفام نبود زیرا که سر الله بنیال
در پرده رموزات گفتن قیومی رخصت حقیقت است یعنی قلب
المومن مرآة الله تعالی آمد بر آنکه قلب المومن و الله المومن
یعنی المومن مرآة المومن پس بنده مومن و خدا مومن المومن
اخ المومن باشد از تروی حقیقت اما در طبقه خواجگان حجت
بازده مرتبه در سلوک نهاده اند از ان در هم مرتبه کشف کرامت
است یعنی چون سالک در در هم مرتبه کشف کرامت خود را
کند در پنج مرتبه دیگر شتر خوانند رسیدن در در طبقه سهرورد
سهرورد در سلوک نهاده اند از ان در هم مرتبه کشف کرامت
است چون سالک در در هم مرتبه کشف کرامت خود را پند کند
و در مرتبه شتر خوانند رسیدن اما در کامل سالک مجذوب
و در میان خواجگان چشند در میان مشایخان سهرورد
اوست که در مرتبه تمام رسیده باشد بعد خود را از کشف انوار
اشکارا بگذرد و باشد و در است آید که در مرتبه کمال است اما
بعضی سالکان که خود را اجتهاد حالت کشف کرامت خود را
کرداینده اند بر ارباب دیگر مشق نمیشود اندر رسیدن ایشانرا

در پیشانی کانی نگویند زیرا که ایشان در ابتداء حالت تمسک و طی
 خود را اظهار نکند و اگر اندیشه انحراف بی ایشان که کامل حال ایشان را
 از آنکه تمام تمسک در سلوک نرسند خود را بکثرت اظهار میکنند
 پس سخن بجای و زبانی اند که از ایشان نفس طبعیدن واجب است
 از قول رسولی صلوات الله علیه و سلم زیرا که ایشان در تکلیف ایشان
 قرب حضرت اتصال مع احدی پیدا بپوشیده اند از ایشان ارادت
 آوردن و تربیت نصیب شدن اطاعت ایشان آنکه بر
 واجب و لازم آید و در طاعت باطن و بی محال کمالات
 تلاوت حفظ قلوب در استغراق مستغرق محو قرب حضرت مجاز
 بسته باشند اگر خود را اظهار کنند یا بیزیرا که بهتر و فاضلتر
 است کمالات خود را اظهار کردن میان غلبه و جفا و در کمال
 مجید خبر داده است و اما بنحیه دیگر حضرت سه اگر غافل
 غشی نهان باز و حقیقت نورست چون کمالات خود را
 اظهار کنند نور اعلی نورست اما آنکه میان اولیا و در سخن
 نقص تفاوت میشود از این جهت که همه در آغاز در شبهه آیند
 حالت مقام و وسطی خود را کشف کرامت اظهار میکنند زیرا که
 مقام کمالات خود استغراق محو بپوشیده اند یعنی با کمال
 غیر مجذوب از سلوک و او را در وظایف اعمال فطریه
 معرفت دارند اما از صحبت بزرگانی ملحقین جذب اصلاح

باطن

باطن تربیت از دل جویبار نرسد بلکه از معرفت حق پرستی
 بی نصیب اند از آن سبب سخن تفاوت می افتد و بدانکه
 بعضی اولیا و کامل حال اند یعنی تمام کمالات استغراق مستغرق
 محو دارند باز خود را در کشف اظهار میکنند و خود را پوشیده
 میدانند تا در نفس تجا و نز تفاوت نیفتد اما اولیا و کامل
 ایشان که با خود حجاب نیست قدس اعداد و احوال با نرسد
 مقامات اصلی گرفته اند و سویی حق تعالی یعنی بپوشیده اند
 با سببانی قرب حضرت اولی مقام تالیفات اشارت بر بهتر
 آدم علیه السلام کرده اند و دوم مقام عبادت اشارت
 بر هارون علیه السلام کرده اند و سوم مقام تراحم اشارت
 بر ابراهیم علیه السلام کرده اند چهارم مقام صابرا اشارت
 بر یونس علیه السلام کرده اند پنجم مقام راضیات اشارت
 بر یحیی علیه السلام کرده اند ششم مقام تقاضات اشارت
 بر یعقوب علیه السلام کرده اند هفتم مقام مجاهدات اشارت
 بر یوسف علیه السلام کرده اند هشتم مقام شکران اشارت
 بر زکریا علیه السلام کرده اند نهم مقام شکستگاری اشارت
 بر یسرا علیه السلام کرده اند دهم مقام مدح و ثناء اشارت
 بر مهران علیه السلام کرده اند یازدهم مقام صالحی اشارت
 بر مهران علیه السلام کرده اند و از دهم مقام مخلصات

۱۵۰
سلوک
بیا

اشارت بر مهر داد و علی السلام کرده اند نیز در مقام عارفانست
 اشارت بر مهر حضرت علی السلام کرده اند چهاردهم مقام شاکر است
 اشارت بر مهر ابراهیم علیه السلام کرده اند یازدهم مقام مجانب است
 اشارت بر مهر حضرت رسالت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم کرده اند
 بدانکه اگر در دلش از این مقامات تعلیق در شد جز نزارد طالب
 مبتدی بود و از عنده الله بعد است اما استقامت معرفت
 حقیقت بوستن قرب حضرت ربانی بعضی گفته اند مشاوار در وکیل
 عمل طریقت است و شایان کبار درین اختلاف کرده اند
 بدانکه شایان شهر بلخ گفته اند بوستن قرب حضرت تربیت
 راه عشق محبت است و شایان روم گفته اند بوستن قرب
 حضرت معرفت علم الهی و شایان شام گفته اند بوستن
 قرب حضرت در کفایت تعلیق در شد بدست و شایان بپرد
 گفته اند بوستن قرب حضرت دریم احوال ملازمت بعد از ملاقات
 باطن است و شایان بغداد گفته اند بوستن قرب حضرت
 تلاوت خطب قلوب بد است و شایان مصر گفته اند بوستن
 قرب حضرت دریم احوال تسلیم است بدانکه خواجیه شریفی میفرماید
 همه اعدای بوستن قرب حضرت تعلیق عبادات خفیات
 تسابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم و خواجیه عبدالله
 انصاری میفرماید بوستن قرب حضرت در بیان کتب حقیقی

بست

بدست خواجیه بایزید بطامی میفرماید بوستن قرب حضرت است
 عالم حیرت راه حقیقت است خواجیه در انون مصر گفته
 میفرماید بوستن قرب حضرت دریم احوال اید حق تعالی بد است
 و شیخ سعدی پیش از کار میفرماید بوستن قرب حضرت
 استقامت ربط شد در استغراق کمالیت مستی محو سر
 محبت است و سلطان ابراهیم از هم میفرماید قرب حضرت
 دریم احوال اسرار حقانیت بهمان داشتن از خلایق است
 اما اتفاق مخلصان کرام آنست از مستی خود بر خاستن
 و بایستی محو ساقی ختن است بدانکه کمالیت در دلش آن
 است هر چه بقلم قضا آفت سمانی رسد در دلش کامل
 نمائک نباشد اما بدانکه نزد اهل طریقت سیزده ضرر ط
 است اولی طلب خدای که مقصود ازین بریا ضایع مجاهدت
 بوستن بعد از است دوم طلب صحبت در شد کامل که بغیر دلالت
 راه حق نتوان یافت سیوم ادب آنست که طالب علاقه
 سالک راه محبت عورت را بشد چهارم هر چند که تربیت در شد
 قوی تر بود و کب طالب قوی تر باشد باید که سالک صادق
 بطبع در شد بود و هر گاری که کند از عبادات تجلیان ستوری
 در شد کند خجسته است از اعمال فضولات بر سوم عبادات
 عبادات اما اشارات هر در شد ترک کند و حق اوقات الاجر

بست

نما دارد و ششم تقویت باید که سالک متقنی بر بزرگوار و برتر
و غوار بود و هفتم چه دست که طالب مبتدی شریعت را
مقدم دارد یعنی مقایسه شریعت نگذارد به شتم که خوردن
و کم گفتن و کم حلق است نهیم عزت گرفتن از غلات است
و هم طوط خولت اختیار کرد است اما چون علامت اهل
شریعت سالک از حدیث در حد کامل بخارفت نماید بجای هر شد
که معرفت علم حقیقت بروی که یاری در ویش علی اهل حقیقت
و علامت اهل حقیقت هم ده جز است اول آنست که سالک
بخواهد رسید به اشد یعنی از معرفت خدا بشناسد در علم حقیقت یقین
جذب اصلاح باطن در دل پوسته و بعد شناختن تمام حقیقت
معرفت جواهر حقیقی سویی خلق تا گاهی دانسته و دیده بود و هم
صلح است بهر کس بنی سالک را با کل خلق این ابتدا و حالت آخر
بود و چون بجای رسید با خلق عالم یکبار صلح کند تا از اعراف
و انکار خلاصی آزاد گردد و در پیچ و خم و دشمن ندارد بلکه بهر
دوست دارد و زیرا که همه از یک مادر می آید و همه در آن سبب
هر کس که سهمی منسوب گشته اند یکی را حق یکی را اشتقاق یکی را
جز مساوی یکی را وجود و یکی را مسلمان نام نهاده اند و حلقه در دلتا
همچون خود را جزو شریعت چند و خود را از همه کمتر دانند که خود را
شناخته است ششم شریعت کردن بر همه خلق بویژه اهل باطن

نقصت دور
محل کمال
۱۰

که بهر که در دنیا و آخرت سود کند و اصل شفقت نصیحت ادب کردن
آنست که اهل علم را نصیحت کند راه حق نماید و اهل قدرت را ادب
نصیحت کند یعنی از راه حق تمام طالب صادق کرد و از چهارم و ششم
است بر همه مردمان بجهت عزت و حرمت نکرد و همه را عزیز دارد
چشم شمار و تسلیم است و از آزادی و فراغت گرفتن در راه حق
ششم تحمل است یعنی صبر اختیار کردن هفتم بی طمع اختیار
است که طمع امیجانیست نفسانی است به شتم قناعت است
القناعت که کفر لا تقنی یعنی قناعت کنی است که او را قناعت
نهیم که کم از درستی یغی و رویش برست و زبان کسی را نیاز
فرمانند و این از سالک هر یک فرحت و راحت برساند و هم
محکم است یعنی درویش باشد کار محکم در درالتفات از کسی
نکند و در تمسک سکونت با سبانی قرب حضرت کمالت رسد آقا
بدانکه سالکان صادق در اهل معرفت صلاحیت باطن را
برای استقامت پوستن قرب حضرت تربیت کیمیا در دل
ربط برشد و در دل استقامت یابد که سالکان صادق در
اطاعت باطن متابعت ربط برشد در ملایمت حفظ و کفایت
قرب حضرت اتصال مع الله کمالت رسد زیرا که اگر سالک
مجدوب تربیت یقین از بزرگی و در و اما ربط برشد یقین
در دل استقامت ندارد و در مرتبه کامل تربیت کیمیا در دل

۱۰۰

三

الشهداء واحسنوا في زمرة الموالى وبعده اين دعا
 اللهم اجني محاللت وامتنع محاللتك بمراتك
 ربط از مشايخ کبار آمدت بعده دل جان را بعالم حوت
 مناسب و بدست پروردگار و بکان کت در دل پادشاه
 بعده اوليا صاحب ولایت بران شجره را پادشاه بعده انبار
 را در دل پادشاه و بعده امير المؤمنين اسد الله الغالب على
 ابطال را در دل ده کت حاضر و بعده در اطاعت بطون
 متابعت خلافت حضرت رسالت صا الله عليه وسلم رسد اما زين
 کردار حقيقي جانى در کتاب راست نيايد و اينجا ترتيب در
 کامل شرط است بعده مقام الامير سيد در دل ميگويد
 بعده زمان دل بعالم حوت مقام اسم ذات الله را در
 ميگويد بعده دل زمان مقام بشتر بعالم لا بهوت هنده در
 ملائمت اسم بوسان کت قرب حضرت کماليت رسد بآنکه
 سالکان حادى متابعت ربط هر شد در استقامت
 قرب حضرت رسالت استقامت اطاعت نبوت بخدا
 رسد اما چون سالک در استغراق سکر محبت کماليت مقام
 مجوسد خود را بشناسد و خود را در ميان نه ببند و شتى و
 خودى و وفى تعالى از ميان بردارد پس هم بود و هم باشد
 و سالک را با او از جمالي آيد و خود را به خواب و جاب خود

صاحب دعا که کماليت رسد از در ميان نه ببند و شتى و خودى و وفى تعالى از ميان بردارد پس هم بود و هم باشد و سالک را با او از جمالي آيد و خود را به خواب و جاب خود

کند و نيز در خواب است و هر بار بخوابد حق است بکارت مايد
 که تعبيرات وصف نيايد و در آنکى پيد و در اول انبيا و ملائک و
 نمايد و کاراي عظيم پس پيد و کند که نيز از اسم ملکوت السموات
 و الارض انما غفر عوام انبيا هم از اين راه دل بوده است نيز از راه
 علم کس از تحصيل زبان کر عالم بدست است بي نهايت از تحصيل
 و در دل قوله تعالى وادکر اسم ربک و تبتلى اليه تبتيلا يعنى از همه چيز را
 پاک شود و ممکن خود برود و نيز بر دريا مشغول شود و کار تو
 خود درست کند و ايت و يکرب الشرق والغرب ملائک الله و ملائک
 و ملائک يعنى همه کارهاى تو خدا تعالى راست کند و راست ارد و چون
 ويرا و کيل گرفتى از همه کارها خارج شود و از همه چيز احوال بدو
 سپارد و با خود ميايزد و را و کيل خود سازد و در دل کار حق و
 در ميان با شش نامن با تو باشم و با ديگرى بي ماست و شش کن
 نامن ترا دوست گيرم و از ديگران آشنائى بگير نامن با تو
 آشنا گيرم سه آشنائى در دلم سر ميزم مرغ جانان که کوکب
 بر ميزم و سمج مرغ نيم بسمل در دلم و دريان خاک و خون ر
 ميزم و قال شيخ الامام المعظم مقدس الله تعالى و نال و الا ليا
 سلطان از اسم او هر چه در مملو طاعت خود ميگردايد و انکه را
 و نيز نيز طاعت نعلات انسانى که کفر معصيت شدت در کات
 آخرت غفلت نسيان نيز و حق تعالى به جان را تفرقه

جامع

لغة
لغة
لغة

مستطاب

و خطرات دیری و زنا را که تفرقه دنیا و آخرت بر ساءت سالک است
را از قرب حضرت باز میدارد و زیرا که چون خطرات نفسانی بخواهد
در خاطر مردم حاصل آید و دل و جان را مشغول گرداند بدانکه سالک از
خدا استغاثه بگوید و از تباری دفع تفرقه خطرات اعمال بر موب
گرفت و معصیت دنیا و اموال و نفس پرستی بپاکت عقباتی از عقلیت
نسیانی غریب با حق تعالی برای دفع تفرقه خطرات نفسانی بطلان
دهد و هر شر ابط اینها و اولیاء و ریاضت اطاعت ظاهر و باطن
تزیینت منقوست بدانکه از پنج شر ابط باطن یکی است چون
مردم طالب صادق صحبت تربیت در شد کامل سالک بجهت
از تلقین جذبه اصلاح باطن بر روی مجسوق آوردند و اینها را
پاسبانی تلاوت حفظ غلبه از دلی نگذارد و شرط دوم آن
است احادیث قال البنی صا الله علیه و سلم ان فصل العباد فی
عن کل عباد و قد ذکر الله تعالی فی قلبه یعنی در اطاعت باطن ملازم
عبادات خیمات ساعده بر دل و جان با حق تعالی بودن
سالک صادق از تلقین مرشد کامل ورود استقامت نمود
زیرا که حق تعالی سویی آن بنده نظر رحمت کند بغایت خود
عشق محبت بر دل کند پس سوم آنست احادیث عن البنی صا
الله علیه و سلم من کان الله کان یعنی هر که اطاعت باطن
و دل و جان دائم احتمال تلاوت حفظ غلبه بر دمی در تقدیر

باو حق ننهاد بود خدا تعالی سالک صادق را سوی خود را حقیقت
نماید و در ای رحمت پروری یکبار چهارم آنست حق سبحانه و تعالی
بنسبت و هزار جای بهای نورانی و ظلماتی شدت کفر مصیبت و باری
عقلت شبانی نفسانی بلکه کت عقباوی میان خود و میان سالک
صادق شبانی غیر الله باو حق تعالی از میان بردارد و حق آنست
بر آنکه بر جای از زمان عشق محبت حق تعالی بیکان بیکان برده
عقلت ظلماتی از شوق محبت فزاید برداری عاشق بنزد طاعت
متابعه ربط حقیقی بوسستن حق پرستی اعمال جانی معروف عالم
دیگر به اراد نامردمان طالب صادق استقامت قرب حضرت
مطلوب مقصود کمالیت رسد - تا به انقدر بر خود می رانند
فی بیا بی را عدول از جان خبر از راه عقل گذرای را بهر باری
در کوی عشق نشین که طالب صدای آگاهانه اطاعت بشود
باطن غیر استعداد بشر ابط ظاهر سالکان صادق خالقین
مست کامل و در دل و جان استقامت بگیرد بهر آنکه خیرش ابط
ظاهر برای دفع خطرات دنیا فی ذر مسافرت بهات از صحبت
تربیت خلفا صادق تلقین انبیا و مرسل برای نرسد کامل آن
است احمدیث قال فی حق الله علیه وسلم افضل العباد و ازان
القرآن بهر آنکه شرط اولی آنست یعنی برای مرید جیات صحیح
نزد والی ولایت و فترت بهات بر آمدن جمیع حاجات برانی

خبر

خیرت کارای و دینی و دنیاوی هر روز ختم کلام را فی مشغول باندن
خطرات آن که تفرقه اعمال مذمومات نفسانی از کارای و دنیاوی
و در دل حاصل نیاید بشرط و دم آنست و دریم بحال بیلا و بهار رحمت
سالکان صادق اتوی بهتان از علایمان و نیکوکاران اهل صلاحیت
برای تربیت ملازمت خزانان سلوک و استغفار بوسستن میان
حرفهای علم لدنی و در یافتن سخنهای معانی و موزات اسرار
حقیقت از تفسیرات آیات و حدیثات و قولی مطیع در یافتن
معانی ارباب نظرات طالبان صادق در استغفار نمودن
در اطاعت باطن متابعت حضرت رسالت ص الله علیه و سلم
تلقین جذبه اصلاح باطن با سبانی باو حق تعالی سالکان را
از تربیت دل و جان استقامت و اذن و ملازمت عبادت
خفیات صلاحیت حفظ قلوب در دل و جان باو حق تعالی
نمودن تا کلی تفرقه خطرات اعمال مذمومات انسانی نفسانی
سالک صادق را بر دل و جان عقلت شبانی غیر باو حق تعالی
مخلی نیاید بشرط سیوم آنست احمدیث قال فی حق الله
علیه وسلم من یقرض و یتقرض و یتقرض من رسول الله
حبیبی بهر آنکه برای عبادت شهرت کمالیت در روشنی
تعزینات من یقرض آنست یعنی اطاعت عمل ظاهر برای
تعزینات من یقرض در یافتن هر روز عمارت و دلهای خلاق

عوام از مطعون و مشروبات ارباب و شصتین باید اما
بدانکه در ویسان اهل حقیقت بعمل صلاحیت اولیا کامل حال
مصابان عزالت خلوت خولت کمالیت علم حال غذا وصال
بوستان استقامت باستانی قرب حضرت مرشدان کامل را در
مسافرت مهات بجهت صحبت تربیت رکاب سلاطین صادق
برای تعلیقین از یاد مهم اختیار کردن انواع تفرقه خطرات
غیر از تعلقات انسانی نفسانی این جهان در دل درویش اهل
حقیقت حاصل آمد اما مخلصان کرام در ویسان اهل خلوت
مرشدان کامل بجهت قدم گذاشتن مسافرت مهات صحبت
تربیت رکاب خلفا صادق برای دفع تفرقه خطرات غیر از
در تعلقات تشویق نفسانی این جهانی در جمیع احوال کمالیت
استعداد و تصور مرشدان کامل اهل قدرت صاحب بخت بودند
یعنی اگر مرشد کامل صاحب بخت نباشد در مسافرت مهات انواع
تفرقه خطرات نفسانی سلاطین در دل و جان حاصل می آید
برای دفع تفرقه خطرات تعلقات نفسانی این جهانی خداوند
اهل صلاحیت طالسان صادق قوی بهتان مردمان صاحب
و بیانت بجهت صحبت تربیت در مطالع ملازمت خواندن
سلوک در یافتن معرفت خبر به اصلاح باطن استفاده عالم
جهیوت و لا یوت تعلیقین تلاوت حفظ قلوب کمالیت علم

حقیقت استقامت سخنهای معانی رمزوات تربیات حضرت سالت
علا الله علیه و سلم در یافتن عبادات خضیات علم حال غذا وصال
استقامت تربیت بدل و جان بوستان باستانی قرب حضرت
تعلیقین در یافتن حروفهای علم لدنی مقصود بر آوردن صلحت
کارهای دنیاوی کلی جزو کلی جمع کارهای و مصالح این جهانی
این باشد تا سالکان اهل طریقت خلوت مرشدان کامل صاحب
عزالت بوستان استقامت قرب حضرت را مسافرت مهات
بجهت تفرقه خطرات تعلقات کارهای دنیاوی از و بواسطه تعلقات
جمعیت یاران و دوستان و جماعت مریدان و حیران و از و توان
سوال سالیان شگفتگان و غریبان در ویسان و مسافران از
قوت مطعون و مطبوعات و جز آن بجهت تفرقه خطرات غیر از
نفسانی این جهانی کلی جزوی خطرات قسمی جهانی در خاطر درویش
اهل معرفت مرشد کامل در خلایق بسیار عاشق نبود آنکه از سیم و
بر خیزد و زبانت و لباس خشک تربیت بر خیزد بشوکر شنیده ام از
سهری صادق عاشق که بود آنکه رستی خود بر خیزد و طلبت صبه
جاده فانی کند صاحب عقلی مردم عاقل است که از نشکر که از با نوا
شرط چهارم قول مشایخ احدث عن ابی صلا الله علیه و سلم زینوا
اسواتکم بالقرآن و العبادات الاشارات یعرفهم من خبرات
الرحمان و فی نوا و ترخصوا من السماع ایضا الاصوات و

والاحسان واداءه بغير فهم من قلوب خبر به الی الحق و بعد جالیه
من برقص بدانکه در اجسام نفحات دریا فتن قهر نفیات
خبر حقیقت استقامت بر اشارات ترسیات سخنیابی
معانی تطانات غزلیات قول شایخ استقامت در دل جانان
پوستن از حقیقت عارفان صادق عاشقان حضرت در شان
کامل حال و اسلام حق تعلق برای فتح و نه تفرقه خطرات ایجاب
استقامت سمیعات نواخت پرداخت سماع رود از نفحات
شوق رباب دریا فتن سخنیابی لطافی معرفت اسماء حقیقت
استقامت قوت روح استقامت جذبه غلیظ تعریفیات نواز
خوش شنیدن از قوالان در اشتیاق کمالیت سحر محبت استقامت
سستی موحی سماع پوستن ناسالکان اهل حقیقت را از اعمال بر تو
این جانی خطرات کلی حاصل نیاید پس از کمال سماع در این
رسیده شد آفتاب بر که از دوره جشمیه شرطیم بدانکه مرتب بر
آشت توله تعلل و بطعول الطعام علی وجه مسکن و سبک و
امیرا و ما برای استقامت درین و ایمان و خیره آخرت عار
و لیا و ایمان محض در درین سالن تان دهمی کرد
و نفقذ از احوال بویگان در مانرکان و ضعیفان سخاوت
بودن و دلباز گشتن و غریبان دریا فتن از خیرات
و بطوسات استقامت و طایفه امت کارهای سستی و

خیرات نقدی باو شان تعبیر کردن بدلات اختیار در ایشان
بدانکه این خبر را بطایفه ظاهر باطن بجا آورده برای دفع
تفرقه خطرات مسافرت مهملات از منفورات انبیا و اولیا کرد
بدانکه زده خبر را بطایفه سالک را اول شرط دریا فتن و سستی
رابط حقیقی متابعت مرشد کامل استقامت تربیت اولیایان
پوستن کمالیت شرط است زیرا که اگر مومن متقی اهل حقیقت
متابعت تربیت مرشد کامل استقامت رابط حقیقی اهل جان
کمالیت نیافته باشد سالک مبتدی نرسیده بود هرگز از تفرقه
خطرات غیر احدی از قوت و تشویبات تعلقات این جهانی
از نقاب و شیطانی اخلاص نیاید ایمان احوال از خدا بیگانه بعد
بوده سالک صادق را استقامت رابط حقیقی متابعت مرشد
کامل تعیین ارشاد و از انبیا و اولیا تربیت مسطور است تا دل
سالک استقامت رابط حقیقی رحمانی دل جان از معرفت حق
بند و معرفت بیست و دریا فتن علامت علامت صاحب کمال
و انشیز معرفت عالم ناسوت و علامت معرفت دریا فتن علامت
زاد سالکان غیر مجذوب جویندگان استقامت عالم ملکوت
و علامت معرفت بعل صلاحیت صوفیان متقی رسیده کمال عالم
ملکوت و علامت معرفت یا فتن مومنان مخلص رسیده کمال عالم
جبروت جویندگان استقامت قرب حضرت و علامت معرفت

معرفت حق
علامت صاحب کمال
اولیایان

عارفان سالک باسلان حضرت غوث و علامت معرفت خلفایان
 صادق و یاران قریب حضرت و علامت معرفت صاحب
 فنا غنی فقیر از علماء است و علامت معرفت اولیا سالک
 مجذوب و اجملان حق نقد و علامت معرفت دریا فتن درویش
 اهل تیر کما لیت صلاحیت امام برانکه اقتداء حالت از تحصیل
 علم در سب و ریافتن علامت علماء صاحب کتاب اهل دانش که
 از معرفت عالم ناسوت و ریافتن علم شریعت کما لیت مغرک
 و مذکر کما یبلغت یافته باشد زیرا که علماء صاحب کتاب مثل
 عطارد و بر جبهه از ایشان بر سب و حکم کتاب جواب باصوب
 گویند بدانکه در دم اهل از خود نمویز بدانکه اگر متابعت قول
 امام اعظم و امامان شریفین سخن گوید و روا باشد از خود علم
 نظر حکمت بکشی نکر و در دنیا عاصی بر کردار باشد بدانکه
 شریعت نگار دارد یعنی نصیحت باطن حق تعالی را بداند
 اما حرص و اودنی و حسد و کبر و غلی از علم نکند و از کما لیت
 علم در سب و انکار نبند و زیرا که حق تعالی از علم نخواهد رسید
 بدانکه از عمل و اخلاص خواهد رسید باید که لیس و نه را با عمل
 صلاحیت در صوم و صلوة بکوشد و برای مطعومات و لیسات
 بقیمه طلال طلب کند و در مجلس و در ان شریعت نجومیه و تقدیر
 نخواهد بدانکه بقدر مقدور از نام ناموسان اعراض نماید

و از برای بیعت ارادت صحبت تربیت ارادت از هر یک کامل بخدا
 پیوسته نخواهد تربیت جذبه اصلاح باطن تلقین از رشد کامل
 بچوید تا استغنا نیست قریب حضرت کما لیت رسد او را علماء اهل
 دانش گویند سب تو علم ظاهر و اندی به سب و جرح در ماضی
 نخواهی تا سبوی را ندی بر و اصلاح باطن کن بر آنکه در سب می بینی
 مجلس صدر میجوی خود خود در اد و میگوئی بر و اصلاح باطن کن
 تو علم از کتب نجومی که تا نا و جبهه استانی چرا و ایم برایشانی بود
 باطن کن میان خلق مشهوری ولی از راه حق دوری اگر از علم
 معوری بر و اصلاح باطن کن اما معرفت از ابد است که بعد از
 تحصیل علم در سب بدانکه از معرفت علم نقد و عمل ظاهر بکوشد و بی
 عالم ملکوت و خود را بریاضات مجاهدات طاعت اعمال فضیلت
 در عبادات تجلیات عبارات تکلیفات عمارات بر بوم عادت خود
 را در هر کس که چنانچه صوم و صلوة و اوعیه و اوراد از وظایف
 تلاوت و تسبیحات و مراسم از جبهه و عیدین و خزان یعنی این راه
 طریقت است و راسته حالت بهتر است ترک نکند زیرا که در
 اطلاعات ظاهر فیهی حضرت رسالت صا العیدیه و ام قال الهی
 عید و سم تمارک الوظایف نقصان در حیات اصعب من الملویت
 یعنی زاهد است که در تعلیمه و نقصان نکند و در
 عبادت مقام شاد و در اعمال نورانی نرسد و در عبادت

خود نمایی و ظاهر را نمی بوسند در اطاعت پنهانی خود نمی کنند
 و از ناموسی تصور خواستن در دل ندارند از هوای ناموسی
 بگذارد و خود را واصل مقصد مقصود نه بگذارد زیرا که این مقام
 مستعدان است چنانچه بعضی را بدان در مقام عالم ناسوت
 نقیضی خود را واصل مقصد مقصود می بندارند برای بریدن
 ارادت حیدر و خود را و در دماغ او در گذر خلالت و طاعت
 می اندازند و هیچ فزونی در دست چنانچه ارادت ایشان زیر آنکه
 در اتصال مع الله قرب حضرت بخدا نه بوسند اند یعنی بر دریا
 کمالیت رسانیدن نتوانند اما چون علماء را و غیر مجذوب
 و قوی از حجت بزرگی در شک کمالی سالک مجذوب در یافتن تربیت
 جذبه اصلاح باطن و طهارت نماید قدم از مقام عالم ناسوت
 بیشتر بپند یعنی در عالم ملکوت رسد و از عالم ملکوت قدم
 بیشتر نماید و در معرفت عالم حیرت رسد اینجا اتصال مع الله
 روی نماید و چون از عالم حیرت رست و قدم بیشتر بپند کمال
 راه حقیقت تلقین ارشاد نماید مقام الهی هوش رسد و از مقام
 الهی مقام عظمت مقام کبریا رسد خود را محو شد و خلالت
 بزرگ بعمل کند بعد از این ارادت دادن و هر یک که فتنه و
 تربیت کردن هر یک را از واجب است و اینها را که
 مردمان را و است بعت گیرد و از ارادت و هر یک را سازد

کمی زهریایی با طلب کین با برائی با کین خود نمایی با بود اصلاح
 باطن کین زاهد خانه را را بد که تا بروی کسی با را نشود اگر
 باید بود اصلاح باطن کین علامت معرفت صوفی آنست که قدم
 در رستگاری عالم ملکوت نهاده باشد از عبادات و تکلیفات
 تجلیات اطاعت اسم صفات تکلیفات و ادوات بعمل حقیقت
 را در نیافتن عبادت خفیات تعلیم تلاوت حفظ ملکوت
 بوسستن قرب حضرت استقامت عالم حیرت تربیت در شک کمال
 بنشین از دل خبر نماند و در ایم احمال ذکر حلی طهارت نماند و در
 اطاعت اعمال فضولات تنها یکی بچونند و ذکر کلمه لا اله الا الله
 بسیار گویند تا آینه دل صیقلی گردد و صوفی را ذکر زبان گفتن
 بدل رغبت بود و در خواندن و طاعت او را واداعیه تلاوت
 و تسبیحات نیز گوشش نماید و از کم خوردن و کم گفتن و کم خفتن
 لازم گیرد و صوم و صبر و ای اختیار کردن و خود را بر ریاضات
 مجاهدات بکوشد و دل بر سماع بجای رغبت بود و اما مقام سکر
 محبت مستی استعراق کمالیت محو در دل نماند و اما سماع
 در عالم صحو در دست نمود اما خواه حسن یعنی بیح میگوید صوفی
 آنست که دل از مقامی بکلی برداشته باشد یعنی در شکران
 کرامات کاتبین که بکلی و بری مردم می نویسند فرشته سوزی چپ
 از نوشتن معاصی بیکار مانده باشد و امید حیات اعلی از

و اعتماد بر عمل بخاری تربیت و افعال برپای می بخورند و اما چون
صوفی تربیت بخیر اصل باطن استقامت عالم جبروت را می
از صحبت مرشد کمالی تلقین سالک مجذوب رسد و در طاعت
عبادات خفیات نیز نمندی ملازمت حفظ قلوب لیلیا و نهایی
چون غیبت و حضور مشایخ اوم شد رو و بنیات اوم
صوفی طالب صادق اتصال مع الله استقامت از صحبت
مطلوب مقصود کمالیت رسد و چون خواهد که بحقیقت کمال کند
و بیعت ارادت و بر بعضی در بیان گرفتن و تربیت نمودن در
آید و جایز بود بدانکه علامت معرفت مومن مخفی است
که یعنی اگر چه در علم و آگاهی مومن بدانکه مومن مخلص
قرب حضرت محمد رسیده را گویند قال البیضا الدیلمی و سلم
قلب المؤمن مرآة المؤمن و الله المؤمن یعنی بنده مومن و فکر
مومن بدانکه قلب المؤمن خاخره من ذکر اسم الله مومن
و هو ناظر الى قلوب المؤمنين اما خواجهم معروف که خرم میگوید
مومن مخلص محمد رسیده علامت باطن آنست میگوید مومن
مخلص که از صحبت تربیت مرشد مجذوب تلقین اطاعت باطن
ملازمت حفظ قلوب لیلیا و نهایی با سببانی قرب حضرت محمد
پوسته باشند مومن مخلص گویند اما علامت معرفت اولیای
سالک مجذوب عاشقان حضرت آنست که تربیت جلد

اصلاح باطن تلقین عالم جبروت از صحبت مرشد کمالی تلقین
در دول و جان کمالیت یا فقه باطن بدانکه طالعان صادق
را تربیت راه حقیقت تلقین در دول و جان استقامت کمال
دست بیعت ارادت بگیرد و صحبت تربیت کمالیت رسد
و علامت دیگر اولیای سالک مجذوب آنست که از افعال فیض
عمارت تجلیات اعراض نماید با سببانی قرب حضرت مردم کمال
رسد و اگر سالک مجذوب را از افعال تجلیات ترک نمود سالک
برگزین اتصال مع الله قرب حضرت نبی و از خواستهای سید
بود و بی نصیب باشد بدانکه خواجهم معروف میگوید باید علامت
اولیای سالک مجذوب و دیگر آنست که پوسته ملازمت حفظ قلوب
ملازمت علم حال عند الوصال با سببانی با و حق تعالی بدل و جا
شغل باشد بدانکه از خواندن نماز و تسبیحات و طاعات
و اوراد و احباب راه حق بود قال البیضا الدیلمی علیه السلام
الرفاعی بلعون فی الدنيا و تمارک الوطایف ولی فی الآخرة
و خواجهم معروف که خرم میگوید علامت دیگر اولیای سالک
مجذوب آنست که در هر حال لیلیا و نهایی و ملازمت فی السفر
و از غیر اطاعت باطن مشایخ حضرت رسالت مع الله علیه
و سلم اتصال مع الله استقامت قرب حضرت کمالیت تلقین
که امانت محمد پوسته باشند بدانکه طالعان صادق را از افعال

باطن تلقین تلاوت حفظ قلوب بدل و جان استقامت نماید
 بصحبت تربیت کشف کرامات اظهار صاحب ولایت گردان
 او را از شیخ یحیی فیهین گویند اما علامت عارفان سالک
 و خلفاء صادق وواصلان حق تعالی است که در یافتن راه
 عشق محبت و ایم کمال اطاعت باطن از همه و بصره و احکام
 و شریعت بدل نه جان پا و حق تعالی سفر و کشف سیلا و هزار
 اتصالی مع اعداد استقامت قرب حضرت خدا سوسیه باشند
 بدانکه در هر چه نظر کنند خدا را بخوابسته باشند و غیر خدا
 نگویند و غیر خدا نشینند و غیر خدا بخوابند و غیر
 خدا بگویند زیرا که همه حال با خدا اتصال باشند و همه چیز را
 حاضر و ناظر دانند و هستی خود در میان نیارند پس هر چه
 میگویم در نظر صورت است هر که او دیده ندارد که اند
 جانب اوست بدانکه سلطان العارفین مقتدر است و خلفاء
 تاج الاولیاء سلطان ابراهیم ادریس هر چه میفرماید بر علامت
 خلفاء صادق وواصلان حق تعالی دیگر است که از دنیا
 حجاب بر خیزند اول آنکه اگر مملکت هر دو جهان بعد از
 حق تعالی او را ستانند و نکرند و اگر خوشی و شادی از
 آمدن به مملکت در دل حاصل آید در بعضی است با بر خیزند
 و در بعضی است الهیت محروم دوم آنست اگر مملکت بدو

جهان او را بدو و حق تعالی از او بستاند خدا ان است سیوم
 آنست هیچ چیز از روح و نامی و فیهین نکرند چون یحیی
 زلفیه شوند خیر است باشند و خیر الهی محب خون خلفاء
 صادق وواصلان حق تعالی است که در یافتن راه
 در نیغ نباشند زیرا که خلفاء صادق وواصلان حق تعالی
 صاحب ولایت مقام انبیا را اند اما فیهین الهیت آن
 است بدانکه چون مردم اهل قدرت قوی استقامت حجاب
 قناعت بی ضرورت فقر حقیقی بر خود اختیار کنند سوسیه
 حق تعالی استقامت سیلا و نهان بر یا ضایع مجاهدات محبت
 تربیت در کمال در یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن نیست
 حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم ملازمت عبادات خفا
 پس سستی قرب حضرت از محبت در کمال مقصود کمالیت
 رسند اما فیهین آنست که محتاج از کمال نباشد زیرا که الفیهین
 محتاج الی الله یعنی فقیر عالی است هیچ چیز محتاج نباشد از خدا
 بدانکه از هوار خود کار ندارد آنچه خواست حق تعالی است
 از خیر و شر مردان دل دارد و او انتم الفقیر بهو الله و علامت
 و برایش اهل تکلیف آنست که در راه حقیقت راضی و تسلیم
 بود یعنی واقع خود بر کسی نگویند بدانکه هر چه دوست و برتر
 در تقه کند از ایشان نماید و هر چه از دوست ندارد

و هیچ خبر گرانی در خاطر نیارید و بدانکه در پیش اهل کین در دل
 مسکنت دور و یعنی بسیار قال نکند از اعمال تجلیات تا اتصال
 مع الله روی نماید قال یعنی صا الله علیه و سلم العباد بعد
 الوصل کفر و لا حجة بعد الفتح سلام حال سو اگر سالکی محرم
 را از کشت جبر بند بر روی در باز کشت مقتول از خواج
 حسن بصری رح و خواجه معروف کرخی رح و خواجه شفیق
 و خواجه ابراهیم ادهم رح الله علیهم محلی یکجا بودند شخصی از
 معرفت صدق و اعتقاد میگفتند خواجه حسن بصری گفت
 ایس بصادق فی دعواه من لم یضرب مولاه بعد الله در
 اعتقاد صادق نیست از دعوی عشق محبت حق قائل هر که
 جز بکند بر خرم مولی خواجه معروف کرخی گفت ازین بوی منی جای
 نه دعواه ایس بصادق من لم یضرب مولاه یعنی نیست از
 دعوی عشق محبت هر که لذت نیا بد از زخم دوست خواجه
 شفیق گفت ایس بصادق من دعواه من لم یضرب مولاه
 یعنی صادق نیست از دعوی عشق محبت حق قائل هر که شکر
 نکند بر خرم خداوند خویش اما خواجه ابراهیم ادهم گفت ایس
 بصادق فی دعواه من لم یرد الضرب فی الملة بعد المولا
 بدانکه صادق نیست از دعوی عشق محبت هر که فراموش
 نکند زخم مطلوب در مشا هده قرب محبوب قال صدق

من لم یرض بتضائی و من لم یضرب علی بلامی و من لم یضرب علی بلامی
 تعلیل طلب در بنا سواشی اما بدانکه عورت مستوره زنان شهر
 مصر در کافیه ماهر یوسف بزخم حضرت نیا فتنه و دستهای
 خود بریدند بدانکه تعویضات دریا فتنه علماء خدا نیل در
 دنیا علمهای بسیار اند در هر قسمی اسمی منسوب درین جلال
 علمهای انواع اند اما این چهارده علم در جهان مشهورند
 کدام اند بدانکه اهل معرفت مخلصان کرام گفته اند اول
 علم شریعت دریا فتنه کلام ربانی در تفسیرات دوم علم فقه
 رست دریا فتنه استقامت اعمال تجلیات سیوم علم فضل
 رست دریا فتنه معانی ابیات تطلات چهارم علم حکمت رست
 از تحقیقات حکما استفاده هم علم یقین است دریا فتنه سهار
 صفات تکلیفات دعوات ششم علم تحریرات رست از تحجیه
 برداشت هفتم علم نجوم است از معرفت شمار کواکب سیار
 هشتم علم ساقطه است از انبیا اولیا و خلفاء المقدر از
 تفصیلات هم علم موسیقی است بهدایت دریا فتنه از نوا
 و هم علم طب است مخالفت ن وجود دریا فتنه از معالجات
 یازدهم علم توحید رست دریا فتنه وحدانیت حق تعالی و از هم
 علم طریقت است از معرفت عالم ملکوت سیزدهم علم
 حقیقت است از معرفت عالم جبروت چهاردهم علم ابد

در دنیا حق را عشق محبت حق متاوان بر صحبت تربیت مرشد کمال
راست نیاید اما در یافتن علم لدنی بسوی معرفت حق تعالی
علم حقیقت اصل است بپوشیدن با سبانی قریب حضرت مدینه
تقریبات معانی رموزات در یافتن اسرار حقیقت خیر تقیین
ارشا و مرشد کمال علم عین الیقین و علم حق الیقین در کز
استفهام بود منقولست مردی خواجہ حسن بصری را این رسید که علم
حقیقت چیست خواجہ گفت راه دل یکتا و کتا ده بر بند آن مرد گفت
این سخن مرا معلوم نشود خواجہ گفت در راه حقیقت روزی دل
یکتا و زبان بر بند اما بدانکه روزی خواجہ معروق کز حق و معراج
شعیت یعنی خواجہ حسن بصری در جنت اندیشیم کجا بودند در ستون
کمال مستولی مستی محو خواجہ معروق کز حق گفت خدا است
از یکایک بزرگست خواجہ شعیق گفت از ما دو سال بزرگست و تو
حسن بصری گفت از ما سه سال بزرگست اکنون بدانکه این سخنان
معانی رموزات خرقه حق مرشد کمال چه فیه توانی کردن باش
تا بعلی برسی معرفت بدست عشر بداند که مناجات
خواجہ عبدالقادر غفاری رحمه الله علیه که با حق تعالی مقالات
سخنهای نبائی مناجات کرد و طالبان صادق ربی معرفت
حق تعالی بپوشیدن قریب حضرت و حرانیت تربیت شد خواجہ علی
گفت خداوند اول حکاست و آخر آن چیست خداوند اول کار

فناست و آخر آن وفات و ثمره آن فناست باز مناجات کرد
ای الهی معالی قنای و قنای و بقا چیست خداوند بدانکه فنا از خودی و
خود برستی هستی خود فارغ گشتن و فاعبد دوست عید میان دلی
و جان بستن و بقا دایم احوال را بحقیقت بپوشیدن است اما
چون و غار دوست بول و جان و است بستی از خودی و
خود بکشدستی باز مناجات کرد خداوند از معصیت عقوبت
است یا صبر یا کفارت خداوند عقوبت آنراست که فراموش
کند گناهان خود را و کفارت آنراست که قناعت کند از یاد
حق تعالی و جر در آنراست که توبه بفریاد کند اما نوبت بی فکر
غور را این جهانیت و شدت بی جبر بلا هر دو جهانیت
و طاعت کردن بی اخلاص ضایع کردن زندگانی است
ای الهی کرم تو قدیم است و معصیت از نفس غیایا اما نفس بستی
است و قبول خلق زنا غریزید را باش جمله حقیقت گفتیم کیار
اما بلا دوست رسیدن عطا است و از عطا دوست نالیدن
خطاست ای نه ظالمی که گویم مرا بکند از نه بر تو حقی است که گویم
مرا بده و بیار ای الهی بدعا مناجات تو فرمان است اما قلم
رفته را چه در مانست خداوند ا تو حاضر ی چه گویم و توانا طری
بر که گویم ای چه فضلت که با عاشقان کردی هر که تربیت
میرسد و ستان ترا شناخت قریب حضرت کرامت یافت
در هر که ترا با حق راه حقیقت بپوشیدن است اما توبه است

که در این محال با حق تعالی بدل و جان یکانه باشی و او را در دل
بیکانگی شناسی عزیز دل نیک به از کار نیک که مراد در دل عجب
اماد دل نیک بیانی نیارد ای که دوست هستم عجب از زبان
دوست برگیر اگر هم نام تو را نگویم بزرگوار ایسین مردم را
بر آن روزی که مرا آدم را کرد و زنی که آدمی چون شدت
بصفت جرم نیست تو بی هست و اگر قبول کنی بنده را جز تو دیگر
نیست خداوند اگر عباد را خواهی سوخت و زنی دیگر باید
آتش را و او را اگر خواهی تو آتش بستی دیگر باید آتش را و او را
بدانکه اعمال نیک یا آنچه زبان آمد زبان آمد غریزه است بر شما
بگذارد و تربیت جذبه حق برستی از دل بگذارد آتش تو تو
مردم کامل خواست و بی عشق تو مردم را هر دو خواست
خداوند اشرعیت و باید مرا شناسی با من باش تا بحقیقت رسی
و حقیقت و باید مرا شناسی و ایمان کامل بدل و جان با من باش
تا بحق رسی و عاشق صادق تلقین مرشد کامل راه عشق
میجوید و صحبت رهنمای همراه میجوید بد غریزه هست در پای
عارفان خوار است و احسان را با پشت چکار است چون
طالبان صادق را در آن حضرت بارت عاشقان را دادم
مختص را برست یکی خود یکی گفتن بیکار است بهر سویی بهمان
و اتحاد نکار است اما که جوهر فیتی را با برست و در اصل

حق را دیدار است اما بنده را رضی را با خواست تو چکار است
اگر بیست بیدوست عاشقان را ز غنا است ز غنا نیان را
زندان فرستادن نه کار کردی است خداوند اعالی نیک از
بنده کان خاص تو آگاه هست نه مرا اعتماد با جبه و دستار کلاه
است غریزه بیدار باش قافله اجل کار بان بر سر راه هست
قفره خطرات غیر صبر بر شانی ترای بیانی گناه است بدانکه
عاشق از معشوقی قریب است و تلقین عشق از عاشقی قریب است
اما عاشق را یک بلاد زمین دیگر در پیش است غریزه اگر هزار هزار
عاشق یکی جوهر دگر است حال عاشقی بعشق رسد بسیار است
اما چون تربیت جذبه غایت تلقین از مرشد رسد بی نیان است
عارف جوهر دگر است که با سبانی جذبه عشق را دوست دارد و دارد
همه کار اخوت اعمال دل برگزین دارد و ایمان کامل دل خود در
دور و غریزه بسیار باش قفله مراد برید در کلوی لانه نیک باید
بست غریزه من مدد را باش حلقه نیات در وین مرده دل باید
انراخت که هیچ لذت نشناسد غریزه من سک معلم که ز کرم نه صوتی
اهل حقیقت کردند بهر آنکه از مستحق اهل قدرت سخاوت حقیقت
به نه عالم اهل معرفت بر نه خداوند انوگفتی این کار کن بران
در عشق و زمودی که این عمل کن بران نگداشتی اما اگر شریعت
خواهی غالی ظهور استقامت شهرت اگر هست خواهی عمل
باطن با اخلاص در دوست غریزه من و بی زنه با نیک باید و

و در آن است که از آن باشد اما در بابانی یا حق تعالی حاضر باشد تا آنکه
 تو باید بدانی که عبادت را استغفار باید کرد و از آن دیگر که کار باید
 یکی در غرقاب شریعت اعمال عبادتی نفس پرستی و یکی نشاندن خدیه
 غنایت بقطره راضی غریز من نه بداری که خدیه غنایت هر دارند
 او مانع تا کار برده بر دارند بد آنکه طوق زرین در کلو یک اسک
 معتم که بر گردن بیدست و مشکبوی دارند جو هر قیمتی بر کس دردم
 نما ای نباید بنا و که قدر قیمت ندارند غریز من سخن خور است
 نباید گفت اما راست نشاید گفت اگر در دل یا در حق تمام حاکم
 بساعتی و اگر نبراموشی یک لحظه در غفلت معصیتی غریز من از همه
 اعمال ریائی کار دل غنایت دارد و راضی باش تا بش توبه
 بر دزد بد آنکه از اعمال تجلیات ریائی تراجم منفعت است
 و در اطاعت باطن یا در حق تعالی پوستن بدل جهان تراجم
 معصیت است اما چون سعادت و شقاوت موقوف بر دوز
 از دست عارفانرا از خوردن مکررات چه باکت نه دریا بن
 سک طبع و نه دهن سک بهفت دریا پاک سحر اگر عالم سراسر
 باو کرد و چراغ مقبلان هرگز نمیرد غریز من اگر جمله جهان
 در آب غرق شود گفت بای درویش تر نشود بد آنکه اگر آب
 دقت دریا جمع شود و در غم معصیت دل عاصیان بر کز منی در اما
 ماهی را آب باید طعم را شیر شریعت را استقامت باید طریقت را

ببر بد آنکه دنیا در یاست و شریعت کشتی اگر بی تو شد در کشتی نشینی
 غرق کشتی غریز من تو شد راه حقیقت سوی معرفت حق بنا
 خلقین مرشد کامل پوستن خدیه غنایت بدل است ظلم اگر چه بسیار
 نماید چون بر سر آب غرقاب روی همچو کاه خسی باشی و چون در هوا
 بری یکس باشی غریز من دل خود را در یاب تا کسی باشی غریز
 من در حال صنعت خود را ندانستی و در جوانی بودستی بت پرستی
 اما بنحدا کی رسی جز بت پرستی بر آنکه خدا استغلا هرگز براندر خود را
 دور نماید و در اعمال فضولات عادت پرستی اندر داما اعمال
 فضولات نوافل بسیار کند اردن کار بود در نمانست و در ایم انجام
 روزه داشتن صوم نمانست و تسبیحات تلاوت کردن کار کار
 و بی تو شمع بر فتنه تماشای جهانست بد آنکه دل خود را در یاب
 که کار رحمت غریز من لقمه خورنی هر جائی و شهوت رانی
 بهوای زهی بادوست کنی چه ای و بنده خوانی خدائی زنجیر
 اهل غفلت معصیت بی نوا ای الهی تو دانا ای علم غیب دانی و در
 که ای سبحانی محتاج کس فی ملک کس نه تو دانی از مکان لا مکان ترا
 هم تو دانی چه خوش بود بد آنکه دکان با تو زندگانی خداوند اگر یکبار
 بگوئی قدم نماند بنده من از غرض برسد خنده من غریز من پوستن
 عبادات خفیات اعمال دل بند غنایت رست و رنی باطن

چه جای حکایت است عکاسان از تو بنده من از تو بهر نیک
 و بیم و از خود بد خدا و نرا طاعت فرمودی و تو فتنه بان دانی
 و معصیت جاب کردی بران نیکو شای ای و بر ششم ز نه بار زو که گشت
 اما جای نا امید نداشتی خداوند ادریم انکالی من ترا بخوانم و
 از خاک کسب بقیه خود اگاهم ای مجرم مستانم و اگر بر کردم بیا نام
 و اگر بسوزی سزا ای نام و اگر بجزای تو زوای نام و اگر بکمالی صفت
 صادقان بهرام ملکات که ترا تو کس کمی بی کسار را بهر کس کمی
 اما دنیا و آخرت هر که را خواهی بده اما عبد الله را در با سبانی
 خود قرار ده خداوند اگر نیاورم کوی دوست و اگر خاکی
 باشم کوی بی میخی است و اگر بگریم کوی وفاقت و اگر خندم کوی
 گنا هست آه ای از همه کار نامه جز از یاد و در دار یعنی ترواری
 در وقت بوسستن با سبانی بار و رسوا می شمر در وقت شمار
 بوسستن با سبانی نه خجالت غفلت معصیت در وقت دیدار
 خداوند اگر ترا یافت از دل جهان بجهت بد و هر که تو رسید
 راه حقیقت بر رسید و هر که ترا تو زنده کمی هر که زنده و هر که تو شغل
 او می شغل دیگری کمی که و بعد از آنکه از عارفان جوان گردان میاید
 پس است که از اینان غافل میگردان است عزیز تر شریعت فانی
 است و طریقت بنانه است عارف ازین هر دو عالم سوسکه
 بر گزانه است عزیز من طاعت کرد نه با سید هست از آن زوای

حرف و تصور فردی کردن در جهان از دوست و دوست برادر کلان
 صادق را این سخن چراغست کل خوشبوی جذبه غایت از کجاست
 باشت اما اگر خواهی که با دوست رسمی جذبه حقیقت از غفرت
 کمال حکم که عزیز من ظاهر با خلایق بودن و باطن با خلایق بودن
 سرست اما نه حد معرفت فهم خلایق است لب یک سر و در خجالت
 مرشد همراه بگوید بدل بجان کردار بگوید با کار بگوید عزیز من
 اخلاط با خلایق نکن چون امید و پیر است اگر تو دایم احوال با
 دوست باشی ای را نیز با تو دوست تر باشد و اگر ساعتی بدوست
 باشی گناه برشت اما محب آنست که دوست را همان دور
 و سخن آنست که همانرا همان خواند یعنی هر جا که باشی با دوست
 باشی تا او هم با تو دوستی کند همیشه دوست بشناس دایم احوال
 با دوست باش همه جای تیرا باش بیدوست تنها باش
 سخن گفتن بزبان دل را زبان شناس همه وقت همیشه در
 خاموشی بگویش و از گفتن و شنیدن لایق بپوش آنچه اعمالی
 در دل نیک است بگیر و از یاد حق نجا بکلیه تازه در دل چند
 بردار زشت کار بگیر و از خود بگذارد دنیا فانیست و کارای لا
 یعنی است در هوا دنیا و پیر پیرانیت اعمال سعادت از دل
 طلب کن تا همیشه شادمانیست عزیز من امید و نا امید
 یعنی نور و سیدیت سیاسی و کفر و ظلم است اما حضور در

عینه است بر شایسته ای و اسرار حق را در دل پستی و ابله
 حق پرستی آنکس که نیافت هستی او و کبر داشت نبی از حق
 است و هستی و نیستی و بوی در پستی و بوی در جلال
 بسیار سخن مگو و گفت که می شنو زبان بر بند و دم در کش که کار
 عالی دارد و دام در سخاوت و ممت خیرات دایم و پند صحیح
 از زشت نشین و اعمال سعادت از دل و دم بجز در غیبت و حضور
 ملازمت در بطام در شد و تا بمقتضای آن در پست که بهتر
 می شود صوابه الله علیه مناجات کرد و یارب جلوه دارم آنکس
 که تو هست داری و از چه شناسم او را که دشمن داری خداوند
 ای موسی بر آن کسی که من دوست دارم اندر دینی و عقلت
 ظاهر بودم که می آنکه ابهام و دم از دل گفتن او را که او
 در دل می کند مرا ای من و شکار از فرمان دهم او را یاد
 کنند در آسمان و او را شکا دارم از جمله جراحها و بهما که او
 عقوبت کند داشت و از چهری که مستوجب خشم من باشد تا
 خشم و عذاب بروی فرو نشاند و در پناه خود و ملک دارم و در
 بنده را دشمن دارم و در روی من و علامت ظاهر بر بزم آید
 یکی آنکه در خود و از دل وی فراموش کرد آنم دیگر آنکه مرا در
 پر و کج دارم تا اندر بهما و جراحها افتد تا کجا نبی که خداوند
 من بروی تو ای که در بنده کرد و در او بر روی خداوند

گفت که حضرت رسالت ص الله علیه و آله و سلم و در شکار آن اهل آسمان
 خلافت اهل زمین که در آن ذکر و دل از حق تا میگویند آن خانه
 روشن تر می بیند چنانکه مردان اهل زمین ستارگان بزرگ را
 می بیند از زمین امیر المؤمنین عا کرم الله وجهه گفت چون بنده
 خواهد کرد و شو کند باید که پنج وضو کند اول دل بشوید از غفلت
 عجب و کذب و غفب و عینیت و غفلت و شمانت و از هر صفت
 حسد و حقد و از اهل کبر و کفر و با و تعلق از کارهای دنیا قهر
 نقلا و شیا که فطرتی قلبک و اصل دوم وضو زان نشوید
 آنچه گفته و سخن چینی و از لایستی گفتن و در کار ذکر کردن تجلی
 بودن قول و فعل و لا تقف مالیس لک بعلم سوم وضو شکر است
 از حرام و لغت شبه خوردن قول و فعلی کلوا من طیبات ما رزقا
 که چهارم وضو شست است از پوشیدن و جراح و شبه
 بر آنست که اطاعت قبیل نکرد و کار لباس جلالت قبول تعالی
 و در لباس تقوی خیم وضو بای است در اعضا و اربعه
 از رفتن هر جای و گرفتن هر چیزی که در آن شر حاصل آید وضو شست
 در دل از اید حضرت رسالت ص الله علیه و آله و سلم و علم علی را
 ای علی جان وضو کردی بعد و نشو زکوة واجب بگوئی اللهم
 الرحمن الرحیم اللهم اسکنک الله فی جنته و جنته و جنته و جنته
 این این زکوة وضو بگوید تا وضو بکمال است شوا حضرت رسالت

صلی علیه و سلم ابراهیمین علیکم السلام وجهه را نمود و نصیحت
کرد گفت یا علی علم انظما بر من عالم الملكوت و علم الباطن من
عالم الجبروت و هو خزینة عن خزائن الله تعالى علم الباطن حق
نور حکمت و رحمت من نیاز حق ای علی هرگز همیشه دل با یکی از
حق تعالی بند و از سمت ذکر دل در پاسیانی حفظ قلبت و در
حضرت محمد رسد ای علی خدا را برای خدا و در دل با حق
کن و انبیا را از دل و جان دوستدار و وقت مشغولی در دل
با د آر و ملائک را نیز بتعظیم دوستدار و با هر ان خود را از
مباحث غمائی در نهیب بخت و جماعت مستقیم باش و از حق
بیماعت بگذر راه تقوی پیش گیر مطیع فرمان بردار حق باش
از معرفت خدا سعاد و دل طالب صادق باش تو به نصیحت
را مقدم دار یک لحظه از یاد حق غافل مباش و از مضرت
آزار و اهل محقر باش بر قیمت خود قناعت کن زنا پوت از
قیمت مطلب بقدر مقدار و سخاوت بهش که بفرقه فاقه خود
پوشیده دار و شکر نعمت موجب فرزند زرق با باد و در در راه
دل صادق صادق ثابت باش و از عبادت بای خدا انفسا
اخلاص کن دل را از افوازه راقبه روشن گردان اما با در حقان
حلال سالک مجذوب صحبت کن و از اقارب و اولاد و احباب
و نه ام و نه اهلان مغرور مشو صحبت بخت زمان و کردگان و عوام

مسلمان و جز آن ز هر قائل دان زبردستان را نگو و در خطای ای
ایشان در کذا غیبت از عالمان فراموش از علم شریعت
بقدر بالا بد تحصیل کن و عبادت خدا تعالی خدا کن که بر وجه حق
واری تربیت راه حقیقت و در دل یقین از مرشد کامل گیر تا بخدا
رسی و از عزالت خولت پیش کن و مسج و قتی در دل از یاد حق غافل
خالی و غافل مشو از یک لحظه و یک لحظه غفلت از انوش کن دل را از ذکر
حق با و حق معور دار در طلب علم بطور بسیار مباحث کن
بر چه کوی از دل کوی و هر چه جوی از دل جوی ای علی صحبت
کسی که دل از صحبت حق منور باشد و دل بخور ذکر حق غافل
روشن کردن در دنیا طریق مبارک ان باش و هر که بخور بسیار
یا دکن حلاوت ایمان و عبادت از وجه طلال دان و همیشه
علم سیک بخوان و علوم فلسفه بیفایده بسوز و زبانه را از
خواندن و سخن گفتن نکاه دار زیرا که ذکر دل را چهار حجاب است
یک تلاوت کردن دوم نماز گذاردن سیوم و گزین گفتن چهارم
و سخن کردن ای علی صحبت با صلحا و ایدی غنیمت دان بخت
از علما لدنی و حکما رستی نعمتی بندگان ببال و جباه رعایت
کن مجلس بران طریقت و امیران حقیقت و دولتی انکار بر تو
بخور و بده نگاه مدار از دنیا و باز و عقبی دست از دنیا
کسی که کار و وضاعت کسی قبل کن و گوای خود و غلط

کتابت کند و مجلس بی غیر و رت حاضر شو با عالم عارف با ملک
مجدوب محکم شو یا با ملک متفکر باش و اندیشه خود را در خیر و شر
در زمین شور و زور طاعتی خدای تعالی کمال مراد صادق
باش ترش روی و تنه روی بگذارد خوش خوی و خوش گوی
سیرین سخن در کار حق باش امید حیات از یک در در آخرت
بگذرد و با تیش غریبان و شکستگان باش در تنهایی از یک
یاد حق بشو که خود را از اهل کورستان شلو و سخن فرست
کنند باکی در پیش از صبح بیدار باش در خلوت و ملاذ ذکر بسیار
کو و از ترس حق شاکر باش و در گفتن استغفار بسیار
تقصیر کن خود را از عطایات معطر دار محبت عطر از است
دان و عطر را سبب زیاده و عقل شناس بود که از دل نشسته
الوضو از خدای حاجت خواه نماز و دایع کتبه بگذارد در سجده
عوام خلائق حاضر شو که سماع مباحث با اهل معاش باش
و علم از کتاب تفتی کن در تلاوت باطن دل را حاضر دار
و هر چه کنی برای رضا خدا اینها کن از تقسیم خلائق زب
و خوشی شو و از امانت کردن نمکین باش و از غلظت
غور کن از کثرت عیال و اطفال بلا شرم و محبت با خود
انزلی مفید شناس ای علی اعتماد بر طاعت ظاهر کن
و از ریاضت نفاق دور باش و از مرکب دشمنی دور باش و از

و شام مدد و سلطان والی و لایع را بر کوه و کالار بکار بگو
خوک دان و رشوت از مردمان مستان و اجرب اجز و بگو
ریش زار رنگ سیاه کن خود را هیچ طاعت و معصیت دیگران
بهوش تربیت جذبه اصلاح باطن و غیر طالب صادقی را
نکو فلاحه در دایره در کردن خوک مبتدع در اول استعداد آخره
بکن از خوف خدا استعلا اندوکیدن باش فرصت نیات غنیمت
بگذار و با عدل و توفیق آمار معرفت القلوب لمفوطات سخن
شکلی از مطهر است که حضرت رسالت صا علیه قرب حشر
و سلم سید المرسلین شب معراج جامه خلافت ربانی خرقه
کلاه و کافیه بگوش از حضرت اب العزت یافت و فیضان رسیدگان
معد بعد از عتی از اربابان خود برسی هر که ستر و بشی بندگان
من اختیار کنند قبل او را نصیب کنی بعد از از ان کال
هر که انصیب است خواهد رسید چون حضرت رسالت صا علیه
و سلم از معراج بر نیاید بعد از موتی تخت در امیر المومنین
ابا بکر صدیق رضی الله عنه را بر سیدای ابا بکر اگر جامه خلافت
ربانی خرقه کلاه و کافیه بگوش ترا به هم تو چه کار کنی ابا بکر صدیق
گفت یا رسول الله در بندگی حق تقی طاعت زهر تقوی
بسیار و عبادت بسیار کنم و در صلاحیت اطاعت ظاهر
و باطن تمامت حضرت رسالت صا علیه و سلم نگاه دارم و بگو

خبر بگو
کافیه بگو

امیر المومنین علیه السلام خطاب را بر رسید گفت ای عمر اگر تو بدی توهم کار
کنی امیر المومنین حرکت نکند یا رسول الله برای رضا خداست
انصاف کنم و محمل نگاه دارم و حق بستی بر من نیست بر ظالم
عمل و مظلوم را انصاف دهم تا به هر کسی توهمی نشود
بعد از امیر المومنین عثمان را رضی الله عنه بر رسید گفت ای
عثمان اگر تو بدی توهم کار کنی امیر المومنین عثمان گفت
یا رسول الله برای رضا خداست ایام در میان شکستگان
گذشتن مایه و غیبیان را سخاوت خیرات نان دهی کمترین
چنانکه گمان و عورات بگویند و تفقد حال رویشان و فقیران
و برورش تنگنایان نگاه دارم بعد از امیر المومنین علی اکرم
و بعد از امیر المومنین علی اکرم و بعد از امیر المومنین علی اکرم
علافت یا رسول الله در عیب بوده پوشی کنم و معصیت در
پنهان کنم و عیب بندگان خدا استعلا بپوشم رسول گفته
صلی الله علیه و آله و سلم در فرمان است هر کار از این تو این جواب
گوید خرقه نگاه جامه خلافت ربانی عطاست اما ای علی
نصیحت نکند که مژده مردمان چون مرد طالب صادق
از نصیحت تربیت بند بر لبانی بیعت خرقه ارا و بشناسی
نطقی از شاد معانی مذهب اصلاح باطن خلافت ربانی
اورا تربیت نصیحت کنی و در با سبانی با حق تعالی است

دو دوست بیت بگریه و ادا و خرقه نگاه نصیب او کنی تا از عین
ارتقا و مردمان طلب صادق از امت من معرفت حق تعالی از
تربیت مذهب اصلاح باطن در دل استقامت یابد و در سبانی
تربیت حضرت بنده ارشد بداند که قول مشایخ منقولست و در سبانی
خواجده میرزا بهر کسی از مفسدین و اخلاف تاج اولیا و سلطان با
ادبیم بر سوالی گردی و بی خطا رسالت در چشم من معرفت خدمت
اصلاح باطن ملاحظه صادق از باطن متابعت معولات انبیا
کمال است که گفته که امانت از بعین اولیا استقامت تربیت حضرت
که بنده میرسد معرفت از بعین اولیا به معنی دار در سلطان با
ادبیم گفت بداند که اعلی معرفت مخلصان کرام گفته اند از بعین
اولیا بر نشان کامل و اصفان حق تعالی اولیا ابدال بکار ایشان
و ایمان کامل فرمان برداری اطاعت باطن با حق تعالی در دل جان
لیلا و نه از سعه و بهر استقامت کمال است و در هر وجه خلافت
و طاعت با حق تعالی که بخون باشد و نه از خودی خود برستی و خودی
و نه از خودی خود یک لحظه از یاد حق تعالی غافل بودی بلکه کمال است
استمراق عالم سیر و طراز تجرد و محو و ایمان کامل عند الوصال نیا از دنیا
با حق تعالی در باب با سبانی قرب حضرت اتصال مع الله همیشه
با خلق باشد اطاعت ایشان متابعت حضرت رسالت مطابقت
علیه السلام برای انبیا و اولیا و خلفا بر همه واجب است و در سبانی

۱ - اولیا

خواهم چند نهدادی من منقولست چون حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
 را شب معراج بردن و زمان رسیدن ای محمدرحمت ملاقات اینجین
 اولیاد ابدال خدمت ایشان بر ملاقات کین که مقام ایشان
 در بهشت است حضرت رسالت صلی الله علیه و آله سوی بهشت قدم
 بستر نهاد و جره در بند بست و دید از هر همه بجای مشغول بودند
 سید المرسلین سلام گفت از جره و علیک آمد مددی گفت تو
 گیتی حضرت رسالت صلی الله علیه و آله سلم جواب داد منم و محمد
 خدای از جره جواب آید اینجا ما و منی یکجمله بعد حضرت رسالت
 صلی الله علیه و آله سلم گفت انا سید القیوم خاتم الانبیا و بعد در
 کند و نه با ایشان ملاقات شد چون ایشان قبول کردند و
 تربیت نصیحت گفتند بعد قدم بستر نهاد و در عقین از شد
 نصیحت از حضرت رب العزیز بشنید منقولست سلطان اکبریم
 او بهم بر میفرماید اهل معرفت خلصان کرام گفته اند بنده
 سالک و خفا و صادق و در استقامت غارات آخرت عباد
 سوی خسته اطلاعات شریعت افزای هر زمان حق تعالی از
 معالمت معاشرت عبادات تصرفات اطراف مملکت گاهی
 با خلیان باشند و گاهی در طاعت حقیقت زمان بر در ایام
 حق تعالی بدل و جان ملازمت عبادات خفیات متابعت
 ربط حضرت رسالت صلی الله علیه و آله سلم ساقی قدم از سینه

بهر

سعد و بصره و اسلم و سمرقند متابعت خط قلوب متابعت ریحین
 اولیاد استقامت قرب حضرت گاهی با خلیان باشند و گاهی با طین
 ناقص و در تفرقه خطرات خود منی و خود منی از خودی و خود برستی
 و هستی خود و تصرفات احوال مملکت ولایت جمع آوردن خزان
 مال و جزای مغرور و بنده یعنی بعد آوردن بنده ای که گاهی شتم
 ولایت خطرات تقاضی و در اول حاصل آرند و انکه احوال سلاطین
 صادق بدین عبادات تفرقه خطرات تقاضی استقامت خود
 حضرت که گاهی گفت کرامات نمی توانند رسیدن احدیث عن نبی
 صلی الله علیه و آله سلم لا تغفروا من علی المحبین بر انکه منقول است
 روزی خواجه میرزا نصر علی بن سوال کرد ای بزرگوار که گاهی
 اولیاد از کجاست سلطان اکبریم او بهم بر گفت بر آنکه چون
 حق تعالی در زمینش کلی ارواح جله مخلوقات موجودات ملائک
 جن و انس و وحوش و طیور و شیاطین چون بدار گردانند و میان
 ارواح و حق گردید و بیکه ارواح ملائک بکرست و ارواح شیاطین
 بستمید و زمان رسیدن ای ارواح ملائک از هر کجاستی ارواح ملائک
 بزبان قال آمد و گفت خداوند ما این میکرم که از زمین ارواح
 آوسان بعضی مردمان اهل عصمت نبأ بکار بد کردار بی شمار
 در جهان بدار کن و ایشان در اطلاعات متابعت اعمال انصاف

از هر کجاستی ارواح ملائک بکرست و ارواح شیاطین بستمید و زمان رسیدن ای ارواح ملائک از هر کجاستی ارواح ملائک

شیطان بیج علیشان اجابت کنی و قرب شیطان ملعون نه
 و در نه جای دینی و لایق عذاب و در نه کردانی بعده ارواح
 شیطان را فرمان رسید شما از به خندیدید ارواح را سید طایفه
 زبان آمد و گفتند خداوند ما این خندیدیم یعنی ازین ارواح
 آدمیان بعضی مردمان بود که در کتب بگاری شمار بودستی و
 بدانستی تا ایشان اطاعت متابعت من باشند چون این
 ارواح و سیدان بنحیله از ایشان چهل ارواح یک وجود است
 حتی تا در استقامت حق برستی از ارواح آدمیان علاوه
 نمودن ارواح انبیاء و اولیاء و خلفاء و صلحا نیز علاوه گشت
 فرمان رسید ای چهل ارواح از جمله ارواح آدمیان چرا عذر
 میشود ارواح زبان آمد گفت خداوند ما چهل ارواح یک
 وجود ازین علاوه شدیم که با حق تعالی اطاعت باطن نروان
 بر داری لیلیا و نهان را در خبر کی ثابت قدم داریم احوال در ما
 تو باشیم و ترا داریم و ترا خواهیم و هر چه کنیم ترا کویم و هر چه
 کردیم با تو باشیم بعده ارواح انبیاء و اولیاء و خلفاء و صلحا
 را نیز فرمان رسید ای ارواح انبیاء و اولیاء و خلفاء چرا عذر
 شد بر ارواح ایشان زبان آمد و گفت خداوند ما از جمله
 ارواح ازین علاوه گشتیم که در خاسته تو باشیم و هر کاری که

بنمایم و فرمان بر داری بای پس نیایم یعنی لیلیا و نهان را اطاعت
 و باطن رضا تو باشیم و سجده و تقابل آن لیلیا و میرسانه چون تحت
 حق تعالی آمدیم را بعبودیت علیه السلام بیا فرید بعد از چهار رکن
 عالم چهل اولیاء ابدال را پیدا کردانید از ان روز باز اختلاط
 ایشان با هیچ خلایق و ملائکه غیر ذلک اختلاط ندارند و همیشه
 داریم احوال عند الوصال در با حق تعالی می باشند اما چون خلفاء
 سالک سلاطین صاوق در اطاعت جذبه اصلاح باطن متا
 حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم از تربیت تلقین اولیاء
 کامل فرمان بر داری با سبائی با حق تعالی اطاعت باطن در
 دل و جان لیلیا و نهان را داریم احوال فی السفر و الحضر از سعه بصره
 و اکمل و شریب بلا زمت حفظ قلوب مبالغت نماید کمالات
 کشف کردات مثل بعت اربعین اولیاء در اتصال مع الله
 بمحبوب مقصود کمالات رسند تا به الا ولیا سلطان بزرگیم
 او هم هر چه گفت سن از سر خود خواهد نصیل عیاض می رسیدیم
 چهل اولیاء ببدائی گجا باشند گفت ایشان در استعراق
 کمالات تحیر و محو از عالم غیب داریم احوال بی و طیر مقام نیست
 باشند کمالات فرمود مدنی و رحمت جوی ملاقات ایشان بودیم
 اما گاه روزی جانب صحرایم شاه کوه چهل تن در دایره نشسته

ویدم بر قهار سر نهاده در خاطر اندیشیدم که چلی اولیا را بدال
باشند چلی را از دور شمار کردم بالیقین در خاطر دانستم قدم
بشمار نهادم قریب دایره ایشان رفتم هیچ کسی از ایشان را ندیدم
نخ و نگر و نه در بر تخته از سر زو دنیا و در در سخن میانه اندک را
سلام گویم تا دیری استلوه بودم بعد هم در در راه ایشان
نخستم هر همه از خود فانی و بختی شغول بودند گاه چلی میلا
در جاز بجا ران غرق شدن گرفت ایشان فریاد را و در دهنه قوت
چلی اولیا و ابوال وقت شست و شست میاید هیچ کس از ایشان
و شست میاید نکر دوم کرت فریاد می در سطح افتاد و در نفس از
سیان ایشان نجشید سوم کرت او از زبانه در آید چون دانستم
که کسی از ایشان و شست میاید می کند دست دراز کردم حق تعالی
از دریا سلامت کشید مقداری آستین از آن دریا تر شد در
تخت ایشان بودم ساعتی که شست میاید از ایشان بر تخته از
سر زو آورد و چپ و راست نگاه کرد و گفت بوی یونانی آید
دوم مرد در تخته از سر زو آورد و چپ و راست نظر کرد و در تخته از
از بوی یونانی آید سیوم مرد بر تخته از سر زو آورد و چپ و
راست نگاه کرد و از تخته از سر زو آید چلی قی هر همه از
از سر زو آورد و هر که گفتند از بوی یونانی آید بعد

آن مرد که اول در تخته از سر زو آورد و بعد از آن مرد که گفت شما میگوید
که بوی یونانی آید اما این بگوید از کجاست بعد هر که گفتند
که بوی یونانی است بعد از آن همان مرد گفت شما میگوید
که بوی یونانی است از کجاست از بوی میان ایشان اشارت بمن کرد
گفت این مرد و چلیان ما بیکانه است شاید برین باشد چدم
بوی ما نظر کرد و پرسید بوی یونانی است گفت من نیست
سیوم مرد و گفت مردی عالم اهل معرفت نیست صلاحیت دروغ
میگوید چدم مرد و گفت شما میگوید بوی یونانی است
آستین خود نمائید چون آستین نمودم از آب دریا تر شده بود
بر کسی از ایشان آستین دست نکرده و دیدند چدم مرد و گفت
شما میگوید که بوی یونانی است این از کجاست گفتیم
شما را بیکه بر شست میان دریا چنان مردمان غرق می شوند
سکرت فریاد را مرد ندویدند از چلی اولیا و ابوال حواستند
بجکسی میان شما بر نجاست دید شست میاید دیگر در حورت پیش شما
کشتی کرد و چدم چهار از دریا کشیدیم آن مرد صاحب گفت
غریب من دریا و بملای دریا از آن او شست و چهار و کال را
هم از آن او شست خود روان میکند و خود نگاه میدارد و خود
غرق میکند و نام خود نکند این نمیتواند این به نصو نیست که شما
کردید آن مردمان کامل اهل صلاحیت حق نیست ایشان اند

کاینکه استقامت معرفت جذبه اصلاح باطن بر او جان
باید حق تعالی لایلا و نهارا ملازمت حفظ قلوب و ابدان کمال عقود
الوصول با سبانی قرب حضرت باطله لایق باشند و از جمله طایفه
با خدای غیری غیر ذلک مشغول نباشند این سخن بکفایت بوده هر چه در
آسمان در هوا عالم طیران شد تا از آفاق طالب مساوی
مدتی اطاعت ایشان متناهی حضرت رسالت صلی الله علیه
و سلم استقامت تربیت جذبه اصلاح باطن تلقین عظیم
جبروت لایلا و نهارا ملازمت حفظ قلوب از صحبت مشرب
کامل بر او جان استعداد کند عنقریب الایام اتصال مع الله
با سبانی قرب حضرت کمالیت رسد ان شاء الله در موقوفه
قطب الاولیاء و خواججه شریفی روح روایت مطهر است روزی
سید المرسلین صلی الله علیه و سلم مقام جلوتگاه نشستند و در جبریل
امین از حضرت رب العالمین آیت کلام ربانی وحی آوردند و قوله
تعالی سخن اقرب الیه من جبل الوری بر او انکه حق سبحانه و تعالی
میفرماید من در دل بندۀ مومن چنان نزدیک ترستم چنانچه
شهرک نزدیکتر است از بندۀ اما علمای از او سالکان غیر مجرب و
مختصر همان قاصد بر کان و در بنیان در خاطر باقی بماند
که خدا تعالی از او برست اتصال مع الله استقامت قرب
حضرت تجدد نمیتوانم رسیدن بدانکه علمای از او سالکان غیر

مجدوب مختصر همان معرفت من در دل نمیبیند و قاصد و سالکان
دور ایشان را را نمی بیند از تلقین ارشاد و مرشد کامل استقامت
حفظ قلوب با سبانی قرب حضرت بمن غیر سندا کنون بدانی
ایشان با هفتاد و نه راجا بهای نورانی و طلمانی ملک از ما دورند
و نیز منقولست حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم فرمود این چنین
علی را کردم الله وجه توفیق تا الان انسان سرکی و صفتی بدانکه خدا تعالی
میفرماید هر چه از عالم آفریدم اما سر ما با انست کامل از
انسان و اولیاء و خلفاء و صلوات معرفت من در دل بچونید در دل
بنشاند استقامت تربیت در باطن عبادات خضیات تلقین
حفظ قلوب از صحبت مرشد کامل سالک مجذوب با سبانی قرب
حضرت بمن رسیدن از تربیت تلقین جذبه اصلاح باطن برای
خلایق علمای از او مختصر همان حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم
علمای عوام طالسان دنیا و آخرت خلاصان را تربیت منع فرموده
زیرا که علمای خلاصان عوام طالسان دنیا و آخرت داریم احوال از تفرقه
خطرات غیر از انسانی نفسانی عاجز در دل حاضر نیامند در
استقامت قرب حضرت کمالیت استغراق مقام محو ترسند
بدانکه تربیت کردن و مستفهام نمودن معرفت جذبه اصلاح
باطن بر این مهم نیست اما از مخلصان کرام و اصحاب حق که
منقولست که میان بنده مسلم و میان خدا تعالی از طلمانی

نورانی پزار بجه حجاب را است بدانکه سالک استی از محبت
ترتیب در شد کامل هر جای معرفت عالم دیگر بدانکه او را
طالب صادق سالک راه عشق با بر تاحی تعالی استقامت
راه حقیقت کما لیت عشق محبت بدل کی بدیدم انکه در راهی
حجابهای ظلماتی از معرفت علم قال عالمی ناسوت و ملکوت
در استقامت عبادت تجلیات اعمال را بی انواع تفرقه
خطوات از خودی و خود بینی و خود نمانی و خود نگاری برستی
ظاهر را سی لیلیا و بنهارا و ایم اجمال عمارت بهای استقامت
عبادت اعمال انسانی نفسانی نفس پرستی شد بلای از خود
علم و عمل در بنداری بعد منصب جاده از عقلیت بحضرت
مشهوری سیان خلایق مردمان و در بینان در جهان
انواع اندر بدانکه سالکان مختصر متان و مقام دیدگان جز
حجت تربیت متابعت در بطور شد کاملی هرگز اتصال مع
الهدی استقامت قرب حضرت محمد الحسین و اندر در بیان امار
با فتن حجابها و نورانی از معرفت عالم ناسوت و ملکوت
انسانی و نفسانی در استقامت عبادت تجلیات عمارت
تجلیات بوسن تلاوت تسبیحات عبادت اعمال فصول
استقامت رسوم عبادات استقامت در خطایات اور و کمالات
اعمال ظهور انواع تفرقه خطرات ارضی و سماوی و برای جوار

و تصور عقاید و مطالب نجات آخرت در دال میوه میوه حجت
جز استقامت تربیت علم حقیقت در ایم اجمال علمان و در عمارت
علم قال لا اتصال عبارات انسانی نفسانی از عند الله تعالی
غیر محذوب بشهرت مشهور در جهان انوار اندر بدانکه
خلایق علمان و در کمال سالکان غیر محذوب جز محبت تربیت
مرشد کامل غیر استقامت و عبادت خفیات علم حلالی از انوار
لیلیا و بنهارا طالعالبان و دنیا و آخرت در جهان را بهای طالع
بر یکی را بی بخت و بد اندر ایم اجمال تفرقه خطرات اعمال ظهور
عقلیت معصیت هواهای دنیا و آخرت جز استقامت قرب
حضرت غیر اتصال مع الهدی در دنیا و آخرت کردار ناقص
باشند از بود که معرفت حق تعالی نصیب مانند هر انکه متعلق
است چنانچه انواع خلایق سالکان غیر محذوب بعلی عبادت
ای مرشدان و در بینان اهل خلوت ظاهر بستان و مستقیان
حقیر بستان شهرت جوایان و صوفیان اهل ریاضت جز تربیت
کوچه گردان و مرشدان بی نصیحت تربیت مرشد کاملی ناسوت و ملکوت
رشد کلام طبع داران بر فتنه حیات و ملکات و انواع طالعالبان
حق تعالی مختصر بستان و خلایق اهل عقلیت تفرقه خطرات
و بهشتی امان راه حق غافلان و حاکمان صاحب کتاب بر شریعت
رستمان و نور ابدان اهل شهرت زبده فرزندان و صالحان و ذکر

در معرفت
(مستقیم)
چهارم

زبان شمار گویان و علمایان خود بینان متکبران و مفسران اهل علم
نفس پرستان بر سران علم انصاف طلبان و اندران طالب
جای مجلس جریان و قرآن خوانان بی معانی حافظان و در بیان
و خطیبان بی علم و عمل جابان و محبتیان تارک صلوات و موقوف
نااهلان و خواجگان اهل غفلت و نیا داران و انواع جابان
بی توبه راه طبع و در گزاین و غارتان و کم همتان بی نیازان
و مردمان منفان عوام سالکان کاسبان کیم پرستان و اولاد
سجاران مجربان دایم احوال خاطر بران و معنای اهل غفلت
معصیت فی مشفقان و طایفه مغفلان و ستمریان و پشیمانان
معرفت حق طلبان خبران افواج درویشان مجرد و پنهانی و خیر
و ابر و ترشان و حرم پوشان خزان در مسافرت جز معرفت حق
پرستان و طایفه بدویان اهل علم و غفلت معصیت طلبان
بر غیبیان و انواع طالبان غیر معرفت تربیت مرشد کاملان
جو گویان و زمار داران بیت پرستان کمران از شرق تا غرب
هر یک یک راهی خیر خیر تلقین از شاد و محبت تربیت متابعت رباط
مرشد کامل هر یک یک لید و نهاده را و احوال طالبان دنیا و آخرت
جز استقامت و قرب حضرت در دنیا کردار ناقص سالکان غیر
محبوب جز معرفت محبوب از عند الله بعید و در جهان انواع
انسانها و ریافتن راههای باطن استقامت در دول جهان

۱۷۷ ۱۹۱
۳۳۳
(۳۳۳)
۳۳۳

۱۷۹

درونی نوح را هند بدانند در میان یکی راه اصلی بی معرفت حق
در ریافتن تربیت جذبه اصلاح باطن تلقین عبادات خفیات
متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم صحبت تربیت
کامل بودن ملازمت حفظ قلوب متابعت عبودیت اغیار
استقامت فقریب الایام طالبان صادق بندگان محبوب
استقامت با سبانی قرب حضرت دایم احوال غافلان و کشف
کرامات و اظهار از مظلومان مقصود در سنده و دیگر راهها
درونی جز معرفت حق تعالی اتصال مع الله از خدای تعالی
بعید و کفر ضلالت و بطالت اند بدانکه سالکان صادقان مرکز
اتصال مع الله استقامت قرب حضرت کمالیت نیابند که
سالکان غیر محبوب را در یک کجای هیچ نیک نباشد اما توفیقات
در ریافتن و فرق کردن نوح راه درونی استقامت در دل جهان
هر کسی فهم نکند و هر زاهدی در ریافتن و فرق کردن نتواند زیرا که
جز تلقین صحبت تربیت مرشد کامل هر عالمی و زاهدی فهم کردن
نتواند و هر سالکی فرق کردن که نتواند بدانکه از هزار هزار
سالکان یکی و از بسیار بسیار صوفیان کسی از ایشان سالکی در باب
مدتی صحبت تربیت مرشد کامل تلقین سالک محبوب در ریافتن و فرق
جذبه اصلاح باطن حیرت ملازمت عبادات خفیات
تلاوت حفظ قلوب لیا و نهاده با سبانی باید حق نیابند

حضرت ریاست استقامت و در دل و جان بپوشیدن مبالغت عبادت
و ایمان حال فی السوء و محض از سرعه و بصره و اکثر و شریک اتصال
مع الله استقامت با سبانی قرب حضرت کمالیت یافته باشد و
در یافتن معرفت راه عشق محبت سوی حق تعالی از راه اصلی
کردن و تقریفات عالم حیرت کمالیت علم حقیقت سخنها
مبدائی و عزیزات مردمان را استفهام نمودن و سالکان صادق
را استقامت قرب حضرت کمالیت رسانیدن توانا اندام حقیقت
و فوق کردن آن چهار راه درونی که انواع سالکان مجرب
سوی حق تعالی در یافتن عبادت خضیات اطاعت باطن بدل
و جان استقامت قرب حضرت کمالیت نیرسند آن را به
کدام اندوید انکرای عزیز از مخلصان کرام عاشقان حضرت
و اصلان حق تعالی متعولست یعنی انواع علمای را و بعضی
صلاحت مختصر استانی می فرستاد مردمان اهل غفلت
معصیت گردان ناقص قاصد پیرکان بهنجو بعضی قوم مهنه
و طایفه بعضی مسلمانان هندوستان و بهر ویان و جزان در
امالی معاصی گردان ناقص از راه حق خزنه غفلت از شاد و صحت
تربیت مرشد کامل در خاطر سالکین دانستند بهیچ سبب
و تامل مهربانم پیغمبر علیه السلام را بی نادر و در انسانی که
از انبیا و احوار از بهر کمال او بکمال کمالیت قدرتی

شهرت ظاهر کردن معوقه خدائی خویش فریده و در جهان بدر کرد
و حق تعالی خدائی خویش آشکارا کرد و کلی ارواح انسانی را طاعت
ظاهر و آدم و هاسجده و رمود و جمیع ارواح آدمیان در بیت
فرزندان مهربانم گردانید آدم را من قبل در بهشت جای داد
و او را مهربانم گردانید زیرا که کلی آدمیان از طفیل منم گردم
اگر او نمی بود بی در جهان آدمیان نمی شد و بعد از انکه انواع علمای
زود و قاصد و پیرکان بی مرشدان مردمان ناقص اهل غفلت
جاهلان در خاطر بپوشیدن اتصال مع الله استقامت قرب حضرت
کمالیت خود با یقین متابعت مهربانم دانستند اما بدانکه ای کمال
در متابعت مهربانم بخدا که راه نیست یعنی این متابعت خطرات
نصبی اعمال آن را به نفس از راه غلط استیج استعداد تربیت است
ربط مرشدان است اما مهربانم از تلقین ارشاد و تربیت حق
تعالی متابعت کلمه نور محمد رسول الله علیه و سلم استقامت
با سبانی قرب حضرت اتصال مع الله کمالیت یافت و در ملازمت
حفظ قلوب در ایمان حال عند الوصال بنور الله سوست بدانکه اگر
متابعت کلمه نور محمد رسول الله علیه و سلم در میان نمی بود یکی
هیچ کسی از انبیا و اولیا و خلفاء از طالبا این صادق سالکان
مجدوب در اتصال مع الله استقامت قرب حضرت بخدا نمی پستی
ایا بالیقین است بدانکه خبر دلالت صحبت تربیت مرشد کامل بخدا

راه نیست یعنی در استقامت ربط حقیقی متابعت حضرت رسالت
علیه السلام تا آنکه صادق را سوی حق تعالی بوسطن بخداراه نیست
سور عشق حدیث آدم و حوا نیست هر که متابعت آدم است
و یا از ما نیست خورشید نه مجرم اگر کشی نیست ما را کویند این سخن
زبان نیست عمر نیز صحبت تربیت مرشد راه نیست معرفت
راه دوم آنست بر آنکه چنانچه بعضی مردان اهل علم کرده اند
چیزهستانی بر مشردان و ایم احوال اهل عقلت معصیت جالب
و طایفه انواع جو کاین محمدان نا اهلان در خاطر باقیست
و استند که خواجہ خضر علیہ السلام اهل علم با عمل آن کامل زنده
سیرت یعنی حق تعالی کل مخلوقات موجودات بهره هزار عالم
مخلوقات را را بر ای درون آفرید مگر خواجہ خضر علیہ السلام انسان گاش
را از ابتدا تا انتها در دنیا زنده داشت و خدا تعالی بخداستی
خویش زنده موجود است در عبادات خضیات زنده کا ترا دوست
میدارد و کلی بنیاد و اولیا و خلفاء و هر یک مخلوقات را زنده
گردانید و میرا ابتدا خواجہ خضران کامل زنده سیرت یعنی در
متابعت خواجہ خضر زنده بوسطن استقامت قرب حضرت
کمالیت خود داشتند بدانکه ای عزیز این متابعت خطرات
طبعی نفسانی سالکان مبتدی غیر مجذوب را از راه کفر خطرات
و بطانات در غلط است اما بر متابعت حضرت رسالت

مسلم

علیه السلام بوسطن سوی حق تعالی بخداراه نیست یعنی کمالیت
متابعت کلمه نور محمد است صلی الله علیه و سلم بر آنکه سالکان صادق
را در استقامت کمالیت ربط حقیقی متابعت حضرت رسالت صلی الله
علیه و سلم از تلقین ارشاد و صحبت تربیت مرشد کامل شرط است
یعنی برای استقامت بوسطن قرب حضرت را بهی متعقیم است
ندیدست هیچ عالم زاهد خدارا مگر روی بود و محقق متطهر احوالات
بدل اید حق تعالی فعل باشد بحشم دل بنید جمال رویت خدارا عاقلان
مدر بوش کشند هر دم از بوی یار هر کس به بند ماه نو سحر کی به بند
مرتزا معرفت را بهیو کم داشت بر آنکه انواع علما را و اهل علم و عمل
صلاحیت بر مشردان جز صحبت تربیت مرشد کامل سالکان غیر
مجذوب خلا برستان در دمان اهل عقلت کردار ناقص خود بنیان در
خاطر باقیست و استند که حق سبحانه و تعالی جمیع خلایق بندگان
خود را از شکم مادر و پدر آفرید و در جهان پدید کرد و ایند و احاطه
بندگی خود را بر کمالیت علم شریعت در جهان عمل فرمود یعنی هر یکی
بندگان خدا را با طاعت ظاهر و باطن بندگی خدا متعالی
از معرفت معانی کتاب و قرآن را حادث از خواندن و در فهم
علم سلوک و از راه عقل کریم تا بوسطن استقامت قرب حضرت
کمالیت یا هم یعنی خدا تعالی همه جا است از جای در جای و هر جای
موجودات هر چه خواست کرد و هر چه نماید میکند یا هر چه دایم

یا خدا دریم و هر چه خواهم از خدا خواهم و هر چه بخواهم با خدا گویم و هر چه
 بگویم از خدا بگویم و آنچه فرمان حق تعالی است بجا آورم یعنی با غیر
 ذلک از صحبت تربیت و شکر کامل بپوشیدن استقامت ربط حقیقی
 متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم از تقنین ارشاد و تشریح
 کامل از تربیت کارزارم و خدا تعالی از غنای کثرت و میراث
 کل مخلوقات است کلید رزق فقر و اغنیاء است اوست بعد از
 اموات و اقیامت حساب از بندگان است اندیشه کل اشیا
 و اولیا و خلفا بندگان خداست خدای تعالی بودند از خاعت بندگی خدای
 تعالی از علم طریقت راه عقل ظاهر باطن کرده اند ما نیز بنده
 خداست از جملات تقنین ارشاد و تشریح کامل از تربیت راه سلوک
 باطن کنیم تا استقامت قرب حضرت بکار آوریم یا هم بدانکه ای
 عزیز این خطرات تقاضای از بنداری غرور و علم و عقل خود برستی
 شیطان را که کفر و نوم است یعنی سالکان غیر مجرب و از بوی
 معرفت حق تعالی بی نصیب مانده ایم ای که در ناقص از غنای
 احد بعید بودند هرگز اتصال مع الله استقامت قرب حضرت
 کمالیست نیاید باید که سالکان غیر مجرب را درین سخن هیچ
 شک نباشد اما بدانکه ای عزیز هیچ سالکی از معرفت علم سلوک
 راه عقل از خود بی خود نیستی و خود بینی و خود برستی خود بی خود
 نبوده اند و چون بر آنکه در مان ناقص از علم باطن خود نبیند

هرگز خدا بین نشوند با بالیقین است لکن و نه سالکان صادق
 را اطاعت باطن متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم بدنی
 صحبت تربیت فرزند کامل شیطاست بدانکه هر نفس از کارزار
 کامل بپوشیدن راه حقیقت استقامت قرب حضرت هرگز است
 نیاید و جز کمالین ربط حقیقی متابعت حضرت رسالت صلی الله
 علیه و سلم هرگز راه نماند اما سالکی که در امر صحبت تربیت
 مرشد کامل با ید تا حق تعالی استقامت راه حقیقت و طریقت
 بدانی که ید جرح طفلی هنوز بسته بهواره فنا مردان زمان بود که از
 خود و شوی جدا شده از راه عقل کلید از این راه بدر یابیم در کمال
 بشین که طایب خدای سوسه سعادت بخوانی از تربیت مجرب
 بصحت توان بر رسیدن کوی معرفت راه چهارم است بدانکه
 بعضی علماء ناقص زمان از غفلت معصیت بعمل باطلان می آورند
 و انواع طایفه جوکیان و جز آن ناهلان جز تقنین ارشاد و تشریح
 کامل در دلی فهم کنند که سن عرف نفس فقه عرف رب این معنی
 باشد یعنی اگر خود را شناسی خدا را شناسی و اگر خود را نشناسی
 خدا را شناسی ما بدانکه معرفت خود شناسی در خاطر این است
 یعنی جی جان و تعالی شناسایی است و چهار ساعت در جی
 شناسی از طهارت کرد و اندر در هر ساعتی هزار انقاس در دهانهای
 از مردم برون می آید و عرق آویز و دهانهای شمار است در روز

بیت و چهار هزار و چهار صد و هشتاد و نه از مردم برون آیند بدانکه بعضی از
اعمال جلیلان کردار ناقص است و غفلت معصیت بی مردان خبر صحیح
ترست و در کمالی را بی خبر حیات عبادت شهرت خود نمی بیند
قسم جوکیان مقام غفلت خود غفلت اختیار کنند و ایم احوال
خود برستی اعمال بی مویات استانی نفسانی شیطانی برین و چهار
شماره ی لیل و نهار را منع اعمال حقیقی این نفس غلبت و چهار
شماره را در قید نگه دارند یعنی غریب و حق تعالی آدم می کشند اما
استقامت داشتند بدانکه از دو دم یکدم میکنند و درین جسم کرک
انفاس و مهابت شمار که چه عبادت خفیات حق برستی عبادت در
دل جان از معرفت اعمال روحانی نیست زیرا که این قسم نیز
خواجسته خود داشت اما درین قسم عمر آدمی زیاده خود انواع
مردان سالکان غیر مجرب و مبتدیان است خواه چه خضر کمالیت خود
دانستند بدانکه ای عزیز این متابعت اعمال خود برستی را
جوکیان محض غفلت از غفلت معصیت کردار ناقص داریم
احمال غیر یاد حق تعالی برون در جهان کفر ندوم است یعنی لیلی
و نهار را غفلت معصیت متابعت راه جوکیان وجود را آن
اما معرفت خود داشتند در این چهار دو طالب ریا خانات غفلت
معصیت منع اعمال حقیقی روحانی داریم احوال اعمال نفسانی شیطانی
بودن آقا بدانکه مقصود اینجا پوستان راه حقیقت است

یعنی لیل و نهار را برین و چهار و چهار صد و هشتاد و نه از مردم برون آیند بدانکه بعضی از
اعمال جلیلان کردار ناقص است و غفلت معصیت بی مردان خبر صحیح
ترست و در کمالی را بی خبر حیات عبادت شهرت خود نمی بیند
قسم جوکیان مقام غفلت خود غفلت اختیار کنند و ایم احوال
خود برستی اعمال بی مویات استانی نفسانی شیطانی برین و چهار
شماره ی لیل و نهار را منع اعمال حقیقی این نفس غلبت و چهار
شماره را در قید نگه دارند یعنی غریب و حق تعالی آدم می کشند اما
استقامت داشتند بدانکه از دو دم یکدم میکنند و درین جسم کرک
انفاس و مهابت شمار که چه عبادت خفیات حق برستی عبادت در
دل جان از معرفت اعمال روحانی نیست زیرا که این قسم نیز
خواجسته خود داشت اما درین قسم عمر آدمی زیاده خود انواع
مردان سالکان غیر مجرب و مبتدیان است خواه چه خضر کمالیت خود
دانستند بدانکه ای عزیز این متابعت اعمال خود برستی را
جوکیان محض غفلت از غفلت معصیت کردار ناقص داریم
احمال غیر یاد حق تعالی برون در جهان کفر ندوم است یعنی لیلی
و نهار را غفلت معصیت متابعت راه جوکیان وجود را آن
اما معرفت خود داشتند در این چهار دو طالب ریا خانات غفلت
معصیت منع اعمال حقیقی روحانی داریم احوال اعمال نفسانی شیطانی
بودن آقا بدانکه مقصود اینجا پوستان راه حقیقت است

سخنهای شرح اسرار حقیقت تربیت اختصاص یافت کمالیت غریبه
که چنانکه اسرار دریا بهیچ تعلیق منقولات اولیاء که با استنباط بیان
شرح و تفسیر از برای تربیت و درمان اهل صلاحیت طالبان طریقت
سالکان مستعد جویندگان استقامت قرب حضرت در آخر وقت
موقوفات کتب الاسرار چند و راوی سخنهای معانی موزونات اظهار
دریافتن تعلیمات علم لدنی استقامت از راه حقیقت صفت
تصفیات کمالیت که با اسرار از نسخه قطعی الاولیاء خواجیه
الدین کتاب جمع آورده تا هرگز از علما و زوایا سالکان غیر محدود
و تربیت تربیت و رشد کامل در مطالع موقوفات کتب الاسرار
ملازمیت نماید و در یافتن استنباط سخنهای معانی موزونات تعلیم
آنست مردم سویی معرفت حق تعالی طالب صادق گردد و نصیحت
اصول و از تعلیق بر شا در رشد کامل تربیت جذبه اصلاح بین
بدل و جان استقامت میکرد بداند که بر فی صحبت تربیت در کمال
در یافتن عبادات خفیات غریبه الایام و ابرام احوال عند
الوصال استقامت قرب حضرت کمالیت رسد و با بر انگشت
اوصاف تصفیات کمالیت که کتب الاسرار در موقوفات صدر
المطایح خواجیه قطب الدین او شریک و مطهر است بدانکه چون خواجیه
علمان در وی از تربیت و تربیت بشهر و دی بر مدتی تمام عوا
فلوت عشره ماه و نه کتب معتکفات شد خواجیه حسین الدین را

عزلت
الدین
کمالیت
دوم
ششم
سجده
حق تعالی
پوستن
نمایند
قبول
طالب
حقیقت
تعبیر
خفیات
حفظ
علمان
بغی
تمام
رسالت
کوتی که در حق تمام التماس نمود گفت ای خواجیه حسین
روزی که صحبت ما باشد در دنیا عالم سیر و طیر
جوده در مقام اجمیع سکونت گزینی بهر بن حکایت
با این سلطان السعید السخی طالت صادق سلطان
ششم الدین خلیفه دینی ملاقات خواجیه رسید و سؤالی کرد گفت
سجده ان خدا می که شما را جان داده و راه حقیقت گوئی معرفت
حق تعالی راه راست نموده است بصورت آمده ام ما را راه حقیقت
پوستن استقامت قرب حضرت سویی معرفت حق تعالی راه راست
نمایند صحبت تربیت استقامت بیعت ارادت و مودت آن خود
قبول کنید بداند که چون خواجیه علمان از وی سلطانی را بد جان
طالب صادق شناسخت در فی صحبت تربیت در یافتن اسرار
حقیقت استنباط معرفت جذبه اصلاح باطن ملازمیت نمود
تعبیر از مرقی السلطان السعید طالب صادق استقامت عبادات
خفیات با سالی با دو حق تعالی بدل و جان کمالیت یافت و در مکتب
حفظ قلوب الیاد و بهار و ابرام احوال سالکان راه گشت بعد خواجیه
علمان از وی از مرقی که اخصی خواجیه معین الدین حسن خرازمی بود
بغی برای طالب صادق سلطان ششم الدین استقامت کمالیت
تمام حقیقت در یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن تربیت حضرت
رسالت عباد علیه السلام تعلیقین از فیاد عبادات خفیات از باب است

فرستادم وقت حجاب یک نسخه کینه الاسرار حواله او کردم شیخ
و حقیق الرحمن طالب صادق در ملازمت مطالع کینه الاسرار
در باقی استقامت سخنهای علم لدنی استقامت باستانی
توب حضرت عالم سیر و طیر جهان کمالیت هوست چنانچه
در پیشی برای صحبت تربیت خدمت شیخ نظام الدین
در شهر دلی می رسید انصاف بعد از مدتی چون
اهل معرفت بعلی صلاحت سالک راه شیخ بران الدین طالب
صادق را از صحبت خود نویی و ولتا با دروان کردم وقت
وداع یک نسخه کینه الاسرار حواله کردم بدانکه در استقامت
علامت در یافتن استقامت معرفت جذبه اصلاح
باطن باستانی با حق تعالی از دل و جان
کمالیت رسید کمالیت با حق کمال طالب صادق
شیخ زین الدین مرید خود را از تربیت تلمذ از آن شیخ
کینه الاسرار استقامت راه حقیقت بعلی صلاحت باستانی
کمال سالک راه سحر خودی بلکه از خود بهتر کمالیت رسانند
هر مرید یا کار از صحبت تربیت جذبه اصلاح باطن بران و جان
استقامت نمود انواع مریدان طالب صادق باستانی و
حضرت کمالیت نوشته اند انصاف بعد از مدتی چون انسان کمال
اهل صلاحت شیخ کمال طالب صادق حواله نمود

و بار روان کردم وقت وداع یک نسخه کینه الاسرار
اربع و مریدان طالب صادق حواله او کردم
انواع مریدان طالب صادق از تلمذ از آن شیخ
کینه الاسرار حواله احوال بعلی صلاحت سالک استقامت توب
حضرت کمالیت یافته اند انصاف بعد از مدتی چون انسان کمال
اهل معرفت شیخ شمس الدین طالب صادق برادر عیسی شیخ
نیر الدین محمود او دلی را از صحبت خود طرقت اچین تمام
وقت وداع یک نسخه کینه الاسرار حواله او کردم بدانکه در
در ملازمت مطالع در یافتن استقامت سخنهای معانی کینه
الاسرار استقامت علامت در حفظ قلوب لیل و نهار اهل
و جان جهان کمالیت هوست که نماز با برادر کعبه او امیر و نماز
نظم و در چاه عجمانه خود و هر مرید یا کار که دست بیعت ارادت
گرفت از صحبت تربیت کمالیت رسانند انصاف چون اهل
صلاحت شیخ سران الدین طالب صادق را از صحبت خود
حرف ولایت سنده روان کردم وقت وداع یک نسخه کینه
الاسرار حواله او کردم بدانکه او نیز مدتی در مطالع ملازمت
و باقی استقامت جذبه اصلاح باطن کمالیت عبادت
خضای باستانی با حق تعالی اهل و جان جهان کمالیت
هوست که انواع مریدان طالب صادق حواله نمود

تربیت بعد بیعت ارادت و شکرت انواع مریدان طالبان صافند
 استقامت با سبانی تربیت حضرت کمالیت یافته مشقوت آقا ماک
 المعاصی خواجہ اختیار الدین میفرماید قدس اندر سر و دست
 بنده سال صحبت تربیت بعد بیعت ارادت خدمت شیخ
 محمد سادی در یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن استقامت
 عالم جبروت و لا موت تعزیهات معالجه و فواید علم لدنی
 استقامت یافت و کتابت شیخ محمد غفران طاب کبریا سر
 از نسخه شیخ محمد سادی مدت سه ماه کتابت درج بر آوردیم
 و در مطالع ملازمت در یافتن سخنهای معانی رموز
 سوسن تلاوت خط قلوب و ایمان حال عند الوصال
 استقامت با سبانی تربیت حضرت اتصال مع الله کمالیت
 پوسته اما حکیم خدام در ویشان یوسف ابرجی مدت
 با زده سال خدمت ملازمت صحبت تربیت مرشد کامل
 مبارک المظلمه خواجہ اختیار الدین قدس اندر و سر و دست
 ارشاد در یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن استقامت
 عالم جبروت و لا موت و ایمان کمال لیل و نهار ملازمت
 صحبت تربیت طالع صادق سالک راه کشته آقا
 کتابت غفران طاب کبریا از نسخه طاب الاولیاء خواجہ
 مدینه و و نیم ماه بعد از کتب مبارک از نسخه طاب الاولیاء خواجہ

تربیت بعد بیعت ارادت و شکرت انواع مریدان طالبان صافند
 استقامت با سبانی تربیت حضرت کمالیت یافته مشقوت آقا ماک
 المعاصی خواجہ اختیار الدین میفرماید قدس اندر سر و دست
 بنده سال صحبت تربیت بعد بیعت ارادت خدمت شیخ
 محمد سادی در یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن استقامت
 عالم جبروت و لا موت تعزیهات معالجه و فواید علم لدنی
 استقامت یافت و کتابت شیخ محمد غفران طاب کبریا سر
 از نسخه شیخ محمد سادی مدت سه ماه کتابت درج بر آوردیم
 و در مطالع ملازمت در یافتن سخنهای معانی رموز
 سوسن تلاوت خط قلوب و ایمان حال عند الوصال
 استقامت با سبانی تربیت حضرت اتصال مع الله کمالیت
 پوسته اما حکیم خدام در ویشان یوسف ابرجی مدت
 با زده سال خدمت ملازمت صحبت تربیت مرشد کامل
 مبارک المظلمه خواجہ اختیار الدین قدس اندر و سر و دست
 ارشاد در یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن استقامت
 عالم جبروت و لا موت و ایمان کمال لیل و نهار ملازمت
 صحبت تربیت طالع صادق سالک راه کشته آقا
 کتابت غفران طاب کبریا از نسخه طاب الاولیاء خواجہ
 مدینه و و نیم ماه بعد از کتب مبارک از نسخه طاب الاولیاء خواجہ

۹۸۳۴
 وصال

و حدیثان و قول شایع در یافتن معانی ابیات تطایر و صفات
سجدهای معانی و موزنات از سخنان یکبار معنویات لغت
کوتاه و در سفر و حضر و بیرون و در ملازمه مطالع معنویات در
یافتن جزیه و صفات دل سلطان از تفرقه خطرات غیر انسانی
این جهان قرار آید و در استقامت با سبانی با وجودی که برادران
کمالیت کرد و با آنکه خواج معین الدین در کمال بر حکم فرمان خواجه
عظیم الدینی استقامت کمالیت عمارت عمارت الوصال را به پیوسته
معنویات در دست خداوند از تغییرات معانی آیات و وحی و صفات
تربیت حضرت رسالت ص ا و علیه السلام و قول شایع و سوره سوره
معانی ابیات تطایر و در یافتن سخنان معانی و موزنات از
بشارت اشیاء از رتبه و در جبهه و سخنان یکبار معنویات کرد
و کتب جمع آورد و کتب الاسرار نام نهاد و در مطالع ملازمه
اصلاح آورد اما با آنکه بعد از آن خواج معین الدین درونی رتبه
کجه الاسرار را تربیت تلقین خدمت سلطان شمس الدین را
چون بودی سلطان السعد السخی اهل صلاحیت در ملازمه
مطالع کجه الاسرار صحبت تربیت خواج معین الدین در کمال
استقامت یافت دل سلطان از تفرقه این جهانی قرار آید
طالع صافی سوی حق تعالی که راه کت خواج معین الدین
را به پیوسته و اطلاعات کرد در دست رسال از مهمات اعراض نمود

و بعد

در صحبت تربیت در کمال ملایمتی در ذات خلوت خلوت اختیار کرد
بسیار و بهر استقامت عبادت خفیات ملازمه خط قلوب
دریم احوال با سبانی با وجودی که احوال جان متابعت حضرت رسالت
ص ا و علیه السلام اطلاع باطن از سمع و بصره و آنکه در شرف
عبودیت سالک صادق صحبت تربیت خواج معین الدین در کمال
کمال عظیم الدین استقامت تربیت حضرت کشف کرامات اظهار
اتصال مع الله عظمو و مقصود کمالیت رسید و یکی از احوال
حق است مکرر و فضیله احمد علی و آنکه با صدر را کمالیت خواج
قطب الدین بخت را و شمس الدین در معنویات خود می نویسد در
دوازده سال در مقام اجیر برای تلقین اشیاء و صحبت تربیت
خدمت خواج معین الدین حاضر بودم بسیار و بهر از رتبه
اوقات در جماعت حاضر با کمال و میکنتم در صحبت تربیت
در یافتن معانی و موزنات از سخنان یکبار معنویات کرد
شعاع کجه الاسرار را تربیت تلقین خدمت سلطان شمس الدین را
با وجودی که احوال با سبانی با وجودی که احوال جان متابعت حضرت رسالت
با فتم اما چون بعد از مدتی این درویش را خواج معین الدین
از صحبت خود در مقام و بهر روان کرد در وقت و ذواته ملازمه
کجه الاسرار را کمالیت که کمال حوائت با کرد و فرمود که در کمال
در مطالع خواج معین الدین ملازمه کمالیت در یافتن سخنان

سخنهای معانی کتب الاسرار استقامت پرستش عالم حیرت و انکسار
 باستانی یاقوتی فلک ابدی جهان اتصال مع الدکشف استوار
 انظار عالم سیر و طیر کما کتب خواهی پرست و کشف آگاه زود
 بعد از مدتی سیر و طیر سعور در شهر دلی خواهد آمد بعد صحبت تیر
 بیعت ارادت وقت روان شدن این نسخه کتب الاسرار حواله
 کنی اما چون مدتی در ملازمت مطالع خواندن این موقوفات
 استقامت گرفتیم در یافتن استقامت معرفت خبر به اصلاح
 پرستش متابعت ربط حقیقی ایمان حال عند الوصال یکس
 اسرار انظار عالم سیر و طیر کما کتب پرست و بعد از مدتی چون وید
 مشهور در شهر دلی رسید بعد صحبت تربیت بر حکم اجازت تفرقه
 کلاه بیعت ارادت تقدیم کردم بعد وقت روان شدن در مقام
 اجددین بر حکم فرمان خواججه بین الدین وقت و در غایت کتب
 الاسرار حواله سیر و طیر کردم اما در خاطر دارم شیخ فرید آخر عمر
 دل بنور بر مسافرت و بنور دلی در خاطر دارد با آنکه چون مدتی
 در مطالع خواندن موقوفات کتب الاسرار ملازمت نمود در
 یافتن استقامت معانی حروفهای علم لدنی تفرقه شداری که در خط
 روان شیخ از دلید جان کتب یکدست و در مقام انجودین کتب
 کتب دیم از عزت و جلوت قولت اختیار کرد و لیلا و نهارا
 بنویسند باستانی یاقوتی فلک ابدی جهان استقامت عالم سیر

یک کما کتب یافت بد آنکه صدر الاولیا خواججه قلب الدین در
 موقوفات خود نیز میفرماید چند روز متواتر خواججه ابو سعید مدتی
 در وقت مطالع خواندن موقوفات کتب الاسرار حاضر بود و در
 ملازمت مدتی دو ماه علی التواتر تعلیم جاری گشت بعد موقوفات
 درج بر آورد و در مطالع لیلا و نهارا استقامت و ظایف ملازمت
 نمود مدتی صحبت تربیت خدمت خواججه قطب الدین استقامت
 در یافتن سخنها میمائی روزات معرفت خبر به اصلاح
 باطن تلقین عالم حیرت ملازمت عبادات خفیات پرستش
 تلاوت حقیق قلوب طالب صادق اهل معرفت بعد صلوات
 غروب الامام دایم و ایمان الوصال استقامت باستانی یاقوتی
 یکس اسرار انظار کما کتب بعد نسخه موقوفات کتب الاسرار
 از برای استقامت تربیت خدمت سلطان علاء الدین خلفه
 و پسران بنید بر آنکه چون مدتی سلطان السعید طالب صادق
 در مطالع خواندن موقوفات لیلا و نهارا کثرت ملازمت نمود
 در یافتن معرفت خبر به اصلاح باطن یاقوتی فلک ابدی جهان
 یافت لیلا و نهارا صحبت تربیت هر شد که مل تلقین ارشاد در
 یافتن علم حقیقت تربیات سخنها میمائی روزات اول
 در تفرقه قرار گرفت و کما معرفت حق تعالی طالب صادق
 راه گشت خواججه ابو سعید را اطلاع حرمت و ارادت کرد

اکمال عند

بعد از مرقی استقامت محبت تربیت دل سلطان برای استعدادهای
منصور خطرات مهابت در خاطر گرفت و وقت سوازی که قریب
رسید خواجہ ابوسعید را فرمود یعنی در موقوفات کجی الاسرار
مطورات مرقی در سفر و محبت تربیت مسافرت مهابت
استقامت نمودن تلقین ارشاد معانی روزات مهم اختیار
کنند تا که مظلومہ خواجہ ابوسعید تمام خود را در پیش
مرقی بسپارد و سال است برای دفع تفرقه خطرات غیر اسرار
تسلیم این جهان لیلیا نه را تمام خلوت خود را بایم لیلی
در عزلت می باشد چون مسافرت مهابت اختیار کند انواع
تفرقه خطرات غیر مدنفانه در دل و جان حاصل آید
از خواجہ ابوسعید بود اما این داعی وقت سرازیری مهم کردن نتواند
زیرا که اگر خواجہ ابوسعید در میان سردی غالب می آید در دل تفرقه
حاصل شود بعد از سلطان ابوسعید طالب صادق گفت
بندگوارا بدانکه شیخ سعدی که برای روح مدت دوازده سال برای
محبت تربیت رکاب سعادت سلطان محمود غزنوی آراست
بر آنکه از جمیع حکمت و جود استعداد مهابت اختیار کرده بود همان
استعداد استقامت باید کردن بعد از تارک المعاصی خواجہ
ابوسعید نه بعضی نمودن قطب الاولیاء سعدی که برای استقامت
و در چهره ابط اصلی استعداد ظاهر و باطن برای دفع تفرقه

خطرات مسافرت مهابت که در نهجهای کبار تربیت حضرت سالت
صاحب السعید برسم تلقین ارشاد استقامت انبیا اطاعت باطن
در یافتن کمالیت اولیاء بیستین متابعت خلفاء المقتدیین
که در موقوفات کجی الاسرار تربیت تیر مطورات فی الامم
شیخ سعدی که برای کمالیت استعداد عبادان خیات وقت
جوانی استقامت ده چهره ابط اصلی ظاهر و باطن برای دفع
تفرقه خطرات نفسانی این جهانی صاحب عول کمالیت مقصد
جاده ابط قدرت محبت تلقین استقامت خیرات سلطان
استقامت تجمل اختیار کرده بود اما بیستین استقامت و در
سرا ابط اصلی استعداد ظاهر و باطن برای دفع تفرقه خطرات
مسافرت مهابت در مطالع معرفت بیست و سوم کجی الاسرار
تربیت حضرت سالت صاحب السعید برسم تلقین اولیاء
و خلفاء و سرائط بقیم اظهار مطورات اما بدانکه سلطان
السعید در مطالع معرفت بیست و سوم کجی الاسرار در یافتن
ده چهره ابط اصلی استعداد ظاهر و باطن برای دفع تفرقه
خطرات مسافرت مهابت بدل و جان کلی استقامت یافتن
خواجہ ابوسعید را فرمود اگر بیا مهابت اختیار کردن نتواند
براه اخلاصی برای تلقین ارشاد استقامت راه تحقیق محبت
مدت سه سال مهم اختیار کنند زیرا که مهابت ظاهر و باطن

سنت حضرت رسالت صا الله علیه و سلم متابعت خلفاء المقبولین
با کافران کارزار کردن و قتلهای کفار نمکون در بزرگی اسلام
آوردن در مسافرت مہمات کارست همه طالب صادق صادق
شخص اندین انرا در هر کجای غارت خلوت خلوت اختیار
کردن توانم اما برای رضای خدا شهادت رسال مهم اختیار
شود تا بغضایه و بعد نقلا این طالب صادق از ملحق شد
و دریا فتح سخنها معانی روزات صحبت تربیت بوسطن
استقامت قرب حضرت کمالیت رسد چون سلطان السعید
طالب صادق بسیار کوشش نمود بفرموده تارک المظلمه خواجه
ابوسعید برای تعلیق ارتکاب و جذب اصلاح باطن بخت
نمودن راه حقیقت بوسطن بابانی قرب حضرت تربیت
رکاب سعادت مدت رسال مهم اختیار کرد سلطان السعید
السخی طالب صادق در اطاعت کمالیت در اعانت خواجه
ابوسعید را بسیار فواخت چنانچه با چند آدمیان اهل صلاح
لباس خلوت بلبوسان کسوت خاص سرکرت پوشانید
مراتب دومایی و مرتبه خطاب شیخ الاسلام و بجهل جلی
نمکه احتیاج استقامت و جہداری تعبیه کراولی با و در راه
قویات برای نفقه خیلانی نه جمیع اقارب و دورستان و
جماعت یاران و مردمان و در سفر و حضر و در مسافرت و در

کند و در پی و چند سر اسبان تنگ بست و دو شتر و چند
در کفش و اسباب و بار کفش و جز آن آنچه استعداد مسافرت
مہمات با بر جمیع استقامت و کفر منصور غطا بخش فوارش
فرمود و بزرگم استقامت چند آدمیان اهل صلاحیت در
صاحب دیانت قوی همتان طالبان صادق بعضی قاربان
و مردمان برای رکاب صحبت تربیت بخت بر آوردن صلحت
کار را می این جهان کمالیت نورش استقامت یافتند و در
نزداده نقر اهل صلاحیت رکاب سعادت هر روز ختم کلام
برای کمالیت و الی ولایت و فتح مہمات خیرت کارای دنیا و
آخرت بخت دفع فقر و خطرات تعلقات دنیا و هر روز
ختم کلام برای تعیین فرمود اما تارک المظلمه خواجه ابوسعید که
شجول دنیا اختیار کرد برای اطاعت شریعت بوسطن کمالیت
در ششانی سلام خیرت کارای آخرت استقامت دین
ایمان از انما سعده خیر کارای برای نجات آخرت بر حاکم و
اعلی علماء اقتدا و در پیش استقامت احتیاج قسمت از راق
طریق آخرت حلال باشد بداند که در کار صلاحیت برای نجات
مغفرت آخرت است یعنی تا کید نمودن در مساجد ای کوشش
نکند و اوقات جماعت بوسطن عبادات تنه اوقات که
نیت ای اسلام داریم صلوة باشند و در مسافرت مہمات لک

صلوة

منصور برای فتح کارهای اسلام تا یکید نمودن خلافت خاص بدو موم
که تا یک صغوه نباشد و در قصبات و ولایت در مساجد جامع
تا یکید نمودن برای خطیبان آخر الزمان از شرط اصیل یعنی
اهل علم و عمل اخلاص همه اوقات و احوال صلوات متفی کمالیت
مقام ز بهر سوسنه اهل صلاحیت باشند اما اگر خطیبان در این
خلافت این شرایط را عمل کرد در ناقص تا یک معلومه بودند
تا بهجت ایشان اقتدا کردن خلافت خاص و عام را در دست
نباشد بر آنکه کمالیت معرفت آنست اگر خطیب لایق کار
نباشد بجای او دیگری کامل حال نصب باید کردن و در راه فضان
در قصبات و قریات تا یکید نمودن برای خلافت عوام مسلمانان
کوشش عموم و صلوة و ایضاً بجا آوردن روشنائی اسلام
در استقامت صلاحیت کمالیت شریعت بوسطن متابعت
حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم که در آن خوشنودی
و رسول است تا یکید نمودن کلی فرض است و دوم کار بوسطن
عمارات و بهای و ذخیره آخرت است سخاوت خیرات
تصدق سلطان اطاعت در یافتن عمارات و بهای از
وظایف قوم مطعومات جمیع فقرا و شکستگان و غریبان
و جانی نامرکان و ضعیفان و درماندگان و در دمندهان
سویگان و خزان و برای اطاعت سوال مسلمانان بجهت تسبیح و

خیرات تصدق سلطان تقیبات خروج راه برای درویشان
و مسافران و در دادن جامه و تکلیف و تبرج و تعلیم برای حاجیان
و خزان و برای مقصود تعزیمات مباح از انبیا و اولیاء
و اخلفاء و المقدار استقامت عبادات مطعومات عمارات
و بهای اطاعت عبادات آخرت است سخاوت کارهای
خیرات تصدق با دشمنان بر لالت اختیار کار در دینان
است اما چون وقت سواری قریب رسید علی التواتر خواجه
ابو سعید برای خلوت خلوت استعداده مطعومات عبادات خیرات
رفت و در درگاه و حکم و حایان و خزان با جمیع باران و دریا
و خندان و چند نفر قوال صوت خوان رباب زن برای دفع
تفرقه خطرات استماع رود و سرود و شوق رباب کمالیت آهنگ
مستی محبوبستن سماع جمیع استعداد لشکر منصور مستعد کرده
و در کتاب عبادات السلطان العبد السخی برای صحبت
ترسب راه حقیقت مهم روان شود بر آنکه در می صحبت
ترسب فرشتگان خواجه ابو سعید علیه السلام و بهار المازمت تلمیذ
ارباب در دین سلطان طالب صادق جهان کوشش نمود که در
مدت رسال در زند و خضر در یافتن استقامت معانی مستعدی
مطعومات کثیر در سر ترنمایات جذبه اصلاح باطن استقامت
با سبانی یاد و در آن زمان از سمعه و بصره و اکله و شربه

ویدر وادعیه متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم داریم احوال
فنا لغز و احوال حضرت عبادات خضیات نباتات بمبودیت
بغایت اندیشه از صحبت تربیت خواهر ابو سعید غفریب
الایام همه مدت رسالت استقامت با سبانی قرب حضرت شرف
گرامات انظار اتصال مع انکسار کسیت بوسه و بکلی از و جمل
حق کشت بکرمه و فضل و احمد مدنی دلک بجزا لیس و خلفای
اجعین اما بعد انکه در موقوفات قطب الاولیا شیخ نظام
الدین بد او فی قدس اندیشه العزیز موقوفت میفرماید
و در سال در مقام اجودین برای صحبت تربیت خدمت ملکوت
حضرت شیخ فرید معوضه اوقات برای وضو گماندن در
جامعخانه با بکنماز گفتن حاضر بودم مدتی از صحبت تربیت
و در یافتن معرفت جذبه اصلاح باطن تلقین عبادات
خضیات متابعت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم فرخنده
بغایت اندیشه استقامت کمالیت یافتیم اما چون بعد از مدتی
سعادت قدوس بر سر حاضر آمد آخر عمر تارک المظالمه شیخ فرید
قدس اندیشه فرمود نظام الدین بشود در خاطر آگاه بشی
بعد من در مقام بد او فی نزدیکی و در مقام اجودین نمائی
اما در شهر دهم بروی فرود مقام نباتات بر سکونت بگری
بر انکه خلقت و در این صاحب جمالی است باید که از این جزو

هوشدوری انکسار کردم مخدوم این از این تحریر حران بهشتیم
نکستیم قطب الاولیا شیخ فرید فرمود نظام الدین نزار غفریب
نیکویم اما تا کید از دنیا نیکویم زیرا که برای توارش شایسته
خبر بدنیاهم خواستیم اما از فقیران تنگ خیالی و چون
دنیا به توبه رسد برای نیکوکان و غریبان و در ماندگان و
پوکان و ضعیفان از مطوعات و ملبوسات و خزان حرف
کنی اما در وقت و دواعی که چهار کانی و نسخه کینج الاسرار
دست داد و در شهر و بی روان کرد فرمود نظام الدین چون
در مقام دینی قرار گیری چند نسخه های کینج الاسرار برای تربیت
مردان کتاب کنی در وقت روان کردن مردان یکان
نسخه کینج الاسرار حوات ایشان کنی بدانکه چون مدتی بر حکم
زمان در مطالع علم تربیت کینج الاسرار در یافتن استقامت
سخنهای معانی ترسوزانت تعزینات و حروفهای علم الهی
در دل و جان استقامت یافتیم بغایت اندیشه نظام الدین
طرب کمالیت بهرستم اما برای تربیت بهرستن کمالیت مردان
و نسخه کینج الاسرار کتابت کنایسیم و در مطالع علم تربیت
خاطر اصلاح آورد برای طالبان صادق بر خود داشتیم
نسخت بعد صحبت تربیت برجت ارادت اهل صلاست
چون شیخ و بهی الدین یوسف را از صحبت خود و در چندین

را کشف اسرار اولیا و شقایق تربیت نظام

الدین کتاب درج بر آورد در مطالع لازم تر بیت حدین
خواهر اختیار الدین در یافتن استقامت معانی رموزات
سخنهای کج الاسرار استقامت با سبانی یاد و حق تعالی را
لیله و نه را از سر سمع و بصره و اکمل و شرب و دیده و در جمل کاتب
عبادت خشیات ثوابت حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم
در آن حال فی السمر و بصره ملازمه حفظ قلوب مبالغت
عبودیت بی ثباته استقامت قرب حضرت بکشف
اسرار از انظار اتصال مع الله کاتب هوستم بکر مد فضله
عز و کرامت امین و رت العالمین و صلی الله علیه و سلم و اصحاب
و خلفای اربعین تمام شد تسبیح تسبیح الاسرار بکشف حضرت
قطب الاقطاب ناصر الاسلام و المحدثین تاج المحققین خواجه
معین الحق و المخلص و الدین حسن سجری تم الامیر کی قریب الله
سراپت برنج در شهر جاده و در مطالع سلطه و بصر
میتواند ناموس و کلام و در نظر و در قلم و مانده و در کتب
و در کتب مرتب با کتب معتبره و محققان و اولاد امت خط
سلیم الله تعالی و ابقا و مسود این رساله بکر عبدالحی بن کمر
عالم بر سنوری غفر الله له برای خاطر علم و علم لطیف اخوی
ارشدی محمد شریف سلیم زید

بسم الله الرحمن الرحیم

و عیوم و عیون همین مبین حاصل حاصل کبر و کبر و بزرگش
در این احقر و احقر و ال شیع ال شیع ال شیع ال شیع ال شیع
نکته بزرگ کمال انما من ادوار و ادوار ان یقول که کنفیکون بکمال
الهی بیده کاکوتی بکشمی و الله الملك و هو علی کل شیء قریب
الیه تر جیدان هر روز و در کتب خواند و درین قسم بسیار است
بشت با و شاه جن را بتر اند که حاضر کند ملک بکشت فلک را در عالم
ولی بنید اگر خواهر کلام را بر بند آینه هفت پیش در رد
این قسم را صد کت بخواند و آینه پیش نظر باشد از و در جن
و اولیا را معاینه کند که تمام اسرار شریطه و اندر ملازمیت نیز شرط
و اعتقاد و تیر بر سر و اعتقاد و در ذات خود هم شرط کلی است

فوق الله خادون

طبقه اول پشداوایان قسم اول در میان احوال نبی و صحابه
 که از ایشان است تا آخر دورایم بهتر نوح نبی علیه السلام بوده اند
 عدد ایشان در متن و مدت ملک احوال ایشان دو هزار و پانصد سال
 قسم دوم در احوال ملوک فرس و شرح احوال ایشان تا ضحاک
 علوانی و افراسیاب تورانی و اسکندر یونانی و اسطوخودوس
 هفتاد و سه تن مدت ملک ایشان چهار هزار و صد و شصت و سه
 یک سال و نیم سیوم در شرح حال خلفاء امیر رضوان الله علیهم اجمعین
 عدد ایشان پنجاه و پنج نفر ایام خلافت ایشان شصت و سه
 پنجاه سال قسم چهارم در احوال سلاطین عظام و ملوک کرام
 که در ایام خلفاء بنی عباس با استقلال در زمانه ایران تا
 کردند و ایشان هشت طایفه اند عدد و چهل و سه تن مدت
 ایشان از وقت خروج یعقوب بن ابی طالب چهار صد و
 سال قسم اول در احوال و عیال و سبب در او و در
 علیه السلام تا آخر ایام نوح علیه السلام بوده اند عدد ایشان
 ده تن مدت ملک ایشان دو هزار و پانصد سال و پانصد و
 آدم صلی علیه السلام از نوح صلی علیه السلام تا نوح صلی علیه السلام
 بن قینان مردن و بعد از آن خنوخ بن مشیخ و نوح بن مشیخ
 قسم دوم در احوال ملوک فرس و شرح احوال ایشان تا ضحاک
 ایشان بوده اند و در متن و مدت ملک ایشان

بن برادر ایشان
 و بنی عبدالمطلب
 متولدین
 اصفیای ملک

را که بر و علیا چهار طبقه بودند هر یک از این طبقه و عدد ایشان با ضحاک
 ملوانی و افراسیاب تورانی و اسکندر یونانی و اسطوخودوس
 ایشان تا دور اسکندر یونانی و اسطوخودوس و چهار هزار و چهار
 صد و شصت و سه سال و چند ماه است طبقه اول پشداوایان و
 ایشان تا ضحاک و افراسیاب تورانی و عدد ایشان پانزده تن مدت
 ملک ایشان دو هزار و پانصد و شصت و سه سال بوده است
 طبقه دوم که میان عدد ایشان از متن مدت ملک ایشان چهار صد
 و شصت سال بوده است طبقه سیوم از ثغابیان و عدد ایشان
 پنجاه تن مدت ملک ایشان چهار صد و شصت سال بوده است طبقه
 چهارم ساسانیان عدد ایشان سی و یک تن و مدت ملک ایشان
 چهار صد و شصت و سه سال بوده است طبقه اول پشداوایان که
 و نوح و هود و شمعون و یوسف و اسحاق و ابراهیم و اسماعیل و یونس
 و افراسیاب و زاراب و کاشف و کیومرث پادشاهی اول است
 باقی قدر باب تواریخ اول کسی که پادشاهی کرد و این پادشاهی
 که در آن دور او بوده است و مغان که نیک کرد و بود و دیگر مغان
 ایشان را برین باور هزار و یک سال و پانصد و شصت و سه سال
 قیس و اسد و وحید و کتب و تصانیف الملوک آورده است که در این
 عدد اسلام و جبرئیل که نوح علیه السلام است و این ظاهر
 است از رای آنکه اتفاق است که حضرت ابراهیم علیه السلام
 و نوح علیه السلام در زمان ضحاک علوانی بوده است و ایام

بم
 بم
 بم
 ۷۱۴
 ۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰

[illegible][illegible]

صفحات ۳۴۴

५५५

[illegible]

۲

در دنیا باشند رسول گفت صلوات الله علیه وسلم ای ملعون از خواص
 آدمیان با اولیای سالک و خلفای صادق از عارفان و مخلصان
 و عاشقان حضرت خدا تعالی از امت من چگونه باشم گفت
 از ایشان که سائیکه از صحبت در شان کامل تربیت جذبه اصلاح
 باطن تلقین اطاعت عالم حیرت در باباتی تملک و تملک
 قلوب استقامت در دل دارند یعنی ایضا و نهاده گشته اند
 بدو حق می داریم احوال عند الوصال قرب حضرت خدا سوسنه
 باشند از ایشان دور باشم زیرا که ایشان دایم احوال یا حق
 تعالی در عبادات روحانی و روحانی تملک و تملک سیرالکدیبانی
 مشغول باشند در دلهای ایشان جز غفلت در آمد کردن نیست
 و من ایشان را بر کز از یاد و ذکر حق تعالی غافل نیام زیرا که
 در عبادات و حقیات اطاعت باطن متابعت بتو دارند
 اطاعت من هرگز قبول نکنند یعنی از قول و فعل مرا نشناخته
 از خود رد کنند و ایشان دایم در کمین من گرفته باشند زیرا که
 من ایشان را می شناسم ایشان را بشکوه شناخته اند و فرمان
 برداری اطاعت من هرگز نکند بلکه فرمان برداری اطاعت
 ایشان من کنم یعنی هر گاه می و مصفحتمی که ایشان را پیش آید
 فرودان نامزد کنند در اطاعت فرمان برداری کار ایشان
 اطاعت آورم زیرا که مردمان اهل صلاح که در اطاعت

باطن

باطن متابعت تو بخدا پیوسته باشند من نیز قرب ایشان در آمد
 نتوانم زیرا که ایشان هر چه در نزد معالیه با خدا استیلا دارند و حق
 تعالی ایشان را در پناه خود نگاه داشته است ما را مجال نبود
 که ایشان را مزاحمت و مضرت رسانیم یعنی حق تعالی در ناچار کردن
 رسول گفت صلوات الله علیه وسلم ای ملعون اگر چنین میدانستی چرا
 توبه نکردی ابلیس گفت یا رسول الله من بسیار میدانم اما
 اگر حق تعالی نخواست چه توانم کردن مرا فرمود قدحی را بآب
 بر گفست خود دارم و دست خود کردار در هر یک چگونه توان
 داشتن قسمت ما چنین کرد و ایند این کیفیت بگفت و نامید شد
 منقولست بزرگی اهل صلاحیت بی بی رابعه بصیر را بر سرید گفت
 از طلسمات دشمن شیطان ملعون چگونه خلاص یافتی رابعه
 گفت ای عزیز من چون از دوست خود جهان مشغولم که از دشمن
 دشمن ملعون هیچ خبر ندارم حق تعالی همه مسلمانان را از طلسمات
 شیطان ملعون پناه خویش نگاه دارد و بکریمه و فضل معرفت
 هست سیم بدو آنکه تربیت حق تعالی که برای تلقین مهر موسی
 علیه السلام را برود منقولست بعظمت کمالیت قدرت حق
 تعالی معرفت جذبه اصلاح باطن مهر موسی را تلقین فرمود
 نمود و استقامت عبادات حقیات کمالیت هسته عالی
 البقی صلوات الله علیه وسلم لا ارشاد من الاستاد عنی امرار بحج و

۲۳
 حضرت لعل و
 ترسمت فوکی

حق تعالی و شرح کمالیت دوستی خواجہ بابر بدین بیان
 اصد علیہ و شرح ده خبر شرائط راه طریقت و ده خبر شرائط
 راه حقیقت برای دوستی استقامت قرب حضرت
 و شرح در یافتن کمالیت در بط حقیقی رحمانی از تلقین
 مرشد کامل و شرح در یافتن راه حقیقت از شاخهای
 اصیل یک معانی سوی معرفت حقایق از مرشد کامل حال
 عند الوصال و در یافتن شرح ده خبر شرائط اصلی برای
 دفع تفرقه خطرات مسافرت بهات تلقین از انبیا
 و اولیا برای صحبت تربیت سلاطین صادق تاج
 تفرقه تفانی در دل نیاید معرفت هست و چهارم
 بدانکه شرح غارخان سالک و شرح عاشقان صادق
 و اصحاب حق تعالی مخالف و معرفت مقام عالمان
 و زاهدان و صوفیان و متوکلان و متقیان و مسکینان
 و فقیهان و شرح حکایت خواجہ فیض عیاض رحمہ اللہ
 علیہ و شرح تنصیلات چهارم و علم دانستن و دوستی
 کمالیت اسلام معرفت هست و پنجم بدانکه شرح مناجات
 خواجہ عبدالقادر گیلانی رحمہ اللہ علیہ برای تلقین از
 تربیت مردمان طالبان صادق سالکان مستعد
 جویندگان استقامت قرب حضرت و شرح بند نصیحت

محرر

حضرت سیادت برای تلقین امیرالمومنین علی رضی اللہ عنہ و شرح چهار
 راه درونی که کفر خلافت و بطالت حقان اهل غفلت از خداوند
 بعید فیضی با نند هرگز استقامت قرب حضرت متوانند رسید
 و شرح در یافتن صفت بصفا کمالیت کبریا سرار که انواع اولیا
 معرفت عاشقان حضرت در مطالع ملازمت تلقین صحبت تربیت
 مرشد کامل کشف کرامات از اظهار استقامت قرب حضرت کمالیت
 دوستی و شرح خواجہ ابوسعید بنی رحمہ اللہ علیہ و شرح کمالیت ازین
 اولیا و اصحاب حق تعالی معرفت اول و درشتی و در یافتن علم معرفت
 شریعت استقامت عالم ناموس که در تعلیم تحصیل حاصل
 کردن تحت مردمان مبتدی را دوستی علم شریعت کلی فوض را
 اما علم بالا بدانست که مردم خواندن و نوشتن بدانند یعنی حیران
 چاره نیست و اکثر اندر سلوک و در یافتن متوانند بدانکه برای
 اطاعت اعمال ظهور دوستی کمالیت اسلام شرط است
 اما مومن مستحق از سه چهره نیست یعنی از علم و عمل و اخلاص
 بدانکه عمل بی اخلاص برای نمودن در خلافت شرکت شرک کفر
 است و اخلاص علم را اهل صلاحیت خالص کردن نیست
 بدست از اعراض تفرقه خطرات کارهای دنیا و کی و حقان
 و محمل اخلاص شناختن خلایق را آینه دل یعنی تحصیل کردن
 آینه دل مومن مستحق را تلقین از ذکر معنی ماسبانی با حق
 حق تعالی دوستی کمالیت اسلام و دل نظرگاه حق است

محرر
 علم شریعت
 علم اخلاص
 علم معرفت